

עֲזָרֵי מַעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֶלֶק יט

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלּוֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מִנְקֻד וּמְחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' וִיקָהֵל דָּף רח עד זוהר פ' פְּקוּדֵי דָף רלו

וּמְצוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תִּפִּילַת הַדֶּרֶךְ 3. תִּפְלַת הוּדִיָּה
לְבוּרָא עוֹלָם, 4. תִּפְלָה לִפְנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג,
6. תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מְטַרְת רּוּחַ כָּלֶל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכֵן נְסִיִּים יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"

יּוֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
**הזוהר
העולמי**
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות
ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד
תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים
צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי
תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

הַעֲלִינֹת נֹדְעוֹת בְּזָקִיפֹת הָאֲצָבָעוֹת לְמַעַלָּה,
 וּבְזָקִיפֹת הָאֲצָבָעוֹת מִתְּבָרְכוֹת הַדְּרָגוֹת הַעֲלִינֹת
 וְהַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת כְּאֶחָד, וּבְהִנְמַכַּת הָאֲצָבָעוֹת
 מִתְּבָרְכִים לְהָאִיר הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת לְבִדָּן.

וְהַסּוּד הַזֶּה, הַצְּפָרְנִים שֶׁל אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת.
 וְהָאֲצָבָעוֹת לְבִדָּן לְפָנִים. הַצְּפָרְנִים שֶׁל
 אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת הֵם פָּנִים אַחֲרוֹת שְׁצָרִיכוֹת
 לְהָאִיר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ נֵר, וְאוֹתָם פָּנִים שְׁנִקְרָאִים
 אַחֲרָיִם. הָאֲצָבָעוֹת לְפָנִים בְּלִי צְפָרְנִים, אֵלּוּ הֵן
 הַפָּנִים הַפְּנִימִיִּים הַמְּכֻסִּים. וְסוּד זֶה – (שְׁמוֹת לג)
 וְרֵאִיתָ אֵת אַחֲרֵי. אֵלֶּה אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת לְאַחֲרוֹ
 בְּצְפָרְנֵיהֶן. וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ, אֵלֶּה הָאֲצָבָעוֹת לְפָנִים
 בְּלִי צְפָרְנִים, שֶׁהֵן הַפָּנִים הַפְּנִימִיִּים.

וּבְשִׁמְבָרְכִים עַל הַנֵּר, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֵת
 אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת בְּצְפָרְנִים,
 לְקַבֵּל אוֹר מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַנֵּר, וְאֵת פָּנִים הָאֲצָבָעוֹת
 לֹא צָרִיךְ לְכַפּוֹת (לְהִרְאוֹת) אוֹתָן שִׁיאִירוּ מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
 נֵר, שֶׁהֵרִי אֵינֶן מְאִירוֹת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַנֵּר הַעֲלִיּוֹן
 שְׁלִמְעָלָה לְמַעַלָּה, שֶׁהוּא טָמִיר וְגִנוּז וְשֵׁלֵא נִגְלָה
 כָּלֵל. וְאֵינֶן מְאִירוֹת מִתּוֹךְ נֵר שְׁגָלוּי כָּלֵל. מִשּׁוֹם
 כֵּן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֵת אַחֲרֵי הָאֲצָבָעוֹת בְּצְפָרְנִים,
 וְאֵת פָּנִים הָאֲצָבָעוֹת לֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַנֵּר

הָזֶה. טְמִירוֹת הֵן, וּבִסְתֵר הֵן מְאִירוֹת. פְּנִימִיּוֹת
הֵן, וּמְפִנִימִים מְאִירוֹת. עֲלִיּוֹנוֹת הֵן, וּמַעְלִיּוֹנִים
הֵן מְאִירוֹת. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הָזֶה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְצָרִיךְ לְהַרְיֵחַ בְּבִשְׁמִים כְּשִׁיּוּצֵאת שֶׁבַת עַל
שֶׁהִסְתַּלְקָה אוֹתָהּ רוּחַ, וְנִפְּשׁ הָאָדָם
נִשְׁאַרַת עֲרָמָה (מִשְׁתַּנֵּיית בְּכַקְעִים) מִשּׁוּם אוֹתוֹ סְלוּק
שֶׁהִסְתַּלְקָה הַרוּחַ מִמֶּנּוּ, וְהָרִי פְרָשׁוּהָ.

כְּתוּב (בראשית כז) וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרַכְהוּ
וְגו'. פְּסוּק זֶה פְרָשׁוּהוּ וְנִתְבָּאָר. אֲבָל
בֹּא וּרְאֵה, הָרִיחַ הוּא קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
דָּבָר שֶׁנִּכְנָס לְנֶפֶשׁ וְלֹא לְגוּף. בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב
וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו, הָרִי פְרָשׁוּהוּ שְׁאֵלוֹ הָיוּ
אוֹתָם לְבוּשֵׁי אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְלִבָּשֵׁם.

מִשּׁוּם שֶׁהָרִי כְשֶׁחָטָא אָדָם, הָעֵבֶר מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ
לְבוּשׁ נִכְבָּד שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה
כְּשֶׁהִכְנִיסוֹ לְגַן עֵדֶן, וְאַחַר שֶׁחָטָא הִלְבִּישׁ אוֹתוֹ
בְּלְבוּשׁ אַחֵר. הִלְבוּשׁ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בוֹ אָדָם
בְּגַן עֵדֶן, הוּא הָיָה (מֵאוֹתָם מִלְּבוּשִׁים) מֵאוֹתָן מְרַכְּבוֹת
שֶׁנִּקְרְאוּ אַחֲזָרִים, וְאוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁנִּקְרְאוּ
לְבוּשֵׁי צְפָרָן.

וּבְשֵׁהִיָּה בְּגֵן עֵדֶן, כָּל אוֹתָן מְרַכְבוֹת וְכָל אוֹתָם
 מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים, כָּלֵם הִקִּיפוּ אֶת אָדָם,
 וּנְשָׂמָר מֵהַכֵּל, וְלֹא הָיָה יָכוֹל דָּבָר רַע לִקְרֹב אֵלָיו.
 וְכִיּוֹן שִׁחָטָא וְהֶעֱבְרוּ מִמֶּנּוּ אוֹתָם לְבוֹשִׁים, (וְהִתְלַבֵּשׁ
 בְּלְבוּשֵׁי חַל מִדְּבָרִים) פָּתַח מִדְּבָרִים רָעִים וְרוּחוֹת רָעוֹת,
 וְהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ אוֹתָם מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים. וְלֹא
 נִשְׁאָרוּ בוֹ אֲלָא אוֹתָם רְאִשֵׁי צְפָרְנֵי הָאֲצַבְעוֹת
 שְׂסוּבְבֵים אֶת הַצְּפָרְנִים סְבִיב זְהֵמָה אַחֲרָת.

וּבְיִשׁוּם כֶּךָ לֹא צָרִיךְ לְאָדָם לְגַדֵּל אוֹתָן צְפָרְנִים
 שֶׁל זְהֵמָה, שֶׁהָרִי כִּמָּה שְׂמִתְרַבּוֹת, כֶּךָ
 גַּם מְרַבֵּה עָלָיו זְהֵמָה, וַיִּדְאָג בְּכָל יוֹם וְצָרִיךְ לְגֹזֵר
 אוֹתָן, וְלֹא יִזְרַק אוֹתָן, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה קָלוֹן בְּאוֹתוֹ
 מְקוֹם, שֶׁיִּכּוֹל אוֹתוֹ אָדָם לְהַנְזֹק. וְהַכֵּל כְּמוֹ
 שְׁלִמְעֵלָה. שֶׁהָרִי לְכָל אַחֲוָרִים מְקִיף הַצַּד הָאֲחֵר,
 וְלֹא צָרִיכִים אוֹתוֹ בְּמְקוֹם שֶׁל הָעוֹלָם.

אַחֲרַי כֶּךָ עָשָׂה לְאָדָם לְבוֹשִׁים אַחֲרִים מֵהָעֵלִים
 שֶׁל עֲצֵי גֵן הָעֵדֶן שֶׁבְּאַרְץ. שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה
 הָיוּ אוֹתָם לְבוֹשִׁים מֵאוֹתָם אַחֲוָרִים שֶׁל הַגֵּן
 שְׁלִמְעֵלָה, וְעַכְשָׁיו מֵהַגֵּן שֶׁל הָאָרֶץ, וַיִּצְאוּ מֵהַגֵּן.
 וְאוֹתָם לְבוֹשִׁים הָיוּ מֵעֵלִים רִיחוֹת וּבְשָׂמִים שֶׁל
 הַגֵּן שֶׁהִנְפֵּשׂ מִתְיַשְׁבֵּת בָּהֶם וּשְׂמִחָה בָּהֶם. זֶהוּ

שְׁכַתוֹב וַיִּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ, שְׁהָרִי
הַתִּישְׁבָה נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ שֶׁל יִצְחָק בְּאוֹתוֹ רֵיחַ.

משום כך, כְּשִׁיּוֹצֵאת שַׁבָּת, צָרִיךְ לְהָרִיחַ
בְּבִשְׂמִים לִישֵׁב אֶת נִפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ רֵיחַ
עַל אוֹתוֹ רֵיחַ עַלְיוֹן קְדוֹשׁ שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, וְאוֹתוֹ
רֵיחַ הַמַּעֲלָה שֶׁבְּבִשְׂמִים הוּא הַדָּס, שְׁהָרִי קִיּוֹם
הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאוֹת הַנְּשָׁמוֹת הוּא
הַדָּס. וְזֶהוּ קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ שֶׁלְמַעֲלָה, כְּדִי
לְהַתְקִים מֵאוֹתָהּ הַתְּעַרְטָלוֹת שֶׁנִּשְׁאַרָהּ.

כְּשִׁיּוֹצֵאת הַשַּׁבָּת, הַתְּלַבֵּשׁ אָדָם בְּאוֹתָם
לְבוּשֵׁי גֵן עֵדֶן שֶׁל הָאָרֶץ
שֶׁמַּעֲלִים רֵיחַ וּבִשְׂמִים, לְקַיֵּם אֶת הַנֶּפֶשׁ עַל
אוֹתָהּ רוּחַ קְדוֹשָׁה עַלְיוֹנָה נְכַבְּדָה שֶׁהִסְתַּלַּקָה
מִמֶּנּוּ. וְהַדָּס הוּא וְדַאי קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ, כְּדִגְמָא
עַלְיוֹנָה, שֶׁהַתְּקִימָה קִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ.

אוֹתָהּ רוּחַ עַלְיוֹנָה שִׁיּוֹרְדָת עַל אָדָם בְּשִׁמְחָה
וּמְשִׁמַּחַת אֶת נִפְשׁוֹ, אֲזִי עוֹמְדָת נִפְשׁ
הָאָדָם כְּמוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁעֲתִיד לְהִנּוֹת מִמֶּנּוּ.
כְּמוֹ שֶׁאָדָם מְהַנֶּה אֶת הָרוּחַ הַזֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כֵּן אוֹתָהּ רוּחַ מְהַנֶּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוֹב
(ישעיה נח) אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל ה' וְגו'. וְכַתּוּב וְהַשְּׁבִיעַ

בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁךְ. כְּמוֹ שְׁאָדָם מְרוּה אֶת אוֹתוֹ
 עֲנֵג וּמֵהֵנָּה אוֹתוֹ, כִּף גַּם הוּא מְרוּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם
 הַבָּא. אִזּוּ כְּשֶׁהָאָדָם זוֹכֶה וּמְשָׁלִים אֶת שְׁלֵמוֹת
 כְּבוֹד שֶׁבֶת כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 קוֹרֵא עָלָיו וְאוֹמֵר, (שם מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

קָם רַבִּי אַבְא וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים וַנִּשְׁקוּ רֵאשׁוּ. בְּכוּ
 וְאוֹמְרוּ, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שֶׁהִדְרֵךְ הִזּו זְמַן
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנֵינוּ. אָמַר רַבִּי אַבְא, לִי זְמַן
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִדְרֵךְ הִזּו כְּדִי לְהִתְחַבֵּר
 עִמָּכֶם. אֲשֶׁרִי חִלְקִי שְׁזַכִּיתִי לְדֶרֶךְ הַזֹּאת.

סדר הלימוד ליום כג שבט [יום 141 בשנה]

אָמַר לָהֶם, אָמַר לָכֶם מֵה שְׁרָאִיתִי, הַיּוֹם הַזֶּה
 יֵצְאֵתִי לְדֶרֶךְ, וְרָאִיתִי אוֹר אֶחָד שֶׁנִּחְלַק
 לְשִׁלְשָׁה אוֹרוֹת, וְהִלְכוּ לְפָנַי וְנִטְמְנוּ. וְאוֹמַרְתִּי,
 וְדָאִי שְׁכִינָה רָאִיתִי, אֲשֶׁרִי חִלְקִי. וְעַכְשָׁו אוֹתָם
 שְׁלֹשֶׁת הָאוֹרוֹת שְׁרָאִיתִי, אֵתָם הֵם, וְדָאִי שְׁאֵתָם
 אוֹרוֹת וּמְנוֹרוֹת עֲלִיוֹנוֹת לְהָאִיר בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי אַבְא, עַד כָּאן לֹא יָדַעְתִּי שְׁכָל
 הַמְרַגְלִיּוֹת הַנִּסְתָּרוֹת הִלְלוּ הָיוּ תַחַת

יְדִיכֶם, כִּיּוֹן שְׂרָאִיתִי שְׁהָרִי בְרָצוֹן מְצוֹת רְבוּנְכֶם
נֶאמְרוּ הַדְּבָרִים הַלְלוּ, יִדְעֵתִי שְׁכָל הַדְּבָרִים
עוֹלָם בְּיוֹם זֶה לְתוֹךְ הַכֶּסֶּא הָעֲלִיוֹן וְלוֹקַח אוֹתָם
אוֹתוֹ בַּעַל הַפָּנִים וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֲטָרוֹת לְאֲדוֹנוֹ.
וְהַיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים (שְׁבָעִים) שְׁשִׁים מְרַכְבוֹת
קְדוּשׁוֹת לְכָבוֹד הַכֶּסֶּא בְּאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁנֶּאמְרוּ
כָּאֵן בְּיוֹם הַזֶּה.

בֵּין כֶּף זָקָף אֶת עֵינָיו וְרָאָה שֶׁהַעֲרִיב הַשְּׁמַשׁ.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, גִּלְף לְכַפֵּר הַזֶּה שֶׁהוּא קָרוֹב
לָנוּ בַּמְדָּבָר. הֲלָכוּ וְלָנוּ שֵׁם. בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה קָם
רַבִּי אַבָּא וּשְׁאַר הַחֲבָרִים לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה. אָמַר
רַבִּי אַבָּא, מִכָּאֵן וְהִלְאָה נֹאמַר דְּבָרִים לְעֵטֵר בָּהֶם
אֶת הַצְּדִיקִים שֶׁבְּגֵן עֵדֶן, שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁל עֵדֶן
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁבְּאֶרֶץ.

פָּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, כָּתוּב (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לֵה' וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם. בְּפִסּוּק
הַזֶּה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן, וְכֶף צָרִיף לומר: הַשָּׁמַיִם
לֵה', וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם. מֵה זֶה הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם? אֵלָּא כָּאֵן יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן, מִשּׁוּם שִׁישׁ
שָׁמַיִם וַיֵּשׁ שָׁמַיִם.

שָׁמַיִם לְמִטָּה, וְאַרְצָן לְמִטָּה מֵהֶם. שָׁמַיִם
 לְמַעְלָה, וְאַרְצָן לְמִטָּה מֵהֶם. וְכָל
 הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּחִתּוֹנוֹת כִּלְכָן כָּמוֹ זֶה, אֵלֶּה
 בְּאֵלֶּה. שָׁמַיִם לְמִטָּה, הֵם עֶשֶׂר יְרִיעוֹת, כָּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם קד) נוֹטָה שָׁמַיִם כִּי־רִיעָה. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עָשָׂה אוֹתָם וְאֵת הַמַּחֲנוֹת שֶׁבְּתוֹכָם לְהַנְהִיג
 אֶת הָאָרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה. הַתְּשִׁיעֵי מְנַהִיג אֶת
 הַתְּחִתּוֹנִים, שְׁסוּכְבִּים כַּעֲבוֹתוֹת הָעֲגָלָה. הָעֶשְׂרִי
 הוּא הָעֶקֶר.

וּבְכָל הַמַּחֲנוֹת מְמַנִּים יֵשׁ עַד לַשְּׁבִיעִי.
 וּמֵהַשְּׁבִיעִי וְהַלְּאָה יֵשׁ אוֹר שֶׁהַתְּפִשֵׁט
 לְמִטָּה מֵתוֹךְ הַכֶּסֶּא הָעֲלִיּוֹן, וּמֵאִיר לְעֶשְׂרֵי,
 וְהָעֶשְׂרִי, מֵאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא לוֹקַח, נוֹתֵן
 לַתְּשִׁיעֵי, וְהוּא לַשְּׁמִינִי וּמִטָּה.

הַשְּׁמִינִי הַזֶּה, כְּשֶׁנֶּפְקָדִים כַּחוֹת הַכּוֹכָבִים
 וּמוֹצִיא אוֹתָם, אוֹתוֹ הָאוֹר עוֹמֵד
 וְנוֹתֵן כַּחוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְהַתְּמַנּוֹת בְּאוֹתוֹ
 מְקוֹם שֶׁצָּרִיךְ, שֶׁכְּתוּב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
 צָבָאָם וְגו'. מֵרַב אוֹנִים – זֶהוּ הַזֹּהַר שֶׁלְּמַעְלָה
 שֶׁנֶּקְרָא רַב אוֹנִים.

וּבְכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ מְמַנָּה, וְנִפְקָד עַל הָעוֹלָם
 וְעַל הָאָרֶץ לְהַנְהִיג אֶת הַכֹּל. פָּרֵט לְאָרֶץ

יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא מְנַהֵיג אוֹתָהּ לֹא רְקִיעַ וְלֹא כַח
 אַחֵר, אֲלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְהָרִי פְּרֻשָׁה.
 וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ שְׂרוּי לְחַנָּם רְקִיעַ עַל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְהָרִי טַל וּמָטָר יוֹרֵד עָלֶיהָ מֵהָרְקִיעַ
 כִּשְׂאָר כָּל אֶרֶץ אַחֶרֶת?

אָלֵא בְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ מְמַנִּים שְׁשׁוּלָטִים עַל
 הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ מְמַנָּה שְׁשׁוּלָט עַל אוֹתוֹ
 רְקִיעַ נוֹתֵן מִן הַכַּח שֵׁשׁ לוֹ לְאוֹתוֹ רְקִיעַ, (פְּדִי לַחַח
 לַמַּטָּה) וְאוֹתוֹ רְקִיעַ לוֹקַח מֵאוֹתוֹ מְמַנָּה, וְנוֹתֵן
 לַמַּטָּה לְאֶרֶץ. וְאוֹתוֹ הַמְמַנָּה אֵינוֹ לוֹקַח אֲלֵא
 מֵהַתְמַצִּית שְׁלִמְעָלָה. אֲבָל הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה אֵין
 שׁוּלָט עַל אוֹתוֹ הָרְקִיעַ שְׁעָלֶיהָ מְמַנָּה אַחֵר, וְלֹא
 כַח אַחֵר, אֲלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְהוּא
 פּוֹקֵד אֶת הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ.

בְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ פְּתָחִים יְדוּעִים וְשִׁלְטוֹן כָּל
 הַמְמַנִּים מִפְּתַח לְפְתַח רְשׁוּם, וּמֵאוֹתוֹ פְּתַח
 וְהִלָּאָה לֹא שׁוּלָט אֲפִלוּ כְּמֵלֵא נִימָה, וְלֹא נִכְנָס זֶה
 לְתַחוּם פְּתַח חֲבֵרוֹ פָּרַט לְכַשְׁנִתָּנָת לוֹ רְשׁוּת
 לְשִׁלְט אֶחָד עַל חֲבֵרוֹ, וְאִזּוֹ שׁוּלָטִים הַמְלָכִים
 שְׁבָאָרֶץ אֶחָד עַל חֲבֵרוֹ.

בְּאִמְצֵעַ כָּל הָרְקִיעִים יֵשׁ פְּתַח אֶחָד שְׁנִקְרָא
 גְּבִילוֹ"ן, וְתַחַת הַפְּתַח הַזֶּה יֵשׁ שְׁבָעִים

פְּתָחִים אַחֲרֵים לְמַטָּה, וְשִׁבְעִים מְמַנִּים שׁוֹמְרִים
 מֵרְחוֹק שֶׁל אֲלָפִים אִמָּה שְׁלֹא קָרְבִים אֵלָיו.
 וּמֵאוֹתוֹ פֶּתַח עוֹלָה דֶּרֶךְ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עַד
 שְׁמַגִּיעָה לְכֹסֵא הָעֲלִיּוֹן, וּמֵאוֹתוֹ הִפְתַּח לְכֹל
 הַצְּדָדִים שֶׁבְּרַקִּיעַ, עַד שֶׁעַר הַפֶּתַח שֶׁנִּקְרָא
 מִגְדוּ"ן (מִגְדוּ"ן), שֶׁשָּׁם הוּא סִיּוּם הָרַקִּיעַ שֶׁל
 תְּחוּמָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְכָל אוֹתָם שִׁבְעִים פְּתָחִים שְׁרִשׁוּמִים בְּתוֹךְ
 אוֹתוֹ פֶּתַח שֶׁנִּקְרָא גְבִילוּ"ן, כֻּלָּם רְשׁוּמִים
 בְּכֹסֵא הַקְּדוּשָׁה, וּלְכֹלָם קוֹרְאִים שְׁעָרֵי צְדָקָה, שְׁלֹא
 שׁוֹלֵט אַחֲרָיו עֲלֵיהֶם. וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא פּוֹקֵד
 אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתוֹ רַקִּיעַ, מִפֶּתַח לְפֶתַח
 בְּפִקְדָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וּמִתְמַצִּית אוֹתָהּ פְּקִידָה
 מְקַבְּלִים אוֹתָם שִׁבְעִים מְמַנִּים, וְנוֹתְנִים לְכֹל
 הַמְּמַנִּים הָאֲחֵרִים.

השלמה מההשמטות (סימן ד)

יֵשׁ בְּצוֹאת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, קִרְקַע הַגֶּן הוּא
 כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא גֵן עֵדֶן, נָטַל שְׁלֵג
 מִתַּחַת כֹּסֵא הַכְּבוֹד, וּמִמֶּנָּה נִעְשָׂה קִרְקַע הַגֶּן,
 וְזֶהוּ קִרְקַעִיתוֹ שֶׁל גֵן עֵדֶן. וְאֵינוֹ נוֹגֵעַ עִם הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת, שֶׁהִיא לְמַעְלָה מְכֹל הָאֲרָצוֹת. רַקִּיעַ שֶׁעַל
 גְּבִי הַגֶּן הוּא כְּעֵין כֹּל הַגִּבּוֹרִים, כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְת

הספיר. ושמו של הקדוש ברוך הוא חקוק
 באמצע הרקיע. וארבע טבעות בארבעה קצות
 הרקיע, וארבעה אופנים בכל טבעת. ובאמצע
 הרקיע עמוד אחד, ועמוד הזה נעוץ מקרקע הגן
 עד שאוחז פני כסא הכבוד, והוא מכסה מענן
 הכבוד. והמלאך גבריאל לבוש הבדים עומד
 עליו. פעם כלם אוחזים בטבעות הרקיע,
 והעמוד חוזר והרקיע סובב, ואותיות שם
 המפרש בולטות ונוצצות ועולות ויורדות.

קול קורא: התנודדו מחנות צדיקים קדושים,
 אשריכם שזכיתם לכך. מי שמע כזאת, מי
 ראה כאלה, בהיות כל נגון הרקיע בנסעו על ידי
 האיש לבוש הבדים, והוא מסתלק והרקיע
 עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד שנמשך
 אור זהר, אור נעים מלמעלה באותו העמוד.
 והצדיקים עומדים לנגד האור ההוא ונהנים
 ממנו עד חצות הלילה.

**בחצי הלילה כשבא הקדוש ברוך הוא לכנס עם
 הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע
 והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים
 עולים מחפותיהם לקראת בוראם, וכל הגן
 מתמלא מכבודו. באותה שעה מזדווגות הרוחות**

זְכָרִים וּנְקֻבוֹת כְּפִי שֶׁהָיוּ קִדְּם שֶׁנִּבְרָאוּ, וּמְאוֹתוֹ
נַעַם תְּאוֹתָם לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה', כֻּלָּם עוֹשִׂים פְּרִי,
דְּהֵינּוּ רוּחוֹת לַגָּרִים: (עד כאן מההשמטות)

בְּגֵן עֵדֶן שְׁלֵמָטָה, בְּרָקִיעַ שְׁעוֹמֵד עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ
סוּד עֲלִיוֹנִים. כְּשֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָרָקִיעַ, הֵבִיא אֵשׁ וּמִים מִתּוֹךְ כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ
וְשִׁתְּפָם כְּאַחַד, וְעָשָׂה מֵהֶם רָקִיעַ לְמָטָה,
וְהִתְפַּשְׁטוּ עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל גֵּן עֵדֶן
וַיֵּשְׁבוּ. מָה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? לְקַח
מֵהַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים אֵשׁ וּמִים אַחֲרֵים
שְׁנַמְצָאִים וְלֹא נִמְצָאִים, שְׁנַגְלִים וְלֹא נִגְלִים,
וּמְאוֹתָם אֵשׁ וּמִים שֶׁנִּטְלוּ מֵהַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים,
עָשָׂה מֵהֶם מְתִיחַת הָרָקִיעַ, וּמְתַח אוֹתוֹ עַל הַגֵּן
הַזֶּה שְׁלֵמָטָה, וּמְתַחֵבֵר לְתוֹךְ רָקִיעַ אַחֵר.

אַרְבַּעַה גּוֹנִים בְּאוֹתָהּ מְתִיחַת הָרָקִיעַ שֶׁעַל הַגֵּן
– לְבֵן אָדָם יָרֵק וְשָׁחַר. לַגּוֹנִים הַלְלוּ
יֵשׁ אַרְבַּעַה פְּתָחִים מְתַחַת לְאוֹתָהּ מְתִיחַת
הָרָקִיעַ, וְאוֹתָם הַפְּתָחִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָרָקִיעַ
שֶׁעַל גְּבֵי הַגֵּן. וּמְאוֹתָם אֵשׁ מִים שֶׁנַּעֲשָׂה מֵהֶם
אוֹתוֹ רָקִיעַ, נִפְתָּחִים בְּאַרְבַּעַה פְּתָחִים אַרְבַּעַה
אוֹרוֹת. לְצַד יָמִין בְּאוֹתוֹ פְּתַח מִתּוֹךְ מְתִיחַת צַד
(הַמִּיָּמִין) הַיָּמִין מְאִירִים שְׁנֵי אוֹרוֹת בְּאוֹתָם שְׁנֵי

פְּתָחִים, בְּפֶתַח הַיָּמִין, וּבִפְתָּח שְׁהוּא (בְּפָנִים יוֹצֵא אוֹר,
וְהוּא פָּנִים) כְּנֶגֶד הַפָּנִים.

בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְּאִיר לְצַד יָמִין רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת
מְאִירָה וּבּוֹלְטָה (וְלוֹקֶט) וְנוֹצֵצָה
בְּהִתְנוּצְצוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר, וְהִיא הָאוֹת מ',
וְעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצֵּעַ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הַפְּתָח. הָאוֹת
הַזֹּאת עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְלֹא עוֹמֶדֶת בְּמָקוֹם אֶחָד.
אוֹתוֹ הָאוֹר לּוֹקֶחַ אוֹתָהּ אוֹת וּמוֹצֵיא אוֹתָהּ,
וּמְשׁוֹם כֶּךָ אֵינָה עוֹמֶדֶת בְּמָקוֹם אֶחָד.

בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְּאִיר בְּצַד שְׁהוּא כְּנֶגֶד הַפָּנִים,
רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת שְׁמְאִירָה וּבּוֹלְטָה
וְנוֹצֵצָה בְּהִתְנוּצְצוֹת בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר, וְהִיא
הָאוֹת ר', וְלִפְעָמִים נִרְאִית ב' (ד), וְעוֹמֶדֶת
בְּאֲמֻצֵּעַ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁבִּפְתָּח, וְעוֹלָה וְיורֶדֶת,
לִפְעָמִים גְּלוּיָהּ וְלִפְעָמִים לֹא גְלוּיָהּ, וְלֹא עוֹמֶדֶת
בְּמָקוֹם אֶחָד. שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ עוֹמְדוֹת,
וּכְשֶׁנִּשְׁמָוֹת הַצְּדִיקִים נִכְנָסוֹת לְגֵן עֵדֶן, שְׁתֵּי
הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר,
וְעוֹמְדוֹת עַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה, וְעוֹלִים וְיורֶדִים.

וְאִזּוֹ, מֵאוֹתָם שְׁנֵי הַפְּתָחִים, מִקְדִּימִים וְיורֶדִים
מִלְמַעְלָה שְׁתֵּי מְרֻכְבוֹת. מְרֻכְבָּה עֲלִיוֹנָה

אחת, שהיא מִרְכַּבְתּוֹ שֶׁל מִיכָאֵל, גְּדוֹל הַסִּגְנִים.
הַמְרַכְּבָה הַשְּׁנִיָּה, שֶׁהִיא מִרְכַּבְתּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
מִמְנָה גְּדוֹל שֶׁנִּקְרָא בּוֹא"ל. וְזֶה שֶׁמֶשׁ נִכְבַּד
שֶׁנִּקְרָא רַפְּא"ל. וְהֵם יוֹרְדִים וְעוֹמְדִים עַל
הַנְּשָׁמָה, אוֹמְרִים לָהּ: שְׁלוֹם בּוֹאֵךְ, יְבֵא שְׁלוֹם
יְבֵא שְׁלוֹם. וְאִזּוֹ אוֹתָן שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת
וְעוֹמְדוֹת בְּמִקְוָמָן, וְנִגְנְזוֹת לְתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל
אוֹתָם פְּתָחִים.

שְׁנֵי פְתָחִים אַחֲרֵים, שְׁנֵי אוֹרוֹת אַחֲרֵים לוֹהֵטִים
מֵאוֹר הָאֵשׁ בְּאוֹתָם פְּתָחִים, אֶחָד לְצַד
שְׂמָאל וְאֶחָד לְאַחֹר. שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת
לוֹהֵטוֹת בְּאוֹתָם אוֹרוֹת וְנוֹצְצִים בְּתוֹכָם. אוֹת
אַחַת ג' וְאוֹת אַחַת נ'. וְכִשְׁהָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת
חוֹזְרוֹת לְמִקְוָמָן, שְׁתֵּי הָאַחֲרוֹת הִלְלוּ נוֹצְצוֹת,
עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, יוֹצְאוֹת מֵאוֹתָם אוֹרוֹת וְעוֹמְדוֹת
עַל הַנְּשָׁמָה.

אִזּוֹ יוֹרְדוֹת שְׁתֵּי מְרַכְּבוֹת מֵאוֹתָם שְׁנֵי פְתָחִים.
מְרַכְּבָה אַחַת הִיא מְרַכַּבְתּוֹ שֶׁל גְּבֻרִיאֵל,
מִמְנָה גְּדוֹל וְנִכְבָּד. הַמְרַכְּבָה הַשְּׁנִיָּה הִיא מְרַכְּבָה
אַחֲרַת קְדוּשָׁה שֶׁל נוּרִיא"ל הַמְמַנֶּה הַגְּדוֹל,
וְיוֹרְדוֹת מֵאוֹתָם פְּתָחִים וְעוֹמְדוֹת עַל הַנְּשָׁמָה,
וְהָאוֹתִיּוֹת חוֹזְרוֹת לְמִקְוָמָן.

אז, שְׁתֵּי הַמְרַכְבוֹת הִלְלוּ נִכְנָסוֹת לְתוֹךְ הַיֵּכַל
 אֶחָד טָמִיר שֶׁבָּגַן שֶׁנִּקְרָא אֶהְלוֹ"ת, וְשֵׁם
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִיְּנֵי בְשָׂמִים גְּנוּזִים, שֶׁכְּתוּב (שִׁיר ד'
 נֶרְדַּ וְכֶרֶם קָנָה וְקִנְמוֹן וְגו'. וְאוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 מִיְּנֵי בְשָׂמִים שְׁלֵמָטָה.

וְשֵׁם כָּל אוֹתָם לְבוּשֵׁי הַנְּשָׂמוֹת שְׂרָאוּיִים
 לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי.
 בְּאוֹתוֹ לְבוֹשׁ נִרְשָׁמוּ כָּל אוֹתָם מַעֲשֵׂים טוֹבִים
 שֶׁעָשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֻלָּם רְשׁוּמִים בּוֹ וּמְכַרְזִים:
 זֶהוּ לְבוֹשׁוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. וְנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ לְבוֹשׁ,
 וּמִתְלַבְּשֵׁת בּוֹ אוֹתָהּ נִשְׁמַת הַצַּדִּיק שֶׁבָּגַן כְּמוֹ
 בְּדִיוֹקָן שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְהַדְּבָרִים הִלְלוּ מְשַׁלְּשִׁים יוֹם וְאֵילָף, שֶׁהָרִי כָּל
 שְׁלֵשִׁים הַיָּמִים אֵין לָךְ נִשְׁמָה שְׁלֵא
 תִּקְבַּל עֲנֵשׁ טָרָם שֶׁתִּכְנַס לְגַן עֵדֶן. כִּיּוֹן שֶׁקְּבָלָהּ
 עֲנֵשׁ, נִכְנָסֶת לְגַן עֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחָהּ. אַחַר
 שֶׁהִתְלַבְּנָהּ, מִתְלַבְּשֵׁת. כִּיּוֹן שֶׁהִתְלַבְּשָׁה בְּלְבוֹשׁ
 הַזֶּה, נוֹתְנִים לָהּ מְקוֹם כְּרָאוּי לָהּ. אִזּוֹ כָּל אוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת יוֹרְדוֹת, וְעוֹלוֹת אוֹתָן מְרַכְבוֹת.

אוֹתוֹ רְקִיעַ חוּזַר פְּעָמִים בְּכָל יוֹם בְּאוֹתָהּ נְטִילַת
 הַרְקִיעַ הָאֶחָד הַזֶּה שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ. וְהַרְקִיעַ

הַזֶּה אֵינוֹ יוֹצֵא מִחוּץ לַגֶּן. הַרְקִיעַ הַזֶּה רָקוּם בְּכָל
מִינֵי גִּנָּיִם.

עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת חֲקוּקוֹת בְּאוֹתוֹ
רְקִיעַ, כָּל אוֹת וְאוֹת נוֹטְפֹת מֵהֶמֶן (מֵהַטֵּל),
מֵהַטֵּל שְׁלֹמְעֵלָה עַל הַגֶּן, וּמֵאוֹתוֹ הַטֵּל שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת רוֹחֲצוֹת אוֹתָן נִשְׁמוֹת וְנִרְפָּאוֹת, אַחַר
שֶׁטָּבְלוּ בְּנֵהָר דִּינּוּר לְהַטְהָר. וְהַטֵּל אֵינוֹ יוֹרֵד
אֶלָּא מִתּוֹךְ אוֹתִיּוֹת שְׁרְשׁוּמוֹת וְחֲקוּקוֹת בְּאוֹתוֹ
רְקִיעַ, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָן אוֹתִיּוֹת הֵן כָּלֵל הַתּוֹרָה,
וְאוֹתוֹ הַרְקִיעַ הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהָרִי מֵאֵשׁ וּמֵיִם
שֶׁל הַתּוֹרָה נִעֲשֶׂה.

וְעַל כֵּן הֵם שׁוֹפְעִים טַל עַל כָּל אוֹתָם שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ
בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ
רְשׁוּמֵי בְּגֵן עֵדֶן וְעוֹלָיִם עַד אוֹתוֹ רְקִיעַ,
וְנוֹטְלִים מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת אוֹתוֹ הַטֵּל לְהַזִּין אֶת
הַנְּשִׁמָּה הַזֹּאת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים ל"ב) יַעֲרֹף כַּמָּטָר
לְקַחֵי תִזֹּל כְּטַל אִמְרָתִי.

בְּאִמְצֵעַ הַרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמֵד פֶּתַח אֶחָד כְּנֶגֶד
הַפֶּתַח שְׁאִמְרָנוּ שֶׁל הַהִיכָל שְׁלֹמְעֵלָה,
שֶׁבְּאוֹתוֹ פֶּתַח הַנְּשִׁמּוֹת פּוֹרְחוֹת מֵהֶגֶן שְׁלֹמְטָה
לְמַעַלָּה בְּעִמּוּד אֶחָד הַנֶּעוֹץ בְּגֵן עַד לְאוֹתוֹ פֶּתַח.

בְּתוֹךְ אוֹתוֹ רְקִיעַ (עמוד) בְּאוֹתוֹ פֶּתַח, שֶׁהוּא
 בְּאֲמֻצֵּי הָרְקִיעַ שְׁבָגָן, נִכְנָסִים לְתוֹכָהּ
 שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים שֶׁל אוֹר כְּלוּלִים כְּאַחַד, וּמְאִירִים
 לְצוּרוֹת אוֹתוֹ הָעֵמוּד. וְאִזּוֹ הָרְקִיעַ (הָעֵמוּד) הַזֶּה נוֹצֵץ
 וּמִתְלַהֵט בְּכַמָּה גּוֹנִים (אוֹרוֹת) שֶׁמִּתְלַהֵטִים. בְּכֹל
 שָׁעָה מְאִירִים הַצְּדִיקִים מֵאוֹתוֹ זִיו עֲלִיוֹן. אֲבָל
 בְּכֹל שַׁבַּת וְשַׁבַּת וּבְכֹל רֹאשׁ חֹדֶשׁ מִתְגַּלֶּה
 הַשְּׂכִינָה יוֹתֵר מִשָּׁאר הַזְּמַנִּים בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, וְכֹל
 הַצְּדִיקִים בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָהּ.

אֲשֵׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁזוֹכֶה לְלִבּוֹשִׁים הַלְלוֹ
 שְׁאֲמַרְנוּ, שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בָּהֶם הַצְּדִיקִים
 בְּגֵן עֵדֶן (שְׁלֵמָטָה). אֵלֶּה מִמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁעָשָׂה
 אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, וּבָהֶם עוֹמְדֵת
 הַנְּשָׂמָה בְּגֵן עֵדֶן שְׁלֵמָטָה, וּמִתְלַבְּשֵׁת בְּלִבּוֹשִׁים
 הַנִּכְבָּדִים הַלְלוֹ.

כְּשֶׁעוֹלָה הַנְּשָׂמָה בְּאוֹתוֹ פֶּתַח הָרְקִיעַ לְמַעְלָה,
 מְזַדְמָנִים לָהּ לִבּוֹשִׁים אַחֲרֵים נִכְבָּדִים
 עֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם מְרַצוֹן וְכוֹנֵת הַלֵּב בַּתּוֹרָה
 וּבַתְּפִלָּה, שֶׁכְּשֶׁעוֹלָה אוֹתוֹ רַצוֹן לְמַעְלָה, מִתְעַטֵּר
 בָּהּ מִי שֶׁמִּתְעַטֵּר, וְנִשְׁאָר חֵלֶק לְאוֹתוֹ אָדָם,
 וְנִעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ לִבּוֹשִׁים שֶׁל אוֹר לְהִלְבִּישׁ בָּהֶם
 הַנְּשָׂמָה לְעֵלוֹת לְמַעְלָה. וְאֵף עַל גַּב שְׁבָאֲרוּהָ

שְׁאוֹתֶם לְבוּשִׁים תְּלוּיִים בְּמַעֲשִׂים – אֵלֶּה לֹא
 תְּלוּיִים אֶלָּא בְּרִצּוֹן הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר, לְעַמֵּד
 בְּתוֹךְ מְלָאכִים וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת, וְזֶהוּ בְּרוּר
 הַדְּבָר. וְהַמְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה לָמַד כֶּךָ מֵאֵלֶּיהוּ:
 הַלְבוּשִׁים שְׁלֵמָטָה בְּגֵן שְׂבָאָרֶץ בְּמַעֲשִׂים,
 וְהַלְבוּשִׁים שְׁלֵמָעֵלָה, (בְּרוּחַ וְרִצּוֹן וְכוּנַת הַלֵּב) בְּרִצּוֹן
 וְכוּנַת הָרוּחַ בְּלֵב.

וְנִהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וְגו' (בראשית ב'),
 הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֲבָל בְּגֵן הַזֶּה שְׁלֵמָטָה, נִהָר
 יֵצֵא מֵעֵדֶן וְדָאִי. וְצָרִיף לְדַעַת, הַנִּהָר הַזֶּה שְׂוִיּוּצָא
 בְּגֵן שְׁלֵמָטָה, בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא עֶקְרוֹ וְשָׂרְשׁוֹ.
 בְּאִיזָה מְקוֹם? בְּעֵדֶן. הָעֵדֶן הַזֶּה הוּא סוּד עֲלִיּוֹן,
 וְלֹא נִתְּנָה רִשׁוּת לְעֵינַי הַשְּׂכָל לְשַׁלֵּט בּוֹ. וְסוּד
 הַדְּבָר – אֲלֵמָלֵא הַמְקוֹם הַזֶּה נִמְסַר לְמָטָה
 לְהַתְּגַלּוֹת, הַמְקוֹם שֶׁל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוּשׁ
 נִמְסַר גַּם כֵּן לְדַעַת. אֶלָּא (אֲבָל) מִשׁוּם הַהִסְתָּרָה שֶׁל
 כְּבוֹד הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוּשׁ, נִטְמָן וְנִגְנָז הָעֵדֶן
 הַתְּחִתּוֹן שְׁאוֹתוֹ נִהָר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן לֹא
 נִמְסַר לְהַתְּגַלּוֹת אֶפְלוּ לְאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁבְּגֵן עֵדֶן.
 כְּמוֹ שֶׁהִנָּהָר הַזֶּה נִפְרָד וְיוֹצֵא מִתּוֹךְ עֵדֶן
 לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן שְׁלֵמָעֵלָה, כֶּךָ גַּם מִתּוֹךְ
 אוֹתוֹ הִפְתַּח שֶׁל הָאֲמִצָּע יוֹצֵא אוֹר אֶחָד שֶׁנִּפְרָד

לְאַרְבַּעַה צְדָדִים, בְּאַרְבַּעַה פְּתָחִים שְׁאֲמַרְנוּ.
הַמָּקוֹם שְׁעוֹמְדוֹת אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הִרְשׁוּמוֹת.
וְאוֹתוֹ הָאֹר שֶׁנִּפְרָד לְאַרְבַּעַה אֹרוֹת, בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת שְׁנוּצָצוֹת (וְיוֹצְאוֹת) יוֹצֵא מֵעֵדָן, מָקוֹם
שְׁזוֹהַרְת הַנִּקְדָּה שְׁלִמְעֵלָה.

וְאוֹתָהּ נִקְדָּה מְאִירָה, וְנַעֲשֶׂה עֵדָן לְהָאִיר, וְאֵין
מִי שְׁשׁוֹלֵט לְרֵאוֹת וְלִדְעַת אֶת הַנִּקְדָּה
הַזֹּו פָּרַט לְאוֹתוֹ אֹר שְׁמִתְפַּשֵּׁט מִמָּנָה,
שְׁמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָיו אוֹתָם הַצְּדִיקִים שְׁבָגָן עֵדָן,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְהַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּו הִיא גֵן אֶל
הָעֵדָן הָעֲלִיּוֹן, הַמָּקוֹם שֶׁלֹּא נִתֵּן לְדַעַת וְלִהְתְּבוֹנֵן.

עַל כֹּל זֶה כָּתוּב, (ישעיה סה) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָךְ. הַשֵּׁם הַזֶּה הַתְּפָרֵשׁ. אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ –
זוֹ הַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת
הָעֵדָן הַזֶּה שְׁלִמְטָה שְׁטָמוֹן בְּגֵן, וְאֵין אַחַר
שְׁמִכִיר אוֹתוֹ. אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ – זֶהוּ הָעֵדָן הָעֲלִיּוֹן
עַל הַכֹּל, שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא מִכִיר
אֶת הַנִּקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה בְּצִדִיק אַחַד שְׁיוֹצֵא מִמָּנוּ,
נִהַר שְׁמֵרוֹה אוֹתָהּ, וְאֵין מִי שְׁמִכִיר אוֹתָהּ פָּרַט
לוֹ, שְׁכָתוּב אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ, שֶׁהוּא אַחוֹז לְמַעְלָה
לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף.

וְהִנְהָרָה הַזֶּה שְׂיוּצָא מֵעֵדָן לְמַטָּה הוּא סוּד
 לְחַכְמִים בְּסוּד הַכְּתוּב, וְהַשְּׂבִיעַ
 בְּצַחְצָחוֹת נִפְשָׁה. וְהַדְּבַר הַזֶּה הִתְפָּרַשׁ לְמַעְלָה
 וּמַטָּה. הַנְּשָׂמָה שְׂיוּצָאת מֵעוֹלָם הַחֲשׂוֹךְ הַזֶּה, הִיא
 תְּאֵבָה לְרֵאוֹת בְּאוֹר הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כְּאָדָם הַזֶּה
 שֶׁתֵּאָב לְשִׁתּוֹת מִים בְּתֵאוֹה. כִּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 הוּא צַחְצָחוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ה) צָחָה צָמָא.
 צָמָא, מֵאוֹתָם צָחוֹת שֶׁל אוֹרוֹת שֶׁל הַגֵּן וְהַרְקִיעַ
 וְהַיְכָלוֹת שֶׁל הַגֵּן.

וְאוֹתוֹ נִהָרָה שְׂיוּצָא מֵעֵדָן, כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 בְּלְבוּשֵׁי כְבוֹד יוֹשְׁבוֹת עַל אוֹתוֹ נִהָרָה,
 וְאֶלְמָלָא אוֹתוֹ לְבוּשׁ, לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְאִז
 מְתִישְׁבוֹת וְרוּוֹת בְּאוֹתָם צָחוֹת וְיְכוּלוֹת לְסַבֵּל.
 וְאוֹתוֹ נִהָרָה הוּא תְקוּן הַנְּשָׂמוֹת לְהִתְיָשֵׁב וּלְהַזְוִן
 וּלְהַנּוֹת מֵאוֹתָן צָחוֹת, וְהַנְּשָׂמוֹת נִהְנוֹת (מתתקנות)
 עַל אוֹתוֹ נִהָרָה וּמְתִישְׁבוֹת בּוֹ.

אוֹתוֹ נִהָרָה עֲלִיּוֹן שֶׁלְמַעְלָה מוּצִיא נִשְׁמוֹת, וְהֵן
 פּוֹרְחוֹת מִמֶּנּוּ לְתוֹךְ הַגֵּן, שֶׁהִנְהָרָה הַזֶּה
 שֶׁלְמַטָּה בִּגְן שְׁבָאֲרִץ מִתְקִין נִשְׁמוֹת לְהִתְתַּקֵּן
 וּלְהִתְיָשֵׁב בְּאוֹתָן צָחוֹת. כְּמוֹ כִּן בְּעוֹלָם הַזֶּה
 בַּחוּץ, בְּרִיחַ הַמַּיִם מְתִישְׁבֵת הַנֶּפֶשׁ לְהָאִיר, שֶׁהִרִי
 מִהֶעֱקָר כְּמוֹ זֶה יוּצָא. וּמִשׁוּם שֶׁהַנְּשָׂמוֹת

מִתְתַקְנֹת עַל אוֹתוֹ נִהַר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדָן,
 יְכוּלוֹת לְהִתְיַשֵּׁב בְּאוֹתָן צָחוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְלַעֲלוֹת
 לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ פֶּתַח שְׁבָאֲמָצַע הֶרְקִיעַ, וְעֵמוּד
 אֶחָד שְׁעוֹמֵד בְּאֲמָצַע הַגֶּן, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

בְּאוֹתוֹ עֵמוּד עוֹלָיִם לְמַעְלָה בְּתוֹךְ אוֹתוֹ פֶּתַח שֶׁל
 הֶרְקִיעַ, וְבוֹ סָבִיבוּ יֵשׁ בּוֹ (ישעיה ד) עֲנָן
 [יּוֹמָם] וְעֶשֶׁן נִגְהַ. וְאֵף עַל גַּב שְׁבָאֲרוּהוּ לְזֶה
 הַפְּסוּק, אֲבָל עֲנָן וְעֶשֶׁן אֵלּוּ מִבְּחוּץ, וְנִגְהַ מִבְּפָנִים.
 זֶה הוּא לְחֻפּוֹת עַל אֵלּוּ שְׁעוֹלָיִם לְמַעְלָה, שְׁלֹא
 יֵרְאוּ מִלְּפָנֵי אֵלּוּ שְׁיִושְׁבִים לְמַטָּה.

וְהָרִי כָּאֵן סוּד הַסּוּדוֹת. כְּאֲשֶׁר (רוֹצֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְמַטְּן הַנִּקְדָּה הַזֶּה) הַנִּקְדָּה הַזֶּה רוֹצֵה לְהִתְתַקֵּן
 בְּתַקּוּנֵיהָ וְלְהִתְקַשֵּׁט בְּשִׁבְתוֹת וְזִמְנִים וּבְחֻגִים,
 שׁוֹלַחַת אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר, וְעוֹמְדִים עַל הַהֵיכַל
 שְׁנִקְרָא דְרוּר, וְהֵינּוּ מֶר דְרוּר. וּבְגִלְל כֶּךָ בְּשַׁנַּת
 הַיּוֹבֵל צְרִיכִים לְהַכְרִיז דְרוּר, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (ויקרא כה)
 וְקִרְאתֶם דְרוּר. וְאוֹתָם אַרְבַּע פְּנִים נוֹתְנִים קוֹל,
 וְאֵין מִי שְׁיִשְׁמַע אוֹתוֹ פָּרַט לְאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת
 הָרְאוּיֹת לְעֲלוֹת, וְהֵן מִתְכַּנְּסוֹת שָׁם, וְלוֹקְחִים
 אוֹתָם אַרְבַּע הַפְּנִים הַלְלוּ, וּמְכַנְּסִים אוֹתָם
 פְּנִימָה בְּאוֹתוֹ עֵמוּד שְׁעוֹמֵד בְּאֲמָצַע.

ובאותה שְׁעָה עוֹלָה אוֹתוֹ עֲמוּד, עֲנָן וְאֵשׁ
וְעָשָׁן, וְנִגְהַ מִּבְּפָנָיִם. וּשְׁנֵי אֱלֹהִים
נִקְרְאוּ מִכּוֹן הַר צִיּוֹן וּמִקְרְאֵיהָ. מִכּוֹן הַר
צִיּוֹן - זֶהוּ הַתְּקוּן שֶׁלְמַעֲלָה, כְּשֶׁהִנְקָדָה
הַתְּחִתּוֹנָה מִתְקַשְׁטֶת, וְהֵם מִקְרְאֵיהָ שֶׁל אוֹתָהּ
נִקְדָּה לְהִתְקַשֵּׁט.

כִּיּוֹן שְׁעוֹלוֹת הַנְּשָׁמוֹת הִלְלוּ עַד לְאוֹתוֹ פֶּתַח
הַרְקִיעַ, אָזִי אוֹתוֹ רְקִיעַ סוֹבֵב סְבִיב הַגֶּן
שֶׁל שְׁפָעִים, וּמְקוֹל נְעִימוֹת שֶׁל סְבוּב אוֹתוֹ
רְקִיעַ יוֹצֵאוֹת כָּל אוֹתָן נְשָׁמוֹת וְשׁוֹמְעוֹת אוֹתוֹ
נַעַם שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְרוֹאִים אוֹתוֹ הָעֲמוּד
שֶׁמַּעֲלָה אֵשׁ וְעָנָן וְעָשָׁן וְנִגְהַ שְׁלוּהֵט, וְכָל־
מִשְׁתַּחֲוִים. וְאִזּוֹ הַנְּשָׁמוֹת עוֹלוֹת בְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח,
עַד שְׁעוֹלָיִם לְתוֹךְ הָעֲגוּל שֶׁסּוֹבֵב בְּאוֹתָהּ
נִקְדָּה, וְאִזּוֹ רוֹאִים מֵה שְׁרוֹאִים. וּמִתּוֹךְ הָאוֹר
וְהַשְּׂמֵחָה מִמֶּה שֶׁרְאוּ, עוֹלָיִם וַיּוֹרְדִים,
מִתְקַרְבִּים וּמִתְרַחֲקִים.

וְהִיא מִשְׁתַּוְּקֶת אֵלֶיהֶם וּמִתְקַשְׁטֶת בְּאוֹר. וְאִזּוֹ
לוֹבֵשׁ קִנְיָה (מְאוֹר) צְדִיק עֲלִיוֹן אֶחָד,
וּמִסְתַּכֵּל בְּאוֹר וַיִּפֵּי שֶׁל הַנְּקָדָה הַזֹּאת וּבִתְקוּנָהּ,
וְאוֹחֵז בָּהּ וּמַעֲלָה אוֹתָהּ אֵלָיו, וּמְאִיר אוֹר בְּאוֹר
וְנִגְהִיִּים אֶחָד. וְכָל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם פּוֹתְחִים בְּאוֹתָהּ

שְׁעָה וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם הַצְּדִיקִים שׁוֹמְרֵי
הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרִיהֶם הַמְּשַׁתְּדָּלִים בַּתּוֹרָה, שְׁהָרִי
שְׂמַחַת אֲדוֹנֵיכֶם הִיא בְּכֶם, שְׁהָרִי עֲטַרְת רְבוֹנֵיכֶם
מִתְעַטְטֶרֶת בְּכֶם.

וְאִז, כִּיּוֹן שְׂמֵאִירִים אֹר בְּאוֹר, שְׁנֵי אוֹרוֹת
מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד וּמְאִירִים. אַחַר כֵּן
יורְדִים אוֹתָם גּוֹנִים וּמִתְבוֹנְנִים לְהִשְׁתַּעֲשֹׁעַ
בְּאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וּמִתְקַנְנִים אוֹתָם לְעֵטֶר
לְמַעְלָה. וְעַל זֶה נֶאֱמַר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כְּתוּב (יחזקאל א) וְדַמוֹת עַל
רֹאשֵׁי הַחִיָּה רְקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נְטוּי
עַל רֹאשֵׁיהֶם מְלַמְעֵלָה. פְּסוּק זֶה פְּרָשׁוּהוּ. אֲבָל
יֵשׁ רְקִיעַ וְיֵשׁ רְקִיעַ. הַרְקִיעַ שְׁלֵמָטָה הוּא עוֹמֵד
עַל גְּבֵי אַרְבַּע חִיּוֹת, וּמִשָּׁם מִתְפַּשֵּׁט וּמִתְחִיל
דְּיוֹקָן שֶׁל נִקְבָּה אַחַת שְׁאַחֲרֵי הַזָּכֵר, וְזֶהוּ סוּד
הַכְּתוּב (שמות לג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים לט) אַחֲזֹר וְקָדַם צְרַתְנִי. וְכְתוּב (בראשית ב) וַיִּקַּח
אַחַת מִצְלַעְתָּיו.

הַרְקִיעַ שְׁלֵמַעְלָה הוּא עוֹמֵד עַל גְּבֵי הַחִיּוֹת
הַעֲלִינוֹת, וּמִשָּׁם מִתְפַּשֵּׁט וּמִתְחִיל

הַדְּיוּקָן שֶׁל זְכָר אֶחָד, שֶׁהוּא סוּד עֲלִיּוֹן. וּשְׁנֵי
הַרְקִיעִים הַלְלוּ, אֶחָד נִקְרָא קֶצֶה הַשָּׁמַיִם, וְאֶחָד
נִקְרָא מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם, שְׁכָתוּב (דברים ד) וְלִמְקַצֵּה
הַשָּׁמַיִם וְעַד קֶצֶה הַשָּׁמַיִם. רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה שְׁלֹמֶטָה
הֵם אַרְבַּע חַיּוֹת, שֶׁהֵן רְשׁוּמוֹת (אורות) עֲלִיוּנוֹת עַל
אוֹתָן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת שְׁבַתוֹךְ אוֹתָם
אַרְבַּעַת פְּתָחִים שְׁבַגְן עֵדֶן.

וְאֵף עַל גַּב שְׁאֲמַרְנוּ שְׁעֵדֶן שְׁלֹמֶטָה הוּא בְּאֶרֶץ
- כִּן זֶה וְדַאִי. אֲבָל הַכֹּל הוּא סוּד עֲלִיּוֹן,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר שֶׁהִנְקֵדָה הַזֹּאת שְׁאֲמַרְנוּ, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ
לָהּ חֶלֶק לְמַעְלָה - כִּן גַּם יֵשׁ לָהּ חֶלֶק לְמַטָּה
בְּאֶרֶץ. וְהֵגֵן הַזֶּה לְמַטָּה הוּא חֶלְקָהּ שֶׁל אוֹתָהּ
נִקְדָּה לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּרוּחוֹת הַצְּדִיקִים בְּאֶרֶץ,
וְנִהְיִית בְּכֹל הַצְּדִיקִים, לְמַעְלָה וּמַטָּה. לְמַעְלָה
בְּצְדִיק, וּלְמַטָּה בְּאוֹתוֹ פְּרִי הַצְּדִיק. וְלֹא נִמְצָא
שְׁעֵשׂוּעַ מַעְלָה וּמַטָּה אֶלָּא בְּצְדִיק. וְהֵגֵן הַזֶּה הוּא
מֵאוֹתָהּ נִקְדָּה שְׁנִקְרָאת עֵדֶן. (נִקְדָּה שְׁנוּטְלַת מֵאֵמָּה עֲלִיוּנָה
הַטְּמוּנָה בְּגֵן עֵדֶן שֶׁל הָאֶרֶץ).

אוֹתָם רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה אֵלּוּ אַרְבַּעַת רָאשֵׁי פָּנִים.
אֶחָד אַרְיָה, שְׁכָתוּב (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה
אֵל הַיָּמִין. וְאֶחָד שׁוֹר, שְׁכָתוּב וּפְנֵי שׁוֹר
מֵהַשְּׂמֹאל. וְאֶחָד נֶשֶׁר, שְׁכָתוּב וּפְנֵי נֶשֶׁר

לְאַרְבַּעַתָּן. וְאָדָם כָּלֵל שֶׁל הַכֹּל, שְׁכָתוּב וּדְמוּת
 פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וְאַרְבַּעַה רְאִישֵׁי הָאוֹרוֹת הִלְלוּ
 שְׁמֵשָׁאם (חיות שנוטלות) אֶת הַכֶּסֶא הַקְּדוֹשׁ, וּמִתּוֹךְ
 הַמָּשָׂא שָׁלָהֶם הֵם מְזִיעִים. וּמֵאוֹתָהּ זָעָה שֶׁל
 מֵשָׁאם, נַעֲשֶׂה אוֹתוֹ נֶהָר דִּינּוֹר, שְׁכָתוּב (דניאל ז) נֶהָר
 דִּינּוֹר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מִלְּפָנָיו אֶלֶף אֲלָפִים יִשְׁמְשׁוּהוּ.
 וּבְשֵׁעוֹלוֹת הַנְּשָׁמוֹת, הֵן רוּחָצוֹת בְּאוֹתוֹ נֶהָר
 דִּינּוֹר, וְעוֹלוֹת לְקָרְבָן וְאִינָן
 נִשְׂרָפוֹת, אֲלָא רוּחָצוֹת. בֵּא וּרְאֵה מִסְלַמְנִדְרָא,
 שְׁעוֹשִׂים מִמְּנָה לְבוֹשׁ, וּמִתּוֹךְ שֶׁהִיא מֵאֵשׁ, אֵין
 רוּחָצִים אוֹתוֹ לְבוֹשׁ אֲלָא בְּאֵשׁ. הָאֵשׁ אוֹכֶלֶת
 הַזֶּהֱמָה שָׁבוּ, וְנִרְחַץ אוֹתוֹ לְבוֹשׁ. כִּךְ גַּם הַנְּשָׁמָה
 מֵאֵשׁ שְׁנִלְקָחָה מִתּוֹךְ הַכֶּסֶא הַקְּדוֹשׁ, שְׁכָתוּב בָּהּ
 (שם) כֶּסֶאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ, בְּזִמְן שְׁרוּצָה לְרַחֵץ
 מֵאוֹתָהּ זֶהֱמָה שְׁבָה, עוֹבְרֶת בְּאֵשׁ וְנִרְחָצָה,
 וְהָאֵשׁ אוֹכֶלֶת כָּל אוֹתָהּ הַזֶּהֱמָה שְׁבַנְשָׁמָה,
 וְהַנְּשָׁמָה רוּחָצָה וּמִתְּלַבֶּנֶת.

וְאֵם תֵּאמֶר, אִם כִּךְ, אֵין לְנִשְׁמָה עֲנֵשׁ כְּזֶה – בֵּא
 וּרְאֵה, אוֹי לְנִשְׁמָה שְׁסוּבֶלֶת אֵשׁ זֶרָה, וְאִף
 עַל גַּב שְׁמִתְּלַבֶּנֶת. אָבֵל כְּשֶׁהַזֶּהֱמָה רַבָּה עָלֶיהָ,
 אוֹי לְנִשְׁמָה שְׁסוּבֶלֶת אוֹתוֹ עֲנֵשׁ, מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ
 זֶהֱמָה בְּפַעֲמִים מִתְּלַבֶּנֶת בְּאֵשׁ.

בַּפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה, כִּיּוֹן שֶׁקִּבְּלָה עָנֵשׁ בַּגּוֹף,
 הוֹלֶכֶת הַנְּשָׁמָה, וְנוֹטְלִים אוֹתָהּ
 וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ לְתוֹךְ מְקוֹם אֶחָד שֶׁנִּקְרָא בֶּן
 הַנֶּסֶם. וְלָמָּה נִקְרָא בֶּן הַנֶּסֶם? אֵלָּא מְקוֹם אֶחָד הוּא
 בְּגִייהֶנּוּם שֶׁשֵּׁם נִצְרָפוֹת הַנְּשָׁמוֹת בְּצִרוּף לְהִתְלַבֵּן
 טָרָם שֶׁנִּכְנָסוֹת לְגַן עֵדֶן. (וְאִם זְכָאִיֹּת אוֹתָן נְשָׁמוֹת, כַּאֲשֶׁר
 מְכַנְיָסִים אוֹתָן בְּאוֹתוֹ מְקוֹם) שְׁנֵי מְלָאכִים שְׁלוּחִים מְזַמְנִים
 בְּגַן עֵדֶן, וְעוֹמְדִים בַּשַּׁעַר, וְצוֹוֹחִים לְאוֹתָם
 הַמְּמַנִּים שֶׁבְּאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁבְּגִייהֶנּוּם כְּדֵי לְקַבֵּל
 אוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה.

וְאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה, בְּטָרָם תִּתְלַבֵּן בְּאֵשׁ, אוֹתָם
 שְׁלוּחִים צוֹוֹחִים אֲלֵיהֶם וְאוֹמְרִים:
 הַנֶּסֶם. וּבְזִמְן שֶׁמִּתְלַבֶּנֶת, אוֹתָם מְמַנִּים יוֹצְאִים
 עֲמָה מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, וּמְזַמְנִים אוֹתָהּ לְפִתְחוֹ שֶׁל
 גֶּן עֵדֶן שֶׁשֵּׁם אוֹתָם שְׁלִיחִים, וְאוֹמְרִים לָהֶם:
 הַנֶּסֶם. אֵלֶּה הֵם הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהִתְלַבְּנוּ. וְאִזּוֹ מְכַנְיָסִים
 אוֹתָהּ נְשָׁמָה בְּגַן עֵדֶן.

וְכַמָּה הִיא שְׁבוּרָה מִתּוֹךְ אוֹתוֹ שֶׁכָּר שֶׁל
 הַהִתְלַבְּנוֹת שֶׁל הַגִּייהֶנּוּם (שֶׁל אוֹתוֹ) שֶׁל
 אוֹתוֹ שֶׁכָּר שֶׁל הָאֵשׁ הַתְּחַתּוֹנָה. וְאִף עַל גַּב
 שְׁיורֶדֶת מִלְמַעְלָה, (אֲבָל) כִּיּוֹן שֶׁמְגִיעָה לְאָרֶץ
 לְמַטָּה, הִיא אֵשׁ שֶׁאֵינָנָה דְקִיקָה, וְהַנְּשָׁמָה נִעְנָשֶׁת

בַּהּ וְנִשְׁכַּרְתָּ. וְאִזּוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא שְׁמֵשׁ
שְׁמַאֲרָה מֵאוֹתָם אַרְבַּעַּה פְּתָחִים שְׁמַאֲרִים
בְּרָקִיעַ שְׁמַעַל הַגֶּן, וּמַגִּיעַ לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה וְנִרְפֵּאת.
זֶהוּ שְׁכָתוּב (מלאכי ג) וְזָרְחָה לְכֶם יְרָאִי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ
צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ.

בַּפַּעַם הַשְּׁנִיָּה, אַחַר שִׁישְׁבָה בְּגֵן עֵדֶן שְׁלִמְטָה,
כָּל אוֹתוֹ זְמַן שִׁישְׁבָה וְעַד עַכְשָׁו אֵינָה
נִפְרֶדֶת מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל מְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה
מִכָּל וְכָל. וְכִשְׁמַעְלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, צְרִיכָה
לְהִפְרֹד מִכָּל מְרָאָה וּמִכָּל הַדְּבָרִים שְׁלִמְטָה.
וּמַעֲבִירִים אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ נְהַר דִּינּוּר, וְאִזּוּ הַנִּשְׁמָה
מִתְּלַבֶּנֶת בּוֹ מִכָּל וְכָל, וְיוֹצֵאת וְנִרְאִית לְפָנַי רַבּוּן
הָעוֹלָם בְּרוּכָה (בְּרִינָה) מִכָּל הַצְּדָדִים. כִּיּוֹן
שְׁמִסְתַּפְּלֵת בְּאוֹתוֹ אור, נִרְפֵּאת וְנִשְׁלַמֶּת מֵהַכֹּל.
וְאִזּוּ עוֹמְדוֹת אוֹתָן נִשְׁמוֹת בְּלְבוּשִׁים, מִתְּעַטְרִים
לְפָנַי רַבּוּנִם. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וְאוֹתָן נִשְׁמוֹת שְׁבִגֵן עֵדֶן שְׁלִמְטָה מְשׁוֹטְטוֹת
בְּכָל רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת, וְעוֹלוֹת עַד
אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם, שְׁשָׁם כְּמָה
מְמַנִּים וּמְרַכְבוֹת שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתָם הַחוֹמוֹת,
שְׁכָתוּב (ישעיה סב) עַל חוֹמַתֵיךָ הַפְּקָדֹתַי שְׁמִרִים.

ועולים עד אותו מקום, ולא נכנסות פנימה עד שמתלבנות, ושם משתחוות ושמתות מאותו אור, ושבות לתוך הגן.

יוצאות משם ומשוטטות בעולם, ורואות באותם הגופות של הרשעים ובאותו ענש שלהם, שכתוב (ישעיה סו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. מה זה לכל בשר? לאותם שאר הגופים שסביבם, והרי פרשה. ואחר משוטטים ומסתכלים באותם בעלי מכאובים ובני מחלות, ואותם שסובלים על היחוד של רבונם, ושבים ואומרים למשיח.

בשעה שאומרים לו למשיח את צער ישראל בגלותם, ואותם הרשעים שבהם שאינם מתבוננים לדעת את רבונם, הוא מרים קול ובוכה על אותם הרשעים שבהם. זהו שכתוב (שם נג) והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונתינו. שבות אותן נשמות ועומדות במקומן.

בגן עדין יש היכל אחד שנקרא היכל בני המחלות. אז המשיח נכנס לאותו היכל, וקורא לכל המחלות והמכאובים וכל יסורי

יִשְׂרָאֵל שְׂיָבֹאוּ עָלָיו, וְכֻלָּם בָּאִים עָלָיו. וְאֵלְמַלְא
 שֶׁהוּא מִקַּל מֵעַל יִשְׂרָאֵל וְנוֹטֵל עָלָיו, לֹא הָיָה
 אָדָם שְׂיָכוּל לִסְבֹּל אֶת יִסּוּרֵי יִשְׂרָאֵל עַל עֲנָשֵׁי
 הַתּוֹרָה. זֶהוּ שְׂכָתוּב (שם) אָכֵן חָלִינוּ הוּא נִשָּׂא
 וְגו'. כְּמוֹ כֵן רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּאֶרְצָן.

מִשּׁוּם שְׂאִין חֲשָׁבוֹן לְאוֹתָם יִסּוּרִים שְׁעוּמָדִים
 עַל אָדָם בְּכָל יוֹם עַל עֲנָשֵׁי הַתּוֹרָה, וְכֻלָּם
 יֵרְדוּ לְעוֹלָם בְּשַׁעַה שְׁנַתְנָה תּוֹרָה. וְכִשְׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרְץ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתָן עֲבוֹדוֹת וְקַרְבָּנוֹת שֶׁהָיוּ
 עוֹשִׂים, הָיוּ מְסַלְקִים אֶת כָּל אוֹתָן מִחִלּוֹת
 וְיִסּוּרִים מִן הָעוֹלָם, וְעַכְשָׁו הַמְּשִׁיחַ מְסַלֵּק אוֹתָם
 מִבְּנֵי הָעוֹלָם טָרָם שְׂיוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִקְבֵּל
 עֲנָשׁוֹ, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר. כְּשֵׁאוֹתָם חֲטָאִים יִתְרִים
 שְׂמִכְנִיסִים אוֹתָם לְתוֹךְ בְּפָנִים הַגִּיהֶנֶם בְּאוֹתָם
 מְדוּרִים תַּחְתּוֹנִים אַחֲרֵים, וּמִקְבָּלִים עֲנָשׁ רַב מְרַב
 הַזֶּהֱמָה שְׂבִנְשָׂמָה, אִזּוּ מְדַלִּיקִים אֵשׁ יוֹתֵר, לְאָכֵל
 אוֹתָהּ זֶהֱמָה. (אוי לְאוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׂסוֹכֶלֶת אוֹתוֹ הָעֲנָשׁ. וְעַל זֶה אוֹתָם
 מִלְּאִכֵּי חִבְלָה שְׂבִכְיֵהֶנֶם מְטַרִידִים אוֹתוֹ בְּמִקְלוֹת שֶׁל אֵשׁ לְנַעַר אֶת אוֹתָהּ
 הַזֶּהֱמָה. אוֹי לְנִשְׁמָה שְׂסוֹכֶלֶת אוֹתוֹ עֲנָשׁ).

אֲשֵׁרִיהֶם שְׂשׁוּמָרִים אֶת מְצוֹת הַתּוֹרָה. אוֹתָהּ
 נִקְדָּה קְדוּשָׁה שְׂרוּצָה לְהִשְׁתַּעֲשַׁע
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּרוּחוֹת הַצְּדִיקִים, כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר.

כְּשֹׂאוֹתֶיהָ נִקְדָּה רוֹצֶה לְהַשְׁתַּעֲשַׁע לְמִטָּה בְּרוּחוֹת
הַצְּדִיקִים כְּאִם שֶׁשְׂמַחָה עִם בְּנֵיהָ וּמִשְׁתַּעֲשַׁעַת
בָּהֶם, כִּךְ גַּם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הִיא יוֹרֶדֶת
וּמִשְׁתַּעֲשַׁעַת בָּהֶם.

הַרְקִיעַ שְׂאֲמָרְנוּ שְׁעוֹמֵד עַל הַגֶּן, הִיא עוֹמֶדֶת
עַל אַרְבַּעַת רְאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְאוֹתָן אַרְבַּע
אוֹתוֹת שְׂאֲמָרְנוּ הֵם סוּד שֶׁל אַרְבַּע הַחַיּוֹת.
וְהַרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמֵד לְמִטָּה (עֲלִיהוֹן), כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.
הַרְקִיעַ שֶׁל אוֹתָהּ נִקְדָּה עוֹמֵד לְמַעְלָה עַל אוֹתָן
אַרְבַּע חַיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׂאֲמָרְנוּ, וְאוֹתוֹ רְקִיעַ (כְּדַגְמַת
זֶה מִזֶּה) נִרְקָם בְּגוֹנִים קְדוֹשִׁים.

בְּרְקִיעַ הַזֶּה מְסַתְּכָלוֹת אַרְבַּע הַחַיּוֹת, וְכֹל אוֹתָם
חִילוֹת לְמִטָּה. כְּשֶׁהַרְקִיעַ הַזֶּה מְאִיר
בְּגוֹנָיו וְנוֹצֵץ, אָז יוֹדְעוֹת כֹּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכֹל
אוֹתָם חִילוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁהָרִי טְרַפְּסֵם הַזְּדִמָּן. הַרְקִיעַ
הַזֶּה רָקוּם בְּכֹל הַגּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים, וְבוֹ עוֹמְדִים
אַרְבַּע פְּתָחִים רְשׁוּמִים בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת נוֹצְצוֹת.

פְּתַח אֶחָד רְשׁוּם לְצַד מְזֻרָח, וְבוֹ עוֹמֶדֶת בְּאוֹתוֹ
פְּתַח אוֹת אַחַת, וְאוֹתָהּ אוֹת הִיא א'. וְזֶה
נוֹצֵץ וְעוֹלָה וְיוֹרֵד בְּפֶתַח הַזֶּה. הַפְּתַח הַזֶּה מְאִיר
וְנוֹצֵץ מִהֶתְנוֹצְצוֹת עֲלִיוֹנָה, וְהָאוֹת הַזֹּאת נוֹצְצַת

ובולטת (ולוהטת) בתוכה, והיא יורדת ועולה
ונרשמת באותו פתח.

סדר הלימוד ליום כד שבט [יום 142 בשנה]

פְּתַח שְׁנֵי רְשׁוּם לְצַד צְפוֹן, וְבוּ עוֹמְדַת אוֹת
אַחַת, וְהִיא הָאוֹת ד'. וְזוּ עוֹמְדַת וְנוֹצְצַת,
עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְלוֹהֶטֶת בְּאוֹתוֹ פְּתַח. לְפַעְמִים
נוֹצְצַת בְּהִתְנוּצְצוֹת, וְלְפַעְמִים נִטְמָן אוֹתוֹ אוֹר
וְלֹא מְאִיר. וְלִכֵּן הָאוֹת הַזֹּאת אֵינָה עוֹמְדַת בְּקִיּוּם
מִתְמִיד, וְהָאוֹת הַזֹּאת נִרְשְׁמַת בְּאוֹתוֹ פְּתַח.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי הוּא פְּתַח שְׁעוֹמֵד לְצַד מְעַרְב,
וְבוּ עוֹמְדַת אוֹת אַחַת שְׁרְשׁוּמָה וְנְאוּרָה
בְּאוֹתוֹ פְּתַח, וְזוֹהִי הָאוֹת נ', וְהָאוֹת הַזֹּאת נּוֹצְצַת
בְּהִתְנוּצְצוֹת בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח.

הַפְּתַח הָרְבִיעִי זֶהוּ הַפְּתַח שְׁעוֹמֵד לְצַד דְרוֹם,
וְבוּ עוֹמֵד רְשָׁם שֶׁל נִקְדָּה תַּחְתּוֹנָה
קִטְנָה שְׁנִרְאִית וְלֹא נִרְאִית, וְזוֹהִי הָאוֹת י',
וְאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ לְאַרְבַּעַת צְדָדִים, (נוֹצְצִים)
בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ בְּאוֹתָם פְּתָחִים.

בְּרְקִיעַ הַזֶּה רְשׁוּמוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (לד' צְדָדִים)
בְּכִתְרִים עַל רְאֻשֵׁיהֶם, וְאוֹתָן עֲשָׂרִים

וּשְׁתִּים אוֹתִיּוֹת מִתְעַטְרוֹת בְּכַתְרִים. הֶרְקִיעַ הַזֶּה
נוֹסֵעַ וְסוֹכֵב עַל גְּבֵי הַחַיּוֹת בְּרֶשֶׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת,
הַסּוֹד שֶׁל חֶשְׁבוֹן הַיַּחֲוֹד בְּסוֹד שֶׁל צְרוּף אֶחָד,
וְהֵם: א"ט ב"ח ג"ז ד"ו.

הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ סוֹכְבוֹת בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ בְּסוֹד שֶׁל
אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (שֶׁל מְרַכְבוֹת) עֲלִיּוֹנוֹת
קְדוֹשׁוֹת נִסְתָּרוֹת, וְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת (עֲלִיּוֹנוֹת)
שֶׁנִּסְתָּרוֹת סוֹכְבוֹת אֶת אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְאֵז נִרְאוֹת
הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ בְּגִלְגּוֹל (שֶׁל הֶרְקִיעַ הַזֶּה), שֶׁהֵם א"ט
ב"ח, וּרְשׁוּמוֹת בְּרְקִיעַ הַזֶּה.

בְּשַׁעָה שְׁמַאִיר הֶרְקִיעַ הַזֶּה, מְאִירִים בּוֹ אַרְבַּעָה
סוֹדוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וְהֵם
צְרוּף בְּצְרוּפִים שֶׁל שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים. אֵז
יֵרֵד טַל מִהֶרְקִיעַ הַזֶּה בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל סוֹד
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְכָל אוֹתָן מְרַכְבוֹת נְזוּנוֹת, וְכָל
אוֹתָם הַחֲלִלוֹת וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל־
מְקַבְּלִים בְּשִׂמְחָה.

בְּשַׁעָה שֶׁהֵדִין תְּלוּי, הָאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ נְטֻמָּנוֹת
וְנִגְנְזִים אַרְבַּע בְּתוֹךְ אַרְבַּע, וְהֵם ט"ח
ז"ו. בְּשַׁעָה שְׁאֵלָה נִגְנְזוּ וְנְטֻמְנוּ, אֵז הַקּוֹל שֶׁל
צַד צְפוֹן מִתְעוֹרֵר, וְיוֹדְעִים שֶׁהֵדִין שְׂרוּי עַל

הַעוֹלָם. וּבְרָקִיעַ הַזֶּה נִרְשָׁם גִּוֶן אֶחָד שְׁכוֹלֵל אֶת
כָּל הַגְּנוּנִים.

כְּשֵׁנוּסֵעַ הַרְקִיעַ הַזֶּה מֵצַד הַמְזֶרֶח, אוֹתָם
אַרְבָּעָה הָרָאשִׁים שְׁאֵמְרָנוּ בְּאַרְבַּע
(פְּנִים) אוֹתִיּוֹת, נוֹסְעִים כָּלָם בְּמַסְעוֹת, וְעוֹלִים
בְּעֵלְיָה לְמַעְלָה. וּכְשֵׁנוּסְעִים וְעוֹלִים לְמַעְלָה,
מִסְתַּלְקֵת מִי שְׁמִסְתַּלְקֵת, וְחוֹזְרוֹת הָאוֹתִיּוֹת
וְנִרְאוֹת בְּשִׁלְמוֹת בְּסוּד הָרָאשׁוֹן, א"ט ב"ח ג"ז
ד"ו, וְנִרְקָם אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְאֵז מְאִיר בְּאוֹר.

וּכְשֶׁהָרְקִיעַ הַזֶּה מְאִיר כְּמִקְדָּם בְּאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ,
כָּלָם שָׁבִים וְשׂוֹאֲגִים לְטָרְף טָרְף
וּמְזוּן. כִּיּוֹן שֶׁהֵם שׂוֹאֲגִים וּמַעְלִים קוֹלוֹת, אוֹתוֹ
קוֹל נִשְׁמָע לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְאֵז נוֹטֵל בְּרָכוֹת
וּקְדָשׁוֹת מִי שְׁנוּטֵל.

סוֹבְבוֹת הָאוֹתִיּוֹת וּמִתְגַּלְגְּלוֹת, וְסוֹבְבוֹת אֶת
אוֹתוֹ רְקִיעַ, וְעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת
לְצַד דְּרוֹם. כִּיּוֹן שְׁעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת לְצַד
דְּרוֹם, עוֹלוֹת וְנוֹצְצוֹת בְּהִתְנוֹצְצוֹת לְלוֹהֵטוֹת, וְאֵז
בְּאִמְצַע אוֹתוֹ רְקִיעַ רִשָּׁם אֶחָד נִרְשָׁם, וְאוֹתוֹ
הָרִשָּׁם הוּא אוֹת אַחַת, וְהִיא י'. כִּיּוֹן שֶׁהָאוֹת הַזֶּה
נִרְשָׁמָה וְנִרְאִיתָ, אֵז לְלוֹהֵטוֹת אַחֲרֶיהָ שְׁלֵשׁ
אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת, וְהֵן הו"ה.

אָלוּ הָאוֹתִיּוֹת מְנַצְנָצוֹת בְּאִמְצַע הַרְקִיעַ הַזֶּה,
 עוֹלוֹת וְיורְדוֹת, לוֹהֵטוֹת בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר
 (בְּשָׁנִים עָשָׂר) לְהֵטִים. אַז אַחַר שָׂאֵלוּ הַשְּׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 פְּעָמִים לוֹהֵטוֹת, יוֹרֵד מִי שְׂיֹרֵד, וְנִכְלָלָת
 בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת וּמִתְעַטְרָת בְּהֵן וְלֹא נוֹדַעַת. אַז
 כָּל הַחִילּוֹת וְכָל הַמַּחְנוֹת בְּשִׁמְחָה, וְעוֹלִים
 שִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת.

הַרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסַע שְׁנֵית וְסוֹבֵב וּמִתְגַּלְגֵּל, וְאוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת שְׂאִמְרָנוּ, שֶׁהֵן
 א"ט ב"ח, כְּלָן נִכְלָלוֹת בְּאוֹתָן אוֹתִיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
 סוֹד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׂאִמְרָנוּ, וְסוֹבְבוֹת לְאוֹתוֹ
 הַרְקִיעַ, וְעוֹמְדוֹת אוֹתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵיוּ בְּאִמְצַע
 סוֹד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּלָן נִרְשְׁמוֹת לְצַד צְפוֹן,
 וְנִרְשְׁמוֹת וְאֵינָן נִרְשְׁמוֹת. אֵין מִי שִׁיסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ
 הַצַּד. כְּלָן מְכַסּוֹת, וְאוֹמֵר בְּקוֹל נַעַם: בְּרוּךְ כְּבוֹד
 ה' מִמְּקוֹמוֹ. וּמִתְכַּסּוֹת מְצַד צְפוֹן (שֶׁל הַפְּנִיִּים)
 וְאוֹמְרוֹת אֶת זֶה, מִתְכַּסּוֹת מְכָל הַצְּדָדִים
 וְאוֹמְרוֹת אֶת זֶה.

הַרְקִיעַ הַזֶּה סוֹבֵב כְּמִקְדָּם וּמִתְגַּלְגֵּל מְצַד לְצַד,
 וְאֵז קוֹל נְעִימַת הַמַּחְנוֹת הָרַבִּים בְּצַד
 זֶה, וְקוֹל נְעִימַת מַחְנוֹת רַבִּים בְּצַד זֶה, וְכֵן
 לְאַרְבַּעָה צְדָדִים. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹתוֹ הַרְקִיעַ מְאִיר

בְּאוֹר אַחַר, יוֹתֵר מִכְמוֹ שֶׁהָיָה, וְעוֹמֵד בְּאוֹר בְּגוֹן
אַחַר כָּלוּל מִכָּל הַגּוֹנִים.

וַאֲלוֹ הָאוֹתִיּוֹת שְׁאֵמְרָנוּ עוֹלוֹת לְמַעַלָּה בְּאוֹתוֹ
רְקִיעַ, וּמִקְבָּלִים אוֹת אַחַת שֶׁהִיא עֲלִיוֹנָה,
שְׁמַתְחַבְּרֵת בְּשֵׁם זֶה שֶׁל אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת. מִשּׁוֹם
שְׁאֵף עַל גַּב שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן שֶׁל הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ, זֶהוּ שֵׁם שְׁנִכְלָל לְמַטָּה, מִשּׁוֹם שֶׁסוּד זֶה
נִכְלָל לְמַעַלָּה וְנִכְלָל לְמַטָּה, וְכִשְׁנִכְלָל לְמַטָּה,
אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת לְקַבֵּל אוֹת אַחַת (י"ד), שֶׁהָרִי
מְאוֹתָהּ הָאוֹת נִזְוָנוּ אֱלוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְמַטָּה, וְאוֹתָהּ
הָאוֹת הִיא ו'. וְיוֹרְדוֹת וּמְתַחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת
הִלְלוּ בְּאוֹתָהּ הָאוֹת, וְאִז כֵּלֵן בְּעֵטוֹר אֶחָד,
וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׁלָם.

לְמַטָּה, שֵׁם שְׁלָם וְלֹא שְׁלָם. שֵׁם שְׁלָם בְּחֻמֵּשׁ

אוֹתִיּוֹת (ולא שְׁלָם שֶׁל תְּשַׁע אוֹתִיּוֹת, שֵׁם שְׁלָם בְּחֻמֵּשׁ

אוֹתִיּוֹת) הוּא – וַיְהִי־הָ. סוּד שֶׁל זִכָּר וּנְקִבָּה בְּרֻמֵּז.
הַשֵּׁם שְׁלָם הוּא בְּתִשְׁעֵי אוֹתִיּוֹת, וְהֵם יְהוָה
אֱלֹהִים. זֶהוּ שֵׁם שְׁלָם מִהַכֹּל. שֵׁם אַחַר הוּא
בְּרֻמֵּז, וְהוּא בְּחֻמֵּשׁ כְּפִי שְׁאֵמְרָנוּ. אֲבָל זֶהוּ
שְׁלָם בְּכָל.

כִּיּוֹן שְׁמַתְחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, אוֹתוֹ רְקִיעַ
מְאִיר בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אוֹרוֹת, וְאִז הַכֹּל

הוא בְּשִׁמְחָה, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד אֶחָד מֵעֵלָה
וּמִטָּה. כָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכֹל אוֹתָן מַחְנוֹת, כָּלֵם
עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת, וְכֹל הַדְּרָגוֹת מִתְקַנּוֹת
עַל מְקוֹמָן, כָּל אַחַת וְאַחַת כְּרְאוּי.

בְּרִקְיעַ הַזֶּה עוֹמֵד לְצַד צְפוֹן שְׁלֵהֶבֶת אַחַת
מֵאִירָה שְׂאִינָה שׁוֹכֶכֶת תָּמִיד, וְהִיא
רְשׁוּמָה בְּאוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת לְיָמִין, וְהֵם עֲשָׂרָה
שְׁמוֹת, וְעוֹלוֹת לְשִׁבְעִים שְׁמוֹת, וְכֵלֶן רְשׁוּמוֹת
בְּרִקְיעַ הַזֶּה, וּמֵאִירוֹת כָּלֶן כְּאַחַד.

מִהַרְקִיעַ הַזֶּה נוֹסְעִים כָּל אוֹתָם הַרְקִיעִים
שְׁלֵמִטָּה שְׁלֵצַד הַקְּדוּשָׁה, עַד
שְׁמַגִּיעִים לְאוֹתָם הַרְקִיעִים הָאַחֲרִים שְׁלֵצַד אַחַר,
וְאֵלֶּה נִקְרָאִים יְרִיעוֹת עֲזִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַשׂ
יְרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן.

מִשׁוּם שֵׁשׁ יְרִיעוֹת וְיֵשׁ יְרִיעוֹת. יְרִיעוֹת
הַמִּשְׁכָּן הֵן יְרִיעוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת רְקִיעֵי
הַחַיּוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הַקְּדוּשׁ. יְרִיעוֹת עֲזִים הֵם
רְקִיעִים (יְרִיעוֹת) אַחֲרִים שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר. אֵלֶּה
רְקִיעִים בְּסוּד הַמְרַכְּבוֹת שֶׁל רוּחוֹת קְדוּשׁוֹת,
וְאֵלֶּה רְקִיעִים שֶׁבְּחוּץ שְׁעוֹמְדִים בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם,
וְהֵם צְדָדִים שֶׁל תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים שֶׁל הַגּוּף.

וְאֵלֶּה מְכַסִּים עַל אוֹתָם רְקִיעִים שְׁלֻפְנִים, כְּמוֹ
קִלְפָּה עַל הַמַּח. הָרְקִיעִים שְׁלֻפְנִים הֵם אוֹתוֹ
קְלוּשׁ שְׁעוֹמֵד עַל הַמַּח, וְאֵלּוֹ נִקְרָאִים שָׁמַיִם
לֵה'. לְשֵׁם אֶחָד זֶה שְׁלֻמָּטָה.

רְקִיעִים אַחֲרֵים לְמַעְלָה, וְהֵם רְקִיעִים פְּנִימִיִּים
שְׁנִקְרָאִים רְקִיעֵי הַחַיּוֹת, שֶׁהֵם סוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּסוּד הַחַיּוֹת הַגְּדוּלוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת,
וְאֵלֶּה הֵם הַסּוּדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת (סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים)
הָעֲלִיוֹנוֹת בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, כָּלֵל שֶׁל עֲשָׂרִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת חֻקוֹקוֹת רְשׁוּמוֹת שְׁיוּצָאוֹת מִתּוֹךְ
הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן הַשְּׁמַיִנִי, שֶׁהוּא רְקִיעַ עַל גְּבִי
הַחַיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְזֶהוּ שְׂאִין לוֹ מְרָאֶה. זֶהוּ טָמִיר
וְגִנּוּז, וְאִין בּוֹ גֶּוֹן.

כָּל הַגְּוֹנִים יוּצָאִים מִמֶּנּוּ. אִין בּוֹ גֶּוֹן, וְלֹא נִרְאֶה
וְלֹא הַתְּגָלָה. זֶהוּ שְׁמוּצִיא אֶת כָּל הָאוּרוֹת.
בּוֹ לֹא נִרְאֶה לֹא אוֹר וְלֹא חֶשֶׁךְ וְלֹא גֶּוֹן כָּלֵל, פָּרֻט
לְנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁרוּאוֹת מִתּוֹךְ הָרְקִיעַ
הַתְּחִתּוֹן כְּמֵאֲחֵר הַכֶּתֶל, אוֹר שְׁמוּצִיא וּמְאִיר
הָרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה, וְאוֹתוֹ אוֹר שְׁלֹא פּוֹסֵק, אִין
מִי שְׁמַכִּיר אוֹתוֹ וְאִין מִי שְׁעוֹמֵד בּוֹ.

מִתְחַת לָזֶה, כָּל אוֹתָם הָרְקִיעִים נִכְלְלוּ בְּשֵׁם
הַזֶּה נִקְרָא שָׁמַיִם, וְאֵלּוֹ (הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ)

נִקְרְאִים הַשָּׁמַיִם אוֹתָם שֶׁהַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא
 בָּהֶם, אוֹתָם שֶׁהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הִתְעַטֵּר בָּהֶם. וְעַל זֶה
 כְּתוּב, (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵה', לְאוֹתָהּ גְּנִיזַת
 הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם.

עַד כָּאֵן רָמַז לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, (סוד שֶׁל הַשָּׁמַיִם הַקְּדוּשִׁים)
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בְּשֵׁמוֹת. מִכָּאֵן
 וְהִלָּאָה אֵין חָכֶם בְּהַשְׁכֵּל שְׂיִכּוֹל לְדַעַת וּלְהַדְבֵּק
 כָּלָל, פָּרַט לְאוֹר אֶחָד קָטָן בְּלִי קִיּוֹם (קִיּוֹם הַכֹּל)
 לְהִתְיַשֵּׁב בּוֹ. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁנִּכְנָס וְיוֹצֵא,
 וְיוֹדַע לְהִסְתַּכֵּל בְּסוּדוֹת אֲדוּנוֹ וּלְדַבֵּק בּוֹ.

בְּסוּדוֹת הִלְלוּ יָכוֹל אָדָם לְדַבֵּק בְּאֲדוּנוֹ, לְדַעַת
 אֶת שְׁלֵמוֹת הַחֲכָמָה בְּסוּד עֲלִיּוֹן
 כְּשֶׁעוֹבֵד לְאֲדוּנוֹ בְּתַפְלָה, בְּרִצּוֹן וּבִכְוֹנַת הַלֵּב,
 מְדַבֵּיק רְצוֹנוֹ כְּאִשׁ בְּגִחְלַת לִיחַד אוֹתָם רְקִיעִים
 תַּחְתּוֹנִים שֶׁל צֵד הַקְּדוּשָׁה לְעֵטָרֶם בְּשֵׁם אֶחָד
 תַּחְתּוֹן. וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה לִיחַד אוֹתָם רְקִיעִים
 עֲלִיוֹנִים פְּנִימִיִּים לְהִיּוֹת כָּלֶם אֶחָד בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ
 עֲלִיּוֹן שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם.

וּבְעוֹד שְׁפִיו וְשִׁפְתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת, לְבוֹ יִכְוֵן,
 וְרִצּוֹנוֹ יִתְעַלֶּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, לִיחַד אֶת
 הַכֹּל בְּסוּד הַסּוּדוֹת, שֶׁשָּׁם תְּקוּעִים כָּל הַרְצוֹנוֹת

וְהַמְחֻשְׁבוֹת בְּסוּד שְׁעוּמַד בְּאֵין סוּף, וְלִכְוֹן בְּזֶה
בְּכָל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם, לְעֵטֵר אֶת כָּל
יָמָיו בְּסוּד הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים בְּעִבּוּדָתוֹ.

בְּלֵילָה יְשִׁים רְצוּנוֹ, שְׁהָרֵי נִפְטָר מִהָעוֹלָם,
וְנִשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, וְיַחְזִירָנָה לְרַבּוֹן
הַכֹּל. מִשּׁוּם שֶׁכָּל לַיְלָה וְלַיְלָה (אוֹתָהּ נִקְרָה עוֹמֶדֶת לְכֹלל
בְּתוֹכָהּ אוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים).

סוּד הַסּוּדוֹת לְדַעַת לְאוֹתָם חֻכְמֵי יָב. הָרְקִיעַ
הַזֶּה הַתַּחְתּוֹן, בְּסוּד אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה הוּא
עוֹמֵד, כְּמוֹ שְׁאֲמָרְנוּ. אוֹתוֹ הָרְקִיעַ הוּא כָּלוּל
מִמַּעֲלָה וּמִמַּטָּה, וְיִסּוּדוֹ לְמַטָּה כִּנּוּר הַזֶּה שְׁמַעֲלָה
אוֹר שָׁחַר, לְהֶאֱחֹז בְּאוֹר הַלְבָן, וְהַיִּסּוּד שְׁלָה הוּא
לְמַטָּה בְּאוֹתָהּ פְּתִילָה בְּשֶׁמֶן. אֵף כֵּן לְמַטָּה אוֹתָהּ
נִקְדָּה - בְּיוֹם נִכְלָלָת מְלַמַּעֲלָה, וּבְלַיְלָה נִכְלָלָת
מִמַּטָּה בְּאוֹתָן נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

וְכָל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, כְּלָם חוּזְרִים לְעֵקֶר וְהַיִּסּוּד
וְהַשְּׂרֵשׁ שְׁמִמְנוּ יִצְאוּ. וְכַמָּה לַיְלוֹת עֲתִידִים
לְטַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂרָאוּי לוֹ, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר
(תהלים טז) אֵף לַיְלוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי. הַנֶּפֶשׁ הוֹלְכֶת
וּמְשׁוֹטְטֶת וְשֹׁכֵה אֶל אוֹתוֹ עֵקֶר שְׂרָאוּי לָהּ. הַגּוֹף
עוֹמֵד שֶׁקֵּט כְּאֶבֶן, וְחוּזֵר לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוּי לוֹ

לְשֵׁרוֹת עָלָיו, וּמְשׁוּם כֶּף שָׁב הַגּוֹף לְצַד שְׁלוֹ,
וְהִנָּפֵשׁ לְצַד שְׁלֵה.

על הגוף שורה סוד הצד האחר, ולכן
נטמאים ידיו, וצריף לרחץ אותם. כמו
שבארנו, שהרי בלילה הכל שב למקומו,
ונשמות הצדיקים עולות וחוזרות למקומן,
ומתעטרת (בהם) מה שמתעטרת, ונכללת מכל
הצדדים, ואז עולה כבוד הקדוש ברוך הוא
ומתעטר מהכל.

בבַּיָּדָה שולטים הממנים שנפקדו על אותן
נשמות הצדיקים להעלותן למעלה
ולהקריבן קרבן מנחם לאדונם. אותו ממנה
שנפקד על כל אותם מחנות, שמו סורי"א ממנה
גדול. כיון שעולה הנשמה לכל אותם רקיעים,
אז מקריבים אותה אליו ומריח בה, כמו שנאמר
(ישעיה יא) וְהִרִיחוּ בִּירְאֵת ה'. כמו שעתיד מלך
המשיח לעשות בעולם, ועל ידו עוברים כלם
בפקדון על ידו להתקרב הלאה.

וכָּל הנשמות, כשנקרבות לאותו מקום
שנקרבות ונראות שם, זהו סוד, כל
הנשמות נכללות באותה נקדה, ולוקחת אותם

פַּעַם אַחַת, כְּמוֹ מִי שְׂבוּלַע בְּלִיעַת דָּבָר, וּמִתְעַבֶּרֶת כְּמוֹ אִשָּׁה שְׂמֵת־עֶבְרַת. הַסּוּד הַזֶּה לְבַעֲלֵי מִדּוֹת. כְּשֶׁנִּקְדָּה זֹו מִתְעַבֶּרֶת כְּאִשָּׁה שְׂמֵת־עֶבְרַת, נִהְיִית מֵאוֹתָהּ הַנָּאָה שְׂמִכְלִילָה נִשְׁמָה מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים וּבְאוֹתָהּ תוֹרָה שֶׁהַשְׁתַּדְּלָה בָּהּ בַּיּוֹם, וְנוֹטְלַת אוֹתוֹ רְצוֹן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבוֹ נִהְיִית בְּשִׂמְחָה, וְנִכְלַלְת מְכַל הַצְּדִדִים.

אַחַר כֵּן הִיא מוֹצִיָּאָה אוֹתָם הַחוּצָה וּמוֹלִידָה אוֹתָם כְּמִקְדָּם, וְהַנִּשְׁמָה הִיא חֲדָשָׁה כַּעֲת כְּמִקְדָּם, וְסוּד זֶה - (אִיכָּה ג) חֲדָשִׁים לְבִקְרִים. חֲדָשִׁים וְדָאִי, כְּמוֹ שְׁנַת־בָּאָר. מָה הַטַּעַם הֵם חֲדָשִׁים? מִשּׁוֹם סוּד הַכְּתוּב רַבָּה אֲמוּנָתָךְ. רַבָּה וְדָאִי, שֶׁיִּכְלָה לְהַכְלִילֵם וּלְהַכְנִיֵסם לְתוֹכָהּ, וּמוֹצִיָּאָה אוֹתָם וְהֵם חֲדָשִׁים, וְלִכֵּן לּוֹקַחַת אַחֲרֵים מִלְּמַעְלָה בַּיּוֹם. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בֵּין כֵּן הָאִיר הַיּוֹם. אָמַר רַבִּי אַבָּא, נִקּוּם וְנִלְךְ וְנוֹדָה לְרַבּוֹן הָעוֹלָם. קָמוּ וְהִלְכוּ וְהִתְפַּלְלוּ, וְאַחַר כֵּן חֲזְרוּ אֵלָיו הַחֲבָרִים. אָמְרוּ לוֹ, מִי שֶׁהִתְחִיל - שִׁיִּסִּים אֶת הַשְּׂבַח. אֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ

בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, שְׁכַל זֶה זְכִינוּ לְעֵטֵר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ.
הוא בסודות החכמה.

פְּתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר, וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת הָאָרוֹן
עֲצֵי שֵׁטִים וְגו'. כָּאֵן, אָף עַל גַּב שְׁכַל
סודות המִשְׁכָּן הָרִי פְּרִשְׁוֹה הַחֲבָרִים בַּחֲדָר
הַקְּדוֹשׁ, כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתַּכַּל, שֶׁהָרִי סוּד זֶה מְתַעֲטֵר
בְּכֻמָּה סוּדוֹת לְלַמֵּד חֻכְמָה. אָרוֹן זֶה הוּא סוּד
לְהַכְנִיס תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְנִגְנְזָה בּוֹ בְּשֵׁשׁ לּוּחֹת
(וְנִגְנְזוּ בּוֹ שֵׁשׁ לּוּחֹת, וְהֵם שֵׁשׁ מְסוּבָּבִים) מְסוּבָּבִים, וְזֶה נִקְרָא
אָרוֹן. כְּשִׁטּוּבָּבִים אוֹתָם שֵׁשׁ לְהִיּוֹת כְּאֶחָד, אֲזִי
הוּא גּוֹף אֶחָד לְהַכְנִיס בּוֹ סוּד הַתּוֹרָה בְּשֵׁשׁ
צְדָדִים וְאָרוֹן.

וְהַלּוּחֹת הֵם חֲמֵשׁה, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ חֲמֵשׁה
סְפָרִים, וְאוֹתָם חֲמֵשׁה הֵם שֵׁשׁה
בְּדֶרֶגָה אַחַת שְׁנִכְנַסְתָּ בָּהּ בְּנִסְתָּר, שְׁנִקְרָאת
סוּד הַכֹּל, וְזֶהוּ סוּד הַבְּרִית. כְּשֵׁזֶה נִכְנַס לְתוֹךְ
אוֹתָם חֲמֵשׁה לּוּחֹת, אֲזִי עוֹמֵד הָאָרוֹן וְהַתּוֹרָה
בְּסוּד שֶׁל תְּשַׁע דְּרָגוֹת, שֶׁהֵן שְׁנֵי שְׁמוֹת,
יְהוָה אֱלֹהֵי"ם. וְאַחַר כֵּן עוֹמֵד לּוּחַ אֶחָד,
סוּד עֲלִיוֹן שְׁמִכְסָה עַל הַכֹּל, וְהוּא אוֹתוֹ הַסּוּד
שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ שְׁמִסּוּבָב וּמְכָסָה עַל הַכֹּל,
וְכֹלָם עוֹמְדִים בְּסִתְר.

כַּאֲן יֵשׁ לְהִסְתַּכַּל וְלִדְעַת אֶת סוּדוֹת הָאָרוֹן. יֵשׁ אָרוֹן וְיֵשׁ אָרוֹן, זֶה כְּנֶגֶד זֶה. פָּתַח וְאָמַר, (שמואל-ב-כב) הַכֹּל נָתַן אַרְוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וְגו'. וְכִי אַרְוֹנָה הִיָּה מֶלֶךְ? וְאֵף עַל גַּב שְׂבָאוֹת הַחֲבֵרִים, אֲלֵא דָּוִד, שְׂכָתוֹב בּוֹ (שם ה) כָּל מִכָּה יִבְסִי וְיִגַע בְּצַנּוֹר וְגו', וְהוּא נָטַל וְתַפֵּס אֶת יְרוּשָׁלַיִם וּמִשָּׁלוֹ הִיָּה, וְלָמָּה קָנָה בְּכֶסֶף? וְאִם תֹּאמַר, שְׂאֵף עַל גַּב שְׂיִרוּשָׁלַיִם הִיָּתָה שֶׁל דָּוִד – אוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה נִחַלְתוֹ שֶׁל אַרְוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּנִבּוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי (מלכים-א-כא), שְׂאֵף עַל גַּב שְׂשָׁלֵט אַחָאָב וְהִיָּה מֶלֶךְ, הַצֵּטְרֵךְ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ כְּרֵם מְנִבּוֹת, אֵף כֶּךָ דָּוִד?

אֲלֵא וְדַאי אַרְוֹנָה הִיָּה מֶלֶךְ, וְאוֹתוֹ מְקוֹם הִיָּה בְּרִשּׁוֹתוֹ וְהִיָּה שׁוֹלֵט עָלָיו, וְכִשְׁהִגִיעַ זְמַן לְצֵאת מִתַּחַת יָדוֹ, לֹא יֵצֵא אֲלֵא בְּהִרְבֵּה דָם וְהִרְגַּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֶּךָ עָמַד הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁחִית עַל אוֹתוֹ מְקוֹם, וְשָׁם, כְּשֶׁהִיָּה הוֹרֵג וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, לֹא הִיָּה יְכוֹל, וְתִשָּׁשׁ כַּחוֹ.

וְאוֹתוֹ מְקוֹם, הַמְקוֹם שֶׁנֶּעֱקַד בּוֹ יֵצֵק הִיָּה, שְׁשָׁם בָּנָה אֲבָרָהֶם מְזִבַּח וְעָקַד אֶת יֵצֵק בְּנוֹ. כִּיּוֹן שְׂרָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ מְקוֹם, הַתְּמֵלֵל רַחֲמִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב רָאָה ה' וַיִּנָּחֵם וְגו'.

מה זה רָאָה ה' ? רָאָה עֲקֵדַת יִצְחָק בְּאוֹתוֹ מְקוֹם,
וְשָׁב וְרַחֵם עֲלֵיהֶם מִיָּד.

וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ הַמְּשַׁחִית רַב עֲתָה וְגו'. מה זה
רב? הֲרִי פְּרִשׁוּהָ, קַח אֶת הָרֵב. אֲלֵא כִּף
הוא, כְּתוּב כָּאֵן רַב, וְכְתוּב שָׁם רַב לְכֶם שְׁבַת
בְּהַר הַזֶּה. אֵף כִּף גַּם רַב – רַב לָךְ שִׁיְהִי מְקוֹם
זֶה תַּחַת יָדְךָ. שְׁנַיִם רַבּוֹת הֵיָה תַּחַת יָדְךָ, מִכָּאֵן
וְהִלָּאָה רַב, הַחֲזוֹר אֶת הַמְּקוֹם לְבַעֲלָיו. וְעַם כָּל
זֶה, (בְּרַם) בְּמֹת וּבְמֹמֶן יִצָּא מִתַּחַת יָדוֹ.

וְלָמָּה נִקְרָא אֲרוֹנָה? אֲלֵא כְּתוּב אֲרוֹנָה, וְכְתוּב
אֲרוֹן. בְּעוֹד שְׁאוֹתוֹ מְקוֹם הֵיָה תַּחַת יָדוֹ,
נִקְרָא אֲרוֹנָה, אֲרוֹן שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר. וְעַל שְׁנוֹסְפוֹ
בוֹ אוֹתִיּוֹת יִתְרוֹת, כִּף צְרִיף לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ רַע
עֵין, סוּד שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְאוֹתָהּ תּוֹסֶפֶת הִיא
חֶסְרוֹן לוֹ.

בְּצַד הַקִּדְשָׁה גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתִיּוֹת, וְנוֹסֶפֶת
קִדְשָׁתוֹ. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (מַלְכִים-א ז) עַל
שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. גֵּרַע מ"ם, שְׁלֵא כְּתוּב שְׁנַיִם, אֲלֵא
שְׁנֵי. וְלַצַּד הָאֲחֵר נוֹתְנִים תּוֹסֶפֶת אוֹתִיּוֹת, שְׁכְּתוּב
וַיַּעַשׂ יְרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי עֲשָׂרָה
יְרִיעַת. תּוֹסֶפֶת אוֹתִיּוֹת, וְהוּא חֶסְרוֹן. וּבְצַד

הַקְדָּשָׁה שְׁנֵי עֶשֶׂר וְלֹא יוֹתֵר. וְכֵאן עֲשִׂיתִי עֲשָׂרָה, וְהַכֹּל הוּא חֲסָרוֹן אֵלָיו. וְכִף צָרִיךְ לְאוֹתוֹ רַע עֵינַי לְהַשְׁלִים אֶת הָעֵינַי שְׁלוֹ, וְהוּא בְּחֲסָרוֹן. (כַּדְגָּמָא זוּ אַרְוֵנָה, תּוֹסֶפֶת אוֹתִיּוֹת, וְלֹא כְּתוֹב אַרְוֹן).

בא וּרְאֵה, צַד הַקְדָּשָׁה נִקְרָא אַרְוֹן הַבְּרִית, וְאוֹתוֹ אַרְוֹן הַבְּרִית רָאוּי לְגוּף לְהַכְנִיס בּוֹ דְיוֹקָן אָדָם. וְעַל סוּד זֶה, אוֹתָם חֲסִידִים קְדוּשִׁים, כְּשֶׁהָיוּ נִפְטָרִים מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, הָיוּ מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּאַרְוֹן, שֶׁהָרִי הַצַּד הָאֲחֵר אֵינוֹ מִתְקַן בְּגוּף וְאֵינוֹ בְּכֻלָּל שֶׁל גּוּף הָאָדָם. וְלִכֵּן לֹא נִבְרָאוּ גּוּפִים לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, מִשּׁוֹם שֶׁאֵינָם בְּכֻלָּל שֶׁל גּוּף אָדָם.

מה כְּתוֹב בְּיוֹסֵף? וַיִּישָׂם בְּאַרְוֹן. לְמָה שְׁתִּי יוֹדִי"ם? אֲלֵא שֶׁהִתְחַבְּרָה בְּרִית בְּבְרִית, סוּד שְׁלֵמֻטָה בְּסוּד שְׁלֵמַעֲלָה, וְנִכְנַס בְּאַרְוֹן. (בא וּרְאֵה, צַד הַקְדָּשָׁה נִקְרָא אַרְוֹן הַבְּרִית, וְאוֹתוֹ אַרְוֹן הַבְּרִית נִתְקַן לְהַכְנִיס בּוֹ סוּד הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא סוּד שֶׁל הַצּוּרָה שֶׁל הַגּוּף הַקְדוּשׁ. כְּמוֹ כֵן לְמִטָּה נִתְקַן אַרְוֹן לְהַכְנִיס בְּתוֹכוֹ צוּרַת הַגּוּף, סוּד הָאָדָם. וְמִי הוּא שְׁנַמְצָא בְּסוּד אָדָם? מִי שְׁשׁוּמֵר אוֹת בְּרִית הַקְדוּשׁ, וְעַל סוּד זֶה אוֹתָם חֲסִידִים קְדוּשִׁים, כְּאֲשֶׁר הָיוּ נִפְטָרִים מֵעוֹלָם הַזֶּה, הָיוּ מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּאַרְוֹן, מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא רָאוּי לְהַכְנִס בְּאַרְוֹן אֲלֵא מִי שְׁשׁוּמֵר לְבְרִית זוּ, אוֹת קִיּוֹם הַקְדוּשׁ. בְּיוֹסֵף מֶה כְּתוֹב? וַיִּישָׂם בְּאַרְוֹן) **מה**

הטעם? משום ששמר הברית הקדוש והתקיים בו. לכן ראוי להכניס בארון, והכל כראוי.

בכה רבי אבא ואמר, אוי לבני העולם שלא יודעים אותה בושה! אוי לאותו ענש של כל מי שרוצה להכניס לארון, כי לא צריך להכניס לארון, פרט לצדיק שיודע בנפשו ונודע בעצמו שלא חטא באותה ברית, אות הברית הקדוש, מעלומיו, ושמר אותו כראוי. ואם לא, לא צריך להכניס לארון ולפגם את הארון.

הסוד שצריך להתחבר באות ברית קדש הוא הסוד הראוי לו, ולא לאחר. שהרי ארון אינו מתחבר אלא בצדיק ששומר ברית קדש. ומי שפוגם את הברית ונכנס בארון – אוי לו שפגם אותו בחייו, ואוי לו שפגם אותו במיתתו. אוי לו מאותו ענש. אוי לו שפגם האות וארון הברית הקדוש, אוי לו מאותה בושה, שנוקמים ממנו נקמת עולמים – נקמה של העולם הזה, ונקמה של אותו פגם. וסוד זה כתוב, (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

בשעה שדנים אותו באותו עולם, מסתכלים במעשיו. אם היה פוגם את סוד ברית

הקדש שחתום בכשרו, ועכשו פוגם את הארון
 (הברית) שלו בזה - לזה אין חלק בצדיקים.
 מסתכלים בו ודנים אותו, ומוציאים אותו מכלל
 של אדם. כיון שהוציאו אותו מכלל של אדם,
 מוציאים אותו מכלל של כל האחרים שנועדו
 לחיי עולם, ונותנים אותו לאותו (ארון) צד שאינו
 נכלל בסוד של גוף האדם. כיון שנמסר לאותו
 צד - אוי לו שמכניסים אותו לגיהנם, ולא יוצא
 משם לעולמים. על זה כתוב, (ישעיה 10) ויצאו וראו
 בפגרי האנשים הפשעים בי וגו'. אותם שנשארו
 מכלל של אדם.

והדברים הללו, כשלא עשה תשובה שלמה,
 תשובה שראויה לכסות על כל
 מעשיו. ועם כל זה, טוב לו שלא יפנס לארון,
 שהרי כל זמן שהגוף עומד, הנשמה נדונית ולא
 נכנסת למקומה, פרט לאותם חסידים עליונים
 קדושים שראויים לעלות עם גופם. אשרי חלקם
 בעולם הזה ובעולם הבא.

משום שאין חטא קשה לפני הקדוש ברוך הוא
 כמו זה שמשקר ופוגם את אות ברית
 הקדש, וזה אינו רואה פני שכינה, ועל חטא זה

כתוב, (בראשית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינָי
ה'. וְכָתוּב, (תהלים ה) לֹא יִגְרֹף רַע.

מה כתוב כאן? וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת הָאָרֶן. וְכִי
לְמָה לֹא עָשׂוּ אוֹתָם הַחֲכָמִים שְׁעָשׂוּ אֶת
הַמִּשְׁכָּן אֶת הָאָרוֹן? אֲלֵא בְּצִלְאֵל סִיּוֹם הַגּוֹף,
שֶׁהוּא סוּד הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ, וְשָׁמַר אוֹתוֹ, וְהוּא
עוֹמֵד בְּנִחְלָת חֶלְקוֹ. הוּא הַשְּׂתַדֵּל בַּמַּעֲשֵׂה שְׁלוֹ
וְלֹא אַחַר. בָּאוּ כָּל הַחֲבֵרִים וְנִשְׁקוּ אוֹתוֹ.

בְּשֶׁהִגִּיעוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְסִדְרוּ הַדְּבָרִים הַלְלוּ
לְפָנָיו, כָּל מִה שֶׁנֶּאֱמַר בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ,
פָּתַח וְאָמַר, (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ
וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְּבָאֵר. אֲבָל
בַּפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, וְאַרְחַ צְדִיקִים, אוֹתָהּ
דֶּרֶךְ שֶׁהַצְּדִיקִים הִלְכוּ בָּהּ, הִיא דֶּרֶךְ אֱמֶתִית, דֶּרֶךְ
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בָּהּ, הַדֶּרֶךְ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
לְפָנֵיהֶם, וְכָל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת בְּאוֹת לְשִׁמְעַ דְּבָרִים
שֶׁהֵם מְדַבְּרִים וְאוֹמְרִים בְּפִיהֶם. כְּאוֹר נִגְהַ,
שֶׁמֵאִיר וְהוֹלֵךְ, וְלֹא נִחְשֵׁךְ (כָּלֵל), כְּדֶרֶךְ אוֹתָם
הַרְשָׁעִים שֶׁדֶּרְכָם תָּמִיד חֲשׂוּכָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר,
דֶּרֶךְ רָשָׁעִים כְּאֶפְלָה וְגו'.

דָּבָר אַחַר וְאַרְחַ צְדִיקִים – מִה בֵּין אַרְחַ לְדֶרֶךְ?
הֲרִי פִרְשׁוּהָ. אֲבָל דֶּרֶךְ הִיא שְׁעֵכֶשׁוּ

נִפְתָּחָה וְנִגְלְתָהּ, וְנַעֲשֶׂה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דְּרָךְ – שְׁלֹא
 כָּתְשׁוּ בָּהּ רַגְלִים מִקֵּדָם לְכֵן. דְּרָךְ – כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר, (ישעיה סג) כְּדֶרֶךְ בְּגַת, שְׁכוֹתָשִׁים בּוֹ
 רַגְלִים כָּל מִי שְׂרוּצָה.

וְעַל זֶה לְצַדִּיקִים קוֹרְא אֲרַח, שֶׁהֵם הָיוּ רֵאשׁוּנִים
 לְפִתּוֹחַ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלֹא כָּל הַמְּקוֹם הַהוּא.
 אֲלֵא אַף עַל גַּב שְׂאֲחָרִים בְּנֵי הָעוֹלָם הוֹלְכִים
 בְּאוֹתוֹ מְקוֹם – עֲכָשׁוּ שְׁהוֹלְכִים בָּהּ צַדִּיקִים,
 הוּא מְקוֹם חֲדָשׁ, שְׁעֲכָשׁוּ אוֹתוֹ מְקוֹם הוּא חֲדָשׁ
 כְּמוֹ מִי שְׁלֹא הֵלֵךְ בּוֹ אָדָם אַחֵר לְעוֹלָמִים,
 מִשׁוּם שְׁצַדִּיקִים עוֹשִׂים חֲדוּשׁ לְכָל אוֹתוֹ מְקוֹם
 בְּכַמָּה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְרַצָּה בָּהֶם.

וְעוֹד, שֶׁשְׂכִינָה הוֹלְכַת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם מֵה שְׁלֹא
 הָיָה מִקֵּדָם לְכֵן. וּמִשׁוּם כֵּן נִקְרָא אֲרַח
 צַדִּיקִים, מִשׁוּם שֶׁהִתְאַרַח בּוֹ אוֹרַח עֲלִיוֹן קְדוּשׁ.
 דְּרָךְ הִיא פְּתוּחָה לְכָל, וְכוֹתְשִׁים בָּהּ כָּל מִי
 שְׂרוּצָה, אֲפֹלוֹ אוֹתָם הִרְשָׁעִים. דְּרָךְ, סוּד זֶה – (שם
 מ) הִנְתַּן בֵּינָם דְּרָךְ. מִשׁוּם שֶׁדוֹרְךָ בּוֹ הִצַּד הָאֲחֵר
 שְׁלֹא צָרִיךְ, וְשׁוֹלֵט לְטֵמָא אֶת הַמְּשַׁכֵּן. וְעַל זֶה
 צַדִּיקִים לְבָדָם עוֹמְדִים וְשׁוֹלְטִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם

שְׁנַקְרָא אֲרַח. כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ, דְּרַף פְּתוּחָה לְכָל,
לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה.

וְאַתֶּם, קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, דְּרַף קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה
הַזְדַּמְנָה לְכֶם וְהִתְאַרְחַתֶּם בָּהּ, וּדְבָרִים
מֵעֲלִים עֲלִיוֹנִים (אלו) הַסְתַּדְּרוּ לִפְנֵי עֲתִיק הַיְמִים.
אֲשֶׁרֵי חִלְקְכֶם.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דְּבָרִים ל) וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן
מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי סָמַךְ מִשֶּׁה וְגו'. בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת מְצָאנוּ שְׁפָנֵי מִשֶּׁה כְּפָנֵי הַשָּׁמֶשׁ, וִיהוֹשֻׁעַ
כְּפָנֵי הַלְּבָנָה. שְׂאִין אֹר לְלִבָּנָה אֶלָּא אֹר הַשָּׁמֶשׁ
כְּשֶׁמְאִיר לְלִבָּנָה, וְהַלְּבָנָה מִתְמַלֵּאת מִתּוֹךְ
הַשָּׁמֶשׁ. וְכִשְׁמִתְמַלֵּאת, אֵז עוֹמֶדֶת בְּשִׁלְמוֹתָהּ.

הַשְּׁתַּלְמוֹת הַלְּבָנָה מִי הוּא? סוּד שֶׁל הַכֹּל
שְׁנַקְרָא דְמוֹת בְּסוּד הַשָּׁמֶשׁ
הַעֲלִיּוֹן יי. שְׁהֲרִי בְּשֵׁם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹמֵד, רַק בְּזִמְן
שְׁעוֹמֶדֶת בְּשִׁלְמוֹת. שְׁהֲרִי כְּמָה שְׁמוֹת הֵם
שְׁיִרְשָׁה, וְנִקְרָאת בָּהֶם כְּפִי הַשְּׁעָה שְׁעוֹמֶדֶת בָּהּ,
(וְכִפִּי הַשְּׁעָה עוֹמֶדֶת בָּהּ) כֶּף נִקְרָאת בְּאוֹתוֹ שֵׁם מִמֶּשׁ.
וְכִשְׁעוֹמֶדֶת בְּסוּד הַשְּׁלָמוֹת וְנִשְׁלַמְתָּ מְכָל
הַצְּדִדִים, אֵז נִקְרָא יְדוּ"ד. הַשְּׁלַמְתָּה כַּהֲשַׁלְמָה
שְׁלַמְעֵלָה, שְׁיִרְשָׁה הַבַּת אֶת אִמָּהּ.

וְהִינּוּ (הָאָרְהָ) **בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יָמִים**, שְׁכָתוּב (ויקרא כג) **בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי** הַזֶּה. וְכָתוּב (שם) **אֲךָ בְּעָשׂוֹר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי**. וְהַכֹּל סוּד אֶחָד. כְּשֶׁעוֹמֵד הָעוֹלָם הֵבֵא בְּסוּד שֶׁל כָּל עָשָׂר הָאָמִירוֹת עַל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נִקְרָא בְּעָשׂוֹר. וּכְשֶׁנֶּרְשָׁמַת הַלְבָנָה בְּשִׁלְמוֹת אַחַת בִּינְיָהֵן, נִקְרָא בְּחַמְשָׁה עָשָׂר, שְׁהָרִי ה' הַתְּחַבְּרָה וְנַחֲקָה בִּינְיָהֵם.

וְסוּד זֶה י"ה, וּכְשֶׁעוֹמֵד בְּשֵׁם זֶה, אִזּוּ מִתְחַבְּרָת בַּה', וְהִיא נוֹסֶפֶת (אֵל הַמַּחְתּוּנִים לְזוּן אוֹתָם וְלִתֵּת לָהֶם טַרְפָּם, וּמִתּוֹסֶפֶת) הִיא בְּסוּד הָאוֹת ה' כְּמִקְדָּם. אֶחָד, לְהַחֲקֹק וּלְהַתְּחַבֵּר בְּסוּד שְׁלֹמֵעֵלָה, וְאֶחָד, כְּדִי לִתֵּת מְזוּן לְמִטָּה, וְאִזּוּ עוֹמֵד הַלְבָנָה בְּשִׁלְמוֹת לְכָל הַצְּדָדִים, מֵעֵלָה וּמִטָּה, בְּסוּד הַשֵּׁם הַזֶּה, לְהִיּוֹת הַכֹּל סוּד אֶחָד וּשְׁלֵמוֹת אַחַת.

יְהוֹשֻׁעַ זֶהוּ סוּד שֶׁל הַשְּׁלֵמַת הַלְבָנָה בְּאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ בֶן נו"ן. נו"ן וְדָאִי, שְׁהָרִי נוּן הִיא סוּד הַלְבָנָה, מְלֵא בְּסוּד הַהַשְּׁלָמָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְאִזּוּ הוּא מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה וְדָאִי.

מִשׁוּם שְׁהַנְקָדָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא י', מִתְפַּשְׁטָת וּמוֹצִיָּאָה רוּחַ, וְאוֹתָהּ רוּחַ עוֹשֶׂה הַיִּכָּל.

וְאוֹתָהּ רוּחַ מִתְפַּשֵּׁטת וְנִעֲשִׂית לְשֵׁשׁ צְדָדִים.
אוֹתָהּ רוּחַ מִתְפַּשֵּׁטת בְּסוּד שֶׁל כָּל אֱלֹהִים. וּמִמְלֵא
וְעוֹשֶׂה הַיְכָל לְמִטָּה, וְהַכֹּל מִתְמַלֵּא, וְנִעֲשֶׂה סוּד
הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּהַשְׁלָמָה אַחַת.

וּמִשּׁוֹם כֵּן יְהוֹשֵׁעַ מֵלֵא רוּחַ חֲכָמָה, מִשּׁוֹם – כִּי
סִמְךָ מִשֶּׁה אֶת יָדָיו עָלָיו, שֶׁהוּא הַרִיק
עָלָיו בְּרָכוֹת וְנִתְמַלֵּא הַבָּאָר מִמֶּנּוּ. וְאַתֶּם,
קְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים, כָּל אֶחָד מִכֶּם הִתְמַלֵּא רוּחַ
חֲכָמָה, וְעוֹמֵד בְּשִׁלְמוֹת בְּסוּדוֹת הַחֲכָמָה, מִשּׁוֹם
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בְּכֶם וְסִמְךָ יָדוֹ
עָלֵיכֶם. אֲשֶׁרֵי חִלְקֵי שְׁעֵינִי רָאוּ אֶת זֶה וְרָאוּ אֶת
שִׁלְמוֹת רוּחַ הַחֲכָמָה בְּכֶם.

סדר הלימוד ליום כה שבט [יום 143 בשנה]

פִּתְחָ וְאָמַר, כְּתוּב (ויקרא יט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם
לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲוִינּוּ. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ,
וְסוּד הַדָּבָר – זֶה מִי שֶׁאוֹכֵל בְּלִי תְּפִלָּה, שְׁיִתְּפִלֵּל
(קִדְּם שְׁאוּכַל) עַל דָּמוֹ, שֶׁקוֹל הוּא כְּמִנְחָשׁ וּמַעֲוִינָן.

מִשּׁוֹם שֶׁבְּלִילָה הַנִּשְׁמָה עוֹלָה (וּמִשְׁתַּחֲתָת) לְרֵאוֹת
בְּסוּד הַכְּבוֹד הָעֲלִיוֹן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כְּמוֹ שְׂרָאוּי לוֹ, וְנִשְׁאַר הָאָדָם בְּאוֹתוֹ כִּחַ
שֶׁהִשְׁתַּתַּף (שֶׁהִתְפַּשֵּׁט) בְּתוֹךְ הַדָּם לְקִיָּם הַגּוֹף, וְלִכְן

(ועם כל זה) טועם טעם של מות. ואותו כח לא נועד להתעורר לתוך אותו כח של הנשמה ולקבל אותו. וכשמתעורר האדם, אינו טהור, והרי בארנו שצד האחר שולט על מקום שעומד בלי נשמה.

פיון שנטהר במים, ואף על גב שהשתדל אדם בתורה, (טועם טעם מיתה, שהצד האחר שולט במקום

שנמצא בלא נשמה, וכשמתעורר בן אדם, אף על גב שמשתדל בתורה) אותה נשמה לא חוזרת למקומה ולא שולטת באדם, פרט לכח הדם לבדו שנקרא נפש, אותה שמתפשטת בדם תמיד, והרי בארנו. וכשיתפלל אדם תפלה של עבודת אדונו, אז מתישב כח הדם במקומו, ומתגבר כח הנשמה ומתישבת על אותו מקום. ואז אדם משלם לפני אדונו, כמו שצריך נפש למטה, וסוד הדבר שהנשמה למעלה.

ועל כן, מי שמתפלל תפלה טרם שיאכל, מעמיד עצמו כמו שצריך, ועולה הנשמה על מקום מושבה כמו שצריך. ואם אכל טרם שיתפלל תפלתו, שיתישב הדם על מקומו, זהו כמנחש ומעונן. משום שזו דרכו

שֶׁל מִנְחָשׁ לְעֵלוֹת לְצַד הָאָחֵר, וְלְהַנְמִיךְ אֶת
הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה.

לָמָּה נִקְרָא אוֹתוֹ אָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּאוֹתוֹ צַד
מִנְחָשׁ? עַל שֶׁהִשְׁתַּדֵּל עִם אוֹתוֹ נִחַשׁ
לְחִזֵּק כַּחוֹ וְלְהַגְבִּירוֹ. וְזֶהוּ כְּמִי שֶׁעוֹבֵד אֱלֹהִים
אֲחֵרִים. וְכֵן זֶה עוֹבֵד לְאוֹתוֹ כַּחַשׁ שֶׁל הַדָּם, וְלֹא
עוֹבֵד אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְחִזֵּק אֶת צַד
הַנְּשָׁמָה, הַצַּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה.

מִעוֹנֵן, שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּחֻטָּא וְלֹא מִשְׁתַּדֵּל בְּזִכּוּת.
וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי עוֹמְדֵת נ' בְּאִמְצָע – כִּי
זֶה וְדָאִי, שֶׁהֲרֵי לֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בְּאוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר, עַד שֶׁמְעַרְבִים בָּהּ עָרוֹב שֶׁל צַד הַקְּדוּשָׁה
כַּחוֹט אֶחָד דְּקִיק. מִי שְׂרוּצָה לְהַעֲמִיד שְׁקָר, יַעֲרֹב
בּוֹ דְּבַר אֱמֶת כְּדֵי שְׂיִתְקִים אוֹתוֹ שְׁקָר. וְעַל זֶה עוֹן
דְּבַר שְׁקָר הוּא, וְכֵדֵי לְהַעֲמִידוֹ, מְכַנְיָסִים בּוֹ דְּבַר
אֱמֶת, וְזוּהֵי נ'. בְּזֶה מְעַמִּידִים אֶת אוֹתוֹ שְׁקָר. וְמִי
שֶׁלֹּא מִתְּפַלֵּל תְּפִלָּה לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא טָרָם
שֶׁיֵּאכַל עַל דָּמוֹ, כְּמִנְחָשׁ וּמִעוֹנֵן.

תְּפִלָּת אָדָם, כְּפִי שֶׁאִמְרָתָם אִתָּם קְדוּשִׁים
עֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁרֵי חִלְקָכֶם, שֶׁהֲרֵי בְּתִפְלָה
מִתְּקַנִּים גּוֹפּוֹ וְנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם וְנַעֲשֶׂה שְׁלָם.

תְּפִלָּה היא תְּקוּנִים מְתֻקָּנִים שְׂמֵת־תְּקֻנִים כְּאֶחָד, וְהֵם אַרְבָּעָה. תְּקוּן רֵאשׁוֹן – תְּקוּן שֶׁל עֲצֻמוֹ לְהִשְׁתַּלֵּם. תְּקוּן שֵׁנִי – תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. תְּקוּן שְׁלִישִׁי – תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא מְעַלָּה בְּכָל אוֹתָם חִילוֹת הַשָּׁמַיִם. תְּקוּן רְבִיעִי – תְּקוּן שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּסוּד הַמְרַכְּבוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת, וּבְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת, מְעַלָּה וְמַטָּה בְּתְקוּן (שֶׁל סוּדוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ) כְּרֵאוּי.

תְּקוּן רֵאשׁוֹן, תְּקוּן שֶׁל עֲצֻמוֹ – מִשׁוּם שֶׁצָּרִיךְ לְתַקֵּן אֶת עֲצֻמוֹ בְּמִצְוָה וּקְדוּשָׁה, וּלְהִתְתַּקֵּן בְּקִרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת לְהִטָּהֵר.

תְּקוּן שֵׁנִי, בְּתְקוּן שֶׁל הַקִּיּוֹם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית לְבָרֶךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה בְּאוֹתָם הַלְלוּיָהּ, (תְּהִלִּים קמח) הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְגו', לְהַעֲמִיד אֶת קִיּוֹם הָעוֹלָם הַזֶּה. וְעַל זֶה בְּבִרוּךְ שְׂאֵמֶר, בְּרוּךְ – בְּרוּךְ עַל הַכֹּל.

תְּקוּן שְׁלִישִׁי, שֶׁהוּא תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם לְמַעְלָה בְּכָל אוֹתָם חִילוֹת חִילִים וּמַחֲנוֹת – יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתָיו וְגו', וְהָאוֹפָנִים וְחִיּוֹת הַקָּדוֹשׁ. תְּקוּן רְבִיעִי, תְּקוּן הַתְּפִלָּה בְּתְקוּן שֶׁל סוּד

הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּמוֹ שְׁאַמְרָתֶם, אֲשֶׁרִי חִלַּקְכֶם. וְכֹאן
סוּד הַתְּקוּן שֶׁל הַשֵּׁם הַשְּׁלֵם. אֲשֶׁרִי חִלַּקִי עִמָּכֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מוֹצְאוֹת הַתּוֹרָה שְׁאַמְרָתֶם בַּתְּפִלָּה וְדַאי כֶּן הוּא.
פֶּתַח וְאָמַר, כְּתוּב (דְּבָרִים י') אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד. וְכְתוּב, (וַיִּקְרָא יט) וַיִּרְאֵת מַאֲלֵהֶיךָ.
בְּפֶסוּק זֶה יֵשׁ לּוֹמַר כֶּן: וַיִּרְאֵת מַאֲלֵהֶיךָ, מְשׁוּם
שְׁהָרִי כְּתוּב אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא. מַה זֶה
מַאֲלֵהֶיךָ? אֵלָּא סוּד הוּא, מַאֲלֵהֶיךָ וְדַאי, מֵאוֹתוֹ
מְקוֹם שֶׁהִתְחַבֵּר וְסוּבָב אֵת הַמַּח שְׁלִפְנַיִם, וְזֶהוּ
מַאֲלֵהֶיךָ. יֵרָאֵה זו לְפָחַד מִמֶּנּוּ, שְׁהָרִי שָׁם שׁוֹרָה
הַדִּין, וְהוּא דִין שְׁנִשְׁאָב מִתּוֹךְ הַדִּין שְׁלִמְעָלָה
בְּמִקּוֹם הַזֶּה.

(יֵשׁ אֵשׁ וַיֵּשׁ אֵשׁ) שְׁלִשָּׁה גּוֹנֵי אֵשׁ כָּאן. אֵשׁ רֵאשׁוֹנָה
הִיא אֵשׁ שְׁקִבְלָה אֵשׁ בְּשִׂמְחָה, וּשְׂמִיחִים זֶה עִם
בְּאֵהָבָה. הָאֵשׁ הַשְּׂנִיָּה הִיא הָאֵשׁ שְׁכִתוּב בָּהּ
(יחזקאל א) וְנִגְהָ לָאֵשׁ, שְׁנִרְאָה בָּהּ נִגְהָ, וְזוֹהִי אֵשׁ
שְׁעוֹמֶדֶת בְּתוֹךְ הָאֵשׁ הַפְּנִימִית בְּשִׂמְחָה, כְּמוֹ
שְׁנִתְבָּאָר. הָאֵשׁ הַשְּׁלִישִׁית הִיא אֵשׁ (שְׁבַחוּן)
שְׁסוּבְבַת אוֹתוֹ נִגְהָ, וּכְזוֹ הָאֵשׁ הַתְּחִילָה יֵרָאֵת
הַדִּין לְהִלְקוֹת הַרְשָׁעִים.

וְאִף עַל גַּב שְׁשָׁנֵינוּ שְׁאַרְבָּעָה צְבָעִים שֶׁל אִשׁ
 הֵם, וְאֵלוֹ אַרְבָּעָה שָׁהִם אֶחָד. אָבֵל כָּאֵן
 בָּאִשׁ הֵהִיא שְׁאָנוּ אוֹמְרִים, מִתְחִיל פֶּחַד הַדִּין,
 וְעַל זֶה כָּתוּב וַיִּרְאֵתָ מְאֹלְהִיךָ, מֵאוֹתוֹ הֶעֱנַשׁ שְׁלוֹ.

וּבְאוֹתָהּ יִרְאֶה צָרִיךְ לָשִׁים רְצוֹנוֹ בִּירְאָה
 וְאֶהְבֶּה כְּאֶחָד, לְפֶחַד בְּצַד זֶה –
 וְלֶאֱהֹב בְּצַד זֶה, וּבְאוֹתָם גְּוֵנִים שְׁאֲמַרְנוּ, וְאוֹתוֹ
 הַפֶּחַד לְהִיּוֹת פּוֹחַד מֵעֲנָשׁ. שְׁמִי שְׁעוֹבֵר עַל
 מְצוּוֹת הַתּוֹרָה נֶעֱנַשׁ בְּאוֹתוֹ צַד. שְׁכַשְׁמֵתְחִיל
 אוֹתוֹ צַד לְהִלְקוֹת, לֹא שׁוֹקֵט עַד שְׁמַכְלֶה אוֹתוֹ
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כֵּךְ צָרִיךְ
 לְפֶחַד מִהָאִשׁ הַזֹּאת שְׁשָׁרוּי בָּהּ הַפֶּחַד.

וּמִמְנַה מִתְפַּשְׁטֵת אִשׁ לְחוּץ שֶׁל יִרְאֶה אַחֲרָת,
 וְעַל זֶה כָּתוּב (שׁוֹפְטִים ו) לֹא תִירְאוּ אֶת
 אֱלֹהֵי הָאֲמֹרִי, שְׁאֲסוּר לְפֶחַד מִמֶּנּוּ. וְהָאִשׁ הַזֹּו
 שֶׁל יִרְאֶה שְׁאֲמַרְנוּ הִיא קֹדֶשׁ וּמִשְׁתַּתְּפֶת
 בְּקִדְשָׁהּ, וְזוֹהִי שְׁסוֹבְכַת אוֹתוֹ נִגְהֵ שְׁאֲמַרְנוּ.
 וְאוֹתָהּ אִשׁ אַחֲרָת שְׁבַחוּץ, מִתְחַבֶּרֶת בְּזוֹ
 לְפַעְמִים, וְלְפַעְמִים מְעַבֶּרֶת מִמֶּנָּה וְלֹא מִתְחַבֶּרֶת
 עִמָּהּ. וּכְשֶׁגּוֹרֵם שְׁתַּחֲבֵר בְּזוֹ, אֲזִי הוּא אִשׁ שֶׁל
 חֲשֵׁךְ, וּמְחַשִּׁיכָהּ וּמְכַסֶּה אֶת הָאוֹר שֶׁל הָאַחֲרוֹת

הָלָלוּ, וְסִמְנָהּ - וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת, וְלֹא שְׁתַּמִּיד
עוֹמֶדֶת, וְהָרִי זֶה נִתְבָּאָר.

אַחַר כִּךְ הִיא אֶהְבֶּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ שְׂאֵהְבֶה
שׁוֹרָה לְאַחַר יִרְאָה. וְסוּד הַדְּבָר - כִּיּוֹן
שֶׁהִתְחִילָה יִרְאָה עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל הָאָדָם, מִתְעוֹרְרַת
אַחַר כִּךְ אֶהְבֶּה, שֶׁהִיא יְמִין, שְׁמִי שֶׁעוֹבֵד מִתּוֹךְ
אֶהְבֶּה, נִדְבֵק בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן לְמַעְלָה וְנִדְבֵק
בְּקִדְשַׁת הָעוֹלָם הַבָּא, מִשׁוּם שֶׁהָרִי עוֹלָה
לְהִתְעַטֵּר וּלְהִדְבֵק בְּצַד הַיְמָיִן.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁעֲבוּדָה שֶׁהִיא מְצַד הַיִּרְאָה אֵינָה
עֲבוּדָה - עֲבוּדָה נִכְבְּדָה הִיא, אָבֵל לֹא
עוֹלָה לְהִדְבֵק לְמַעְלָה. וְכִשְׁעוֹבֵד מֵאֶהְבֶּה, עוֹלָה
וּמִתְעַטֵּר לְמַעְלָה וְנִדְבֵק בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ אָדָם
שֶׁמְזַמֵּן לְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט
עַל מָקוֹם הַיִּרְאָה, שֶׁהָרִי אֵין מִי שֶׁשׁוֹלֵט עַל דְּרָגַת
הַיִּרְאָה, אֲלֹא רַק אֶהְבֶּה, סוּד הַיְמָיִן.

סוּד הַיַּחּוּד שֶׁצָּרִיךְ לְאוֹתוֹ שְׂרָאוּי לְעוֹלָם הַבָּא,
לִיַּחַד אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִיַּחַד
הָאֵיבָרִים וְהַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתְּחַתּוֹנוֹת,
לְהַכְּלִיל אֶת כָּלֶם וּלְהַכְּנִיסֶם לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ
לְקֶשֶׁר קֶשֶׁר. וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב, (דְּבָרִים 1) שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.

וְסוּד שֶׁל שְׁמַע – שֵׁם שְׁעוּלָה לְשִׁבְעִים שְׁמוֹת,
 וְזֶה כָּלֵל אֶחָד. יִשְׂרָאֵל – יִשְׂרָאֵל סָבָא,
 מְשׁוּם שֵׁיִשׁ קָטָן, שְׁכָתוּב (הוֹשַׁע יֵא) נָעַר יִשְׂרָאֵל
 וְאַהֲבָהוּ. וְזֶהוּ יִשְׂרָאֵל סָבָא, סוּד אֶחָד בְּכָלֵל אֶחָד.
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל – כָּאֵן נִכְלָלַת אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ.

וְאַחֵר שֶׁנִּכְלָלוּ זֶה בְּזוֹ בְּכָלֵל אֶחָד, אֲזִי צְרִיכִים
 לְיַחַד אֶת הָאֵיבָרִים וּלְחַבֵּר שְׁנֵי מְשָׁפְנוֹת
 כְּאֶחָד בְּכָל הָאֵיבָרִים בְּרִצּוֹן הַלֵּב, לַעֲלוֹת
 בְּדַבְּקוֹת שֶׁל אֵין סוּף, לְהִתְדַבֵּק הַכֹּל שָׁם, לְהִיּוֹת
 רִצּוֹן אֶחָד שֶׁל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

וְסוּד זֶה יְהִיָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְהִיָּה ה' אֶחָד, בְּסוּד
 שֶׁל יְהִיָּה. י', לְיַחַד וּלְהִדְבֵּק בָּהּ, שֶׁהוּא
 הֵיכַל הַפְּנִימִי, לְמָקוֹם (מָקוֹם) גְּנִיזַת הַנִּקְדָּה
 הָעֲלִיוֹנָה הַזֶּה שֶׁהִיא י'. וְזֶהוּ סוּד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
 אֵלוֹ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת (שְׁמוֹת) שֶׁהֵם י"ה.

וְלִכְלֵל כָּל הָאֵיבָרִים בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ,
 שֶׁהוּא הֵיכַל הַפְּנִימִי, לְהַחֲזִיר דְּבָרִים
 לְמָקוֹמָם לְעֵקֶר וְיִסוּד וְשָׂרֵשׁ שְׁלֵהֶם, עַד הַמָּקוֹם
 הַהוּא שֶׁל שָׂרֵשׁ הַבְּרִית.

וְלִבְסוּף אֵלוֹ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת לְיַחַד
 וּלְהִדְבִיק י" בְּה'. אוֹת י" הִיא סוּד

הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ. וְאוֹת ה' הַזֶּה הִיא הַיְכָל, מְקוֹם
 גְּנִיזָה שֶׁל סוּד הַבְּרִית הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא י'. וְאִף
 עַל גַּב שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁהִיא ו' הַשְּׁנֵיָה. אָבֵל י', הַסּוּד
 שֶׁלוֹ לִיְחָדָם כְּאַחַד.

אַחַד - לִיְחָד מִשָּׁם וּמַעֲלָה הַכֹּל כְּאַחַד,
 וְלְהַעֲלוֹת רְצוֹן לְהַתְקַשֵּׁר הַכֹּל (מִמְטָה לְמַעֲלָה)
 בְּקֶשֶׁר אַחַד. לְהַעֲלוֹת רְצוֹנוֹ בִּירְאָה וְאַהֲבָה
 לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה עַד אֵין סוּף, וְלֹא יִשְׁאִיר רְצוֹן
 מִכָּל אוֹתָן דְּרִגּוֹת וְאִיבָרִים, אֶלָּא בְּכֻלָּם יַעֲלֶה
 רְצוֹנוֹ לְהַשְׁיֵגֵם, וְשִׁיחֵיו כְּלָם קֶשֶׁר אַחַד בְּאֵין סוּף.
 וְזֶהוּ הַיְחוּד שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא שֶׁלְמַד מֵאַבּוֹ,
 וְאַבּוֹ מֵרַבּוֹ, עַד פִּיּוֹ שֶׁל אֱלֹהִים, וְיִפָּה הוּא,
 וְהוּא יְחוּד בְּתַקּוּן. וְאִף עַל גַּב שֶׁאַנּוֹ בְּאַרְנוֹ אֶת
 זֶה בְּכַמָּה סוּדוֹת, כָּל הַסּוּדוֹת עוֹלָיִם לְאַחַד. אָבֵל
 הַסּוּד הַזֶּה מְצֹאנּוֹ בְּסַפְרוֹ, וְיִפָּה הוּא, וְהוּא יְחוּד
 בְּתַקּוּן. וְהָרִי אָנּוֹ בְּיְחוּד שֶׁל סוּד אַחֵר הַעֲרַנּוֹ
 דְּבָרִים, וְהוּא יִפָּה, וְהַיְחוּד כְּרֹאזִי וְכֶךָ הוּא. אָבֵל
 הַיְחוּד הַזֶּה יְחוּד בְּתַקּוּן, וְזֶהוּ יְחוּדוֹ שֶׁל רַב
 הַמְּנוּנָא סָבָא.

יְעוּד הָיָה אוֹמֵר, מִי שֶׁרְצוֹנוֹ לְהַכְלִיל אֶת כָּל
 סוּדוֹת הַיְחוּד בְּדָבָר אַחַד יוֹתֵר יִפָּה. וְלִכֵּן

אָנוּ מְאָרִיכִים בְּאֶחָד, לְעֵלוֹת רְצוֹנוֹ מִמַּעַלָּה
 לְמַטָּה, וּמִמַּטָּה לְמַעַלָּה, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. אָבֵל
 בְּסוּד זֶה יְהִי"ה, סִימָן (בְּעֵלְמָא) הוּא לְזֶה.

זֶה שְׁשָׁנֵינוּ, אֶחָד (לְהִיּוֹת ד') – סוּד מַעַלָּה וּמַטָּה
 וְאַרְבַּעַת צְדֵי הָעוֹלָם, כֶּן הוּא, לְיַחַד מַעַלָּה
 וּמַטָּה כְּמוֹ שְׁנַתְבְּאָר, (וּלְאַרְבַּעַת) וְאַרְבַּעַת צְדֵי
 הָעוֹלָם אֵלוֹ הֵם סוּד הַמְרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה לְהַכְלִיל
 הַכֹּל כְּאֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד, בְּיַחְוֹד אֶחָד עַד אֵין
 סוּף, כְּמוֹ שְׁבַאֲרָנוּ.

הַסּוּד שֶׁל לְהַזְכִּיר אֶת יְצִיאַת מִצְרַיִם אַחַר כֶּן,
 מִשּׁוֹם שְׁשָׁכִינָה הִיְתָה בְּגָלוֹת, וּבְזִמָּן
 שֶׁהִיא בְּגָלוֹת, אֵינוֹ חַבּוּר לְחַבֵּר זֶה בְּזֶה, הָעוֹלָם
 הַתַּחְתּוֹן בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְלִהְרָאוֹת חֲרוֹת שֶׁל
 אוֹתָהּ גְּאֻלָּה שֶׁהִיְתָה בְּכַמָּה אוֹתוֹת, בְּכַמָּה נְסִים
 שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְצָרִיךְ לְהַזְכִּיר אוֹתָהּ
 גְּאֻלָּה, וְלִהְרָאוֹת שְׂאָף עַל גַּב שֶׁהִיְתָה בְּגָלוֹת –
 עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָהּ חֲרוֹת. מִיּוֹם שֶׁהִתְרַוּ אוֹתָם הַקְּשָׁרִים
 בְּמִצְרַיִם, אוֹתָם אוֹתוֹת וְנְסִים נַעֲשׂוּ.

וְצָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֶת חֲרוֹתָהּ, מִשּׁוֹם שֶׁהִתְחַבְּרָה
 עִם בְּעֵלָהּ, וּכְדֵי לְהַסְמִיךְ גְּאֻלָּה
 לְתַפְלָהּ, שִׁיְהִי הַכֹּל אֶחָד לְלֹא פְרוּד, וְלֹא

לְהִרְאוֹת גְּרוּשִׁים. וְסִימָנָךְ - וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה
מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי הִיא בְּגָלוֹת, וְהָרִי גְּרֻשָׁה - לֹא
כֵן. אֲלֹא וְדָאִי שֶׁהִיא בְּגָלוֹת לְדוֹר עִם
יִשְׂרָאֵל וּלְהִגָּן עֲלֵיהֶם, אֲבָל לֹא גְּרֻשָׁה. וְהָרִי
שְׂכִינָה לֹא נִרְאָתָה בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנִי. טָרַם
שָׁגְלוּ יִשְׂרָאֵל עָלְתָה לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן שָׁמָּה אַת
מְדוֹרָה עִמָּם, אֲבָל גְּרוּשִׁים לֹא הָיוּ לְעוֹלָמִים.

וּמִשּׁוּם כֵּן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת גְּאֻלָּה שֵׁישׁ בֶּה אַרְבַּע
גְּאֻלוֹת. וְסוּד כָּאֵן - בְּשַׁעַה שִׁיִּצְאָה
שְׂכִינָה מִגְּלוֹת מְצָרִים, בְּקִשָּׁה מִהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שִׁיפְדָה אוֹתָה עִכְשׁוֹ אַרְבַּע פְּעָמִים, שֶׁהֵן
אַרְבַּע גְּאֻלוֹת כְּנֶגֶד אַרְבַּע גְּלִיּוֹת, כְּדִי שִׁתְּהִי בֵּת
חוֹרִין וְלֹא תִהְיֶה מְגֻרָשָׁת. וּבְאוֹתָה שַׁעַה עֲמֻדָה
וְנִגְאֻלָּה אַרְבַּע גְּאֻלוֹת, בְּאוֹתָה יִצְיֵאת מְצָרִים.
וְעִכְשׁוֹ שֶׁהַצְּטָרְכָה בְּתַקוּנָהּ לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ,
צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אוֹתָה גְּאֻלַּת מְצָרִים שֵׁישׁ בֶּה
אַרְבַּע גְּאֻלוֹת.

וְעַל זֶה יֵשׁ לְהִזְכִּיר בְּאוֹתָה גְּאֻלָּה אַרְבַּע פְּעָמִים
אַמֶּת, אַמֶּת, אַמֶּת, אַמֶּת, עַד עֲזֵרַת
אַבוֹתֵינוּ, שְׁזוּהֵי עֲזָרָה וְסִמּוֹן לְיִשְׂרָאֵל כָּלָם.

וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה אַרְבַּע פְּעָמִים אַחֲרוֹת אֱמֶת, אֱמֶת, אֱמֶת, אֱמֶת, לְהִיּוֹת אַרְבַּע הַגְּאֻלוֹת הַלְלוּ בְּקִיּוֹם חֶזֶק בְּחוֹתֶם חֶזֶק שֶׁל טַבְעַת הַמֶּלֶךְ, אַרְבַּע גְּאֻלוֹת כְּפוֹלוֹת בְּקִיּוֹם.

וּבְרִין בְּאוֹתָהּ יְצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁאֵלוּ לֹא נִמְצְאוּ אוֹתָן אַרְבַּע גְּאֻלוֹת בְּאוֹתָהּ יְצִיאַת מִצְרַיִם, כָּל פַּעַם שֶׁתְּהִיָּה גְלוּת, לֹא מִתְחַבֵּרַת בְּתַקּוּנֶיהָ לְהִתְיַחַד בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ, וְלִכֵּן צָרִיךְ תָּמִיד לְהִזְכִּיר אֶת גְּאֻלַּת מִצְרַיִם בְּכָל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

סוּד הַקְּדוּשָׁה (שֶׁל שְׁמוֹ) הֵרִי בְּאַרְנוֹ, שֶׁהֵרִי בְּקְדוּשָׁה הַכֹּל מִתְקַדְּשִׁים – מֵעֵלָּה וּמֵטָה, וְכָל הַדְּרָגוֹת, וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת וְתַחְתּוֹנוֹת, כְּלָם מִתְקַדְּשִׁים בְּקְדוּשָׁה הַזֹּאת. וּבְקְדוּשָׁה הַזֹּאת בְּאַרְנוֹ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים לְאוֹתָם בְּעֲלֵי סוּדוֹת שְׁמֵתְבוֹנְנִים בְּקְדוּשַׁת רְבוֹנִים, אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם.

הַסוּד לְמַסַּר הַנֶּפֶשׁ לְאֲדוֹנוֹ הוּא יָפָה שְׁאֲמַרְתֶּם הַחֲבָרִים. אֲשֶׁרֵי חֶלְקְכֶם, וְאֲשֶׁרֵי עֵינֵי שְׂרָאוֹ כֶּן, שְׂרָאִיתִי בְּחַיֵי שְׁמַעוֹרְרִים דְּבָרִים קְדוּשִׁים אֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, (מִשּׁוֹם שְׁכֵלָם) וְכָלֵם כְּתוּבִים לְמַעֲלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשׁ.

פְּתַח וְאָמַר, (מלאכי ג) **אֲז נְדַבְּרוּ יְרָאִי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרוֹן לְפָנָיו לְיְרָאִי ה' וַלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהִתְבוּנָן, אֲז נְדַבְּרוּ? אֲז דְּבָרוּ הֲיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מָה זֶה נְדַבְּרוּ? אֵלָּא נְדַבְּרוּ לְמַעְלָה מִכָּל אוֹתָן מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל אוֹתָם חִילוֹת קְדוּשִׁים.**

מִשּׁוֹם שְׁאוֹתָם דְּבָרִים קְדוּשִׁים עוֹלִים לְמַעְלָה, וְכַמָּה הֵם שְׁמִקְדִּימִים וְנוֹטְלִים אוֹתָם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וּמִתְעַטְרִים בְּכַמָּה עֲטָרוֹת בְּאוֹתָם אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, וְכֹלָם נְדַבְּרוּ מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. מִי רָאָה אֶת הַשְּׂמֻחוֹת? מִי רָאָה אֶת הַתְּשֻׁבָּחוֹת שְׁעוֹלוֹת בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים, כְּשֶׁהַדְּבָרִים הִלְלוּ עוֹלִים (לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ), וְהַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ מְסַתְּפֵל בָּהֶם וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהֵם עוֹלִים (עַל רֵאשׁוֹ, וְהָיוּ עֲטָרָה וַיּוֹרְדִים וַיּוֹשְׁבִים) וַיּוֹשְׁבִים עַל חִיקוֹ וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם, וּמִשָּׂם עוֹלִים עַל רֵאשׁוֹ וְנִהְיִים עֲטָרָה. וְעַל זֶה אָמְרָה תוֹרָה, (מְשַׁלִּי ח) וְאֶהְיָה שְׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם. לֹא כָּתוּב וְהִיטִי, אֵלָּא וְאֶהְיָה, בְּכָל זְמַן וּבְכָל עֵת שְׁדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים עוֹלִים לְפָנָיו.

פְּעַמִּים כָּתוּב יְרָאִי ה', יְרָאִי ה'. אֵלָּא יְרָאִי ה' לְמַעְלָה, יְרָאִי ה' לְמַטָּה. יְרָאִי ה'

עוֹמְדִים לְמַטָּה, וְאוֹתָם דְּבָרִים עוֹמְדִים
 בְּדִיוֹקְנֵיהֶם לְמַעְלָה. וְסוּד זֶה מְצָאֵנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל
 חֲנוּךְ, שְׁכָל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁבְּאָרֶץ הֵם
 מִתְעַטְטְרִים וְעוֹמְדִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהֶם. וְאַחַר כֵּן הֵם יוֹרְדִים
 וְעוֹמְדִים לִפְנֵי בְּדִיוֹקֵן אוֹתוֹ הַצְּדִיק שֶׁאָמַר
 אוֹתָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּעֲשֵׂעַ בְּאוֹתוֹ
 דִּיוֹקֵן, וְאַחַר כֵּן נִכְתָּבִים בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לִפְנֵינוּ,
 לְעֵמֶד לִפְנֵינוּ בְּקִיּוֹם תְּמִידִי.

וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ, מַה זֶה וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ? הֲרִי
 פִּרְשׁוּהָ, (אָבֵל) כָּל אוֹתָם שֶׁמַּחֲשָׁבִים
 דְּבָרֵי תוֹרָה לְהַשִּׁיג אֶת אֲדוֹנָם בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
 כְּדִי לְהַפִּיר אוֹתוֹ וְלְהַתְקִין אֶת חֲכַמַת שְׁמוֹ בְּלִבָּם,
 שֶׁכְּתוּב וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ, שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ.
כְּתוּב (יְחֻזְקָא ל' א) וּמִמַּעַל לְרִקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ
 כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כֶּסֶף. פְּסוּק זֶה
 הֲרִי פִרְשׁוּהוּ. אָבֵל וּמִמַּעַל לְרִקִיעַ, בְּאוֹתוֹ רִקִיעַ
 לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁאִמְרָתָם הַחֲבָרִים. אֲשֶׁרִי חֲלָקִי
 וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְכֶם (בְּאוֹתוֹ רִקִיעַ לְמַעְלָה). שֶׁהֲרִי בְּרִקִיעַ
 שֶׁלְמַעְלָה אֵין מִי שֶׁמִּתְבוּנֵן בּוֹ, וּמִלְמַעְלָה מִמֶּנּוּ
 עוֹמֵד אוֹתוֹ אֶבֶן סַפִּיר, שֶׁהֲרִי הִתְעוֹרְרָנוּ בּוֹ בְּסוּד
 שֶׁל אוֹתָהּ מְרַגְלִית טוֹבָה נִכְבְּדָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ.

דְמוּת כֶּסֶא, וְלֹא כְתוּב דְמוּת הַכֶּסֶא, מִשּׁוּם שֵׁשׁ
 כֶּסֶא וַיֵּשׁ כֶּסֶא. הַכֶּסֶא - הָעֲלִיּוֹן הַטָּמִיר
 וְהַגָּנוּז שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה וְאֵין מִי שֶׁעוֹמֵד בּוֹ לְדַעַת
 וְלְהִתְבוּנָן. וְלָכֵן כְּתוּב כֶּסֶא סֹתָם, זֶהוּ הַכֶּסֶא
 שֶׁלְמִטָּה. דְמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר דְמוּת,
 אִז לָמָּה כְּמַרְאֵה, שֶׁהָרִי דֵי לוֹ דְמוּת אָדָם? אֵלֹא
 דְמוּת אָדָם זֶהוּ סוּד עֲלִיּוֹן בְּאוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן,
 דְיוֹקָן שֶׁל אָדָם. אָבֵל זֶה שְׁנוּסָף כְּמַרְאֵה -
 לְהַכְלִיל אוֹתָם דְיוֹקְנָאוֹת שֶׁל דְבָרֵי חֻכְמָה וְאוֹתָם
 סוּדוֹת שֶׁל חֻכְמָה שְׁעוֹלוֹת וּמִתְעַטְרוֹת לְמַעְלָה,
 וְאַחַר כֵּן עוֹמְדוֹת בְּדְיוֹקָן שֶׁל אָדָם בְּאוֹתוֹ הַדְיוֹקָן
 שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁמְעַטְרִים אוֹתָם, וּבְכֻלָּם מְשַׁתְּעֵשׂע
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִטְרוֹתָיו.

וְאַתֶּם הַחֲבֵרִים, הָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְשַׁתְּעֵשׂע כְּעַת בְּאוֹתָם דְבָרִים
 שֶׁאִמְרַתֶּם, מִתְעַטְרִים בְּאוֹתָהּ דָּרָךְ. וְהָרִי עֲמַדְתֶּם
 לְפָנַי רְבוּנְכֶם בְּדְיוֹקְנֵיכֶם הַקָּדוֹשִׁים, שֶׁהָרִי אָנִי,
 בְּשַׁעֲהָ שֶׁרְאִיתִי אֶתְכֶם וְהִסְתַּכַּלְתִּי בְּדְיוֹקְנֵיכֶם,
 רְאִיתִי בְּכֶם שֶׁאַתֶּם רְשׁוּמִים בְּסוּד שֶׁל אָדָם,
 וַיִּדְעַתִּי שֶׁהָרִי דְיוֹקְנֵיכֶם נוֹעֵד לְמַעְלָה. וְכֵן
 מְזַמְנִים הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבֹא, שֶׁיְהִיוּ נוֹדְעִים
 לְעֵין הַכֹּל, וְלְהִרְאוֹת פְּרָצוֹף קָדוֹשׁ לְפָנַי כֹּל

הַעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה סא) כָּל רְאִיָּהִם יִכְירוּם כִּי
הֵם זָרַע בְּרֵךְ ה'.

בֵּין כֶּף רְאָה אֶת רַבִּי יוֹסִי שְׁהָיָה מְהִרְהֵר בְּדַבְרֵי
הַעוֹלָם. אָמַר לוֹ, יוֹסִי, קוּם וְהַשְׁלֵם דְּיוֹקְנֶךָ,
שְׂאוֹת אַחַת חֲסָרָה בָּךְ. קָם רַבִּי יוֹסִי וְשָׂמַח בְּדַבְרֵי
תוֹרָה וְקָם לְפָנָיו. הִסְתַּכַּל בּוֹ רַבִּי שְׂמֵעוֹן. אָמַר
לוֹ, רַבִּי יוֹסִי, עַכְשָׁו אַתָּה שָׁלֵם לְפָנַי עֲתִיק הַיָּמִים
וְדְיוֹקְנֶךָ שָׁלֵם.

פָּתַח וְאָמַר, וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ זֶהב
טָהוֹר וְגו'. לָמָּה נִקְרָא צִיץ? הִסְתַּכְּלוּת
לְהִסְתַּכַּל בּוֹ. וּמִשׁוּם שְׁהָיָה עוֹמֵד עַל הִסְתַּכְּלוּת
שֶׁל אָדָם, נִקְרָא צִיץ. וְכֹל מִי שֶׁהִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאוֹתוֹ
צִיץ, הָיָה נוֹדַע בּוֹ וּמָכַר.

בְּצִיץ הָיוּ אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקֹּדֶשׁ חֲקוּקוֹת
בְּחֻקִּיקָה וְחֻקוּקוֹת בּוֹ. וְאִם צָדִיק הָיָה
אוֹתוֹ שְׂעוּמֵד לְפָנָיו, אוֹתָן אוֹתִיּוֹת שְׁחֻקוּקוֹת
בְּתוֹךְ הַזָּהָב הָיוּ בּוֹלְטוֹת מִמַּטָּה לְמַעְלָה
וְעוֹלוֹת מֵאוֹתָהּ חֻקִּיקָה בְּאוֹר, וְהָיוּ מְאִירוֹת
בְּפָנַי אוֹתוֹ הָאָדָם.

נוֹצְצָת בּוֹ הַתְּנוּצְצוֹת, וְלֹא נוֹצְצִים. בְּשַׁעָה
הִרְאִישׁוֹנָה שֶׁהִסְתַּכַּל בּוֹ הִכְהֵן, הָיָה

רוֹאֵה אֶת אֹר הָאוֹתִיּוֹת כֻּלָּם בְּפָנִים, וְכִשְׁהִיָּה
 מִסְתַּכֵּל לְעֵינַי בּוֹ, לֹא הָיָה רוֹאֵה דָבָר, אֲלֵא אֶת
 אֹר פָּנָיו שְׁמַאִיר כְּאֵלוֹ נִיצוּץ שֶׁל זֶהָב הָיָה נוֹצֵץ
 בּוֹ. רַק שֶׁהִכְהֵן הָיָה יוֹדֵעַ אֶת מְרֵאָה הַהִסְתַּכְלוֹת
 הָרַאשׁוֹנָה שְׁהִיָּה רוֹאֵה לְפִי שְׁעָה, שְׁהָרִי רְצוֹנוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה בְּאוֹתוֹ אָדָם, וְיוֹדֵעַ
 שֶׁהוּא מְזַמֵּן לְעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שֶׁהִמְרָאָה הַזֶּה
 מְאִירִים עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה
 מְרַצֵּה בּוֹ. וְכִשְׁמִסְתַּכְלִים בּוֹ לֹא רוֹאִים דָּבָר,
 מְשׁוּם שֶׁהִמְרָאָה שְׁלִמְעָלָה אֵינּוּ מִתְגַּלֶּה אֲלֵא
 לְפִי שְׁעָה.

וְאֵם עוֹמֵד אָדָם לְפָנָי אוֹתוֹ צִיץ וּפָנָיו אֵינָם
 מְרֵאִים לְפִי שְׁעָה מְרֵאָה קְדוֹשׁ, הָיָה הִכְהֵן
 יוֹדֵעַ שְׁהָרִי הוּא עַז מִצַּח, וְצָרִיךְ לְכַפֵּר עָלָיו
 וּלְבַקֵּשׁ עָלָיו רַחֲמִים.

וַיַּעַשׂ אֶת צִיץ נֹזֵר הַקְּדוֹשׁ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח
 הַפְּסוּק בְּרוּת (רוֹת ב), עֵינֶיךָ בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר
 יִקְצְרוּן וְגו'. בְּפְסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבוּנָה, לָמָּה צָרִיךְ
 כָּאֵן לְכַתֵּב? אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק, אִם כֵּן, כִּמָּה
 פְּסוּקִים הֵם בַּתּוֹרָה שְׁנֵרֵאָה שְׁלֵא הַצְּטֻרְכוֹ
 לְהַכְתֵּב, וְרֵאֵינוֹ שְׁכֻלָּם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. אָמַר רַבִּי

יהודה, בפסוק זה מי שרואה ולא מתבונן בו,
כמי שלא טעם תבשיל הוא דומה.

אָפֵא סוד פֵּאן, וברוח הקדש נאמר. משום
שראה בעז, הדין של ישראל, את
ענותנותה של אותה צדקת, שלא מרימה עיניה
לראות במקום אחר אלא לפניה, וראתה כל מה
שראתה בעין טובה, ועזות המצח לא היתה בה
– שבח את עיניה.

משום שיש עינים שבשכילן אין שולטת ברכה
באותו מקום, והוא ראה בה עין טובה,
שעל כל מה שהסתכלה היה בעין טובה. ועוד,
שראה שהיה מצליח בידה כל מה שהיתה
לוקחת נוסף בשדה. ובעז התבונן שרוח הקדש
שורה עליה, ואז פתח ואמר, עיניך בשדה אשר
יקצרון וגו'. אם תאמר, בשכיל אותם הלוקטים
כל אותם האחרים, איך אמר שתלך אחריהם?
לא היה צריך לכתב אלא ולקטף אחריהן. מה זה
והלכת אחריהן? אלא בשכיל עיניה הוא אמר,
עיניה שהיו גורמות (ברכות רבות, ועל כן) ברכות
ללוקטים רבים, ועל כן והלכת אחריהן, אחר
עיניך. כל שאר בני העולם אין להם רשות ללכת

אחר עיניהם, ואת אחר עיניך, שענייך גורמות
לברכות רבות.

דבר אחר בשדה אשר יקצרון – בעז ראה ברוח
הקדש שעתידים לצאת ממנה מלכים
עליונים שליטים, שהם העינים של הכל, כמו
שהיתה תמר, שכתוב בה (בראשית לח) ותשב בפתח
עינים. התישבה בפתח שיוצא ממנו מלכים
שליטים עליונים שנקראים עינים, כמו שנאמר
(במדבר טו) אם מעיני העדה. כמו שכל אברי הגוף
לא הולכים אלא אחר העינים, והעינים מנהיגות
את כל הגוף – אף כף מלכים וסנהדרין וכל
אותם שליטים, הכל הולכים אחריהם (שהולכים
האיברים אחר העינים), ומשום כף אמר לה עיניך. אלו
המלכים והשליטים שעתידים לצאת ממנה.

בישדה, איזה שדה? זה ציון וירושלים, שכתוב
(מיכה ג) ציון שדה תחרש. וכתוב (בראשית

כז) כריח שדה אשר ברכו ה', זו ירושלים. ועל כן
כתוב עיניך בשדה, שהם העינים שלה, שעתידים
לצאת ממנה, לא יהיו שליטים אלא בשדה. אשר
יקצרון, שהרי מאותו שדה היו לוקחים כל בני
העולם תורה ואור שמאיר, שכתוב (ישעיה ב) כי
מציון תצא תורה.

וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵיהֶן, בְּמַעֲשֵׁים הַכְּשָׁרִים הִלְלוּ שְׁאֲנִי
 רֵאִיתִי בָךְ. הֲלוֹא צוֹיְתִי אֶת הַנְּעָרִים
 וְגו', כְּמִשְׁמְעוּ שְׁלוֹ, מִשׁוֹם שְׁאֲשָׁה דַעְתָּה קְלָה.
 וְצַמַּת, לְשׁוֹן נְקִיּוֹת נְקֻט. וְצַמַּת, שְׁאֵם תְּשׁוּקָתְךָ
 לְדַבֵּק בְּאָדָם לְקַיֵּם זֶרַע בְּעוֹלָם – וְהִלַּכְתָּ אֶל
 הַכְּלִים, אֵלֶּה הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ כְּלֵי ה',
 שְׁכַתּוֹב (שם נב) הִבְרִיּוּ נְשָׂאֵי כְּלֵי ה'. שְׁעֵתִידִים
 הַצְּדִיקִים לְהִבְיֵא לָהֶם אֶת כָּל הָעוֹלָם דּוֹרוֹן לְמִלְךָ
 הַמְּשִׁיחַ. וְאוֹתָם כְּלֵי ה', כְּלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא נִהְנֶה בָּהֶם, אֵלֶּה הֵם כְּלִים שְׁבוּרִים, שְׁבוּרִים
 הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדֵּי לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה. וְהַשְּׁמוּשׁ
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶם לֹא מְשַׁתְּמֵשׁ
 אֶלָּא מִתּוֹךְ הַכְּלִים הִלְלוּ. וְכִשְׁתִּדְבַּק בָּהֶם,
 וְשִׁתִּית וְגו'.

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, (רות ג) וַיֵּאכֹל בַּעַז וַיִּשְׁתֶּה
 וַיִּיטֵב לְבוֹ. מַה זֶה וַיִּיטֵב לְבוֹ? שֶׁפָּרַךְ עַל
 מְזוֹנוֹ, וּפְרָשׁוּהָ. וְזֶהוּ סוּד, שְׁמִי שֶׁמְבָרַךְ עַל מְזוֹנוֹ
 זֶה מֵיטֵיב לְלִבּוֹ, וּמִי מוֹלִיךְ? (רמ"י הוא?) כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב
 (תהלים כז) לֵךְ אֲמַר לְבִי. וְכַתּוֹב (שם עג) צוּר לְבָבִי וְגו'.

וּמִשׁוֹם שֶׁבְּרַכַּת הַמְּזוֹן חֲבִיבָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא – כָּל מִי שֶׁמְבָרַךְ עַל הַשְּׁבַע,
 מֵיטֵיב וּמְשַׁמַּח לְמָקוֹם אַחֵר, וְסִמְנָךְ – סְעוּדַת

השֶׁבֶת, שְׁמִקוּם אַחַר נְהִנָּה מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁל שֶׁבַע וְשִׁמְחָה. וְכֵאֵן נְהִנָּה מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁל שֶׁבַע שֶׁל אוֹתוֹ צְדִיק בְּעֵז, וְזֶהוּ וַיִּיטֵב לְבוֹ.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַמְּזוֹן הוּא קָשָׁה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אוֹתוֹ מְקוּם, וְכִיּוֹן שֶׁאָדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתָהּ וּמְבָרֵךְ, אוֹתָהּ בְּרָכָה עוֹלָה, וְנְהִנָּה מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל שֶׁבַע שְׁעוֹלִים, וְנִמְצָא שְׁנֵהֲנִים מִן הַמְּזוֹן מִמָּטָה וּמִלְמַעְלָה.

וְזֶהוּ הַסוּד שֶׁבֵּין הַחֲבָרִים. הַסוּד שֶׁבַחֵל לֹא נְהִנָּה אוֹתוֹ מְקוּם, אֶלָּא מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׁעוֹלִים מִתּוֹךְ שֶׁבַע, וְכֹל הַדְּבָרִים מִתְּעַטְרִים וְרוּוִים וּשְׁבַעִים בְּשִׁמְחָה, וְאוֹתוֹ מְקוּם נְהִנָּה מֵהֶם. בְּשֶׁבֶת הוּא סוּד אַחַר בְּמִזוֹן מִמֶּשׁ, וּבְאוֹתָהּ שִׁמְחָה שֶׁל הַמְּזוֹן שֶׁל מִצְוָה שֶׁל שֶׁבֶת, וּבְכֹל נִמְצָא כְּלוּל – מִמַּעְלָה וּמִמָּטָה. וְסוּד זֶה – כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדָה נִתְּנוּ לָךְ. וְדַאי מֵהִנָּאֲתָה הַזֶּה, וּבְאוֹתָהּ שִׁמְחָה שֶׁל מְזוֹן שֶׁל מִצְוֹת הַשֶּׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ.

מִי שֶׁמְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ שֶׁבַע, צְרִיךְ לְכוֹן לְבוֹ וְלָשִׁים רְצוֹנוֹ בְּשִׁמְחָה, וְלֹא יִמְצָא עֲצוּב, אֶלָּא שִׁיבְרֵךְ בְּשִׁמְחָה בְּסוּד זֶה וְלָשִׁים רְצוֹנוֹ שֶׁהָרִי הוּא נוֹתֵן עִכְשָׁו לְאַחַר

בְּשִׁמְחָה, בְּעֵין טוֹבָה. וְכִמּוֹ שֶׁהוּא מְבָרֵךְ בְּשִׁמְחָה
 וּבְעֵין טוֹבָה, כִּךְ נוֹתְנִים לוֹ בְּשִׁמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה.
 וּמִשׁוּם כִּךְ לֹא יִמָּצֵא עֲצוּב כִּלְל, אֲלֵא בְּשִׁמְחָה
 וּבְדַבְרֵי תוֹרָה, וַיִּשִׂים לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ לְתֵת בְּרָכָה זו
 בְּסוּד שְׁצָרִיךְ.

סוּד כָּאן, אַרְבַּע מְרַכְבוֹת שׁוֹלְטוֹת בְּאַרְבַּעָה
 צְדָדִים וּמַחְנוֹת, נִזְוְנֵי מֵאוֹתָהּ בְּרַפְת
 הַשִּׁבְעַ, וּבְאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל בְּרוּךְ אַתָּה, נִהְיָה
 וּמִתְרַבֶּה וּמִתְעַטֵּר בּוֹ. וּמִי שֶׁמְבָרֵךְ, צָרִיךְ רְצוֹן
 בְּשִׁמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה, וְעַל כֵּן כְּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) טוֹב
 עֵין הוּא יְבָרֵךְ.

וְכֵאן יֵרַד לְסוֹף הַפְּסוּק, שְׁכַתוֹב כִּי נָתַן מְלַחְמוֹ
 לְדַל. שָׁאם לֹא תֵאמַר כִּךְ – הַפְּסוּק הַזֶּה
 אֵין רֵאשׁוֹ סוֹפוֹ וְאֵין סוֹפוֹ רֵאשׁוֹ. אֲלֵא טוֹב
 עֵין, כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, הוּא יְבָרֵךְ וְדַאי, בְּעֵין טוֹבָה
 וּבְשִׁמְחָה. וְאֵינוֹ לְחִנָּם לְבָרֵךְ בְּשִׁמְחָה, שֶׁהָרִי
 מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה וּמֵאוֹתָהּ שְׁמִחָה נָתַן מְלַחְמוֹ
 לְדַל, מְקוֹם שְׁצָרִיךְ לְהַזוֹן מִכָּל הַצְּדָדִים. מְקוֹם
 שְׁאֵין לוֹ מַעֲצָמוֹ כָּלוּם. מְקוֹם שֶׁנִּהְיָה מִכָּל
 הַצְּדָדִים וְנִכְלָל מִכָּל הַצְּדָדִים. הַדְּבָרִים הַלְלוּ
 לֹא נִמְסְרוּ אֲלֵא לְחַכְמִים שִׁיּוּדְעִים סוּדוֹת
 עֲלִיוֹנִים וְדַרְכֵי הַתּוֹרָה.

בא וּרְאָה, בַּעַז הָיָה טוֹב עֵינַן, וְעִזּוֹת מִצַּח
 מְעוֹלָם לֹא הָיְתָה בּוֹ. מַה כָּתוּב? (רות א)
 וַיָּבֵא לְשָׁכֵב בְּקִצָּה הָעֲרָמָה. סוּד הַכָּתוּב – (שיר
 ז) בְּטַנְךָ עֲרַמַת חֲטִים. מִכָּאן לְמַדְנוּ, שְׁכָל מִי
 שֶׁמְבַרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן כְּרְאוּי בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן
 הַלֵּב, כְּשֶׁמִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה מְתַקֵּן לוֹ
 מְקוֹם בְּתוֹךְ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּהִיכְלוֹת קְדוּשִׁים.
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁשׁוֹמֵר אֶת מִצְוֹת אֲדוֹנוֹ וַיּוֹדַע
 אֶת סוּדוֹן, שָׂאִין לָךְ מִצְוָה וּמִצְוָה בְּתוֹרָה שָׂאִין
 תְּלוּוִים בָּהּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְאוֹרוֹת וְזִיוִים
 עֲלִיוֹנִים, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מְשַׁנְיָחִים
 בְּכָבוֹד רְבוּנָם. אֲשֶׁרִי חֲלַקְם שֶׁל הַצְּדִיקִים,
 אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה. אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בא וּרְאָה שֶׁהָרִי אָמְרוּ, שְׁכָל אוֹתָם עֵזִי הַמִּצַּח
 שָׂאִין לָהֶם בּוֹשָׁה, אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כָּל עֵזִי הַמִּצַּח שֶׁהָיוּ בִּישְׂרָאֵל,
 כְּשֶׁהָיוּ מְסַתְּכָלִים בְּאוֹתוֹ הַצִּיץ, הָיוּ מְשַׁבְּרִים אֶת
 לְבָבָם וּמְסַתְּכָלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, מִשּׁוֹם שֶׁצִּיץ הָיָה
 עוֹמֵד עַל אוֹת, וְכָל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בּוֹ הָיָה מִתְּבַיֵּשׁ
 בְּמַעֲשָׂיו. וְלָכֵן הַצִּיץ מְכַפֵּר עַל אוֹתָם עֵזִי פָּנִים,
 עֵזִי מִצַּח.

אותיות של הסוד של השם הקדוש שהיו חקוקות על הציץ, היו מאירות וכולטות ונוצצות. כל מי שהיה מסתכל באותה התנוצצות של האותיות, נופלות פניו מאימה והיה נשבר לבו, ואז הציץ מכפר עליהם. כמו זה, פיון שהוא גורם לשבר לבו ולהכנע מלפני רבונו.

כמו כן הקטרת, כל מי שהריח באותו עשן, כשעלה אותו עמוד מאותו מעלה עשן, היה מברר את לבו בברור (באורה בשמחה) לעבד את רבונו ומעביר ממנו זהמת היצר הרע, ולא היה לו אלא לב אחד כנגד אביו שבשמים, משום שקטרת היא שבר ליצר הרע ודאי בכל הצדדים. כמו שציץ היה עומד על גס – אף קטרת. שאין לה דבר בעולם לשבר את הצד האחר, פרט לקטרת.

בא וראה מה כתוב, (במדבר יז) קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. מה הטעם? כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. שהרי אין שבר לאותו הצד פרט לקטרת, שאין לה דבר חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו קטרת, ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מהבית. ריח

וְעֵשֶׂן הַקְטָרֶת שְׁעוֹשִׂים בְּנֵי אָדָם, בְּאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
הוא מְבִטֵּל, כָּל שְׁכֵן הַקְטָרֶת.

דְּבַר זֶה גְזָרָה עוֹמֶדֶת לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁכֵּל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרָא בְּכָל יוֹם אֶת
מַעֲשֵׂה (פְּרָשָׁת) הַקְטָרֶת, יִנְצַל מִכָּל הַדְּבָרִים הָרָעִים
וְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם, וּמִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים, וּמִהֲרֵהוּר
רַע וּמִדִּין רַע וּמִמּוֹת, וְלֹא יִנָּזֵק כָּל אוֹתוֹ יוֹם,
שֶׁלֹּא יְכוּל הַצַּד הָאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיף
שִׁיכּוֹן בּוֹ.

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדִים כַּמָּה
הוא עָלִיוֹן מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ נוֹטְלִים כָּל דְּבוּר וְדְבוּר מִמֶּנּוּ
וְהָיוּ מַעֲלִים אוֹתוֹ עֲטָרָה עַל רִאשֵׁיהֶם כְּמוֹ כֶּתֶר
שֶׁל זָהָב. וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בּוֹ, צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל
בְּמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת, וְאִם יִכּוֹן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ
חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק הַמּוֹת
מִמֶּנּוּ וּמִהָעוֹלָם, וְיִנְצַל מִכָּל הַדֵּינִים שֶׁל הָעוֹלָם
הַזֶּה, וּמִצָּדָדִים רָעִים, וּמִדִּין הַגִּיהֶנֶם וּמִדִּין
הַמַּלְכוּת הָאֲחֵרָת.

בְּאוֹתָהּ קְטָרֶת, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה עֵשֶׂן בְּעַמּוּד,
הַכֶּהֶן הָיָה רוֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם

הקדוש פרושות (פורחות) באויר ועולות למעלה באותו עמוד. אחר כך כמה מרכבות קדושות סובבות אותו מכל הצדדים עד שעולה באור ושמחה, ומשמח את מי שמשמח, וקושר קשרים למעלה ולמטה כדי ליחד הכל, והרי בארנו. וזה מכפר על יצר הרע ועל עבודה זרה, שהוא הצד האחר, והרי בארנו.

פֶּתַח ואמר, (שמות ל) ויעש מזבח מקטר קטרת וגו'. בפסוק זה יש להתבונן, משום שהיו שני מזבחות – מזבח העולות ומזבח קטרת הסמים, זה בחוץ וזה בפנים, מזבח הקטרת הזה שהוא פנימי, למה נקרא מזבח, והרי אין זבחים בו זבחים, ומזבח על כן נקרא?

אָלָא משום שמבטל וכופת כמה צדדים רעים, ומשום שאותו הצד הרע כפות, לא יכול לשלט ולא להיות קטגור, ועל כן נקרא מזבח. כשאותו הצד הרע היה רואה (עמוד העשן) עשן הקטרת שעולה – נכנע ובורח, ולא יכול לקרב כלל למשכן. ומשום זה נטהר ולא מתערב באותה שמחה שלמעלה, פרט לקדוש ברוך הוא לבדו, ומשום שכל כך חביבה, לא עומד אותו

מזבֵּחַ אֵלָא (פְּנִימִי) לְפָנִים, שְׁזָהוּ הַמְּזִבְּחַ שְׁנַמְצָאוֹת
בוּ בְּרָכוֹת, וְעַל כֵּן נִסְתָּר מִן הָעֵינַי.

מַה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן? (כַּמְדַּבֵּר יוֹ) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמִּתִּים
וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, שְׁכַפַּת אֶת
מְלֶאךְ הַמּוֹת שְׁלֵא יָכוֹל לְשַׁלֵּט כָּלֵל וְלֹא לַעֲשׂוֹת
דִּין. סִימָן זֶה נִמְסַר בְּיַדֵּינוּ, שְׁבָכָל מְקוֹם
שְׁאוּמְרִים בְּכוֹנְנָה וּרְצוֹן הַלֵּב אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת,
שְׁאִין שׁוֹלֵט הַמּוֹת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וְלֹא יִזַּק, וְלֹא
יְכוּלִים שְׁאָר הָעַמִּים לְשַׁלֵּט עַל אוֹתוֹ הַמְּקוֹם.

סדר הלימוד ליום כו שבט [יום 144 בשנה]

בֵּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב, מְזִבְּחַ מְקַטֵּר קְטָרֶת. כִּיּוֹן
שְׁכַתוּב מְזִבְּחַ, לָמָּה נִקְרָא מְקַטֵּר קְטָרֶת?
אֵלָא מְשׁוּם שְׁנוּטָלִים מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה לְהַקְטִיר כְּמוֹ
שְׁעָשָׂה אֶהֱרֹן. עוֹד, הַמְּזִבְּחַ צָרִיף לְהַקְטִיר לְקַדְשׁוֹ
בְּאוֹתָהּ קְטָרֶת, וְעַל כֵּן מְקַטֵּר קְטָרֶת. עוֹד, מְקַטֵּר
קְטָרֶת כְּתַרְגוּמוֹ, לְהַקְטִיר קְטָרֶת. שְׁהָרִי אָסוּר
לְהַקְטִיר בְּמְקוֹם אַחַר קְטָרֶת, רַק מִמְּחֻתָּהּ. (מִמְּחֻתָּהּ)

שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים).

בֵּא וּרְאֵה, זֶה מִי שְׁדִין רוּדֵף אַחֲרָיו, צָרִיף אֶת
הַקְּטָרֶת הַזֶּה וְלָשׁוּב לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, שְׁהָרִי הוּא
סִיּוּעַ לְסִלַּק דִּינִים מִמֶּנּוּ, וּבָזָה וּדְאֵי הֵם

מסתלקים ממנו, אם הוא רגיל בכך להזכיר פעמים ביום – בבקר ובערב, שכתוב קטרת סמים בבקר בבקר, וכתוב בין הערבים יקטירנה. וזהו קיומו של העולם תמיד, שכתוב (שמות ל) קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם. ודאי שהוא קיום העולם למטה וקיום העולם למעלה.

באותו מקום שלא נזכר בכל יום מעשה הקטרת, הדינים שלמעלה שרויים בו ומגפות רבות בו, ועמים אחרים שולטים עליו, משום שכתוב קטרת תמיד לפני ה'. תמיד היא עומדת לפני ה' יותר מכל העבודות האחרות. חביב הוא מעשה הקטרת, שהוא נכבד וחביב לפני הקדוש ברוך הוא יותר מכל העבודות והרצונות (והמעשים) של העולם. ואף על גב שהתפלה מעלה מהכל – מעשה הקטרת הוא נכבד וחביב לפני הקדוש ברוך הוא.

בא וראה מה בין תפלה למעשה הקטרת. את התפלה תקנו במקום קרבנות שהיו ישראל עושים, וכל אותם קרבנות שהיו עושים ישראל אינם חשובים כמו הקטרת. ועוד, מה בין זה לזה? אלא תפלה היא תקון לתקן מה שצריך. קטרת עושה יותר, מתקנת וקושרת קשרים

וְעוֹשָׂה אֹר יוֹתֵר מִהַכֹּל. וּמִי הוּא שְׁמַעְבִּיר
זֶהָמָה וּמְטַהֵר אֶת הַמְשָׁכָן, וְהַכֹּל מֵאִיר וְנִתְקַן
וְנִקְשָׁר כְּאַחַד.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַקְדִּים מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לְתַפְלָה
בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, לְהַעֲבִיר הַזְהָמָה מִהָעוֹלָם,
שֶׁהִיא תִקּוּן שֶׁל הַכֹּל בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ
קָרְבָן חֲבִיב שְׁמֵרָצָה בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מַה כָּתוּב בְּמִשְׁשָׁה? (ש) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח
לְךָ סַמִּים נְטָף וְגו'. אַף עַל גַּב שִׁבְעָרוּהָ,
אָבֵל מִה שׁוֹנָה בְּמַעֲשֵׂה זֶה יוֹתֵר מִכֹּל מַה שְׁאָמַר
לוֹ? אֵלֶּא קַח לְךָ – לְהִנָּאֲתָךְ וּלְתוֹעֲלֹתָךְ. מִשׁוּם
שִׁכְשָׁאֲשָׁה נְטָהֲרֶת, זוֹ הִנָּאָה לְבַעֲלָהּ. וְסוּד זֶה –
קַח לְךָ סַמִּים, לְהַעֲבִיר הַזְהָמָה, לְקַדֵּשׁ אֲשֶׁה עִם
בְּעֻלָּה. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

כְּמוֹ כֵּן קַח לְךָ עֵגֶל בֵּן בָּקָר שֶׁנֶּאֱמַר לְאַהֲרֹן,
לְכַפֵּר עַל חַטָּאוֹ עַל אוֹתוֹ עֵגֶל שֶׁהוּא גֵרָם
לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כָּתוּב בְּמִשְׁשָׁה קַח לְךָ,
לְהִנָּאֲתָךְ וּלְתוֹעֲלֹתָךְ. (לְכַךְ בְּאֵרוּהָ בְּפֶסֶל לָךְ, מֵאוֹתָהּ פִּסְלֵת שֶׁל
לוח אבן נִתְעַשֵּׂר מִשָּׁה. אַף כֵּאֵן לָךְ – לְהִנָּאֲתָךְ וּלְתוֹבְכָתָךְ).

הַקְטָרֶת קוֹשֶׁרֶת קִשְׁרִים, מְאִירָה אֹר וּמַעֲבִירָה
זֶהָמָה, וְד' מִתְחַבֵּרֶת בַּה' (ד' נַעֲשִׂית ה'), ה'

מִתְחַבֵּרֵת בּוֹ, וְ עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בָּהּ, ה' מְאִירָה
 בִּי, וְהַכֹּל מֵעֵלָה רְצוֹן לְאֵין סוּף. וְנִהְיָה הַכֹּל קָשֶׁר
 אֶחָד, וְנַעֲשֶׂה קָשֶׁר אֶחָד בְּסוּד אֶחָד, שֶׁהוּא קָשֶׁר
 עֲלִיוֹן שֶׁל הַכֹּל.

מִכָּאן וְהִלָּאָה, כִּיּוֹן שֶׁהַכֹּל נִקְשֶׁר בְּקָשֶׁר הַזֶּה, אָז
 הַכֹּל מִתְעַטֵּר בְּסוּד הָאֵין סוּף, וְסוּד הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ נָאוֹר, וּמִתְעַטֵּר בְּכֹל הַצְּדָדִים, וְכֹל
 הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמְאִירִים הַמְּאוֹרוֹת, וּמְזוֹנוֹת
 וּבְרָכוֹת נִמְצְאוֹת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְהַכֹּל בְּסוּד
 הַקְּטָרֶת. וְאִם הַזֶּה־מָה אֵינָה עוֹבֶרֶת, הַכֹּל לֹא
 נַעֲשֶׂה, שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בָּזֶה.

בֵּא וּרְאָה, הַקְּטָרֶת הִיא רְאוּנוֹת תָּמִיד לְפָנָי
 הַכֹּל. וּמִשּׁוּם כֶּךָ מַעֲשֶׂה הַקְּטָרֶת צָרִיף
 לְהַקְדִּים לְתַפְלָה, לְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, מִשּׁוּם שֶׁכֹּל
 זֶה לֹא עוֹלָה וְלֹא נִתְקַן וְלֹא נִקְשֶׁר עַד שְׁעוֹבֶרֶת
 הַזֶּה־מָה. מָה כְּתוּב? (ויקרא טז) וְכִפֹּר עַל הַקֹּדֶשׁ וְגו' -
 בְּרֵאוּנוֹת, וְאַחַר כֶּךָ - וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל
 חַטָּאתָם. וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכִפֹּר עַל הַקֹּדֶשׁ
 וְלִהְיוֹת הַזֶּה־מָה וְלִטְהַר הַקֹּדֶשׁ, וְאַחַר כֶּךָ שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת, הַכֹּל כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ.

אֲשֵׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁהֵרִי הֵם יוֹדְעִים לְתַקֵּן תְּקוּנָה

שְׁלֹמֶעֱלָה וּמָטָה, כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן תְּקוּנָה
 מִמָּטָה לְמַעְלָה עַד שֶׁהַכֹּל נִקְשָׁר כְּאַחַד בְּקִשְׁרָה
 אֶחָד בְּאוֹתוֹ קִשְׁרָה (קְשׁוּרָה) עֲלִיּוֹן כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן
 (תְּקוּנִים שְׁלֹמֶעֱלָה צָרִיכִים לְתַקֵּן) בְּתַקּוּן שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת
 הַרְשׁוּמוֹת שֶׁנִּקְרָא בָהֶן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ הָיוּ יוֹשְׁבִים לִילָה
 אֶחָד וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
 לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבִיו, הֲרֵי כָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) וְאֵל
 הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה עֲצָבוֹנָךְ וְהֲרִינְךָ בְּעֶצֶב
 תִּלְדִּי בָנִים וְאֵל אִישׁךָ תִּשְׁוֹקֶתְךָ וְגו'. וְלִמְדָנוּ
 שֶׁזֶהוּ סוּד עֲלִיּוֹן. מִיֵּלָא לְמָטָה, אָבֵל הוּא כְּמוֹ
 שְׁלֹמֶעֱלָה, מָה יֵשׁ לוֹמֵר?

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תְּהִלִּים מ"ב) כְּאֵיל תִּעְרַג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם וְגו'. פְּסוּק זֶה פְּרָשׁוּהוּ. אָבֵל
 חִיָּה אַחַת יֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהִיא שׁוֹלֶטֶת בְּשִׁלְטוֹן עַל
 אֲלָף מִפְּתָחוֹת בְּכָל יוֹם. וְהִיא נִקְבָּה, וְתִשְׁוֹקֶתָהּ
 תָּמִיד עַל אֲפִיקֵי מַיִם לְשִׁתּוֹת וּלְהַתְרִוּוֹת
 מִצְמָאוֹנָה, שְׁכָתוּב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם.

כָּאֵן יֵשׁ לְהַתְּבוֹנֵן. בְּרֵאשׁוֹנָה כָּתוּב כְּאֵיל, וְלֹא
 כָּתוּב כְּאֵילָת, וְאַחַר תִּעְרַג, וְלֹא כָּתוּב יַעְרַג.
 אָבֵל סוּד זֶה, זָכַר וְנִקְבָּה שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד שְׂאִין

לְהַפְרִידֶם, וְאֶחָד הוּא, שְׁלֹא צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת אוֹתָם
 זֶה מְזֵה, אֲלָא שְׁנֵיֵהֶם כְּאֶחָד. וְהִנֵּקְבָה הַזּוֹ תַעְרָג
 עַל אַפִּיקֵי מַיִם, וְהִיא מִתְעַבְרַת מִן הַזְכָּר, וְקָשָׁה
 עָלֶיהָ, שְׁהָרִי עַל דִּין עוֹמְדָת.

וּבְשֵׁמוֹתֵי יוֹדָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהּ
 נֶחֱשׁ אֶחָד עַלְיוֹן גָּדוֹל, וּבָא
 וְנוֹשֵׁף בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וּמוֹלִידָה. וְסוּד זֶה – הַרְבֵּה
 אַרְבֵּה עֲצָבוֹנָךְ וְהַרְגָּךְ, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא מִתְחַלְחֶלֶת
 בְּכָל יוֹם וּבְעֶצֶב עַל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם. בְּעֶצֶב תִּלְדִּי
 בָּנִים. בְּעֶצֶב – זֶה סוּד הַנֶּחֱשׁ, שְׁמַעְצִיב פְּנֵיהֶם
 שֶׁל הָעוֹלָם.

וְאֵל אִישׁךְ תִּשׁוּקְתֶךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר תַּעְרָג עַל
 אַפִּיקֵי מַיִם. וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ, הָרִי בְּאַרְנוֹ
 הַסּוּד, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט עָלֶיהָ. וְכָל זֶה לְמָה? מִשּׁוֹם
 שֶׁאֲמָרָה הַלְבָּנָה, כְּמוֹ שֶׁשְּׁנִינוּ. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ
 הַקְטִינָה אוֹרָה וְהַקְטִינָה שְׁלִטוֹנָה, וְאֵין לָהּ רִשׁוּת
 מִעֲצָמָה, פָּרַט לְכַאֲשֶׁר נוֹתְנִים לָהּ כַּח.

בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָּנִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְאִם תֹּאמַר,
 לְמָה צָרִיךְ נֶחֱשׁ לָזֶה? אֲלָא זֶה פֶּתַח דְּרָךְ
 לְהוֹרִיד כָּל (בְּכָל) אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם.
 שְׁאֵלְמָלָא לֹא פֶּתַח דְּרָכִים לְמַטָּה, לֹא יִשְׂרָה בְּגוֹף

הָאָדָם. מַה כְּתוּב? לְפֶתַח חֲטָאת רִבֵּץ. מַה זֶה לְפֶתַח? לְאוֹתוֹ פֶּתַח שְׁנוּעֵד לְהוֹלִיד וּלְהוֹצִיא נְשָׁמוֹת לְעוֹלָם, הוּא עוֹמֵד לְאוֹתוֹ פֶּתַח.

וְכָל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁהֶצְטָרְכוּ לְרִדֵּת בְּגוֹפִים קְדוּשִׁים, הוּא אֵינוֹ עוֹמֵד לְאוֹתוֹ פֶּתַח, וְאֵין לוֹ רִשּׁוֹת בְּנִשְׁמָה הַהִיא. וְאִם לֹא, הָרִי הִנְחָשׁ נוֹשֵׁךְ, וְנִטְמָא אוֹתוֹ נָהָר (מְקוֹם), וְאֵינָה נִשְׁמָה שְׁנִטְהָרָה, וְכֵאֵן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן. בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָּנִים – סוּד זֶה, זֶה נֶחֱשׁ, שֶׁהָרִי עִמּוֹ מוֹלִידָה נְשָׁמוֹת, מִשּׁוּם שֶׁזֶה הוּא עַל הַגּוֹף, וְזֶה עַל הַנִּשְׁמָה, וּשְׁנֵיהֶם זֶה בְּזֶה. זֶה לוֹקַח נִשְׁמָה, וְזֶה לוֹקַח הַגּוֹף.

וְעַתִּיד הִנְחָשׁ הַזֶּה לְהוֹלִיד כָּל אוֹתָם גּוֹפִים טָרָם שְׂיִבֵּא זְמַנּוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוּב (יִשְׁעִיה סו) בְּטָרָם תִּחִיל יִלְדָה. הַזְּמַן שֶׁל הִנְחָשׁ לְהוֹלִיד הוּא בְּשֶׁבַע שָׁנִים, וְכֵאֵן בְּשֵׁשׁ, מַה שְׂאִינוֹ זְמַנּוֹ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׂיוֹלִיד אוֹתָם, יָמוֹת מְאוֹתָהּ לְדָה, שְׂכָתוּב (שֵׁם כֹה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח. וְכָתוּב (שֵׁם כו) יִחִיו מִתִּיף נִבְלָתִי יְקוּמוּן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂיַעֲרוּ הַמַּתִּים שֶׁל הָעוֹלָם וַיִּזְדַּמְּנוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה,

יְקוּמוּ חִילוֹת חִילוֹת כְּלָם עַל אֶרֶץ הַגָּלִיל, מְשׁוּם
שְׁשָׁם עֲתִיד מִלֶּךָ הַמְּשִׁיחַ לְהַתְגַּלּוֹת, מְשׁוּם שֶׁהוּא
חֶלְקוֹ שֶׁל יוֹסֵף וְשֵׁם נִשְׁבְּרוּ (נְחֻרַב) בְּרֵאשׁוֹנָה.
וּמִשָּׁם הִתְחִילוּ לְגָלוֹת מִכָּל מְקוֹמוֹתֵיהֶם
וּלְהִתְפַּזֵּר בֵּין הָעַמִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ו) וְלֹא
נִחְלוּ עַל שֶׁבַר יוֹסֵף.

וְלָמָּה יְקוּמוּ שָׁם? מְשׁוּם שֶׁהוּא חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
שֶׁהוּשָׁם בְּאֶרֶז, שְׁכָתוֹב (בראשית ג) וַיִּישָׁם
בְּאֶרֶז בְּמִצְרַיִם. וְאַחַר כֵּן נִקְבַּר בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
שְׁכָתוֹב (יהושע כד) וְאֵת עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הֶעֱלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשָׂכָם. וְזֶהוּ שֶׁעֲמַד בְּקִיּוּם
הַבְּרִית יוֹתֵר מֵהַכֹּל.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁיִּתְעוֹרְרוּ כְּלָם חִילוֹת חִילוֹת, כְּלָם
יִלְכוּ, זֶה לְחֶלֶק אַבּוֹתָם וְזֶה לְחֶלֶק
אַבּוֹתָם, שְׁכָתוֹב (ויקרא כה) וְשָׁבַתְם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ,
וַיִּפְּרוּ זֶה אֶת זֶה. וְעֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַלְבִּישָׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבוּשִׁים רְקוּמִים, וַיִּבְאוּ
כְּלָם וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת רְבוּנָם בִּירוּשָׁלַיִם, וַיִּתְחַבְּרוּ שָׁם
הַמוֹנִים הַמוֹנִים, וִירוּשָׁלַיִם תִּמְשֹׁךְ לְכָל הַצְּדָדִים
יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנִּמְשָׁכָה כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּ שָׁם מִן הַגָּלוֹת.
כִּיּוֹן שֶׁיִּתְחַבְּרוּ וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת רְבוּנָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִשְׂמַח עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה לא)

וּבָאוּ וּרְנְנוּ בְּמְרוֹם צִיּוֹן, וְאַחַר כֵּן - וּנְהָרוּ אֶל
טוֹב ה' וְגו'. כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְחַלְקוֹ וּלְחַלֵּק אֲבוֹתָיו.
וּנְחַלֵּת יִשְׂרָאֵל תְּהִיָּה עַד (הַרְמָה שֶׁל רוּמָא) עִיר
הַרוּמָאִים, וְשֵׁם יִלְמְדוּ תוֹרָה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
וְכָתוּב (ישעיה כו) הַקִּיצוּ וּרְנְנוּ שְׂכָנֵי עַפְרָה וְגו'. בְּרוּךְ
ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרִשַׁת אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי

(דף ריט ע"ב - דף רסט ע"א)

אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי הַמְּשַׁכֵּן מְשַׁכֵּן הָעֵדֶת אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי חֲזִיָּא פְּתַח, (קהלת א) כָּל
הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנוּ מֵלֵא וְגו'.
פְּסוּק זֶה פְּרִשׁוּהוּ וּנְתַבְּאָר, אֲבָל כָּל הַנְּחָלִים -
אֵלוֹ סוּדוֹת הַנְּחָלִים וְהַמְעִינּוֹת הַקְּדוּשִׁים
שְׂמֵתֵמֶלְאִים וְיוֹצְאִים (מבועים קדושים) לְהָאִיר וּלְמַלֵּא
אֶת הַיָּם הַגְּדוֹל. וְכִיּוֹן שֶׁהַיָּם הַגְּדוֹל הַזֶּה הִתְמַלֵּא
מִצַּד אוֹתָם הַנְּחָלִים, אָז הוּא מוֹצִיא מִים וּמִשְׁקָה
אֶת כָּל חַיּוֹת הַבַּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל
חַיֵּי שָׂדֵי.

מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? הַמְּשַׁלַּח מַעְיָנִים וְגו'. וְאַחַר
כֵּן - יִשְׁקוּ כָּל חַיֵּי שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
צְמָאִים. אֱלֹהֵי הַמְּרַכְּבוֹת שְׁלֵמֻטָּה, שְׁכַאֲשֶׁר הַיָּם
לוֹקַח אוֹתָם, אֶת כָּלֵם הוּא לוֹקַח וְשׂוֹאֵב אוֹתָם

לתוכו, ואחר כך מוציא מים לצד אחר, שהן המרכבות הקדשות שלמטה, ומשקה אותם, וכלם התמנו ונפקדו בשם, כמו שנאמר (ישעיה מ) לכלם בשם יקרא. ומשום כך, אלה פקודי המשכן משכן העדת.

רבי יוסי פתח, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם. מה רב טובך, כמה יש להם לבני אדם להסתכל ולדעת בדרכי הקדוש ברוך הוא, שהרי בכל יום יום יוצא קול ומכריז ואומר: השמרו בני העולם, סגרו דלתות החטאים, הסתלקו מהרשת שתופסת טרם יתפסו רגליהם ברשת הזו. הגלגל סובב תמיד, עולה ויורד. אוי לאותם שדוחים רגליהם מתוך הגלגל, שהרי נופלים לתוך העמק שטמון לאותם רשעי העולם.

אוי לאותם שנופלים ולא יקומו, ולא יאורו באור הגנוז לצדיקים לעולם הבא. אשריהם הצדיקים לעולם הבא, שכמה מאורות גנוזים להם, כמה עדוניהם באותו העולם טמונים להם, שכתוב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך. מה רב טובך, הרי פרשה שזהו אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא, שכתוב (בראשית א) וירא

אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וְכָתוּב (תהלים צז) אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָיִל בְּשִׁמְחָה. וְעַל זֶה מָה רַב טוֹבְךָ.

כְּתוּב כִּי מָה רַב טוֹבְךָ, וְכָתוּב שָׁם וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּכַּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ הָאוֹר וְהִסְתַּכַּל בְּאוֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁעֲתִידִים לַחֲטֹא בְּעוֹלָם, וַגִּנּוּ אֶת אוֹתוֹ הָאוֹר לְזִכּוֹת בּוֹ אֶת הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

פְּעֻלָּתָּה. בְּרֵאשׁוֹנָה צָפַנְתָּ, וְאַחַר כֵּן פָּעַלְתָּ. אֲלֵא צָפַנְתָּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. פָּעַלְתָּ, בְּשִׁבְלֵי אוֹתוֹ הָאוֹר הַגִּנּוּזֵי בּוֹ עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲמִנוֹת הָעוֹלָם. מִנֵּיִן לָנוּ? שְׁכָתוּב (בראשית ב) אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, כְּתוּב בְּאַבְרָהָם, וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל אַבְרָהָם גִּנּוּ אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹ עָשָׂה אֲמִנוֹת הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב פָּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ, לְאוֹתָם שִׁיוֹשְׁבֵים תַּחַת צֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נִגְדַּר בְּנֵי אָדָם, שֶׁהָרִי בְּאֲמִנוֹת הַזֵּו שֶׁנַּעֲשֶׂתָה בְּאוֹר הַזֶּה עוֹמְדִים בְּנֵי אָדָם בְּעוֹלָם וְקִיּוּמָם נִהְיָה. אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא גִנּוּזֵי בְּנֵי הָאָדָם עוֹמְדִים בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה. פָּעַלְתָּ, אֶת אֲמִנוֹת

הָעוֹלָם הַזֶּה שָׁבוּ נַעֲשֶׂה הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן. אֲמָנוֹת
הָעוֹלָם כְּמוֹ אֲמָנוֹת הַמֶּשְׁכָּן, שֶׁהוּא אֲמָנוֹת כְּמוֹ
שֶׁל הָעוֹלָם, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.

כְּתוּב כָּאֵן אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמֶּשְׁכָּן, וְכָתוּב שֵׁם אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. מִשּׁוֹם שֶׁכָּל
אוֹתָן תּוֹלְדוֹת שֶׁעָשׂוּ וְהוֹצִיאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כִּלְכֵן
בְּכַח שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר הִגָּנוּ נַעֲשׂוּ וַיֵּצְאוּ. פְּקוּדֵי
הַמֶּשְׁכָּן יֵצְאוּ בְּאוֹתוֹ הַכַּח. מִנֵּיִן לָנוּ? שֶׁכְּתוּב
וּבְצִלָּאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטֵּה יְהוּדָה – זֶהוּ מִצַּד
הַיָּמִין. וְאוֹתוֹ אֶהְלִיב – זֶהוּ מִצַּד הַשְּׂמָאל.
וְהַמֶּשְׁכָּן מִצַּד יָמִין וְשְׂמָאל הוּקָם וְנַעֲשֶׂה, וּמִשָּׁה
שֶׁהִיָּה בִּינֵיהֶם הַקִּים אוֹתוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה טז) וְהוֹכֵן בְּחֻסְדֵּךְ
כֶּסֶף וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאֵמֶת וְגו'. וְהוֹכֵן בְּחֻסְדֵּךְ
כֶּסֶף, הָרִי בְּאֲרָנוּ, כְּשֶׁעֲלֵתָה מִחֻשְׁבָּה בְּרִצּוֹן שֶׁל
שְׂמֻחָה מִטְּמִיר כֹּל הַטְּמִירִים שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא
נִדְּבַק, הַגִּיעָה אוֹתָהּ שְׂמֻחָה וְהִכְתָּה לְתוֹךְ
הַמִּחְשָׁבָה, וְאִז נִכְנַס לְמָקוֹם שְׂנֻכְנַס.

עַד שֶׁנִּגְנַז בְּהִיכָל עֲלִיּוֹן אֶחָד, שֶׁהוּא טְמִיר
לְמַעַלָּה. וּמִשָּׁם שֶׁפָּעוּ וְנִמְשְׁכוּ כָּל הָאוֹרוֹת.
שֶׁל יָמִין נָסַע בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּךְ כָּלֵם נָסַעוּ,

ומאותו צד הימין נתקן הכסא למטה, שהרי הקדוש ברוך הוא התקין אותו הכסא בחסד וישב עליו באמת, שהוא התקון של החותם של הכל. ולא יושב על אותו כסא אלא בחותם שהוא אמת. באהל דוד, שבו הוא הכסא למטה.

שפט ודרש משפט ומהר צדק. שפט - מצד הדין. ודרש משפט - מצד הרחמים. ומהר צדק - הוא כסא הדין שהוא הבית דין למטה. בא וראה, כמו כן המשכן לא התקן אלא בצד הזה כמו זה של חסד, כפי שאמרנו למעלה. ועל כן נמנו התולדות והתתקנו כלם למטה.

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה. רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. הפסוק הזה פירושו ונאמר בכמה צדדים, אבל כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כמו שלמעלה להיות העולם הזה בדיוקן של העולם שלמעלה, וכל אותם גוונים של מעלה התקינם למטה, להדביק ולקשר עולם בעולם.

וכשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, השגיח בתורה וברא אותו. והסתכל

בַּשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, הַכֹּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְקִיִּים אֶת
הָעוֹלָם. בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים הַתְּקִיִּים הָעוֹלָם, וְהֵם
חֲכָמָה וּתְבוּנָה וְדַעַת. בְּחֲכָמָה – שְׁכָתוּב (משלי ג) ה'
בְּחֲכָמָה יָסַד אֶרֶץ. בְּתְבוּנָה – שְׁכָתוּב כּוֹנֵן שָׁמַיִם
בְּתְבוּנָה. בְּדַעַת – שְׁכָתוּב בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ.
הָרִי כָּלֵם בְּקִיּוֹם הָעוֹלָם. וּבְשִׁלְשֵׁת אֱלֹהֵי נִבְנָה
הַמְּשָׁכָן, שְׁכָתוּב (שמות לא) וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים
בְּחֲכָמָה וּבְתְבוּנָה וּבְדַעַת.

וְכֵן הַשִּׁלְשָׁה רְמוּזִים בַּפְּסוּק הַזֶּה. בְּרֵאשִׁית,
הֵינּוּ שְׁכָתוּב בְּחֲכָמָה. בְּרֵא אֱלֹהִים, הֵינּוּ
שְׁכָתוּב בְּתְבוּנָה. אֵת הַשָּׁמַיִם, הֵינּוּ שְׁכָתוּב
בְּדַעַת. וְכָלֵם כְּתוּבִים בְּמַעֲשֵׂה הַמְּשָׁכָן. וּבְסוּד זֶה
כְּתוּב, אֱלֹהֵי פְקוּדֵי הַמְּשָׁכָן – זֶה סוּד הַחֲכָמָה.
מְשָׁכָן הָעֵדֶת – זֶה סוּד הַתְּבוּנָה. אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מֹשֶׁה – זֶה סוּד הַדַּעַת. וְהַכֹּל זֶה כְּנֻגַד זֶה,
מִשׁוּם שֶׁכָּל מֵה שֶׁבְּרֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם
הַזֶּה – בְּרֵא אֹתוֹ כְּמוֹ שְׁלֹמֹעֲלָה, וְהַכֹּל נִרְשָׁם
בְּעִבּוּדַת הַמְּשָׁכָן.

בֵּא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שֶׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמֹשֶׁה עֲשֵׂה מְשָׁכָן, הִיָּה מֹשֶׁה עוֹמֵד תּוֹהָה,
שֶׁלֹּא יָדַע מֵה לַעֲשׂוֹת, עַד שֶׁהִרְאָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּעֵינָיו, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שמות כה) וּרְאָה וַעֲשֵׂה

בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאָה בְּהָר. מֶה זֶה
 בְּתַבְנִיתָם? אֵלָא לְמַדְנּוּ שְׁהֲרֹאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמֹשֶׁה דִּיּוּקָן כָּל דְּבַר וְדְבַר כְּמוֹ אוֹתוֹ דִּיּוּקָן
 שְׁהוּא לְמַעְלָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה עוֹשֶׂה דִּיּוּקָן
 שְׁלוֹ כְּדִיּוּקָן (שֶׁהוּא לְמַעְלָה, וְכָל אֶחָד עוֹשֶׂה דִּיּוּקָן שְׁלוֹ כְּדִיּוּקָן)
 שְׁהוּא נַעֲשֶׂה בְּאַרְץ.

אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאָה בְּהָר, אֲשֶׁר אֶתָּה רוֹאָה הִיָּה
 צָרִיךְ לְהִיּוֹת! אֵלָא לְמַדְנּוּ שְׁאַסְפְּקִלְרִיָּה
 שְׁאַיִנָּה מְאִירָה הִיָּה מְרֹאָה לוֹ בְּתוֹךְ כָּל אוֹתָם
 הַגּוֹנִים וְהַדִּיּוּקְנָאוֹת שְׁנַעֲשׂוּ לְמַטָּה, כְּמֲרֹאָה הִיָּה
 שְׁהֲרֹאָה בְּתוֹכוֹ כָּל אוֹתָם דִּיּוּקְנָאוֹת.

מִפִּי שְׁמַע שְׁכַתּוּב אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאָה, אֶתָּה – סוּד
 הַאֲסְפְּקִלְרִיָּה שְׁאַיִנָּה מְאִירָה שְׁהֲרֹאָה
 לוֹ בְּתוֹךְ כָּל אוֹתָם הַדִּיּוּקְנָאוֹת. וְהִיָּה מֹשֶׁה רוֹאָה
 אוֹתָם כָּל דְּבַר וְדְבַר עַל תְּקוּנּוֹ כְּמוֹ שְׁרוּאָה בְּתוֹךְ
 עֲשֻׁשִׁית וְתוֹךְ מְרֹאָה שְׁמֲרֹאָה אֶת כָּל הַדִּיּוּקְנָאוֹת.
 וְכִשֶּׁהֱסַתְּכֵם בָּהֶם מֹשֶׁה, הִתְקַשָּׂה לְפָנָיו. אָמַר לוֹ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתָּה בְּסִימְנָךְ וְאַנִּי בְּסִימְנִי. אַז
 הִתְיַשֵּׁב מֹשֶׁה בְּכָל מַעֲשֶׂה.

כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה כָּל הַמַּעֲשֶׂה, הַצְּטַרְךְ מֹשֶׁה לְמַנּוֹת
 הַכָּל, כְּדִי שְׁלֵא יֵאמְרוּ יִשְׂרָאֵל

שִׁנְשָׂאָר כֶּסֶף וְזָהָב וְעָלָה לְקַחַת אוֹתָם. וְלִכְן
הֶצְטַרְף לְמִנּוֹת אֶת הַחֲשֹׁבוֹן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוֹם
שְׁפָתוֹב (במדבר לב) וְהֵייתֶם נְקִיִּים מֵה' וּמִיִּשְׂרָאֵל.

וְלִכְן כָּתוּב, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת,
שֶׁהָרִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הֵיטָה מֵרָאֵה לְכֻלָּם אֶת
חֲשֹׁבוֹן כָּל הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף שֶׁנָּדְבוּ יִשְׂרָאֵל, וְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ הֵיטָה אוֹמְרָת: וְכִסֶּף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת
כֶּפֶר וְגו', כָּל הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלְאכָה וְגו'. מִשּׁוֹם
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם בְּאוֹתָם
הָאֲמִנִים, וְרַצָּה לְהוֹצִיא אֶת נְאֻמָּנוֹתָם לְפָנֵי כָלָם.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. בֵּא וּרְאֵה, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
שֶׁנַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, הִיָּה הַצַּד הָאֲחֵר
הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטֵט כְּדִי לְהִסְטִין, וְלֹא מִצָּא עֲלֶיהָ עַל
נְאֻמָּנוֹת הָאֲמִנִים, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹפֵף
אוֹתוֹ לְפָנֵי מֹשֶׁה, וְהוּא עָשָׂה חֲשֹׁבוֹן שֶׁל נְאֻמָּנוֹת
בְּעַל כְּרָחוּ, וְעֵלְתָה נְאֻמָּנוֹתָם לְכֻלָּם. וְסוּד זֶה
שְׁפָתוֹב אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, אֵלֶּה –
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה. וְכָתוּב
אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה, שֶׁשֵּׁם הַתְּמַנָּה וְנִפְקַד עַד
שֶׁנַּעֲשֶׂה הַחֲשֹׁבוֹן שֶׁל בֵּית הַמִּשְׁכָּן לְפָנֵי מֹשֶׁה
וְכָל יִשְׂרָאֵל.

אִלָּה פְּקוּדֵי הַמְּשָׁכָן מְשָׁכְן הָעֵדֻת. אֵיזוֹ עֵדוּת?
 אֵלָּא פְּעָמִים כָּתוּב כָּאֵן מְשָׁכָן, אֶחָד
 לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, וְהַמְּשָׁכָן נִקְרָא מְשָׁכָן
 הָעֵדוּת. וְאֵיזוֹ עֵדוּת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׁבִטֵי יִיִּה
 עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. שֵׁם זֶה הוּא עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל.

כְּמוֹ כֵּן (תהלים פא) עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ. עֵדוּת שֵׁם
 יֵה בִּיהוֹסֵף, הִיא עֵדוּת וְדָאֵי. שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת
 הִלְלוּ מְעִידוֹת עֵדוּת בְּכָל מְקוֹם, וְכָאֵן הוּא עֵדוּת.
 וּמִשׁוּם כֵּן מְשָׁכְן הָעֵדֻת, הַמְּשָׁכָן שֶׁל הָעֵדוּת הַזֹּה,
 וְלִכֵּן נִקְרָא מְשָׁכָן, עַל סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 וְהֵינּוּ שְׁכָתוּב (שם קלב) וְעֵדוּתִי זֶה אֶלְמָדָם. מִשׁוּם
 שֶׁמְקוֹם זֶה הוּא סֵתֵר וּגְנִיזוֹת הַכֹּל.

אֲשֶׁר פֶּקֶד עַל פִּי מֹשֶׁה – עַד כָּאֵן לֹא יִדְעֶנּוּ אִם
 הַמְּשָׁכָן פֶּקֶד אוֹ הָעֵדוּת הַזֹּה. אֵלָּא פֶּקֶד
 וְדָאֵי זֶה עֵדוּת. מִשׁוּם שְׁמִיּוֹם שֶׁהַסְּתֵלְקוֹ הָאֲבוֹת
 מִהָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם שְׁכָטִים בְּנֵי יַעֲקֹב, וְנִשְׁאַרוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת בְּאוֹתָן צָרוֹת, נִשְׁכַּחַה מֵהֶם יְדִיעַת
 סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֵלְיוֹן הַזֶּה, שֶׁהוּא שֵׁם
 הָעֵדוּת, קִיּוּמָם שֶׁל שְׁמַיִם וָאָרֶץ, שְׁשֵׁתֵי הָאוֹתִיּוֹת
 הִלְלוּ בְּאָרוֹ עֵלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְכָל צְדָדֵי הָעוֹלָם.
 כִּיּוֹן שֶׁבֵּא מֹשֶׁה, נִפְקֵד וְנִזְכָּר הַשֵּׁם הַזֶּה בְּעוֹלָם.
 שְׁכָשְׁהִיהָ בְּסִנְהָ, מִיַּד שָׂאֵל עַל הַשֵּׁם הַזֶּה,

שְׁכָתוּב וְאָמְרוּ לִי מָה שָׁמוּ מָה אָמַר אֱלֹהִים. וְשֵׁם
נִפְקַד הַשֵּׁם הַזֶּה עַל פִּי מִשָּׁה.

עֲבֹדַת הַלְלוּיִם. מָה זֶה עֲבֹדַת הַלְלוּיִם? אֵלָּא סוּד
זֶה, שְׁכָתוּב (במדבר יח) וְעָבַד הַלְלוּי הוּא.
הוּא – זֶה סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא הוּא, וְלֹא
נִקְרָא אֹתָהּ. וּמִשּׁוּם כֵּן עֲבֹדַת הַלְלוּיִם וְדַאי. דְּבָר
אַחַר עֲבֹדַת הַלְלוּיִם – שֶׁהֵם נוֹטְלִים אֶת הַמְּשָׁכָן
עַל כַּתְּפֵיהֶם מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, שְׁכָתוּב (במדבר ז)
וּלְבָנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בְּכַתְּף יִשְׂאוּ.

אַלְּהָה פְּקוּדֵי הַמְּשָׁכָן מְשָׁכָן הָעֵדוּת וְגו'. רַבֵּי אַבָּא
פָּתַח, (ישעיה יא) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא שָׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל
וְגו'. וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא, בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִרְבֶּה שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, יִתְקַיֵּם הַשָּׂרֵשׁ שֶׁל יַעֲקֹב
הַחַיִּים. וְאוֹתוֹ שָׂרֵשׁ, מִמֶּנּוּ יִתְקַיֵּמוּ שְׂאֵר
הַשָּׂרֵשִׁים לְמַטָּה, שְׁכָלָם נִשְׂרָשׁוּ וְהִתְקַיְּמוּ מִמֶּנּוּ.
אַשְׁרֵי עֵמֶד לְגַם עַמִּים, שֶׁהָרִי הוּא עוֹמֵד לְגַם
וְלֹאֹת לְסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. אֵלָּיו גּוֹיִם
יְדַרְשׁוּ, שֶׁשֵּׁם סוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ,
וּמִשּׁוּם כֵּן אֵלָּיו גּוֹיִם יְדַרְשׁוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ב)
וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הָרִי הַזֶּה

וגו', ועל זה - אליו גוים ידרשו. והיתה מנחתו
 כבוד, מנחתו - זה בית המקדש, שכתוב (תהלים
 קלב) זאת מנוחתי עדי עד. כבוד - שפך נקרא שם
 ה' באותו זמן, שכתוב (ישעיה ל) והיה אור הלכנה
 כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים.

ומנוחתו של אותו שרש ישי, שנקרא כבוד ה',
 לא ימנה ולא יעמד בחשבון לעולם.

מה הטעם? (משום שהרי עומד בחשבון עתה, ובאותו זמן לא יעמד
 בחשבון. מה הטעם?) משום שכל מה שעומד בחשבון,
 לא שורות שם ברכות בשלמות. והברכות שורות
 במה שלא עומד בחשבון. בזמן הראשון עמד
 בחשבון, שכתוב אלה פקודי המשכן.

בא וראה, המשכן הזה עומד בחשבון, ולכן
 הצטרף לתפלת משה, שישרו עליו ברכות,
 שכתוב ויברך אתם משה. ואיזו ברכה ברך
 אותם? יהי רצון שתשרה ברכה על מעשי ידיכם.
 והברכות לא שורות על החשבון הזה, עד שקשר
 אותו משה במשכן שלמעלה, שכתוב אלה
 פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי
 משה. דאם לא נעשה החשבון על ידי משה,
 אינם יכולים לעשות חשבון, שכתוב אשר פקד
 על פי משה.

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים-א יז) וַיְהִי דְבַר ה' אֶל אֱלֹהֵינוּ
 (אלי'ו) לְאמֹר קוּם לְךָ צַרְפָּתָה וְגו' הִנֵּה
 צוֹיִתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמָּנָה לְכַלְכְּלָךְ. וְכִי אֵיפֹה צְוָה
 אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלֹא טָרַם שְׁתַּבֵּא
 לְעוֹלָם צְוָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִזְרָתוֹ לְמַעְלָה עַל
 הָעוֹרְבִים לְהֵבִיא מְזוּן לְאֱלֹהֵינוּ וּלְאוֹתָהּ אִשָּׁה
 לְתֵת לוֹ מְזוּן.

מַה כָּתוּב? וַתֹּאמֶר חַי ה' אֱלֹהֵינוּ אִם יֵשׁ לִי מְעוּג
 כִּי אִם מְלֹא כֶף קִמַּח בְּכַד וּמְעֵט שְׁמֵן
 בְּצַפְפַּחַת וְגו'. וְהָרִי כָּאֵן מְדָה הֵיטָה בְּאוֹתוֹ קִמַּח,
 שְׁהָרִי הָיָה בּוֹ מְלֹא כֶף קִמַּח בְּכַד. כֶּף הִיא הַמְּדָה
 שְׁלוֹ. וְנִרְאָה שְׁאִין שׁוֹרוֹת בּוֹ בְּרִכּוֹת הוֹאִיל
 וְעוֹמֵד בְּמְדָה. מַה כָּתוּב? כִּי כֹה אָמַר ה' אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל כִּד הַקִּמַּח לֹא תִכְלֶה וְצַפְפַּחַת הַשְּׁמֵן לֹא
 תִחָסֵר עַד יוֹם תֵּת ה' גִּשְׁמִים.

תֵּת - כָּתוּב תִּתֵּן, מַה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁבְּכָל דּוֹר
 לֹא נִמְצָא מִי שְׁיִזְכֶּה לְזִכּוֹת כְּמוֹ הָאִשָּׁה
 הַזֹּאת, וְעַל זֶה כָּתוּב תִּתֵּן. אִתָּה תִּתֵּן מְטָר עַל
 הָעוֹלָם מְשׁוּם שֶׁזִּכּוֹתָךְ רַבָּה.

וְכָתוּב כִּד הַקִּמַּח לֹא כָלְתָה וְצַפְפַּחַת הַשְּׁמֵן לֹא
 חָסֵר כְּדַבַּר ה' אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֵינוּ.

וכי אם אותו קמח שעומד במדה, שהיה מלא כף קמח, לא פסקו ממנו ברכות משום דבר אליהו, שכתוב פד הקמח לא תכלה, וכתוב פד הקמח לא כלתה - משכן העדות, אף על גב שעומד בחשבון, הואיל ונפקד על ידי משה, כל שכן וכל שכן ששורים בו ברכות. ועל זה כתוב, אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. רבי חזקיה פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך וגו'. פסוק זה פרשוהו, שהפרידו הקדוש ברוך הוא מאשתו כדי להדבק בשכינה, שכתוב כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש - זו שכינה. הדבקות קדושה נדבק משה באותה שעה למעלה.

שָׂאוּ הקדוש ברוך הוא קשר אותו בחביבות שלמעלה, ונפקד להיות ממנה גדול על הבית, והוא גיזר והקדוש ברוך הוא עושה, שכתוב (במדבר טז) ופצתה האדמה את פיה וגו', וכתוב ויהי ככלתו לדבר וגו', ותבקע האדמה. וכתוב (שם י) קומה ה'. שובה ה'. זהו שכתוב אשר פקד על פי משה. על פי משה נתקן ונפקד בכל.

הַפְּקִידָה שֶׁל הַמְּשָׁכֵן הִיְתָה עַל יְדֵי מִשָּׁה, שְׁכָתוּב
 (שמות א) פֶּקֶד פְּקִדְתִּי אֶתְכֶם. שֶׁהוּא הָיָה קוֹל
 שֶׁהוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ דְּבוּר וְעָשָׂה לוֹ פְּקִידָה לְצֵאת
 מִן הַגְּלוּת, וְעָכְשׁוּ נִפְקָד לְהַמְּשִׁיךְ קִדְשָׁה מִמְעָלָה
 לְמִטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם כה) וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
 וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם.

וּבְצִלְאֵל בֶּן אֹנִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה וְגו'.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָרִי נֶאֱמַר שְׁהָרִי
 בְּצִלְאֵל הָיָה מֵצֵד הַיְמִין, וְהוּא הִתְקִין תְּקוּנָה הַכֹּל.
 וְעוֹד, שְׁהָרִי יְהוּדָה הוּא שְׁלִיט וּמְלִיךְ עַל כָּל שְׂאֵר
 הַשְּׁבָטִים וּמִמֶּנּוּ יֵצֵא מִי שֶׁהִתְקִין אֶת כָּל הַמְּשָׁכָן.
 בְּצִלְאֵל, הָרִי פֶּרְשׁוּהָ בְּצֵל אֵל. וּמִיָּהוּ בְּצֵל אֵל? זֶה
 יְמִין. וְעוֹד, מֵצֵד זֶה הִתְקִין הַכֹּל, וַיִּרְשׁ חֻכְמָה
 לְעֲשׂוֹת כָּל מַעֲשֵׂה.

וְאֵתוֹ אֶהְלִיב בֶּן אַחִיסָמֶךְ לְמִטָּה דָן. זֶהוּ מֵצֵד
 הַשְּׂמָאל, זֶהוּ מֵצֵד הַדִּין הַקָּשָׁה (הַקְּדוּשָׁה),
 וְהָרִי פֶּרְשׁוּהָ שְׁהָרִי מִשְׁנֵי צְדָדִים אֵלּוּ נַעֲשֶׂה
 הַמְּשָׁכָן וְהִתְתַּקֵּן בָּהֶם לְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם לְהִיּוֹת בֵּין
 יְמִין וּשְׂמָאל, וְהָרִי נִתְבָּאֵר וּפֶרְשׁוּהָ.

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ
 הִר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן קִרְיַת מְלֶךְ רַב. בֵּא

וְרֵאָה, כְּשֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, זָרַק
 אֶבֶן אַחַת נִכְבְּדָה מִתַּחַת כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ וְשָׁקַע אוֹתָהּ
 עַד הַתְּהוֹם, וְרֵאשׁ אֶחָד שֶׁל אוֹתָהּ אֶבֶן נְעוּץ
 בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, וְרֵאשׁ אַחֵר לְמַעְלָה, וְאוֹתוֹ
 הִרְאֵשׁ הָאֲחֵר הָעֲלִיּוֹן הוּא נִקְדָּה אַחַת (עֲלִיּוֹנָה)
 שְׁעוֹמְדַת בְּמֶרְכֵז הָעוֹלָם, וּמִשָּׁם הִתְפַּשֵּׁט הָעוֹלָם
 לְיָמִין וּלְשְׂמָאל וּלְכֹל הַצְּדָדִים, וְהַתְּקִים בְּאוֹתָהּ
 נִקְדַּת הַמֶּרְכֵז, וְאוֹתָהּ אֶבֶן נִקְרָאת אֶבֶן הַשְּׁתִיָּה,
 שְׁמִמְנָה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם לְכֹל הַצְּדָדִים. עוֹד שְׁתִיָּה
 – שֵׁת יִ"ה. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אוֹתָהּ לֵהִיּוֹת
 יְסוֹד הָעוֹלָם וְהַשְּׁתַלְת הַכֹּל.

בְּשֵׁלֶשֶׁה גּוֹנִים הִתְפַּשְּׁטָה הָאָרֶץ סְבִיב אוֹתָהּ
 נִקְדָּה. הִתְפַּשְּׁטוֹת רֵאשׁוֹנָה סְבִיב
 אוֹתָהּ נִקְדָּה, כָּל צִחוֹת וְזִכּוֹת הָאָרֶץ שֵׁם הֵם
 עוֹמְדִים, וְשֵׁם הֵם. וְזוֹ עוֹמְדַת לְמַעְלָה עַל כָּל
 הָאָרֶץ סְבִיב אוֹתָהּ נִקְדָּה. הִתְפַּשְּׁטוֹת שְׁנִיָּה
 סְבִיב אוֹתָהּ הִתְפַּשְּׁטוֹת רֵאשׁוֹנָה, אֵין שֵׁם צִחוֹת
 וְזִכּוֹת כְּאוֹתָהּ רֵאשׁוֹנָה, אֲבָל הוּא דִק וְצַח
 בְּצִחוֹת שֶׁל הָעֶפֶר יוֹתֵר מִכָּל שְׂאֵר עֶפֶר אַחֵר.
 הִתְפַּשְּׁטוֹת שְׁלִישִׁית הִיא חֶשֶׁךְ וְגִסּוֹת הָעֶפֶר
 יוֹתֵר מִכָּל, וְסְבִיב זֶה עוֹמְדִים מִי הָאוֹקֵינּוֹס
 שְׁסוֹבֵב כָּל הָעוֹלָם. נִמְצָא שְׂאוֹתָהּ נִקְדָּה עוֹמְדַת

במִרְכּוּז, וְכָל הַגּוֹנִים שֶׁל הַהִתְפַּשְׁטוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם סְבִיבָהּ.

הַתְּפִשְׁטוֹת ראשונה הוא בית המקדש, וְכָל
אוֹתָם הֵיכָלוֹת וְעִזְרוֹת, וְכָל אוֹתוֹ
תְּקוּן שֶׁלוֹ וִירוּשָׁלַיִם, וְכָל הָעִיר מִהַחֲמוֹת
וּפְנִימָה. הַתְּפִשְׁטוֹת שְׁנֵייהָ – כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
שֶׁהִתְקַדְּשָׁה בְּקִדְשָׁהּ. הַתְּפִשְׁטוֹת שְׁלִישִׁית הוּא כָּל
שְׂאֵר הָאֶרֶץ, מְקוּם בֵּית מוֹשֶׁב שְׂאֵר הָעַמִּים, וְיָם
הָאוֹקֵינוֹס שְׂסוּבָב הַכֹּל.

וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׂסוּד זֶה גוֹנֵי הָעֵין שְׂסוּבָבִים
אוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁל מִרְכּוּז הָעֵין, שֶׁהוּא מְרָאָה
שֶׁל כָּל הָעֵין, כְּמוֹ שֶׁאוֹתָהּ נִקְדַּת הַמִּרְכּוּז שְׂאֵמְרָנוּ
שֶׁהִיא מְרָאָה שֶׁל הַכֹּל, וְשֵׁם עוֹמֵד בֵּית קִדְשׁ
הַקְּדוּשִׁים וְאֶרֶץ וְכַפֶּרֶת שֶׁהֵם הַמְרָאָה שֶׁל הַכֹּל.
נִמְצָא שֶׁאוֹתָהּ נִקְדָּה הִיא הַמְרָאָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.
וְעַל זֶה כְּתוּב יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאֶרֶץ הִר צִיּוֹן
וְגו'. יִפָּה – יִפָּה אוֹתוֹ הַמְרָאָה וְשִׁמְחַת הַכֹּל. נוֹף
– נוֹף הָאֵילָן, שֶׁהוּא הַיִּפִּי שֶׁל הַכֹּל.

בֵּא וְרָאָה, הַיִּפִּי שֶׁל הָעוֹלָם וְהַמְרָאָה שֶׁל
הָעוֹלָם לֹא נִרְאָה בְּעוֹלָם, עַד שְׁנִכְנְנָהּ
וְהוֹקֵם הַמְשַׁכֵּן וְנִכְנַס הָאֶרֶץ לְתוֹךְ הַקִּדְשׁ.

מֵאוֹתָהּ שָׁעָה נִרְאָה הַמְרָאָה שֶׁל הַכֹּל בְּעוֹלָם
וְהַתִּתְקֵן הָעוֹלָם, וְהוֹלְכִים בְּאוֹתוֹ מִשְׁכָּן וּבְאוֹתוֹ
אָרוֹן, עַד שְׁמַגִּיעִים לְאוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁהִיא יְפֵה נוֹף
שְׂמֵחַת הַכֹּל. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְשָׁם, אִז פָּתַח הָאָרוֹן
וְאָמַר, (תהלים קלב) זֹאת מְנוּחָתִי עָדִי עַד פֶּה אֲשַׁב
כִּי אוֹיְתִיהָ.

סדר הלימוד ליום כז שבט [יום 145 בשנה]

רַבִּי יִיסָא אָמַר, הַפְּסוּק הַזֶּה אָמְרָה אוֹתוֹ כְּנִסְתָּ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שְׁנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנִכְנַס
הָאָרוֹן לְמִקְוֹמוֹ. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אָמַר אוֹתוֹ עַל כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁישְׂרָאֵל
עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ, שֶׁהָרִי אִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב
עַל כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ וְחָס עַל הָעוֹלָם, וּבִרְכָה וְשָׁלוֹם
וְחִבִּיבוֹת הַכֹּל נִמְצְאִים. וְאִז אָמַר, זֹאת מְנוּחָתִי
עָדִי עַד.

וּבֵּא רְאָה, בְּשָׁעָה שְׁכָל הָאֱמָנִים הִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת
הָאֱמָנוֹת, אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה מִמֶּשׁ שֶׁהִתְחִילוּ הִיָּה
נְשָׁלִם מַעֲצָמוֹ. הֵם מִתְחִילִים – וְהִיא מְשַׁלִּימָה
אֶת הַמַּעֲשֵׂה, הִיא מִמֶּשׁ. מִנֵּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב וְתַכֵּל
כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכָּן אֵהֵל מוֹעֵד.

כְּמוֹ זֶה – (בראשית ב) **וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְאֵם**
תֹּאמַר, וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי – וַדַּאי
כִּף הוּא! שְׁכַל הָעוֹלָם, אָף עַל גַּב שְׁכַל הַמַּעֲשִׂים
נִשְׁלְמוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כָּל הָעוֹלָם לֹא הָיָה שָׁלֵם
בְּקִיוּמוֹ עַד שֶׁבָּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. שְׁכַשְׁבָּא הַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, אַז נִשְׁלְמוּ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְהַשְּׁלִים בּוֹ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. בְּזֶה
נִשְׁלַם, בְּקִיוּם כָּל מַעֲשֵׂה שְׁעָשָׂה, וְעַל זֶה וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

וּבְשֶׁנִּבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל מַעֲשֵׂה שְׁנַעֲשָׂה –
נַעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ. הָאֲמָנִים הַתְּחִילוּ –
וְהַמַּעֲשֵׂה נִרְאָה לָהֶם לְהַעֲשׂוֹת וְנִרְשָׁם לִפְנֵיהֶם
וְהַשְּׁתַלֵּם מַעֲצָמוֹ. וְהָרִי פִרְשׁוּהָ, שְׁכַתוּב (מלכים-א ו)
וְהַבַּיִת בְּהַבְּנָתוֹ. לֹא כָּתוּב וְהַבַּיִת כְּאֲשֶׁר בְּנוּהוּ,
אֶלָּא בְּהַבְּנָתוֹ, שֶׁהוּא נִשְׁלַם מַעֲצָמוֹ. וְכָתוּב אַבְן
שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה. לֹא כָּתוּב בְּנוּהוּ, אֶלָּא נִבְנָה,
הוּא מַעֲצָמוֹ נִבְנָה. וְכָל בְּכָל מַעֲשֵׂה שֶׁהוּא קְדוּשׁ,
מִשְׁתַּלֵּם מַעֲצָמוֹ.

וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר. פְּסוּק זֶה לְמַדְנּוּ,
שְׁרוּחַ הַקְּדֹשׁ הַכְּרִיזָה עָלָיו לְעֵינֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּרִי לְמַטֵּה

יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה. וְאֵתוֹ
 אֶהְלִיב בֶּן אַחִיסָמֶךְ, מֵה זֶה וְאֵתוֹ? אֵלָּא לְמִדְּנוּ
 שְׂאֵהְלִיב לֹא עָשָׂה מֵעֲשֵׂה לְבָדוֹ, אֵלָּא עִם
 בְּצִלָּאֵל, וְעָמוּ עָשָׂה כָּל מֵה שְׂעָשָׂה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
 וְאֵתוֹ, וְאֵתוֹ וְלֹא לְבָדוֹ. מִכָּאֵן שְׂהַשְׂמָאֵל בְּכָלֵל
 יְמִין תְּמִיד, וְעַל זֶה כְּתוֹב (שְׁמוֹת לֵא) וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי
 אֶתוֹ אֶת אֶהְלִיב. זֶה יְמִין וְזֶה שְׂמָאֵל.

אֵלָּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד
 עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי יִיסָא אָמַר, כִּיּוֹן
 שְׂעָשׂוּ כָּל הַחֲכָמִים אֶת הַמִּשְׁכָּן, צָרִיךְ לְהַחֲזִיר
 חֲשָׁבוֹן מְכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׂנַעְשׂוּ בוֹ. מֵה
 הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂכָל חֲשָׁבוֹן וְחֲשָׁבוֹן, כְּשֶׁהִיא
 נַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן, כִּךְ הַתְּקִים אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה,
 וְהַתְּקִים בְּמִקּוּמוֹ.

וְיִשְׂרָאֵל כָּלָם, כְּמוֹ שְׂנַתְרָצוּ בְּמֵה שְׂנַדְּבוּ
 בְּרָאשׁוֹנָה, גַּם כִּךְ הַתְּרָצוּ בְּאוֹתוֹ
 חֲשָׁבוֹן, וְאֵז הַתְּקִים כָּל הַמַּעֲשֵׂה בְּאוֹתוֹ רְצוֹן.
 וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּאֵן חֲשָׁבוֹן, מִשּׁוּם שְׂבֻזָּה מִתְּקִים
 הַמַּעֲשֵׂה. אֵלָּה כְּתוֹב, וְלֹא כְּתוֹב וְאֵלָּה. אֵלָּא זֶהוּ
 חֲשָׁבוֹן שְׂפּוּסֵל אֶת כָּל הַחֲשָׁבוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם,
 וְזֶה הַתְּקִים יוֹתֵר מְכָלָם, שְׂבֻזָּה הַתְּקִים הַמִּשְׁכָּן
 וְלֹא בְּאַחֵר.

פְּתַח וְאָמַר, (שם ב) **וְהָיָה אֲמוּנַת עֲתִידָךְ חֶסֶן יְשׁוּעַת**
חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאַת ה' היא אוֹצְרוֹ. פְּסוּק זֶה
 פְּרֻשׁוֹהוּ הַחֲבָרִים, אֲבָל הָרִי שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם
 שְׁמַתְעֵסֵק בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְקַבֵּעַ לָהּ
 עֵתִים, צָרִיךְ בְּאֲמוּנָה, שְׂרָצוֹנוֹ יִתְכַּוֵּן לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, יִתְכַּוֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, מִשׁוֹם שְׂאֲמוּנָה לְכַף
 הַתְּכַוֵּנָה. חֶסֶן יְשׁוּעַת, לְכֻלָּל רַחֲמִים בְּדִין. חֲכָמַת
 וְדַעַת, שְׁשָׁנֵי אֵלֶּה שׁוֹרִים זֶה עַל זֶה. זֶה טָמִיר
 וְגִנּוּז, לְהַשְׁרוֹת זֶה עַל זֶה.

יִרְאַת ה' היא אוֹצְרוֹ – אוֹצְרוֹ שֶׁל כָּל אֵלֶּה,
 מִשׁוֹם שְׂיִרְאַת ה' הַזֶּה לּוֹקַחַת כָּל אוֹתָם
 נִחְלִים, וְנַעֲשִׂית אוֹצֵר לְכֻלָּם. וְכַשִּׁיוֹצְאִים מִמֶּנָּה
 כָּל אוֹתָם גְּנָזִים כָּלָם, מוֹצִיאָה אוֹתָם בְּחֻשְׁבוֹן.
 מַנִּין לָנוּ? שְׂכָתוֹב (שִׁיר ז) עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן.
 בְּחֻשְׁבוֹן וְדַאי עוֹשֶׂה, וּמוֹצִיאָה אוֹתָם בְּרִכּוֹת
 מִים, וּמְשַׁגִּיחָה לְהוֹצִיא הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן. (וּמְשַׁקִּים לְכֻלָּם)

וְלָבֵן נִקְרְאת אֲמוּנָה, וּבְכֹל נִקְרְאת אֲמוּנָה, וְהָרִי
 בְּאֲרָנוֹ. וְמָה אִם כָּאֵן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אֲמוּנָה
 – לְשֶׁאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה. וְעַל
 זֶה הַקַּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מוֹדִיעַ לְכֹל יִשְׂרָאֵל סוּד
 הַנְּאֻמָּנוֹת שְׁלָהֶם בְּכֹל מָה שֶׁעָשׂוּ, וְהַכֹּל נִתְבָּאֵר.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה בְּבִצְלָאֵל לְעִבּוּדַת הַמְּשַׁכֵּן יוֹתֵר מִכָּל יִשְׂרָאֵל. לָמָּה? אָמַר לוֹ, הַשֵּׁם גּוֹרֵם, וְהָרִי פְּרֻשָׁה, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ לְהַתְעַטֵּר (לְעוֹרֵר) בָּהֶם וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מַעֲשֵׂה בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים מו) אֲשֶׁר שֵׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ.

אָמַר לוֹ, סוּד הוּא כָּאֵן. יְהוּדָה הִיא מְצַד הַשְּׂמָאל, וְחֹזֵר וְנִדְבֵק בְּיָמִין, וְעַל זֶה בְּצַד זֶה נַעֲשֶׂה הַמְּשַׁכֵּן. הַתְּחִיל מְצַד שְׂמָאל, וְנִדְבֵק בְּצַד יָמִין, וְאַחֵר כֶּף נִכְלָל זֶה בְּזֶה וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל יָמִין. כְּמוֹ כֵּן הַתּוֹרָה מִתְחִילָה מְשָׂמָאל וְנִדְבֵקַת בְּיָמִין, וְנִכְלָל זֶה בְּזֶה וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל יָמִין. רְאוּבֵן הַתְּחִיל מִיָּמִין וְסָטָה לְשְׂמָאל, וְנִסְעוּ עִמּוֹ שְׂאֵר הַשְּׁבֵטִים שֶׁהֵם שְׂמָאל, מִשּׁוּם שֶׁהַתְּחִיל מִיָּמִין וְסָטָה לְשְׂמָאל.

יְהוּדָה הַתְּחִיל מְשָׂמָאל וְסָטָה לְיָמִין. הַתְּחִיל מְשָׂמָאל, מִשּׁוּם שֶׁבָּא מְצַד שְׂמָאל, וְנִדְבֵק בְּיָמִין, וְהַמְּשַׁכֵּן נַעֲשֶׂה בְּצַד הַזֶּה. הַתְּחִיל מְצַד שְׂמָאל וְנִדְבֵק בְּצַד יָמִין. וְעַל זֶה בְּבִצְלָאֵל, שְׂבָא מֵהֶצֶד שְׁלוֹ, עָשָׂה אֶת הַמְּשַׁכֵּן וְהַתְּתַקֵּן

אָצְלוּ. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בּוֹ,
וַיִּבְרַר אוֹתוֹ מִכָּלֶם לְמַעֲשֵׂה הַזֶּה.

וְנָתַן לוֹ חֲכָמָה וּתְבוּנָה וְדַעַת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחַ,
מִשׁוּם שֶׁעָמוּ הָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה הַשְּׁכַל הַלֵּב,
שֶׁכְּתוּב (שמות לא) וּבִלְבַב כָּל חָכֵם לֵב נָתַתִּי חֲכָמָה.
מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נוֹתֵן חֲכָמָה אֶל־א
לְמִי שֵׁיִשׁ בּוֹ חֲכָמָה, וּפְרִשׁוּהָ הַחֲבֵרִים וְנִתְבְּאָר,
וְכֵן כְּמוֹ כֵן בְּצִלְאֵל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּצִלְאֵל –
שְׁמוֹ גָרַם לוֹ, וְעַל חֲכָמְתוֹ נִקְרָא כֵן, וְסוּד הַמְּלָחָה
בְּצִלְאֵל – בְּצִלְאֵל.

פָּתַח וְאָמַר, (שיר ב) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדֵי
וְגו'. בְּצִלוֹ – הֵינּוּ בְּצִלְאֵל, שֶׁהוּא הַתְּקִין
הַמְּשֻׁכָּן וְעָשָׂה אוֹתוֹ, שֶׁכְּתוּב חֲמֵדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי.
שֶׁהַמְּשֻׁכָּן נֶחְמַד לְשַׁבֵּת בּוֹ, שֶׁהוּא עָשָׂה חֲמֵדָה
לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וּכְנִסֵּת יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵת בְּצִלְ הָאֵל.
וְזֶהוּ בְּצִלְאֵל.

וּפְרִיּוֹ מְתוּק לְחֻכִּי, שֶׁזֶהוּ שְׁעוֹשֵׂה פְרוֹת טוֹבִים
בְּעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (הושע יד) מִמְּנֵי פְרִיָךְ נִמְצָא.
מִי הוּא פְרִי? אֵלֶּה הֵם נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם
פְרִי מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאוֹתוֹ נִהְרָה
שְׁיוּצָא מֵעֵדֶן מוֹצִיא וְזוֹרֵק נְשָׁמוֹת לְעוֹלָם, וְהֵם

הפרות של הקדוש ברוך הוא, ומשום כך פָּרְיוֹ.
זהו כמו שאמרנו.

בְּצִלּוֹ – זהו בצלאל. ועל זה תקון המשכן על
ידי בצלאל היה. ומשום כך, ובצלאל בן
אורי בן חור. בן אורי – זה אור השמש שיוצא.
בן אורי – זה ימין. בן חור – זה שמאל. בן אורי
בן חור (בן חור בן חורי). ועל זה נשלים בו דינו של
הקדוש ברוך הוא במעשה העגל.

כָּל הזהב העשוי – מאותה שעה שנתנו לו
ישראל, היה עשוי ונתתקן מקדם לכהן. בכל
מלאכת הקדש – כל אותו זהב נעשה ונתתקן
בכל מלאכת הקדש. מה הטעם? משום שבכל
דרגה ודרגה היה מתתקן בה זהב, שאין שלמות
אלא ברחמים ודין, ועל זה זהב היה הולך בכל
מלאכת הקדש. בכל אותה עבודה שנקראת קדש
היה הולך בה זהב, זהב בכל.

רבי אבא, רבי יוסי ורבי חזקיה היו יושבים
ועוסקים בתורה. אמר לו רבי חזקיה לרבי
אבא, הרי אנו רואים שהקדוש ברוך הוא רוצה
בדין בכל לערב זה בזה, והוא מאריך דין לרשעי
העולם. אם הוא רוצה בדין, למה מסלק אותו מן

הַרְשָׁעִים? אָמַר לוֹ, כַּמָּה הָרִים נַעֲקְרוּ בַדְּבָר הַזֶּה,
 אָבֵל כַּמָּה דְבָרִים גָּלָה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה בְּזֶה.
וּבֵא רֵאֵה, הַדִּין שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בּוֹ
 הוּא דִין בְּרוּר, הוּא דִין שְׁמֵעוֹרֵר אֶהְבֵּה
 וְשִׁמְחָה. אָבֵל הַרְשָׁעִים, כְּשֵׁהֶם בְּעוֹלָם, כָּלֶם דִּין
 שֶׁל זֶה־מָה, כָּלֶם דִּין שֶׁלֹּא רוֹצֵה בּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כָּלֶל. וְעַל זֶה לֹא צָרִיךְ לְעַרְבֵי דִין קְדוּשׁ בַּדִּין
 טָמֵא שֶׁל זֶה־מָה, עַד שֶׁמִּתְכַּלֶּה מֵעֲצָמוֹ וּמֵאֲבָדוֹ
 מִהָעוֹלָם הַבֵּא, וְאוֹתוֹ דִּין שֶׁל זֶה־מָה שָׁבוּ, הוּא
 מֵאֲבָד אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים צב) בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב
 וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן לְהַשְׁמָדֵם עַד־עַד.
 הַפְּסוּק הַזֶּה פִּרְשׁוּהוּ. אָבֵל בֵּא וּרְאֵה, בְּפִרְחֵי
 רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב, כְּעֵשֶׁב הַזֶּה שֶׁהוּא בִּיבֵשׁ בְּאֶרֶץ
 וְהוּא יֵבֵשׁ, כְּשִׁשׁוּרִים בּוֹ מִיָּם הוּא פּוֹרֵחַ, וְאוֹתוֹ
 יֵבֵשׁ פּוֹרֵחַ. וּכְאִילָן הַזֶּה קָצוּץ שְׁצִץ מִחֲדָשׁ, וְלֹא
 מֵעֵלָה אֶלֹא אוֹתָם פְּאֵרוֹת לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, שֶׁהֵם
 עֲנָפִים שְׁעוֹלִים, וְלֵעוֹלָמִים לֹא עוֹלָה אִילָן כְּפִי
 שֶׁהִיָּה בְּרֵאשׁוֹנָה לְהִיּוֹת אִילָן, וְכֹל זֶה לְהַשְׁמָדֵם
 עַד־עַד, לְעַקְרָם מִהַשְׁרָשִׁים וּמִהַכֹּל.

עוֹד יֵשׁ סוּד אַחַר בְּזֶה, עַל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מֵאֲרִיךְ רְגָזוֹ עִם הַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,

משום שהעולם הזה הוא חלק של הצד האחר, והעולם הבא הוא צד הקדושה. והוא חלק הצדיקים, שהצדיקים יהיו בו בעטרת הכבוד של רבונם. ושני הצדדים הללו עומדים זה כנגד זה. זה צד הקדושה, וזה הצד האחר שטמא. זה עומד לצדיקים, וזה עומד לרשעים. והכל זה כנגד זה. אשרי הצדיקים שאין להם חלק בעולם הזה, אלא בעולם הבא.

בא וראה, הכל התתקן והתגלה לפני הקדוש ברוך הוא, ואף על פי שבלק ובלעם לא התכוננו על הקדוש ברוך הוא, הכל התתקן לפניו, ולא גרע משכרם כלום בעולם הזה. באותו זמן שלטו על ישראל, שגרם אותו קרבן להסתלק מישראל עשרים וארבעה אלף, פרט לכל אלו שנהרגו, שכתוב (במדבר כה) הרגו איש ואנשיו הנצמדים לבעל פעור, וכתוב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה'. ועד כעת אותו קרבן היה תלוי להפרע מישראל. שבעה מזבחות כחשבון ארבעים ושנים.

רבי שמעון אמר, בא וראה, אותם ארבעים ושנים קרבנות עשו בלק ובלעם, ונטלו אותם מאותו הצד האחר לקדוש ברוך הוא, ועל

זֶה הָיָה תְּלוּי אוֹתוֹ קָרְבָן, שֵׁיטַל אוֹתוֹ אוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר, שֶׁנִּקְרָא קָלְלָהּ, מִיִּשְׂרָאֵל. וְעַד עַכְשָׁיו לֹא
גָבַה מֵהֶם. וְזֶהוּ סוּד (מלכים-ב ב) וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם.
וַיִּפֶן אַחֲרָיו – אַחֲרֵי שְׂכִינָהּ, שֶׁעָמַד הַצַּד הָאֲחֵר
לְאַחֹר. וַיִּרְאֵם – הִסְתַּפֵּל בָּהֶם אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר
וַרְאָה אוֹתָם שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ, וְעַל זֶה – וַיִּקְלָלֵם
בְּשֵׁם ה'. בְּשֵׁם ה' – לְהוֹצִיא אוֹתוֹ שֵׁם ה' מִחַיּוֹב
זֶה, מֵאוֹתוֹ חַיּוֹב שֶׁל אוֹתוֹ קָרְבָן שֶׁהִקְרִיב אוֹתוֹ
צַד אֵלָיו, וְהִכָּל מִתְקַן לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא
נֶאֱבַד דְּבַר. כְּמוֹ כֵן הִכָּל הַתְּתַקֵּן לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הֵן לְטוֹב הֵן לְרַע.

בא וַרְאָה, דְּוֹד הוּא הָיָה שֶׁפָּרַח לְפָנֵי שָׂאוּל, וְעַל
זֶה גָרַם שֶׁנֶּאֱבַדוּ כָּל אוֹתָם כִּהְיֵי נוֹב, וְלֹא
נִשְׂאָר מִכֻּלָּם – רַק אֲבִיתָר לְבָדוֹ שֶׁפָּרַח. וְזֶה גָרַם
כִּמָּה רְעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, וּמֵת שָׂאוּל וּבְנָיו, וּנְפָלוּ
מִיִּשְׂרָאֵל כִּמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת. וְעַם כָּל זֶה, אוֹתוֹ
חֲטָא הָיָה תְּלוּי עַל דְּוֹד לְגַבּוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁכָּל
בְּנֵי דְוֹד נֶאֱבַדוּ בְּיוֹם אֶחָד, וְלֹא נִשְׂאָר מֵהֶם אֶלָּא
יֹאָשׁ לְבָדוֹ, שֶׁנִּגְנַב. כְּמוֹ שֶׁלֹּא נִשְׂאָר מֵאֲחִימֶלֶךְ –
רַק אֲבִיתָר לְבָדוֹ. וְעַד עַכְשָׁיו אוֹתוֹ חֲטָא הָיָה תְּלוּי
לְעִשׂוֹת דִּין עַל נוֹב עַל אוֹתוֹ חֲטָא שֶׁל נוֹב,
שֶׁכָּתוּב (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בָּנוּב לְעַמֵּד, וּפְרָשׁוּהָ.

כִּמוֹ זֶה – כָּל הַזֶּהָב הָעָשׂוּי לְמַלְאכָה. מֵה זֶה
הָעָשׂוּי? כָּאֵן הַסֵּתֶכֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כְּשֶׁנִּתְּנוּ יִשְׂרָאֵל זָהָב לְעַגְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הַקְּדִים לָהֶם זָהָב זֶה לְרַפּוּאָה, שְׁהָרִי זָהָב
הַמְּשָׁכֵן הַקְּדִים לָהֶם לְאוֹתוֹ הַזֶּהָב שֶׁנִּתְּנוּ לְעַגְלָה.
שְׁכָל הַזֶּהָב שֶׁהָיָה עִמָּהֶם וְנִמְצָא עִמָּהֶם, נִתְּנוּ
לְתַרוּמַת הַמְּשָׁכֵן. הֵהִיָּה עוֹלָה בְּדַעְתָּךְ, שְׁכַשְׁעָשׂוּ
אֶת הָעַגְלָה נִמְצָא עִמָּהֶם זָהָב, וְהֵם פָּרְקוּ אֲזַנֵּיָהֶם
לְטַל אוֹתוֹ זָהָב, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת ל"ב) וַיִּתְּפְּרוּ כָּל
הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֲזַנֵּיָהֶם! וְעַל זֶה
הַקְּדִים זָהָב הַתְּרוּמָה, לְכַפֵּר עַל הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה.

(ומשום כך)

וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה, מִצַּד
הַמַּלְכוּת עָשָׂה אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה'
אֶת מֹשֶׁה, שְׁהָרִי כָּל אֲמֻנוֹת הַמְּשָׁכֵן הַתְּתַקְּנָה
בָּהֶם וְעַל יְדֵיהֶם. בְּצִלְאֵל עָשָׂה אֶת הָאֲמֻנוֹת,
וּמֹשֶׁה הִתְקִין אֶת הַכֹּל אַחֵר כֶּךָ. מֹשֶׁה וּבְצִלְאֵל
הָיוּ כְּאֶחָד. מֹשֶׁה לְמַעְלָה – בְּצִלְאֵל תַּחְתִּיו. סִיּוּם
הַגּוּף כִּמוֹ הַגּוּף. בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיָּהָב, הָרִי פְּרִשׁוּהָ
– זֶה יְמִין וְזֶה שְׂמָאל, וְהַכֹּל אֶחָד. וּמִשׁוּם כֶּךָ,
וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה וְגו', וְאוֹתוֹ
אַהֲלִיָּהָב בֶּן אַחִיסֶמֶךְ לְמִטָּה דָן וְגו'.

כָּל הַזֶּהב הָעָשׂוּי לְמִלְאכָה בְּכֹל מְלָאכַת הַקִּדְשׁ
 וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח אֶת הַפְּסוּק בְּאַלִישָׁע,
 שְׁכָתוּב (מלכים-ב ב) וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל וְהוּא עָלָה
 בְּדֶרֶךְ וְגו'. וּנְעָרִים קִטְנִים, הָרִי פְרִשׁוּהָ - מְנַעְרִים
 הָיוּ מִכָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה וּמִכָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה.
 קִטְנִים - קִטְנֵי אַמוּנָה, וְהַתְּחִיבוּ בְּדִין הָעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְדִין שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא. יֵצְאוּ מִן הָעִיר - יֵצְאוּ
 מִסּוּד הָאַמוּנָה. כָּתוּב כָּאֵן יֵצְאוּ מִן הָעִיר, וְכָתוּב
 שָׁם (הושע יא) וְלֹא אָבוּא בְּעִיר. (מסוד הַאֲמוּנָה נִקְרָא עִיר,
 תהלים מח) עִיר ה' צָבָאוֹת עִיר אֱלֹהֵינוּ).

וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיֵּרָאם. וַיִּפֶן אַחֲרָיו, שֶׁהִסְתַּכַּל
 לְאַחֲרָיו אִם יִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה וְאִם לֹא.
 וַיֵּרָאם, מַה זֶה וַיֵּרָאם? הִסְתַּכַּל בָּהֶם שֶׁהָרִי אֵין
 זֹרַע מִתְקֵן עֲתִיד לְצֵאת מֵהֶם, וּפְרִשׁוּהָ. וַיֵּרָאם,
 הָרִי פְרִשׁוּהָ שֶׁנַּעֲשׂוּ בְלִיל יוֹם הַכְּפוּרִים, מִיָּד -
 וַיִּקְלָלם בְּשֵׁם ה'.

וְסוּד הוּא בְּפִסּוּק הַזֶּה. וַיִּפֶן אַחֲרָיו - הִסְתַּכַּל
 בָּהֶם אִם יַעֲנֵשׁ עֲלֵיהֶם וְהַתְּפָנָה מְזֵה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהְרֹן, שֶׁהַתְּפָנָה מְצַרְעֶתוֹ.
 אֵף כָּאֵן הַתְּפָנָה מְעַנֵּשֵׁם. וַיֵּרָאם, שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים
 אַחֲרֵי כֵן לַעֲשׂוֹת כְּמֵה רְעוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

וַיִּפֶן אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית יט) וַתִּבֹט אֶשְׁתּוֹ
 מֵאַחֲרָיו. מה זה מאַחֲרָיו? מֵאַחֲרָיו
 הַשְּׂכִינָה. אף כָּאֵן וַיִּפֶן אַחֲרָיו – הַסְתַּכַּל מֵאַחֲרָיו
 הַשְּׂכִינָה וְרָאָה אֶת כָּלֶם. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ לִילָה
 שְׁשׁוּלְטַת עַל כְּפַרְת חֲטָאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 הַתְּעַבְרוּ מֵהֶם אֲמוֹתֵיהֶם. מִיָּד – וַיִּקְלָלֶם בְּשֵׁם ה'
 וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים דְּבִים מִן הַיַּעַר. שְׁתֵּים דְּבִים?
 שְׁנַיִם דְּבִים הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת! מה זה שְׁתֵּים
 דְּבִים? נְקֻבוֹת הָיוּ וּבְנֵיהֶם. וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם
 אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים, הָרִי פֶרְשׁוּהָ – כְּנֻגַד
 הַקְּרַבְנוֹת שֶׁל בֶּלֶק.

וַיְהִי זֶה־בַּתְּנוּפָה, לָמָּה נִקְרָא זֶה־בַּתְּנוּפָה, וְלֹא
 נִקְרָא כֶּף: כֶּסֶף הַתְּנוּפָה? אֵלֹא שְׁנַיִ אֵלֹה
 נִקְרָאוּ כֶּף: זֶה־בַּתְּנוּפָה, וּנְחֻשֶׁת הַתְּנוּפָה. וְלֹא
 נִקְרָא כֶּף כֶּסֶף הַתְּנוּפָה, אֵלֹא אֵלֹו נִקְרָאוּ כֶּף
 מִשׁוּם שֶׁזֶוּ הִיא הַסְתַּלְקוֹת לְמַעְלָה, שְׁהָרִי יֵשׁ כֶּף
 לְמַטָּה, וְאֵינוֹ זֶה־בַּתְּנוּפָה (פְּדֻגְמַת) הַתְּנוּפָה. וּבְכָל מְקוֹם
 תְּנוּפָה הִיא הֶרְמָה לְמַעְלָה וְלֹא הוֹרְדָה לְמַטָּה.

וְהוּא סוּד הַחֲשִׁבוֹן הַזֶּה, שְׁכָל הַדְּרָגוֹת
 וְהַמְרַכְבוֹת הַלְלוּ כְּלָן עוֹמְדוֹת בַּתְּנוּפָה
 (ד), וְהוּא זֶה־בַּתְּנוּפָה, וְזֶהוּ זֶה־בַּתְּנוּפָה. שְׁכָל מַה
 שְׁמַתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, מִסְתִּיר אֶת הַמְרָאָה וְהַטּוֹב

וְהָאֹר שְׁלוֹ, וּכְשֶׁהוּא בְּתַנּוּפָה, אָז הוּא זָהָב טוֹב
בְּסוּד הָאֹר שְׁלוֹ. וְכָל אוֹתוֹ שְׁלֵמָטָה – פְּסֻלַּת
הַזָּהָב, וְהוּא הַהֲתוּף שְׁלוֹ.

וְכִסְף פְּקוּדֵי הָעֵדָה, מְשׁוּם שְׁזֵה הוּא כָּל מָה
שְׁמֵת־פֶּשֶׁט לְמָטָה כֶּף הוּא טוֹב, וְאַף עַל
גַּב שְׁאִינוֹ בְּתַנּוּפָה הַזֶּה – הַכֹּל הוּא לְטוֹב. אֲבָל
זָהָב, כָּל מָה שְׁמֵת־פֶּשֶׁט לְמָטָה – הַכֹּל הוּא לְרַע.
זֶה מֵת־פֶּשֶׁט לְטוֹב, וְזֶה מֵת־פֶּשֶׁט לְרַע. וּמְשׁוּם כֶּף
צָרִיף לְהַנִּיף תַּנּוּפָה וְלַהֲעֵלוֹת לְמַעְלָה. וְזֶה צָרִיף
לְהֵת־פֶּשֶׁט לְמָטָה וְלְכָל הַצְּדָדִים, מְשׁוּם שְׁעוֹמְדִים
כֻּלָּם לְטוֹב.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) כִּי שָׁמַשׁ וּמַגֵּן ה' וְגו'. כִּי
שָׁמַשׁ – זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמַגֵּן – זֶהוּ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שָׁמַשׁ – זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
יְהוָה, שְׁכָאן עוֹמְדוֹת כָּל הַדְּרָגוֹת לְמְנוּחָה. וּמַגֵּן
– זֶהוּ סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים. וְסוּד זֶה
שְׁכָתוֹב (בראשית טו) אֲנֹכִי מַגֵּן לְךָ. וְשָׁמַשׁ וּמַגֵּן זֶהוּ
סוּד הַשֵּׁם הַשְּׁלָם. חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן ה', לַהֲיִוֹת הַכֹּל
בְּסוּד אֶחָד.

לא יִמְנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתָמִים – סוּד זֶה (אותו)
שְׁכָתוֹב (איוב לח) וְיִמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרָם. וְזֶהוּ

אור ראשון שכתוב בו (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאֹר כִּי טוֹב, שְׁגַנְזוּ וְהִסְתִּירוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ, וְגַנְזוּ אוֹתוֹ מִהֲרָשָׁעִים, וּמָנַע אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל לְצַדִּיקִים מֵהַ
כָּתוּב? לֹא יִמָּנַע טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים. זֶהוּ אֹר
הָרֵאשׁוֹן שֶׁכָּתוּב בוֹ (שם) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר
כִּי טוֹב.

וַעֲלֵה זֶה לֹא צָרִיךְ זֶה לְהַעֲלוֹת וּלְהַנִּיף אוֹתוֹ, אֶלֶּא
לְהַתְּפֹשֵׁט וּלְהַתְּגַלּוֹת, וְלֹא לְהַתְּעֲלוֹת כְּמוֹ
אוֹתוֹ אַחֵר שֶׁהוּא שְׁמַאל, וְלִכְּן נִקְרָא אוֹתוֹ
תְּנוּפָה, וְלֹא זֶה. וּמִשּׁוּם כֵּן – וְכִסְף פְּקוּדֵי הַעֲדָה
מֵאֵת כֶּכֶר וְגו'.

בא וּרְאֵה, צַד הַיְמִין הוּא תָּמִיד עוֹמֵד לְקַיֵּם אֶת
כָּל הָעוֹלָם וּלְהָאִיר וּלְבָרֵךְ אוֹתוֹ, וּמִשּׁוּם כֵּן
הִכְהֵן שֶׁהוּא מְצַד הַיְמִין, מִזְדַּמֵּן תָּמִיד לְבָרֵךְ אֶת
הָעָם, שֶׁהָרִי מְצַד הַיְמִין בָּאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת
לְעוֹלָם, וְהִכְהֵן נוֹטֵל בְּרֵאשׁ, וְעַל כֵּן הוּא הַתְּמַנָּה
לְבָרֵךְ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעַת שֶׁהִכְהֵן פּוֹרֵשׁ יָדָיו לְבָרֵךְ אֶת
הָעָם, אָזִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו
וּמְמַלְאֵת אֶת יָדָיו. יָד יְמִין עוֹלָה לְמַעְלָה מֵעַל יָד

שְׂמַאל, כְּדֵי לְהַעֲלוֹת הַיָּמִין וּלְהַגְבִּירוֹ עַל
הַשְּׂמַאל, וְאִז כָּל הַדְּרָגוֹת שֶׁפּוֹרֵשׁ בְּהֵן אֶת יָדָיו,
כֵּלָן מִתְּבָרְכוֹת מִמְּקוֹר הַכֹּל. מְקוֹר הַבְּאֵר מִי
הוּא? זֶה צְדִיק. מְקוֹר הַכֹּל זֶהוּ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא
מְקוֹר עַלְיוֹן שֶׁכָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת מִשָּׁם, שֶׁהָרִי
הוּא הַמַּעֲיָן וְהַמְּקוֹר שֶׁל הַכֹּל, וְכָל הַמְּאִירוֹת
וְהַמְּנֹרוֹת מִשָּׁם נִדְּלָקִים.

כְּמוֹ כֵּן הַמְּקוֹר וְהַמְּבוּעַ שֶׁל הַבְּאֵר, כָּל אוֹתָן
מְנֹרוֹת שְׁלֵמֻטָּה, כֵּלָן מְאִירוֹת וּמִתְּמַלְאוֹת
מִמְּנוּ בְּאוֹר, וְזֶה עוֹמֵד כְּנֶגֶד זֶה. וּמִשׁוּם כֵּן,
בְּשַׁעַה שֶׁהַכֹּהֵן פּוֹרֵשׁ יָדָיו וּמִתְחִיל לְבָרֵךְ אֶת
הָעָם, אִז שׁוֹרֹת בְּרָכוֹת עַלְיוֹנוֹת מִמְּקוֹר עַלְיוֹן
לְהִדְלִיק מְנֹרוֹת, וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת, וּכְנֻסָּת
יִשְׂרָאֵל מִתְּעַטְרָת בַּעֲטָרוֹת עַלְיוֹנוֹת, וְכָל אוֹתָן
בְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת וְנִמְשָׁכוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה.

בא וּרְאֵה, מִשֶּׁה צְוָה – וּבְצִלְאֵל עָשָׂה, לְהִיּוֹת
הַכֹּל בְּסוּד הַגּוֹף, וְסִיּוּם הַגּוּ, שֶׁהוּא אוֹת
בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, לְהַרְבוֹת אֲהָבָה וְקִשְׁר שֶׁל יַחֲדוּ
בְּמִשְׁכָּן. וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה בְּסוּד הַיָּמִין. וְעַל זֶה, בְּכָל
מְקוֹם שֶׁצֵּד הַיָּמִין נִמְצָא, אֵין שׁוֹלְטָת בּוֹ עֵין רַעְיָה.
וּמִשׁוּם כֵּן – וְכֹסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה, מִשׁוּם שְׁאוֹתוֹ
כֹּסֶף בָּא מִצֵּד יָמִין, וְלָכֵן נִמְנָה הַכֹּל בְּמִנְיָן.

רבי יצחק שאל את רבי שמעון. אמר לו, הרי פְּרִשׁוּהָ שְׁבָרְכָה אֵינָה שׁוֹרָה בְּדָבָר שְׁעוֹמֵד בְּמִדָּה וּבְדָבָר שְׁעוֹמֵד בְּחֶשְׁבוֹן, אִזּוֹ לָמָּה הָיָה כָּאֵן בַּמִּשְׁכָּן הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן? אָמַר לוֹ, הָרִי זֶה נִתְבָּאֵר, אֲבָל בְּכָל מְקוֹם שֶׁצָּד הַקִּדְשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו – אִם אוֹתוֹ חֶשְׁבוֹן בָּא מִצַּד הַקִּדְשָׁה, הַבְּרָכָה שׁוֹרָה עָלָיו תָּמִיד וְלֹא סָרָה מִמֶּנּוּ. מִנֵּיִן לָנוּ? מִמַּעֲשֵׂר. מִשׁוֹם שָׂבָא הַחֶשְׁבוֹן לְקֹדֶשׁ, נִמְצְאָת בּוֹ בְּרָכָה. כָּל שֶׁכֵּן הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא קֹדֶשׁ וּבָא מִצַּד הַקִּדְשׁ.

אבל כָּל שְׂאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא בָּאִים מִצַּד הַקִּדְשָׁה, אֵינן הַבְּרָכָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם כְּשֶׁהֵם בְּחֶשְׁבוֹן, מִשׁוֹם שֶׁהֵצֵד הָאֲחֵר, שֶׁהוּא רַע עֵינַן, יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְכִיּוֹן שֶׁיָּכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו, אֵינן בְּרָכָה נִמְצְאָת בּוֹ, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ בְּרָכוֹת לְאוֹתוֹ רַע עֵינַן. (וְאֵינְנוּ מִצַּד הַקִּדְשָׁה).

ומידה שֶׁל קִדְשָׁה וְחֶשְׁבוֹן שֶׁל קִדְשָׁה תָּמִיד נוֹסְפוֹת בּוֹ בְּרָכוֹת, וְעַל זֶה וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה. פְּקוּדֵי הָעֵדָה בְּאֵמֶת וּדְאִי, וְאֵינן פֶּחַד מֵעֵין הָרַע, וְאֵינן פֶּחַד מִכָּל חֶשְׁבוֹן זֶה, שֶׁהָרִי בְּכָל שׁוֹרוֹת בְּרָכוֹת מְלַמְעֵלָה.

ובא רָאָה, בְּזָרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף לֹא שׁוֹלֵטָת בּוֹ עֵינַן רָעָה, מִשׁוֹם שֶׁבָּא מִצַּד הַיָּמִין, וְעַל זֶה

נַעֲשֶׂה הַמְשָׁכָן עַל יְדֵי בְצִלָּאֵל, שְׁהָרִי הוּא שְׂרוּי
 בְּסוּד שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁהוּא סוּד בְּרִית הַקְּדוּשָׁה. וְלִכְן
 מִשֶּׁה צָוָה וּבְצִלָּאֵל עָשָׂה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד הַגּוֹף
 וְסִיּוּם הַגּוֹף, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית הַקְּדוּשָׁה, לְהַרְבוֹת
 אֲהָבָה וְקֶשֶׁר שֶׁל יַחֲוֵד הַמְשָׁכָן, וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה
 בְּסוּד הַיְמִינִי. וּמִשּׁוּם כֵּן - וְכִסְף פְּקוּדֵי הָעֵדָה,
 וְאוֹתוֹ חֲשַׁבּוֹן הוּא חֲשַׁבּוֹן הַדְּרָגוֹת הַמְּמַנּוֹת
 הַגְּדוּלוֹת שֶׁנֶּאֱחָזְזוֹת מִצַּד הַיְמִינִי, וְעַל זֶה כָּתוּב
 מֵאֵת כֶּכֶר וְגו'.

רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי אֲחָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים
 מִטְּבָרְיָה לְצַפּוּרִי. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ
 אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁהָיָה בָּא וְרַבִּי חֲזִיא עִמּוּ.
 אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי נִשְׁתַּתַּף עִם הַשְּׂכִינָה. חֲפוּ
 לָהֶם עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם,
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּתוּב (תהלים לד) עֵינֵי ה' אֵל
 צְדִיקִים וְאֶזְנֵי אֵל שׁוֹעֲתִם. פָּסוּק זֶה קָשָׁה, מֵה
 זֶה עֵינֵי ה' אֵל צְדִיקִים? אִם בְּשִׁבִיל הַשְּׂגָחַת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם כְּדֵי לְהִיטִיב לָהֶם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, הָרִי רָאִינוּ כִּמְה צְדִיקִים הֵם
 שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ מְזוֹנוֹת כְּמוֹ עוֹרְבֵי
 הַשָּׂדֶה, לֹא יְכוּלִים לְהַשִּׁיג. אִם כֵּן, מֵה זֶה
 עֵינֵי ה' אֵל צְדִיקִים?

אָמַר סוּד כָּאן יֵשׁ. בֵּא וּרְאֵה, כָּל אוֹתָם בְּרִיּוֹת
הַעוֹלָם, כְּלָם יְדוּעִים לְמַעַלָּה, בֵּין לְצַד זֶה
וּבֵין לְצַד זֶה. אוֹתָם שְׁלֹצֵד הַקְּדוּשָׁה נוֹדְעִים
לְמַעַלָּה אֱלִיּוֹ, וְהַשְּׁגָחָתוֹ תָּמִיד עֲלֵיהֶם. וְאוֹתָם
שְׁלֹצֵד הַטְּמָאָה נוֹדְעִים לוֹ, וְהַשְּׁגָחָתוֹ תָּמִיד
עֲלֵיהֶם. וּבְמָקוֹם שְׁשׁוֹלְטֵת אוֹתָהּ הַהַשְּׁגָחָה שֶׁל
צַד הַקְּדוּשָׁה, לֹא מִשְׁגִּיחַ הַצַּד הָאַחֵר, וְלֹא יִקְרַב
אֱלִיּוֹ לְעוֹלָמִים וְלֹא יְכוּל לְדַחֲוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ בְּכָל
מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. וְלִכֵּן עֵינֵי ה' אֶל צַדִּיקִים וְגו',
מִשּׁוּם זֶה הַצַּד הָאַחֵר לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עָלָיו.
וְעַכְשָׁיו יֵשׁ כָּאן סִיוֵעַ שְׁמִימִי, וְכָל הַהַשְּׁגָחָה
הַטּוֹבָה שְׁלֵמַעַלָּה הִיא כָּאן, וְכָל צַד אַחֵר וְכָל דְּבַר
רַע לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עֲלֵיכֶם.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָרִי לְמַדְנֵנו שְׁבַכְל מָקוֹם שְׁצַד
הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו – אָף עַל גַּב שְׁעוֹמֵד
בְּחֻשְׁבוֹן, הַבְּרָכָה אֵינָה נִמְנָעֶת מִשָּׁם. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, וַדַּאי כִּןן זֶה. אָמַר לוֹ, הָרִי יִשְׂרָאֵל הֵם
קְדוּשׁ, וּבָאִים מִצַּד הַקְּדוּשׁ, שְׁכָתוֹב (יִרְמִיָּה ב) קְדוּשׁ
יִשְׂרָאֵל לֵה'. וְכָתוֹב (וִיקְרָא יא) וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי
קְדוֹשׁ אָנִי. אֲזַ לְמָה כְּשֶׁדָּוֵד עָשָׂה חֻשְׁבוֹן
בְּיִשְׂרָאֵל, הָיָה בָּהֶם הַמּוֹת, שְׁכָתוֹב (שְׁמוּאֵל-ב כד) וַיִּתֵּן
ה' דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל מִן הַבְּקָר וְעַד עֵת מוֹעֵד?

אָמַר לו, מִשׁוּם שֶׁלֹא נִטַל מֵהֶם שְׁקָלִים, שֶׁהוּא פְּדִיּוֹן, שְׁכַתּוּב וְנִתְּנָנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לֵה' בְּפִקְדֵי אֲתֶם וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם נֶגֶף בְּפִקְדֵי אֲתֶם. מִשׁוּם שֶׁצָּרִיךְ קֹדֶשׁ (שֶׁהוּא בְּגִלּוּי) לְתֵת פְּדִיּוֹן שֶׁל קֹדֶשׁ, וְאוֹתוֹ פְּדִיּוֹן שֶׁל קֹדֶשׁ לֹא נִלְקַח מֵהֶם. בֹּא וּרְאֵה, יִשְׂרָאֵל הֵם קֹדֶשׁ, שְׁעוֹמְדִים בְּלִי חֲשָׁבוֹן (שֶׁל עֲצָמִים), וְלִכֵּן צָרִיךְ פְּדִיּוֹן לְטַל מֵהֶם, וְאוֹתוֹ פְּדִיּוֹן עוֹמֵד בְּחֲשָׁבוֹן, וְהֵם לֹא עוֹמְדִים בְּחֲשָׁבוֹן.

מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁקֹּדֶשׁ הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. מָה אוֹתוֹ קֹדֶשׁ עוֹלָה עַל הַכֹּל וַיֵּשׁ לוֹ בַּחוּץ קֹדֶשׁ אַחַר לְמַטָּה שְׁעוֹמֵד תַּחְתָּיו, וְעוֹמֵד בְּחֲשָׁבוֹן וּבְמִנְיָן – אֵף כִּן יִשְׂרָאֵל הֵם קֹדֶשׁ, שְׁכַתּוּב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה', וְהֵם נוֹתְנִים קֹדֶשׁ אַחַר, כְּפָר שְׁלֵהֶם, שְׁעוֹמְדִים בְּחֲשָׁבוֹן, וְסוּד זֶה – יִשְׂרָאֵל הֵם אֵילָן שְׁעוֹמֵד בְּפָנָיִם, פְּדִיּוֹן (קֹדֶשׁ) אַחַר עוֹמֵד בַּחוּץ וְעוֹלָה לְחֲשָׁבוֹן, וּמִגֵּן זֶה עַל זֶה. הִלְכוּ.

פִּתְחָ רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (הוֹשַׁע ב) וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר וְגו'. מָה זֶה כְּחוֹל הַיָּם? שְׁנֵי גִוְנִים הֵם כְּאֵן. אַחַד – כְּחוֹל הַיָּם, מִשׁוּם שֶׁהֵיִם, כְּשֶׁעוֹלִים הַגְּלִים שֶׁלוֹ בְּזַעַף וּרְגָז, וְאוֹתָם הַגְּלִים עוֹלִים לְשִׁטָּף אֶת

הָעוֹלָם, כְּשֶׁמְגִיעִים וְרוֹאִים אֶת חוֹל הַיָּם, מִיָּד
נִשְׁבְּרִים וְשָׁבִים לְאַחֹר וְשׁוֹכְכִים, וְלֹא יְכוּלִים
לְשַׁלֵּט וְלִשְׁטֹף אֶת הָעוֹלָם.

כְּמוֹ כֵּן יִשְׂרָאֵל הֵם חוֹל הַיָּם, וְכִשְׁשָׂאָר הָעַמִּים,
שֶׁהֵם גְּלִי הַיָּם, בְּעֲלֵי הָרְגֹז וּבְעֲלֵי דִינִים
קָשִׁים, רוֹצִים לְשַׁלֵּט וְלִשְׁטֹף אֶת הָעוֹלָם, רוֹאִים
אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מִתְקַשְּׂרִים לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְשָׁבִים וְנִשְׁבְּרִים לִפְנֵיהֶם וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט
בְּעוֹלָם. דְּגָמָא אַחֲרַת – מְשׁוּם שֶׁחוֹל הַיָּם אֵין לוֹ
חֶשְׁבוֹן וְלֹא עוֹמֵד בְּחֶשְׁבוֹן וְלֹא בְּמִדָּה, שְׁכַתּוֹב
אֲשֶׁר לֹא יָמַד וְלֹא יִסְפֵּר, אַף כִּי יִשְׂרָאֵל אֵין לָהֶם
חֶשְׁבוֹן וְלֹא עוֹמְדִים בְּחֶשְׁבוֹן.

בא וְרָאָה, יֵשׁ מִדָּה טְמִירָה וּגְנוּזָה, וַיֵּשׁ חֶשְׁבוֹן
שֶׁעוֹמֵד בְּגְנוּזָה טְמִירָה וּגְנוּז, וְזֶה עוֹמֵד
בְּמִדָּה, וְזֶה עוֹמֵד בְּחֶשְׁבוֹן. וְזֶהוּ סוּד וְקִיּוּם הַכֹּל,
שֶׁלְמַעֲלָה וּמִטָּה, מְשׁוּם שֶׁאוֹתָהּ מִדָּה לֹא נוֹדַעַת
לְעוֹלָמִים עַל מָה עוֹמֵד הַסוּד שֶׁל אוֹתָהּ מִדָּה וְעַל
מָה עוֹמֵד סוּד אוֹתוֹ הַחֶשְׁבוֹן, וְזֶהוּ סוּד הָאֱמוּנָה
שֶׁל הַכֹּל.

וישראל לְמִטָּה לֹא עוֹמְדִים בְּחֶשְׁבוֹן, אֲלֵא בְּצַד
שֶׁל דְּבַר אַחֵר, וְהַפְּדִיּוֹן הוּא שֶׁעוֹמֵד

בְּחֶשְׁבוֹן. וּמִשׁוֹם כֶּךָ, כְּשִׁישָׁרְאֵל נִכְנָסִים
 בְּחֶשְׁבוֹן, נוֹטְלִים מֵהֶם פְּדִיּוֹן, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וְעַל
 כֶּךָ בִּימֵי דָוִד, כְּשֶׁעָשָׂה חֶשְׁבוֹן בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא נָטַל
 מֵהֶם פְּדִיּוֹן, הָיָה רָגֹז, וְנֶאֱבְדוּ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה
 חִילוֹת וְכַמָּה מַחֲנוֹת.

וּמִשׁוֹם כֶּךָ כָּתוּב בְּמַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, וְכִסֶּף
 פְּקוּדֵי הָעֵדָה וְגו' , לְכֹל הָעֵבֶר עַל
 הַפְּקָדִים. וְהַכֹּל הִתְקַדַּשׁ לְעִבּוֹדַת הַמִּשְׁכָּן, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהָ - כְּכָרִים חֶשְׁבוֹן אֶחָד, שְׁקָלִים חֶשְׁבוֹן
 אֶחָד. מִשׁוֹם שֵׁשׁ עֲלִיוֹנִים שְׁעוּלִים לְחֶשְׁבוֹן
 עֲלִיּוֹן, וְיֵשׁ אַחֲרֵים שְׁעוּלִים לְחֶשְׁבוֹן אַחֵר. זֶה
 עֲלִיּוֹן וְזֶה תַּחְתּוֹן. וּמִשׁוֹם כֶּךָ כָּתוּב וַיְהִי מֵאֵת
 כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצַקַּת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְגו' . אֵלֶּה
 הָאֲדָנִים, הָרִי פְּרִשׁוּהָ.

עוֹד פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה
 אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת וְגו' . פְּסוּק זֶה שְׁלֹמֹה
 הַמֶּלֶךְ אָמַר אוֹתוֹ בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה בּוֹנֵה אֵת בַּיִת
 הַמִּקְדָּשׁ וְהִתְחִיל לְבָנוֹת, וְהָיָה רוֹאֵה שֶׁהַמַּעֲשֵׂה
 מִתְתַּקֵּן בִּיְדֵיהֶם וְהָיָה נִבְנֶה מַעֲצָמוֹ, וְאִז הִתְחִיל
 וְאָמַר, אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת וְגו' . הֵינּוּ הַסּוּד
 שְׁכָתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, שֶׁהָרִי הַקֹּדֶשׁ

בְּרוּךְ הוּא בְּרָא וְהִתְקִין אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מֵה שְׁצָרֶיךָ, שֶׁהוּא בֵּית.

שׁוֹא עֲמְלוּ בּוֹנְיוֹ בּוֹ – אֵלֶּה סוּד שֶׁל אוֹתֶם נְהָרוֹת (נְחָלִים) שְׂיוּצָאִים וְנִכְנָסִים כְּלָם בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה לְהִתְקִינוֹ בְּכָל מֵה שְׁצָרֶיךָ. וְאִף עַל גַּב שְׁכָלֶם בָּאִים לְתַקֵּן וְלַעֲשׂוֹת אֶת תְּקוּנּוֹ, וְדָאִי אִם ה' – שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, שֶׁהִתְקִין (בֵּיתוֹ וְלֹא עָשָׂה) וְעָשָׂה אֶת הַבַּיִת כְּרָאוּי, אוֹתֶם בּוֹנִים לְחַנֵּם הֵם, אֲלֵא רַק מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וּמִתְקִין. אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים י"א) תָּמִיד עֵינַי ה' אֵלֶיךָ בְּהַ מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה, וּפְרֻשׁוּהָ. וּבְהַשְׁגָּחָה הַזֹּאת הִיא שְׂמוּרָה מְכָל הַצְּדָדִים.

וְאִף עַל גַּב שְׁכָתוּב (שִׁיר ג') הִנֵּה מִטְתּוֹ שֶׁלְשָׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָלֶם שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ. מֵה הַטַּעַם הֵם שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ? מִשׁוּם שְׁכָתוּב מִפְּחַד בְּלִילוֹת, זֶהוּ פְּחַד הַגִּיהֶנָם שֶׁעוֹמֵד כְּנִגְדָה כְּדִי לְדַחֲוֹתָהּ, וּמִשׁוּם כֶּף כְּלָם מְקִיפִים אוֹתָהּ.

וְאִף עַל גַּב שְׁכָלֶם עוֹמְדִים בְּאוֹר הַמַּחְשְׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע, וְאִזּוֹ אוֹר הַמַּחְשְׁבָה הַזֶּה שְׁלֹא נוֹדַע

מִכָּה בָּאוּר שֶׁל הַמָּסֶךְ, וּמְאִירִים כְּאֶחָד וְנִעֲשִׂים
תִּשְׁעֵי הַיְכָלוֹת.

וְהַיְכָלוֹת אֵינָם מְאִירִים, וְאֵינָם רוֹחוֹת, וְאֵינָם
נִשְׁמוֹת, וְאֵין מִי שִׁיעֲמֵד בָּהֶם. רְצוֹן
כָּל תִּשְׁעַת הַמְּאוּרוֹת שְׁכָלָם עוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה,
שֶׁהִיא אַחַת מֵהֵן בְּחִשְׁבוֹן, שְׁכָלָם לְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם
בְּשַׁעַת שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה. וְלֹא נִדְבָקִים וְלֹא
נוֹדְעִים, אֲלֵה לֹא עוֹמְדִים לֹא בְּרְצוֹן וְלֹא
בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה. תּוֹפְסִים בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִים.
בְּאֵלֶּה עוֹמְדִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם
מְאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁלֵמֶטָה כָּלָם
נִקְרָאִים אֵין סוּף. עַד כָּאֵן מְגִיעִים הַמְּאוּרוֹת וְלֹא
מְגִיעִים וְלֹא נוֹדְעִים. אֵין כָּאֵן מַחְשָׁבָה וְלֹא רְצוֹן.
כְּשִׁמְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדֵעַ מִמָּה
מְאִירָה, אֲזִי מִתְלַבֶּשֶׁת וְנִסְתַּרְת
בְּתוֹךְ הַבֵּינָה, וּמְאִירָה (מ) לְמָה שְׁמְאִירָה,
וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד שְׁכָלָם נִכְלָלִים כְּאֶחָד,
וְהָרִי פֶרְשׁוּהָ. וּבְסוּד הַקְּרִבָּן, כְּשֶׁהִכַּל עוֹלָה,
נִקְשָׁר זֶה בְּזֶה וּמְאִיר זֶה בְּזֶה, אֲזוּ עוֹמְדִים כָּלָם
בְּעֲלִיָּה, וְהַמַּחְשָׁבָה מִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף, אוֹתוֹ
הָאוּר שְׁמְאִירָה מִמֶּנּוּ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה נִקְרָא
אֵין סוּף.

כִּיּוֹן שְׁמַאִיר וּמִתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ חִילוֹת, אוֹתָהּ
מִחֲשָׁבָה נִגְנָזַת וְנִסְתָּרַת וְלֹא יְדוּעָה,
וּמִשֵּׁם מִתְפַּשְׁטַת הַתְּפַשְׁטוֹת לְכָל הַצְּדָדִים,
וּמִתְפַּשְׁטַת מִמֶּנּוּ הַתְּפַשְׁטוֹת אַחַת, שֶׁהִיא סוּד
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

וְזֶה עוֹמֵד בְּשֵׁאלָה, וְהוּא מֵאֲמַר עֲלִיּוֹן, וּפְרָשׁוּהָ
שֶׁנִּקְרָאת מִי, שֶׁכָּתוּב (ישעיה מ) שָׂאוּ מְרוֹם
עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהֵי. שֵׁאלָה אוֹתוֹ שֶׁבָרָא
אֱלֹהֵי. אַחַר כֵּךְ הַתְּפַשֵּׁט וְנִעֲשֶׂה יָם, סוּף כָּל
הַדְּרָגוֹת, שֶׁהִיא לְמִטָּה. וּמִשֵּׁם מִתְחִיל לְבְנוֹת
לְמִטָּה, וְהַכֹּל עָשָׂה בְּאוֹתָהּ צוּרָה מִמֶּשׁ שֶׁלְּמַעְלָה,
זֶה כְּנִגְדֵי זֶה וְזֶה כְּדִגְמַת זֶה. וּמִשׁוּם כֵּךְ שֶׁמִּירַת
הַכֹּל מִמַּעְלָה וּמִטָּה.

וְהַתְּפַשְׁטוֹת זו, שֶׁהִיא מִחֲשָׁבָה, שֶׁהִיא עוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן. וְזֶהוּ אִם ה' לֹא יִשְׁמַר
עִיר שָׂוֵא שֶׁקָּד שׁוֹמֵר, שֶׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (שׁוֹא
שֶׁקָּד שׁוֹמֵר, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב בּוֹ (משלי כז) וְשׁוֹמֵר אֲדֹנָיו יִכְבֹּד) שֶׁלֹּא
עוֹמֵד בּוֹ שְׁמִירָה אֲלֵא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

בֵּא וּרְאֵה, תְּכַלֵּת הַמִּשְׁכָּן, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד
עֲלִיּוֹן, וּפְרָשׁוּהָ. תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן, אֶחָד
לְהַתְּקַשֵּׁר בְּאֶחָד. וְהָרִי נֹאמַר בְּסוּד הַכָּתוּב, (דברים

ה) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶת וְהָרִי נֹאמֵר שֵׁשׁ
אוֹכֶלֶת אֵשׁ, וְאוֹכֶלֶת אוֹתָהּ וּמִשְׁמִידָה אוֹתָהּ,
מִשׁוּם שֵׁשׁ אֵשׁ חִזְקָה מֵאֵשׁ, וְנִתְבָּאֵר.

וְאֵת הָאֵלֶּף וְשִׁבְעַת הַמְּאוֹת וְחַמְּשָׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה
וְוִיִּם לְעִמּוּדִים וְצָפָה רְאִישֵׁיהֶם וְגו'. בֵּא
וּרְאֵה, לְמִדְּנוּ שְׁאוֹתֶם שְׁקָלִים שְׁכַח אוֹתָם מִשָּׁה
וְלֹא יָדַע מַה נַּעֲשֶׂה מֵהֶם, עַד שִׁצָּצָא קוֹל וְאָמַר:
וְאֵת הָאֵלֶּף וְשִׁבְעַת הַמְּאוֹת וְחַמְּשָׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה
וְוִיִּם לְעִמּוּדִים.

סדר הלימוד ליום כח שבט (יום 146 בשנה)

רַבִּי חִזְקִיָּה פָּתַח וְאָמַר, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ
בְּמִסְבוֹ נִרְדֵּי נִתְּן רִיחוֹ. הַפְּסוּק הַזֶּה
נִתְבָּאֵר. אֲבָל עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבוֹ – זֶה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וּבָא לְסִינַי,
וְכַמָּה מְרַכְּבוֹת הָיוּ עִמּוֹ, כָּלֶם מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת,
וְכָל הַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל קְדֻשַׁת הַתּוֹרָה כָּלֶם
הָיוּ שָׁם, וְתּוֹרָה נִתְּנָה בְּלֵהוֹטִים שֶׁל אֵשׁ, וְהַכֹּל
בְּצַד הָאֵשׁ, וְכַתּוּבָה בְּאֵשׁ לְבָנָה עַל גְּבִי אֵשׁ
שְׁחָרָה, וְהָאוֹתִיּוֹת הָיוּ פּוֹרְחוֹת וְעוֹלוֹת בְּאֹוִיר.

וְהָאוֹת הֵרָאשׁוּנָה שֶׁל הַתּוֹרָה נִחְלָקָה לְשִׁבְעַת
מְאוֹת וְשִׁבְעִים וְחַמְּשָׁה לְכֹל צַד, וְכָלֶם

נִרְאוּ בְּאוֹר הַרְקִיעַ בְּאוֹת ו', ו' לְצַד זֶה, ו' לְצַד
זֶה. וְכֵן לְכָל הַצְּדָדִים.

וְאֵלֹהֵי הַנְּוִיזִין הָיוּ עוֹמְדִים עַל עֲמוּדִים, וְאוֹתָם
הָעֲמוּדִים הָיוּ עוֹמְדִים עַל גֶּס, וְכָל הַנְּוִיזִים
עָלִיהֶם. מִשּׁוּם שֶׁסּוּד הַתּוֹרָה עוֹמֵד עַל ו"ו. וְאוֹתָן
וְוִי"ם שֶׁהֵם סוּד הָאֲמוּנָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּלָם
עוֹמְדִים עַל עֲמוּדִים, שֶׁהֵם סוּדוֹת שְׂיֹצְאִים בָּהֶם
נְבִיאִים, הַסּוּד שֶׁלָּהֶם בְּכָל צַד. וְעַל אוֹתָם
עֲמוּדִים עוֹמְדִים אוֹתָם הַנְּוִיזִים.

ו' עֲלִיוֹנָה הִיא סוּד הַקּוֹל שֶׁנִּשְׁמַע, וְהוּא הַסּוּד
שֶׁעוֹמֵד בּוֹ הַתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁתּוֹרָה יוֹצֵאת
מֵאוֹתוֹ קוֹל פְּנִימִי, שֶׁנִּקְרָא קוֹל גָּדוֹל. וְהַקּוֹל
הַגָּדוֹל הַזֶּה הוּא סוּד הַתּוֹרָה, וְעַל זֶה כָּתוּב,
(דברים ה) קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסֶּף.

בַּא וְרֵאָה, הַקּוֹל הַגָּדוֹל הַזֶּה הוּא עֶקֶר הַכָּל וְסוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְעַל זֶה פִּרְשׁוּהָ
שֶׁאֲסוּר לְאָדָם לְהַקְדִים שְׁלוֹם לְחֵבְרוֹ טָרָם
שֶׁיִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, וְסוּד זֶה פִּרְשׁוּהוּ, שֶׁכָּתוּב (משלי
כז) מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְּקוֹל גָּדוֹל בְּבִקְרֵי הַשֶּׁכֶם קָלְלָהּ
תַּחֲשֵׁב לוֹ. וְאֵינוֹ אֲסוּר, עַד שֶׁמְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּקוֹל
גָּדוֹל, שֶׁהוּא עֶקֶר הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ.

וְלָכֵן סוד התורה יוצא מאותו קול גדול, וזהו מלך. במסבו – זה מעמד הר סיני, ופרשה נרדי נתן ריחו – זו כנסת ישראל, משום שאמרו ישראל, (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. שהמלך – זהו המלך העליון, ופרשה.

בא וראה, כשהביא הקדוש ברוך הוא מבול על העולם כדי להשחית הכל, אמר הקדוש ברוך הוא לנח: צריך אתה (להסתתר) להשמר שלא תראה את עצמך לפני המשחית, שלא ישלט עליך, משום שלא היה מי שיגן עליו. כיון שנקרב הקרבן שהקריב נח, אז התבשם העולם, ולא התבסס כל כך עד שעמדו ישראל על הר סיני. כיון שעמדו ישראל על הר סיני, אז התבשם העולם, והמשחית לא נמצא בעולם.

וְרָצָה הקדוש ברוך הוא באותו זמן להעביר את אותו משחית מהעולם, (וכאשר) רק שישראל סרחו באותו זמן לימים מועטים ועשו את העגל. ואז מה כתוב? (שם לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. ועדים היה סודות השם הקדוש שעטר אותם הקדוש ברוך הוא ונטל מהם, ואז שלט המשחית על העולם

וְחָזַר כְּמִקְדָּם, כְּמוֹ בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁשָּׁלַט בְּעוֹלָם,
וְעָשָׂה דִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בִּימֵי הַמַּבּוּל מִי נָתַן שָׁם
מִשְׁחִית? שֶׁהָרִי הַמַּיִם הָיוּ שֶׁנִּתְגַּבְּרוּ. בֹּא
וּרְאֵה, אֵינן לָךְ דִּין בְּעוֹלָם, אוֹ כְּשִׁמְכָה הָעוֹלָם
בְּדִין, שֶׁלֹּא נִמְצָא בִּינֵיהֶם אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית שֶׁהוֹלֵךְ
בְּתוֹךְ אוֹתָם הַדִּינִים שֶׁנַּעֲשִׂים בְּעוֹלָם. אִף כֹּאן
הָיָה מַבּוּל, וְהַמִּשְׁחִית הָיָה הוֹלֵךְ בְּתוֹךְ הַמַּבּוּל,
וְהוּא נִקְרָא כֹּךְ. וְלִכֵּן אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַח
לְטַמֵּן עֲצָמוֹ וְלֹא יִתְרָאֶה בְּעוֹלָם, וְהָרִי פָּרְשׂוּהָ.

בֹּא וּרְאֵה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְאֵת הָאֱלֹף וְשִׁבְעַת
הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָיָוִם
לְעַמּוּדִים. לָמָּה וָיָוִם? אֵלֶּא כְּמוֹ מִיֵּן וָיָוִם הָיוּ,
וְרֹאשׁוֹ מְצַפֶּה זָהָב. הֵם שֶׁל כֶּסֶף, וְרֹאשׁוֹ מְצַפֶּה
זָהָב, מְשׁוּם שֶׁכֹּל וָיָוִם בָּא בְּצַד הַרְחָמִים, וְכֻלָּם
הָיוּ יוֹדְעִים לְמַעְלָה בַּחֲשֹׁבוֹן. וּמְשׁוּם שֶׁבָּאוּ
מְצַד הַרְחָמִים הָיוּ נִקְרָאִים וָיָוִם, וְכָל הַשָּׂאָר
תְּלוּיִים בָּהֶם. וְאֵינן וָיָוִם אֵלֶּא זָהָב וְכֶסֶף כְּאֶחָד.
וּמְשׁוּם כֹּךְ כָּל אֵלוֹ נִקְרָאוּ וָיָוִם שֶׁל אוֹתָם
עַמּוּדִים. אֵילוֹ עַמּוּדִים? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהַעַמּוּדִים
שָׁנִים וָגו'. מְשׁוּם שֶׁהָרִי אֵלֶּה הֵם מִחוּץ לַגּוֹף,
לְמַטָּה הָיוּ עוֹמְדִים.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֹא יִדְעָתִי אִם זֹו עֲבוּדַת קֹדֶשׁ
או חל, מִשּׁוּם שְׁכָתוּב וְאֵת הָאֱלֹף. שְׁהָרִי
כְּתוּב כָּאֵן הָאֱלֹף, וְכָתוּב שָׁם (שִׁיר ח) הָאֱלֹף לָךְ
שְׁלֵמָה. מַה לְּהֵלֵן הָאֱלֹף חֵל – אָף כָּאֵן הָאֱלֹף חֵל.

אָמַר לוֹ, לֹא כָךְ! שְׁאֵם הוּא הָיָה חֵל, לֹא הָיָה
נֶעֱשִׂים מִמֶּנּוּ וְוִים. וְעוֹד, שְׁהָרִי שָׁם כְּתוּב
הָאֱלֹף וְלֹא יוֹתֵר, וְכָאֵן כְּתוּב הָאֱלֹף וְשָׁבַע הַמְּאוֹת
וְחִמְשָׁה וְשָׁבַעִים. הָאֱלֹף שָׁם הֵם חֵל, שְׁכָתוּב
הָאֱלֹף לָךְ שְׁלֵמָה, וְזֵהוּ חֵל, מִשּׁוּם שְׁכָל חֵל אֵינּוּ
בְּצַד הַקֹּדֶשׁ כָּלֵל. חֵל הוּא מִהֲצַד הָאַחֵר הַטָּמֵא,
וְעַל זֶה הַבְּדִלָּה בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל, מִשּׁוּם שְׁצָרִיכִים
לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל. וְסוּד הַכְּתוּב כָּךְ הוּא –
(ויקרא י) וְלֹהֲבַדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטָּמֵא
וּבֵין הַטָּהוֹר.

וְעַם כָּל זֶה, אָף עַל גַּב שְׁהַפְּרָדָה יֵשׁ לְקֹדֶשׁ מִן
הַחֵל, חֵלֵק אֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּקֹדֶשׁ מִצַּד
הַשְּׂמֵאל. זֵהוּ שְׁכָתוּב הָאֱלֹף לָךְ שְׁלֵמָה, שְׁהֵם
אֱלֹף יְמֵי הַחֵל, וְהֵם יְמֵי הַגְּלוּת. כְּמוֹ שֵׁישׁ אֱלֹף
יְמֵים שֶׁל קֹדֶשׁ, כָּךְ גַּם אֱלֹף יְמֵים לְצַד הָאַחֵר.

וְעַל זֶה הַעִירוּ הַחֲבָרִים, שְׁאוֹתָם יְמֵי הַגְּלוּת יְהִיוּ
אֱלֹף שָׁנִים. וְעַל כֵּן, יֵשׁ אֱלֹף וְיֵשׁ אֱלֹף,

וְאוֹתָן אֶלֶף שָׁנוֹת הַגְּלוּת, אֶף עַל גַּב שֵׁיִשְׂרָאֵל
 יִהְיוּ בַּגְּלוּת וַיִּתְמַשְׁכוּ יוֹתֵר – בְּאֶלֶף הַשָּׁנִים הַלְלוּ
 הֵם יִתְמַשְׁכוּ, שֶׁל אוֹתָם אֶלֶף יָמִים שָׁאֲמַרְנוּ.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ פִּרְשׁוּהָ, כָּל שְׁלֵמָה שֵׁיִשׁ בְּשִׁיר
 הַשִּׁירִים – קִדְשׁ, פָּרַט לְזֶה שֶׁהוּא חֵל. הָאֶלֶף שֶׁל
 כָּאֵן הוּא קִדְשׁ, וְכָל מַעֲשָׂיו קִדְשׁ, וְעַל זֶה עָשָׂה
 וַיִּוִּים לְעַמּוּדִים.

בא וּרְאֵה, הֲרִי אֲמַרְנוּ, כָּל ו' הוּא בְּסוּד הַרְחָמִים,
 וְכָל מְקוֹם שֶׁבֵּא ו' בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ, הוּא
 רְחָמִים, כְּמוֹ (בְּרֵאשִׁית יט) וְה' הַמְטִיר עַל סְדֵם. (שם יג)
 וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם. רְחָמִים וְדִין כְּאֶחָד. שְׁמָה
 שׁוֹנָה בַּמְּבוּל שֶׁכְּתוּב אֱלֹהִים בְּכָל מְקוֹם? לְמָה
 לֹא כְּתוּב וְה'? אֵלָּא שְׁנִינּוּ, בְּכָל מְקוֹם שֶׁכְּתוּב וְה'
 – הוּא וּבֵית דִּינּוּ. אֱלֹהִים סְתָם – דִּין לְבַדּוֹ.

אָלָּא בְּסִדּוּם נַעֲשֵׂה דִין, וְלֹא כְּדִי לְהַשְׁמִיד אֶת
 הָעוֹלָם, וּמִשׁוּם כֶּךָ הוּא הִתְעַרַּב עִם דִּין.
 אֲבָל בַּמְּבוּל כָּל הָעוֹלָם הִשְׁמַד, וְכָל אוֹתָם
 שְׁנַמְצָאוּ בְּעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר, שֶׁהֲרִי נַח וְכָל מָה
 שֶׁעָמּוּ נִצְלוּ – הֲרִי נִסְתָּר מִהָעֵינַי הִיא, שֶׁלֹּא נִרְאָה,
 וְעַל כֵּן כָּל מָה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם הִשְׁמִיד אוֹתוֹ.
וְעַל זֶה וְה' – בְּגִלּוּי, וְלֹא הִשְׁמִיד הַכֹּל. אֱלֹהִים
 – נִסְתָּר, וְצָרִיךְ לְהַשְׁמֵר, שֶׁהֲרִי מִשְׁמִיד

הכל. וְלִכֵּן אֱלֹהִים לְבַדּוֹ הָיָה, וְסוּד זֶה – (תהלים כט)
 ה' לְמַבּוּל יָשָׁב. מִה זֶה יָשָׁב? אֲלֵמָּלָא מְקָרָא
 כְּתוּב, לֹא יְכוּלִים לוֹמַר. יָשָׁב – יָשָׁב לְבַדּוֹ, שְׁלֵא
 בָּא עִם דִּין. כְּתוּב כְּאֵן יָשָׁב, וְכְתוּב שָׁם (ויקרא יג)
 בְּדָד יָשָׁב, לְבַדּוֹ.

וְסוּד לְמַדְנֵנוּ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתָּר וְגִלּוּי. גִּלּוּי
 הוּא בֵּית דִּין שְׁלֵמָטָה. נִסְתָּר הוּא הַמְּקוֹם
 שְׁכָל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם. מִשׁוּם כֵּן, כָּל דְּבָרֵי
 אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתָּר, הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עָלָיו. וְכָל
 אוֹתָם שְׁבַגְלוּי, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל בֵּית דִּין שׁוֹרָה
 עָלָיו, מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹם בְּגִלּוּי. וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד
 עֲלִיוֹן כְּמוֹ שְׁלֵמָעֵלָה.

עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ (שיר א), בְּאוֹתָהּ חֲבֵרוֹת
 וְתַפְנוּק שֶׁל הָעֵדָן הָעֲלִיוֹן, (הרי בארְנוּ שְׁזָה)
 בְּאוֹתוֹ שְׁבִיל נִסְתָּר וְגִנוּז וְלֹא יְדוּעַ, וּמִתְמַלָּא
 מִמְּנֹ, וְיוֹצְאִים בְּנִחְלִים יְדוּעִים. נִרְדֵי נִתֵן רִיחוֹ –
 זֶה הַיָּם הָאֲחֵרוֹן שֶׁבְּרָא אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּמוֹ
 שְׁלֵמָעֵלָה, וּמִעֵלָה רִיחַ טוֹב עֲלִיוֹן לְשֵׁלֵט
 וְלַעֲשׂוֹת, וְיָכוֹל וְשׁוֹלֵט וּמְאִיר בְּאוֹר עֲלִיוֹן.

בְּאֵ וְרָאָה, בְּשַׁעָה שֶׁהַנֶּרֶד הַזֶּה הָעֵלָה רִיחַ
 לְמַעֲלָה, אִזְ הַחֲבִיבוֹת נִקְשְׁרָה, וְעוֹלָה הַנֶּרֶד

הַזֶּה לְהֶאֱחֹז לְמַעְלָה, וְכָל הַמְרַכְּבוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת,
 כָּלָן מַעְלוֹת רִיחוֹת לְהִתְעַטֵּר לְמַעְלָה. כָּל אוֹתָן
 מְרַכְּבוֹת נִקְרְאוֹת עֲלָמוֹת שִׁיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים
 מז) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר, וְהָרִי פָּרְשׂוּהָ. מֵה זֶה עֲלָמוֹת
 שִׁיר? אֵלֶּא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ו) וְעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפֵּר.
 מֵה זֶה וְעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפֵּר? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כה)
 הֵישׁ מְסֻפֵּר לְגְדוּדָיו. וּמִשׁוּם שֶׁאֵין לָהֶם חֲשִׁבוֹן,
 כְּתוֹב וְעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפֵּר.

וַיִּים לְעַמּוּדִים, כָּלָם זְכָרִים. כָּל אוֹתָם שְׁעוּלִים
 בְּשֶׁמֶן מִשְׁחָה לְמַעְלָה, כָּלָם עוֹמְדִים בְּסוּד
 שֶׁל זְכָרִים, וְלֹא נִקְרָא זְכָר אֵלֶּא ו', סוּד שֶׁל
 הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם זְכָרִים. וְכָל אוֹתָם שְׁלֵמֻטָּה נִקְרְאוּ
 נִקְבוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן, כָּל אוֹתָם שְׁבָאִים מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, מִצַּד הַנִּקְבָּה, הִתְמַנּוּ עַל הַשִּׁיר וְאוֹמְרִים
 שִׁירָה תָּמִיד. וְעַל זֶה כְּתוֹב עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. וְכָלָם
 יוֹצְאִים בְּסוּד שֶׁל ה'. ה' מוֹצִיאָה כְּמֵה חִילוֹת
 לְמִינֵיהֶם בְּסוּד שֶׁל ו'. ו' – זֶה סוּד שֶׁל זְכָר
 שְׁעוּמֵד לְתַת מְזוֹן לְנִקְבָּה.

וּמִשׁוּם כֵּן, כָּל אוֹתָם הַיּוֹיִם עֹשֶׂה בְּצִלְאֵל, לְתַת
 לָהֶם לְשֵׁרוֹת עַל הַנִּקְבוֹת, וְיוֹצְאִים מְסוּד
 שֶׁל אֶלֶף, שֶׁהוּא חֲשִׁבוֹן שָׁלֵם. וּשְׁבַע מְאוֹת,
 שֶׁהוּא סוּד שָׁלֵם. וְחֲמִשָּׁה, גַּם כֵּן. וּשְׁבַעִים, הַכֹּל

סוד אַחַד. וְעַל זֶה מְסוּד שֶׁל כֶּף וְחֻשְׁבוֹן זֶה עֲשֵׂה וְיָוִם. וְכָלֶם בְּסוּד שֶׁל ו', וּבְדַמּוֹת שֶׁל ו' נַעֲשׂוּ, וְהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן וּבְחֻשְׁבוֹן לּוֹקָחִים.

וּנְחֻשֶׁת הַתְּנוּפָה שֶׁבְעִים כֶּכֶר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל זֶה יֵרֵד לְמַטָּה בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן שֶׁל סוּד הָאָמוּנָה. כְּמוֹ כֵן עֲשֵׂה נְבוּכַדְנֶצַּר הָרָשָׁע אוֹתוֹ הַצֶּלֶם שֶׁהִתְקִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הוּא לֹא עֲשֵׂה כֶּף, אֲבָל בְּחִלּוּמוֹ רָאָה כֶּף, שֶׁהָרִי בְּחִלּוּמוֹ רָאָה רֹאשׁ שֶׁל זָהָב, אַחֲרַי כֶּף כֶּסֶף, וְאַחֲרַי כֶּף נְחֻשֶׁת. וְאִם תֹּאמַר, בְּרֹזֶל וְחָרָס לָמָּה לֹא כֶּף? מִשּׁוּם שְׂאִינָם כְּדָאִים לְהַכְנִס לְקַדָּשׁ, וְאַלְהַ שְׁלֵשֶׁת הָאֲחֵרִים נִכְנָסוּ.

וּסוּדוֹ שֶׁל הַמֶּשְׁכָּן בְּשֵׁלֶשׁ שָׁלֹשׁ בְּאַלְהַ הַמִּתְכוֹת. וּבִשְׂאָר אַרְבָּעָה, כְּמוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ. וְכְמוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אֶבֶן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵהֶם בְּשֵׁלֶשָׁה, מֵהֶם בְּאַרְבָּעָה, מֵהֶם בְּשָׁנַיִם, מֵהֶם בְּאַחַד. אֲבָל כָּל מַעְרְכָה וּמַעְרְכָה אֵינָה אֶלֶּא בְּשֵׁלֶשׁ. שְׁלֹשׁ מַעְרְכוֹת הֵן שְׁנֵפְרָדוֹת לְכָל צֵד, לְאַרְבַּעַת צְדֵי הָעוֹלָם, וְכָל מַעְרְכָה וּמַעְרְכָה שֶׁהִיא לְכָל צֵד, שְׁלֹשׁ מַעְרְכוֹת הֵן, וּבְאַרְנוּ.

מְעַרְכָּה ראשונה שְׁלֵצַד מְזַרְח - שְׁלֵשׁ מְעַרְכוֹת
 הֵן, וְהֵן תִּשַׁע מְעַרְכוֹת. מִשּׁוֹם שְׁכַל
 מְעַרְכָּה מֵאוֹתָן שְׁלֵשׁ יֵשׁ לָהּ שְׁלֵשׁ מְעַרְכוֹת,
 וְנִמְצָא שֶׁהֵן תִּשַׁע. וְכִמָּה אֶלֶף וּרְבָבוֹת תַּחֲתִיָּהּ.
 וְתִשַׁע הַמְעַרְכוֹת הַלָּלוּ, כִּלְּן מְתַנְהֵגוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
 רְשׁוּמוֹת. וְכֹל מְעַרְכָּה מְסַתְּכֶלֶת אֶל אוֹתָן
 הָאוֹתִיּוֹת הָרְשׁוּמוֹת, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וְכֵן לְכָל
 מְעַרְכָּה וּמְעַרְכָּה, וְכִלְּן נוֹסְעוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
 רְשׁוּמוֹת. וְאֵלוּ עֲלִיּוֹנוֹת מֵאֵלוּ, וְעוֹמְדוֹת אֵלוּ עַל
 אֵלוּ. (וּמְתַכְּבוֹת כִּלְּן וְאוֹמְרוֹת שִׁירָה).

וּבְשִׁפּוֹרְחוֹת אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת לְתוֹךְ אֲוִיר הָרוּחַ,
 אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה עַל הַכֹּל, אֲזַ כִּלְּן
 נוֹסְעוֹת, (וְהַשִּׁירָה מְתַבְּסָמֶת) וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וְאוֹת אַחַת
 מְכָה מְלַמְטָה, וְאוֹתָהּ הָאוֹת עוֹלָה וְיורֶדֶת, וְשְׁתֵּי
 אוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת עֲלִיָּהּ. וְהָאוֹת הַזֹּאת מְלַמְטָה,
 עוֹלָה מְלַמְטָה לְמַעְלָה וּמְתַחַבֶּרֶת בָּהֵן, וְנִעֲשׂוֹת
 שְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת, כִּלְּן לְפִי אוֹתִיּוֹת יֵה"ו, שֶׁהֵן שְׁלֵשׁ
 תוֹךְ אֶסְפִּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה. מֵאֵלָה נִפְרְדוּ שְׁלֵשׁ
 מְעַרְכוֹת. וְהֵן שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, וְאוֹתָהּ הָאוֹת שְׁעוֹלָה
 מְתַחַבֶּרֶת עִמָּהֶן, וְהֵן שְׁלֵשׁ.

בֵּא וּרְאֵה, אוֹתָן שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁעוֹלוֹת
 בְּאֲוִיר, הֵן כְּלוֹלוֹת זו בְּזוֹ, רַחֲמִים וְדִין,

וּמְשׁוּם כֶּךָ הֵן שְׁתִּים, וְהֵן מִהֶעוֹלָם שְׁלֹמֵעָלָה
בְּסוּד הַזְּכָר. וְזוֹ שְׁעוֹלָה וּמִתְחַבֵּרַת עִמָּהֵן הִיא
נִקְבָּה, וְנִכְלָלַת בְּשִׁתִּיהֵן.

כְּמוֹ שֶׁנִּקְבָּה נִכְלָלַת בְּשְׁנֵי צְדָדִים, בְּיָמִין
וּשְׂמָאל, וּמִתְחַבֵּרַת בָּהֵן – כֶּךָ גַם הָאוֹת
הַזֹּה נִקְבָּה, וּמִתְחַבֵּרַת בְּשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת,
וְהֵן בְּשְׁנֵי צְדָדִים. אֵלוֹ עֲלִיוֹנִים וְאֵלוֹ תַּחְתּוֹנִים.
וְהַכֹּל הוּא אֶחָד, זָכָר וּנְקֵבָה.

שְׁבַשְׁבָּרָא הֶעוֹלָם, אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הֵן
מִהֶעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵן הוֹלִידוֹ
כָּל הַמַּעֲשִׂים שְׁלֹמֵטָה כְּמוֹ שֶׁהֵן מִמֶּשׁ. מְשׁוּם כֶּךָ,
מִי שְׂיֹדֵעַ אוֹתָן וְנִזְהָר בָּהֵן, הוּא אֶהוּב לְמַעְלָה
וְאֶהוּב לְמַטָּה.

רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ כָּלֵן זָכָר
וּנְקֵבָה, לְהִתְכַלֵּל כְּאֶחָד, בְּסוּד מִים
עֲלִיוֹנִים וּמִים תַּחְתּוֹנִים, וְהַכֹּל אֶחָד, וְזֵהוּ יַחֲוֹד
שְׁלָם. וְעַל זֶה, מִי שְׂיֹדֵעַ אוֹתָן וְנִזְהָר בָּהֵן, אֲשֶׁרִיו
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרִיו בְּעוֹלָם הַבָּא. מְשׁוּם שֶׁהוּא
הָעֶקֶר שֶׁל הַיַּחֲוֹד הַשְּׁלָם כְּרָאוּי. שְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ מִצַּד
זֶה וּמִצַּד זֶה, בְּיַחֲוֹד אֶחָד בְּשְׁלֵמוֹת הַכֹּל. וְכֵלֵן
סוּד הַמַּעְרָכָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּרָאוּי כְּמוֹ שֶׁל מַעְלָה,
שְׂאוֹתָהּ מַעְרָכָה שְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ בְּסוּד אֶחָד.

מַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שְׁלֹצֵד דְרוּם, (שהוא סוד הכסף) **שְׁלֹשׁ**
מַעֲרָכוֹת הֵן לְאוֹתוֹ צַד, וְכֹל מַעֲרָכָה
וּמַעֲרָכָה שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ, וְהֵן תִּשְׁעַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.
וְהָאוֹתִיּוֹת נִחְלְקוּ כִּךְ לְכֹל הַצְּדָדִים, לְהִתְחַבֵּר הַכֹּל
בְּאַחַד, מִשּׁוּם שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת בְּסוּד הַנִּקְבָּה
וְאוֹתִיּוֹת בְּסוּד הַזְּכָר, וְכֵלְן מִתְחַבְּרוֹת כְּאַחַד,
וְנִהְיִים אֶחָד בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַשְּׁלֵם, וְלָהֶם
מַעֲרָכוֹת מְמֻנּוֹת שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר. וְהַכֹּל
יוֹצֵא מִמַּעֲרָכַת הָאֲבוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה כְּמַעֲרָכָה
שֶׁהִתְתַּקְּנוּ אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהו"ו, כְּמוֹ
שֶׁנֶּתְבָּאֵר. כֹּל הַמַּעֲרָכוֹת הֵלְלוּ מִתְנַהֲגוֹת בְּאוֹתִיּוֹת
הַיְדוּעוֹת הֵלְלוּ וְנוֹסְעִים בָּהֶם, וְכִמְהָ חִילוֹת
וְגִדּוּלִים, כָּלֵם לְמִטָּה, שְׁנוֹסְעִים וּמִתְנַהֲגִים
בְּמַעֲרָכָה הַזֶּה.

מַעֲרָכָה שְׁלִישִׁית שְׁלֹצֵד צְפוֹן, בְּשֵׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת
הֵן לְאוֹתוֹ צַד, וְהֵן תִּשְׁעַ. וּבְשֵׁלֹשָׁה
צְדָדִים שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכֹל צַד, וְהֵן תִּשְׁעַ. וְאוֹתָן
מַעֲרָכוֹת מְשֻׁלְשָׁה צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר.

שִׁבְעַ וְעֶשְׂרִים בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם שִׁבְעַ
וְעֶשְׂרִים. וְאֵף עַל גַּב שֶׁהֵן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
– שְׁלֵמוֹת הָאוֹתִיּוֹת הֵיא עֶשְׂרִים וּשִׁבְעַ. וְנִמְצְאִים
כְּמוֹ שְׁאוֹתִיּוֹת עֶשְׂרִים וּשִׁבְעַ, כִּי סְדוּר הַמַּעֲרָכוֹת

הָלְלוּ עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע, לְשֵׁלֶשׁ שְׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת לְכֹל
 צֵד. וְנִמְצְאוּ אֵלֶּה הַשְּׁלֹשׁ שֶׁל הַצֵּד הַזֶּה שֶׁהֵן
 תִּשְׁעָה, וְאֵלֶּה הַשְּׁלֹשׁ שֶׁל הַצֵּד הַזֶּה שֶׁהֵן תִּשְׁעָה,
 וְאֵלֶּה הַשְּׁלֹשׁ שֶׁל הַצֵּד הַזֶּה שֶׁהֵן תִּשְׁעָה. נִמְצָא
 שְׁכֻלָּם לְעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע.

וְסוּד שֶׁל הָעֲשָׂרִים וְשֶׁבַע הָלְלוּ הֵן תִּשְׁעָה אוֹתִיּוֹת
 שֶׁהֵן בְּסוּד הַנִּקְבָּה, לְהִתְחַבֵּר בָּהֵן נִקְבָּה עִם
 אוֹתָן שְׂמוֹנֶה עֲשָׂרֵה אַחֲרוֹת בְּסוּד שְׁנַתְּבָאָר, וְהַכֹּל
 הוּא כְּרָאוּי.

בֵּא וּרְאֵה, כְּמוֹ שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, כִּךְ גַּם אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת לְמִטָּה.
 אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת גְּדוּלוֹת, וְאוֹתִיּוֹת תַּחְתּוֹנוֹת
 קְטַנּוֹת. וְהַכֹּל זֶה כְּמוֹ זֶה. וְכֹל הַסּוּדוֹת הָלְלוּ
 בְּסוּד שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה, הַכֹּל הוּא בְּשִׁלְמוֹת, וְלִכֵּן
 הַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיּוֹן.

בְּאֵרֶבְעִים וַחֲמִשָּׁה מִיַּי גּוֹנֵי הָאוֹרוֹת נִחְלָק
 הָעוֹלָם. שְׁבַעֲהָ נִחְלָקִים לְשֶׁבַעֲהָ
 תְּהוֹמוֹת. כָּל אֶחָד מֵכָּה בְּתֵהוּם שְׁלוֹ, וְהָאֲבָנִים
 מִתְּגַלְגְּלוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוּם, וְנִכְנָס אוֹתוֹ אוֹר בְּאוֹתָן
 אֲבָנִים וְנוֹקֵב אוֹתָן, וּמִיָּם יוֹצְאִים בָּהֵן, וְשׁוֹקְעוֹת
 כָּל אַחַת וְאַחַת עַל הַתְּהוּם, וּמְכַסּוֹת לְשָׁנֵי צְדָדִים.

יִוְצְאִים הַמַּיִם בְּאוֹתָם נְקֻבִים, וְנִכְנָס אֹר וּמִכָּה
 לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הַתְּהוֹם, מִתְגַּלְגֵּל אֹר
 בַּחֲבֵרוֹ וְנִפְגָּשִׁים בְּאַחַד, וּמַחֲלֵקִים אֶת הַמַּיִם.

וְאוֹחֲזִים כָּל אוֹתָם הַשְּׂבָעָה בְּשִׂבְעָה תְּהוֹמוֹת,
 וְכוֹרִים בְּחֻשְׁכֵי הַתְּהוֹמוֹת, וְהַחֲשֻׁכִים
 מִתְעַרְבִים בָּהֶם. עוֹלִים הַמַּיִם וְיורְדִים
 וּמִתְגַּלְגְּלִים בְּאוֹתָם הַמְּאוֹרוֹת, וּמִתְעַרְבִים כְּאַחַד
 – אֹרוֹת וְחֻשְׁכִים וּמַיִם, וְנִעֲשִׂים מֵהֶם אֹרוֹת
 שְׁלֹא נִרְאִים חֲשׂוּכִים. מִכָּה כָּל אֶחָד בַּחֲבֵרוֹ,
 וְנִחֲלָקִים לְשִׂבְעִים וַחֲמִשָּׁה צְנוּרוֹת שֶׁל
 הַתְּהוֹמוֹת, וּבָהֶם זוֹרְמִים מַיִם.

כִּי צְנוּר וְצְנוּר עוֹלָה בְּקוּלוֹ, וְהַתְּהוֹמוֹת
 מְזֻדְעָזְעִים. וְכִשְׂאוֹתוֹ קוֹל נִשְׁמָע, כָּל תְּהוֹם
 קוֹרֵא לְחֵבֵרוֹ וְאוֹמֵר: חֲלַק אֶת הַמַּיִם שְׁלֶךְ וְאַכְנִס
 בְּךָ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (תהלים מב) תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ.

תַּחַת אֵלֶּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה גִידִים,
 מֵהֶם לְבָנִים, מֵהֶם שְׁחָרִים, מֵהֶם אֲדָמִים,
 כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה, וְנִעֲשׂוּ גֵוֶן אֶחָד. אוֹתָם גִּידִים
 נִרְקְמוּ בְּשִׂבְעַת עֶשְׂרֵה רְשָׁתוֹת, וְכָל אַחַת נִקְרְאת
 רְשֵׁת גִּידִים. נִרְקְמוּ זֶה בְּזֶה וְיורְדִים לְשִׁפּוּלֵי

הַתְּהוּם. תַּחַת אֵלֶּה שְׁתֵּי רִשְׁתוֹת עוֹמְדוֹת
בְּמִרְאֵה שֶׁל בְּרוֹזל, וּשְׁתֵּי רִשְׁתוֹת אַחֲרוֹת בְּמִרְאֵה
שֶׁל נַחֲשֵׁת.

שְׁנֵי כְּסָאוֹת עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד
מִשְּׂמָאל. כָּל אוֹתָן רִשְׁתוֹת מִתְּחַבְּרוֹת
כְּאַחַת, וְהַיְמִים יוֹרְדִים מֵאוֹתָם צְנוּרוֹת וְנִכְנָסִים
בְּרִשְׁתוֹת הַלָּלוּ. אוֹתָם שְׁנֵי כְּסָאוֹת, אֶחָד כְּסֵא
הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר, וְאֶחָד כְּסֵא הָרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי.

אֵלֶּה הַשְּׁנֵי כְּסָאוֹת, כְּאֲשֶׁר אֵלוֹ עוֹלִים, עוֹלִים
בְּכֶסֶא הַהוּא שֶׁל הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר. וְכֵאֲשֶׁר
יוֹרְדִים, יוֹרְדִים בְּכֶסֶא הַהוּא שֶׁל הָרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי.
שְׁנֵי הַכְּסָאוֹת הַלָּלוּ, אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל.
אוֹתוֹ כְּסֵא שֶׁל הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר מִיְמִין, וְאוֹתוֹ כְּסֵא
שֶׁל הָרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי מִשְּׂמָאל. כְּשֶׁעוֹלִים בְּכֶסֶא
שֶׁל הָרְקִיעַ הַשָּׁחַר, מְנַמְךְ הַכְּסֵא שֶׁל רְקִיעַ שְׂמָאל
יוֹרְדִים בוֹ. מִתְּגַלְגְּלִים הַכְּסָאוֹת אֶחָד עִם אֶחָד.
(לוֹקָחִים) יוֹרְדוֹת כָּל אוֹתָן רִשְׁתוֹת לְתוֹכָם וּמְכַנְיָסִים
אוֹתָן לְשְׂפוּלֵי הַתְּהוּם הַתַּחְתּוֹן.

עוֹמֵד כְּסֵא אֶחָד, וְעוֹלָה מֵעַל לְכָל אוֹתָם
הַתְּהוּמוֹת, וְעוֹמֵד כְּסֵא אַחַר מִתַּחַת לְכָל
הַתְּהוּמוֹת. בֵּין שְׁנֵי הַכְּסָאוֹת הַלָּלוּ מִתְּגַלְגְּלִים כָּל

אוֹתֶם הַתְּהוֹמוֹת וְכָל אוֹתֶם הַצְּנוּרוֹת, וְנִנְעָצוּ בֵּין
שְׁנֵי הַכְּסָאוֹת הַלְלוּ.

שִׁבְעִים וַחֲמֵשֶׁה צְנוּרוֹת הֵם. שְׁבַעֲהָ הֵם עֲלִיוֹנִים
מֵהַכֹּל. וְכָל אוֹתֶם אַחֲרִים אַחֲזִים בָּהֶם,
וְכֻלָּם נְעוּצִים בְּגִלְגְּלֵי הַכְּסֵא הַזֶּה בְּצַד הַזֶּה,
וְנְעוּצִים בְּגִלְגְּלֵי הַכְּסֵא בְּצַד הַזֶּה.

בָּהֶם הַמִּים (בַּתְּהוֹם) עוֹלִים וְיורְדִים. אוֹתֶם
שְׁיורְדִים כּוֹרִים בַּתְּהוֹמוֹת וּבּוֹקְעִים
אוֹתֶם. אוֹתֶם שְׁעוֹלִים נִכְנָסִים לְאוֹתֶם נִקְבֵי
הָאֲבָנִים, וְעוֹלִים וּמְמַלְאִים אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים. עַד
כָּאן שְׁבַעַת גּוֹנֵי הָאוֹרוֹת בְּסוּד עֲלִיוֹן.

בֵּא וְרָאָה, נַחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה שְׁאֲמַרְנוּ, אֵלֶּה הֵם
אוֹתֶם הָרִי נַחֲשֶׁת, שְׁנִקְרָאוּ הָרִי נַחֲשֶׁת, וְהֵם
שְׁנִקְרָאוּ אֲדִנֵי נַחֲשֶׁת. (וְאֵלֶּה) עוֹמְדִים שׁוֹעֲרִים בְּכָל
אוֹתֶם הַפְּתָחִים, וּמְקִיפִים אוֹתֶם, אֶת כָּל אוֹתֶם
שְׁעוֹמְדִים בְּפָנִים, מִשׁוּם שְׁאֵלֶּה הֵם שׁוֹעֲרִים
שְׁעוֹמְדִים בְּפְתָחִים שְׁבַחוּץ, וְאֵלֶּה נִכְנָסִים
וְיוֹצְאִים בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.

וּמֵהַנְּחֻשֶׁת הַזֶּה, כָּל אוֹתֶם כְּלֵי הַמְּזַבַּח לְשִׁמְשׁ
בוֹ. וְאֵלֶּה הֵם כְּלֵים לְמְזַבַּח.
שְׁכֻשְׁנִשְׁמוֹת קְרֻבוֹת לְעֵלוֹת עַל גְּבֵי הַמְּזַבַּח,

אֵלֶּה הֵם עוֹבְדִים אוֹתָהּ עֲבוֹדַת הַמְזֻבַּח, וְכֻלָּם מְסִיעִים לְשִׁמּוֹשׁ אֶת אוֹתוֹ שְׁמוֹשׁ, וְנִקְרְאִים כְּלֵי הַמְזֻבַּח. וְכֹל הַכֵּלִים הִלְלוּ וְכֹל אוֹתָם יִתְדוּת הַמְשָׁכָן, כֻּלָּם נִקְרְאוּ בְשֵׁמוֹת, כְּלֵי שָׁרֵת לְשִׁמּוֹשׁ בַּקֶּדֶשׁ. וְעַל זֶה עוֹמְדִים כֻּלָּם מִמְּנִים יְדוּעִים וּמְרַכְּבוֹת יְדוּעוֹת וְרוּחוֹת יְדוּעוֹת, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרְאוּי לּוֹ. וּבַהִיכְלוֹת הַקֶּדֶשׁ, שָׁהֵם הִיכְלוֹת יְדוּעִים, כֻּלָּם בְּחֻשְׁבוֹן.

קִשְׁר הַזֶּהָב - בְּזָהָב. כֶּסֶף - בְּכֶסֶף. נִחְשֶׁת - בְּנִחְשֶׁת. אֵלֶּה שֵׁל הַנְּחֻשֶׁת שְׁלֹמֶטָה נוֹטְלִים כַּח מְנַחֶשֶׁת שֵׁל מַעְלָה, וְכֵן הַכֹּל. כֹּל אוֹתָם גּוֹנִים מִתְעַרְבִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, לְאַחֲזוֹ וּלְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶּה בְּאֵלֶּה.

קִרְסֵי הַזֶּהָב עוֹמְדִים לְקִשְׁר אוֹתָן יְרִיעוֹת אַחַת עִם אַחַת. קִרְסֵי הַנְּחֻשֶׁת עוֹמְדִים לְקִשְׁר אֶת הַמְשָׁכָן. וְאֵלֶּה כִּנְגַד אֵלֶּה. וְכֻלָּם עוֹמְדִים כְּפוֹכְכָבִים הִלְלוּ שְׁבָרְקִיעַ. כְּמוֹ שְׁמַאֲרִים הַפוֹכְכָבִים בְּרָקִיעַ וְנִרְאִים, כֵּן גַּם מַאֲרִים אוֹתָם קִרְסִים בְּמִשְׁכָּן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. וּמַאֲרִים אוֹתָם קִרְסִים וְנִרְאִים כְּפוֹכְכָבִים שְׁעוֹמְדִים וּבוֹלְטִים (וְלוֹהֶטִים) וְנוֹצְצִים, וְאוֹתָם חֲמָשִׁים שֵׁל זֶהָב וְחֲמָשִׁים שֵׁל נִחְשֶׁת, וּמַאֲרִים אֵלֶּה כִּנְגַד אֵלֶּה.

מתוך האור שלמעלה יוצאת התנוצצות אחת
 שנוצצת ומאירה לתוך האספקלריה
 שלא מאירה, ואותה התנוצצות כלולה מכל
 הגונים שמאירים, ונקראת ארגמן. וכשמכה
 הארגמן הזה באותו אור חשוף (תכלת), אז יוצאת
 התנוצצות אחת אחרת שלא לזהוטה, ומתערבים
 זה בזה. והם היו לבושי הקדש שהתלבש בהם
 מיכאל הכהן הגדול.

וכשמתלבש בהם באותם לבושי כבוד, אז
 נכנס לשמש בקדש, וטרם
 ילבש המלבושים הללו לא יכנס לקדש. כמו כן
 – (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר,
 ולמדנו שהיה מתלבש בענן. וכשהיה מתלבש
 בענן, אז ויעל אל ההר. וטרם שהתלבש בו, לא
 יכל להכנס פנימה. כמו כן הכהן הגדול לא
 נכנס לקדש עד שמתלבש בלבושים הללו כדי
 להכנס לקדש.

ומשום שיצאו מסודות עליונים והם כמו
 שלמעלה, נקראים בגדי שרד, משום
 שנשארו מאותם לבושים עליונים, משום שהיו
 ממה שנשאר מאורות הזיום העליונים. תכלת
 וארגמן – הגונים של סוד השם הקדוש שנקרא

שם שלם, ידו"ד אלהים. וזהו סוד שיתלבש בו הכהן הגדול להכניס לקדש. תולעת שני – הם גוונים אדמים. ותכלת וארגמן, שהוא כליל בתוך אותם גוונים. ומתוך שהוא מתלבש בהם בלבושים של הגוונים הללו, היה נכנס לפנים ולא דוחים אותו החוצה.

בא וראה, הכל נעשה בסוד האמונה להיות הכל כמו שלמעלה, ועל זה כתוב, בגדי השרד לשרת בקדש. ונקראו בגדי (קדש) שרד, משום שלא נקראים קדש אלא כששורים בו אותם הגוונים, שכתוב (ויקרא טז) בגדי קדש הם. וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. קדש ישראל, משום שבִּישְׂרָאֵל נראים כל הגוונים, כהנים לויים וישראל, ואלה הם הגוונים להראות בפנים.

בא וראה, אין נשמה עולה להראות לפני המלך הקדוש עד שזוכה להתלבש בלבוש של מעלה להראות שם. וכן כמו זה לא יורדת למטה עד שמתלבשת בלבוש של העולם הזה.

כמו כן המלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם (תהלים קב) עשה מלאכיו רוחות משרתיו

אֵשׁ לֵהֵט, כְּשֶׁעוֹשִׁים שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין יוֹרְדִים לְמַטָּה עַד שְׁמַתְלַבְּשִׁים בְּלָבוֹשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַכֹּל הוּא כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְשָׁם. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁנִּשְׁמָה לֹא עוֹלָה אֶלָּא בְּלָבוֹשׁ שְׁמַאִיר.

וּבֵא רָאָה, אָדָם הָרֹאשׁוֹן, כְּשֶׁהָיָה בְּגֵן עֵדֶן, הָיָה מִתְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְהוּא לְבוֹשׁ שֶׁל אֹר אֶלְיוֹן. כִּיּוֹן שֶׁגִּרְשׁ מִגֵּן עֵדֶן וְהִצְטַרֵּף לְגוֹנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, מָה כְּתוּב? (בראשית ג) וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיְלַבֵּשֵׁם. בְּרֹאשׁוֹנָה הָיוּ כְּתָנוֹת אֹר, אֹר שֶׁל אוֹתוֹ אֹר אֶלְיוֹן שֶׁשִּׁמַּשׁ בּוֹ בְּגֵן עֵדֶן.

מִשׁוֹם שֶׁהָרִי גֵן עֵדֶן, אֹר הָעֵלְיוֹן שְׁמַאִיר מְשַׁמֵּשׁ בּוֹ. וְעַל כֵּן, אָדָם הָרֹאשׁוֹן, כְּשֶׁנִּכְנַס לְתוֹךְ הַגֵּן, הִלְבִּישׁ אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלָבוֹשׁ שֶׁל אוֹתוֹ אֹר וְהִכְנִיסוֹ לְשָׁם. וְאִם לֹא הִלְבִּישׁ בְּרֹאשׁוֹנָה בְּאוֹתוֹ אֹר, לֹא יִכְנַס לְשָׁם. כִּיּוֹן שֶׁגִּרְשׁ מִשָּׁם, הִצְטַרֵּף לְלָבוֹשׁ אַחֵר, אִז – וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר. וְהַכֹּל כְּמוֹ שֶׁצָּרִיף. וְכֹאן כְּמוֹ כֵן עָשׂוּ בְּגֵדֵי שָׂרָד לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ, לְהַכְנִס בְּקֹדֶשׁ.

וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁמַעְשִׁים טוֹבִים שְׁאָדָם עוֹשֶׂה
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, אוֹתָם מַעֲשִׂים מוֹשְׁכִים אוֹר
 שֶׁל הַזֵּיו הָעֲלִיּוֹן לְבוֹשׁ לְהִתְתַּקֵּן בּוֹ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
 לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּבְאוֹתוֹ לְבוֹשׁ
 שְׁלוֹבֵשׁ, נִהְיֶה וְרוֹאֶה לְתוֹךְ הָאֶסְפֶּקְלָרִיָּה
 הַמְּאִירָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנֵעָם ה'
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

וְעַל כֵּן הַנִּשְׁמָה מְתַלַּבֶּשֶׁת בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, לְהִיּוֹת
 לָהּ שְׁלֵמוֹת בְּכָל – בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֵמֻטָּה
 וּבְעוֹלָם שְׁלֵמַעְלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שם קמ) אָךְ
 צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיךָ. אָךְ
 צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ – בְּעוֹלָם הַזֶּה. יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל
 אֶת פְּנִיךָ – בְּאוֹתוֹ עוֹלָם.

וַיַּעֲשֵׂה אֶת הָאֵפוֹד זֶהָב, הָרִי פְּרִשׁוּהָ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, אֵפוֹד וְחֹשֶׁן הָיוּ כְּאֶחָד, וּפְרִשׁוּהָ
 שֶׁהָרִי בְּמָקוֹם אוֹתוֹ הַקִּיּוֹם עוֹמְדִים כָּל אוֹתָן
 שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנִים, כָּלֵם נוֹטְלִים שְׁמוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְכָלֵם שְׁנַיִם עָשָׂר תְּחוּמִים עָלְיוֹנִים, כָּלֵם
 הֵם בְּסוֹד שֶׁל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל.

וְסוֹד זֶה כָּתוּב, (שם קכב) שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבֻטִים
 שְׁבֻטֵי יִהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשָׁם

ה'. שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים – אֵלוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים
עֲלִיוֹנִים לְמַעַלָּה, שְׁהֵם שְׁבָטֵי יְהוָה, שְׁהָרִי שֵׁם זֶה
עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, פְּעַמִּים כָּתוּב שְׁבָטִים. אֲלֵא,
שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים – אֵלוּ הַשְּׁבָטִים
שְׁלַמְטָה. שְׁבָטֵי יְהוָה – אֵלוּ הַשְּׁבָטִים שְׁלַמְעָלָה.
עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל – זֶה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיוֹן הַזֶּה
שְׁנַקְרָא עֲדוֹת, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (שם קלב) וְעֲדַתִּי זֹ
אֲלַמְדִּם. וְאוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים קְדוּשִׁים
עֲלִיוֹנִים הֵם שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנֵי קְדוּשׁוֹת, וְלִכְן
הֵם עוֹמְדִים לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלַמְעָלָה, וְכֹל אוֹתָם
שִׁמּוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַשְּׁבָטִים, כֻּלָּם חֲקוּקִים
בְּאוֹתָן אַבְנֵי, וְהִכְפִּיחַ הַגְּדוֹל נוֹטֵל אוֹתָם.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשִׁיעֶקֶב הָיָה הוֹלֵךְ לְחֶרֶן, מֵה כָּתוּב?
(בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם
מְרֹאֲשֵׁתוֹ. אֵלוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנֵי קְדוּשׁוֹת,
וְכֹלָן נַעֲשׂוּ אֶבֶן אַחַת, שְׁכַתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר
שִׁמְתִי מִצְבָּה. וְקוֹרָא לָהֶן אֶבֶן, מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שְׁכָל שְׁתֵּים עָשָׂרָה הָאֶבְנֵי נִכְלָלוּ בְּאֶבֶן קְדוּשָׁה
עֲלִיוֹנָה אַחַת, שֶׁהִיא מַעְלִיָּהֶן, שְׁכַתוּב וְהָאֶבֶן
הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים.

וְלָבָן כָּאֵן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָיָה שֵׁם אוֹתָן עַל לְבוֹ
 לְזַכְרָם תָּמִיד, שְׁכַתוֹב (שמות כח) וְנִשָּׂא אֶהָרָן
 אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבוֹ לְפָנָי ה' תָּמִיד.
 וּמִשׁוּם כֵּךְ הֵכֵל הוּא בְּסוּד שֶׁל שְׁנַיִם עֶשֶׂר, שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר עֲלִיוֹנִים טְמִירִים לְמַעְלָה שְׁנַגְנָזוּ בְּסוּד
 עֲלִיּוֹן קָדוֹשׁ, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, וְיוֹצְאִים
 מִקּוֹל דֵּק אֶחָד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַחֲרֵים
 טְמִירִים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהֵם, וְיוֹצְאִים תּוֹךְ קוֹל
 אַחֵר שֶׁהִיא אֶבֶן, שְׁכַתוֹב (בראשית מט) מִשֵּׁם רַעְיָה
 אֶבֶן יִשְׂרָאֵל.

וְלָבָן פְּרִשׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוֹב, (שם כט) וְנִאֲסָפוּ שְׁמָה
 כָּל הָעֵדְרִים וְגִלְלוּ אֶת הָאֶבֶן. זוֹ הַשְּׂכִינָה
 שְׁנִקְרָאת אֶבֶן בַּחֵן, אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. שְׁגוּלָלִים אוֹתָהּ
 וּמְכַנִּיִּסִים אוֹתָהּ לְגִלוֹת, וְכַתוֹב וְהִשִּׁיבוּ אֶת
 הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמִקּוּמָהּ, וְעַל שְׁמָה נִקְרָאִים
 כָּל הָאֶבֶנִים.

וְכַמָּה אֶבֶנִים לְאֶבֶנִים. יֵשׁ אֶבֶנִים וְיֵשׁ אֶבֶנִים.
 יֵשׁ אֶבֶנִים יְסוּדֵי הַבַּיִת, שְׁכַתוֹב (מלכים-א ה)
 וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֶבֶנִים גְּדוֹלוֹת אֶבֶנִים יְקָרוֹת
 לְיִסֹד הַבַּיִת אֶבֶנֵי גְזִית. וְיֵשׁ אֶבֶנִים עֲלִיוֹנוֹת
 נִכְבְּדוֹת, וְהֵן (אלף) שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה, וְהֵן אַרְבַּע
 מַעְרְכוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכָל מַעְרְכָה לְאַרְבַּעַה

רוחות העולם. כמו כן אותם ארבעה דגלים
שָׁהוּ הוֹלְכִים בַּמַּדְבָּר, וְהֵם שָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבָטִים,
שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה לְכָל צֵד לְאַרְבָּעָה רוּחוֹת הָעוֹלָם.
וְהַכֹּל סוּד אֶחָד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

סדר הלימוד ליום כט שבט [יום 147 בשנה]

וּבֵּא רֵאָה, בְּשַׁעָה שֶׁהִכְהֵן הַגְּדוֹל הָיָה שָׁם אֶת
שְׁתֵּים עָשָׂרָה הָאֲבָנִים הַלְלוּ וְלוּבֵשׁ אוֹתָן
בַּחֲשֵׁן וְאַפּוֹד, אֲזִי שָׂרְתָה עָלָיו שְׂכִינָה, וְאוֹתָן
שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים חֲקוּקוֹת בְּשָׁמוֹת כָּל
הַשְּׁבָטִים, וְכָל שְׁבֵט וְשְׁבֵט חֲקוּק עַל אֶבֶן אַחַת.
שְׁקוּעוֹת הָיוּ הָאוֹתִיּוֹת עַל הָאֲבָנִים, וְכִשְׁהָאִירוּ
הָאֲבָנִים, הָיוּ הָאוֹתִיּוֹת בּוֹלְטוֹת הַחוּצָה וּמְאִירוֹת
עַל מֵה שֶׁהֶצְטָרְכוּ.

(ובאותיות השבטים) ובכל השבטים לא היו שתי
האותיות ח' ט', בשביל שלא נמצא חט"א
בכלם. אמר רבי חזקיה, אם כן, ח' שהשם גורם
– נאה. אבל ט', שהיא אות טובה, ושנינו, מי
שְׂרוּאָה ט' בַּחֲלוּמוֹ טוֹב לוֹ, מִשּׁוּם שֶׁבָּה פִּתְחָהּ
תּוֹרָה כִּי טוֹב, שֶׁכְּתוּב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאֹר כִּי טוֹב, וְהוֹאִיל וְהָיָא אוֹת טוֹבָה, לָמָּה לֹא
נִכְתְּבָה בְּאוֹתָם שְׁבָטִים?

אָמַר לוֹ, מְשׁוּם שְׁסֻמוּכוֹת שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת זֶה לָזוֹ. וְעוֹד, שְׁהָרִי הָאוֹת ט' גְּנוּזָה וְטְמִירָה, וְהִיא מְאִירָה אֶת הָאוֹר שֶׁל כָּלָם, שְׁהָרִי אוֹת זֶה הִיא הָאוֹר שֶׁל כָּלָם, וְאֵין אוֹר נִמְצָא חוּץ מִהָאוֹת הַזֶּה, שְׁכֶתוּב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. וְהוּא הָאוֹר שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר שְׁגִנוּז וְטְמִיר. וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים פד) לֹא יִמְנַע טוֹב לְהוֹלֵכִים בְּתַמִּים. וְזֶהוּ הָאוֹר שֶׁל כָּל הַשְּׁבֻטִים. וּמְשׁוּם כֶּךָ לֹא נַחֲקָקָה בְּהֵן. וְעוֹד, שְׁכָל הַשְּׁתִים עֲשֶׂרָה יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ הָאֲכֻסְדָּרָה הַזֶּה הַטְּמִירָה שֶׁהִיא בְּסוּד הָאוֹת ט', וּמְשׁוּם כֶּךָ הִיא טְמִירָה וּגְנוּזָה וְאֵינָה נִרְאִית בְּהֵן.

בֵּא וּרְאָה, כָּל אוֹתָן אֲבָנִים עוֹמְדוֹת בְּדֶרֶךְ אוֹת וַיֵּס, וְכֵלָן כְּשֶׁהֲאִירוּ, אִזּוֹ פְּנֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָיוּ מְאִירוֹת, וְהָאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת וּבֹלְטוֹת לְהוֹדִיעַ לְחוּץ. וְכִשְׁהָיוּ מְאִירִים פְּנֵי הַכֹּהֵן, אִזּוֹ הָיוּ נוֹדְעוֹת בְּלִיטוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא לְטוֹב, וּבְזֶה נוֹדַע הַכֹּהֵן אִם צָדִיק הָאִישׁ אִם לֹא. וְעַל כֶּךָ הִכָּל הוּא בְּאוֹת וַיֵּס, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

רַבִּי אָבָא הָיָה מְצוּי לְפָנָי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, זֶה שְׁכֶתוּב (שמות כח) וַנִּתַּת אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוֹרִים וְאֶת הַתַּמִּים. וְשָׁנִינוּ,

אורים - שְׁמַאֲרִים בְּדָבָר שֶׁהֶצְטָרְכוּ. תָּמִים -
שְׁהִיוּ שְׁלֵמִים בְּדַבְרֵיהֶם. עוד אָנוּ צְרִיכִים
לְדַעַת. (הסוד הזה)

אָמַר לוֹ, וּדְאִי, וְכֵן הוּא, חֶשֶׁן וְאַפּוֹד כְּנָגֵד
אורים ותמים, וְזֶהוּ סוּד הַתְּפִלִּין וְקֶשֶׁר
הַתְּפִלִּין כְּנָגֵד שְׁנֵי אֱלֹהִים. פֶּתַח וְאָמַר, (שם לג) וְרֵאִיתָ
אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ. וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי, הָרִי
שְׁנִינוּ שֶׁהָרְאָה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשֶּׁה קֶשֶׁר
שֶׁל תְּפִלִּין. וּפְנֵי - אֱלֹהֵי תְּפִלִּין מִמֶּשׁ. וּפְנֵי הֵם
תְּפִלִּין, שֶׁהֵן סוּד עֲלִיוֹן הַשָּׁם הַקְּדוּשׁ. אַחֲרֵי -
הוּא סוּד קֶשֶׁר הַתְּפִלִּין. וְהָרִי יְדוּעַ לְחֻבְרִים.
מִשּׁוּם שֶׁזוֹ אֶסְפְּקֻלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וְזוֹ אֶסְפְּקֻלְרִיָּה
שְׂאִינָה מְאִירָה.

כְּנָגֵד זֶה, אורים - שְׁמַאֲרִים בְּדַבְרֵיהֶם. תָּמִים -
שְׁמֵשְׁלֵמִים בְּדַבְרֵיהֶם. זֶה פָּנִים וְזֶה אַחֲוֹר.
וְסוּד זֶה - קוֹל וְדַבּוּר. הַקוֹל מְאִיר לְדַבּוּר לְדַבָּר,
הַדַּבּוּר מְשַׁלֵּם אֶת הַדַּבָּר. וְתָמִיד זֶה בְּזֶה עוֹלָם
וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה לְעוֹלָמִים. מִשּׁוּם כֵּן חֶשֶׁן
וְאַפּוֹד, זֶה פָּנִים וְזֶה אַחֲוֹר, וְהַכֹּל סוּד אֶחָד בְּלִי
הַבְּדֵל כָּלֵל.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן שְׂאִינִם נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, וּמִי
שֶׁהִפְרִידֵם, הָרִי שְׁנִינוּ, שְׁכַתּוּב (משלי טז)

מפריד אלוף, מה זה שכתוב (שמואל-א כג) ויהי
בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד
ירד בידו, ואלו חשן לא נאמר?

אמר לו, ודאי כף הוא. כל מה שהוא חשוב,
הוא טמיר וגנוז, ולא נזכר כל כף. כמו כן
נושאי אפוד בד – מה שהוא בגלוי יותר, הוא
נזכר, בשביל שמתכסה מה שהוא בגניזות
וטמירות, ועל כן נזכר מה שהוא בגלוי יותר.

ומישום כף השם העליון הוא סוד בטמירות
וגניזות, ולא נזכר אלא בשם שהוא
בהתגלות. זה נזכר, וזה נגנוז. זה בגלוי וזה
בנסתר. וכל מה שהתגלה, הוא נזכר לעולמים.
השם הגנוז הוא יהו"ה. השם שהוא בהתגלות
הוא אדנ"י, ועל זה נכתב באותיות טמירות
ונקרא באותיות הללו ונתכסה זה בזה, להיות
הכבוד העליון טמיר וגנוז לעולמים. שכל דרכי
התורה כף הם – גלוי ונסתר. וכל דברי העולם,
בין של העולם הזה ובין של העולם שלמעלה,
כלם טמירים וגלויים.

פתח ואמר, (יונה א) ויאמרו אליו הגידה נא לנו
באשר למי הרעה הזאת לנו וגו'. בפסוק

הַזֶּה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה, כָּלֵם שְׁאֵלוֹ בְּסוּד הַחֲכָמָה,
 שְׁכָתוּב הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֶשֶׁר לָמִי. בְּאֶשֶׁר –
 שְׁאֵלוֹ בְּסוּד הַחֲכָמָה. כָּאֵן שְׁאֵלוֹ סוּד שֶׁהוּא
 בְּנִגְלָה, לְדַעַת אִם בָּא מִזְרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שְׁכִיּוֹן
 שְׂרָאָה הֵיִם אֶת אַרוֹנוֹ, מִיַּד נִבְקַע וְהָיָה יְבֻשָׁה,
 שְׁכָתוּב (תהלים קיד) הֵיִם רָאָה וַיִּנְס. הֵיִם רָאָה אֶת
 אוֹתוֹ שְׁכָתוּב בּוֹ (בראשית ט) וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
 מִיַּד – הַיְרִדֵן יִסֵּב לְאַחֹר.

וַיַּעַל כֵּן שְׁאֵלוֹ אוֹתוֹ בְּאֶשֶׁר, שְׁכָתוּב בּוֹ בְּיוֹסֵף,
 בְּאֶשֶׁר אֶת אֲשֶׁתוֹ. אִם בָּאתָ מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע,
 הַתְּפַלֵּל שִׁישְׁתַּק הֵיִם מֵאֲתָנוּ. לָמִי – וְאִם בָּאתָ
 מִזְרְעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁכָתוּב בּוֹ (שם לב) לָמִי אֲתָה
 וְאָנָּה תִלְךְ. וְהֵם הָיוּ מְלֹאכִים קְדוּשִׁים שֶׁשְּׁלַח
 בְּשְׁלִיחוֹתוֹ וְנִצַּל מֵאוֹתָהּ צָרָה. הַתְּפַלֵּל לְרַבּוֹנָךְ,
 וַיִּשְׁלַח מְלֹאכֹו וְנִצַּל מֵאוֹתָהּ צָרָה.

וְאִם לֹא, מַה מְלֹאכְתָךְ – בְּמָה אֲתָה מְתַעֵסֵק
 בְּכָל יוֹם? וּמֵאֵיִן תְּבוֹא – מִי הֵם אֲבוֹתֶיךָ?
 מַה אֲרַצְךָ – אִם הִיא אֲרֶץ שְׂרָאוּיָה לְהַעֲנִשׁ. וְאִי
 מְזָה עִם אֲתָה – אִם הוּא עֲמֶלֶק אוֹ אַחַד
 מִשְׁבַּעַה עַמִּים שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ. הַכֹּל שְׁאֵלוֹ
 אוֹתוֹ כְּרָאוּי.

מה השיב להם? ויאמר להם עברי אנכי, מאותו זרע של אברהם העברי שקדש את שם רבונו בכל יום בעולם. ואת ה' אלהי השמים אני ירא וגו'. הם לא שאלו אותו אלא דבר בנגלה ובנסתר לדעת בו, והוא השיב להם הכל בנגלה.

מה כתוב? וייראו האנשים יראה גדולה. פיון ששמעו את שמו של הקדוש ברוך הוא, מיד פחדו, משום שכלם היו יודעים את הנסים והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא ביים. וכיון שאמר להם את שמו של הקדוש ברוך הוא, מיד פחדו לפניו פחד רב.

עוד אמר להם שהוא בורח מלפני הקדוש ברוך הוא, ועל כן אמרו לו, מה זאת עשית שאתה ברכת מפניו ולא עשית מצוותיו. ומשום כך מה זאת עשית שאתה עברת על מצוות רבונו.

ובא ראה, כל אלו שהתגירו אחר כך, כשראו את הנסים והגבורות שעשה לו הקדוש ברוך הוא ליונה ביים, וכלם ראו אותו כשנופל ביים, ואותו דג שעולה וכולע אותו לפנייהם, וכשבא אותו דג גדול לעיני הכל ופלט אותו

לִיבְשָׁה, בָּאוּ אֵלָיו וְהִתְגִּירוּ כָלָם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (יונה ב) מְשַׁמְרִים הַבְּלִי שָׂוֵא חֲסֵדָם יַעֲזֹבוּ.

ובא רֵאָה, כָּל אֱלֹהֵי הָיו גְּרִי צָדֵק, וְהִתְחַכְּמוּ בַתּוֹרָה, וְהָיו חֲכָמִים עֲלִיוֹנִים. מִשּׁוֹם שְׁהָרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם, וּבְכָל אֱלוֹ שֶׁקָּרְבוּ אֵלָיו וּמְקַדְּשִׁים אֶת שְׁמוֹ בְּגִלּוּי, שְׁכַאֲשֶׁר מִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּגִלּוּי, שְׁמוֹ הַנִּסְתָּר מִתְעַלֶּה עַל כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ, שְׁפָתוֹב (ויקרא כב) וְנִקְדְּשֵׁתִי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

(בא ורֵאָה מֵה כְּתוּב) (שמות ט) וַיִּרְכָּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטְּבַעְתָּיו אֶל טְבַעַת הָאֶפֶד בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת. לָמָּה בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת? אֵלֵא לְהִרְאוֹת שֶׁהִתְכַלַּת הַזֶּה נִקְשְׁרַת בְּכָל, וְעַל זֶה הַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן.

מֵה כְּתוּב? (שם כח) פְּעֻמוֹן זָהָב וְרִמּוֹן, וּבְאֲרָנוֹ שֶׁהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיוֹן כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. מֵה כְּתוּב? וְנִשְׁמַע קוּלוֹ בְּבֵאוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ לְפָנָי ה'. מִשּׁוֹם שְׁצָרִיךְ קוּל שְׁנִשְׁמַע, וְהַבְּרָכוֹת יִשְׁרוּ עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הַכֹּהֵן, שֶׁהוּא מְבַרֵךְ אֶת הַכֹּל וְעוֹבֵד הַכֹּל. פְּעֻמוֹן זָהָב, הָרִי בְּאֲרָנוֹ. רִמּוֹן, שְׁמֵתִמְלֵא כְמוֹ הָרִמּוֹן הַזֶּה שֶׁהוּא מְלֵא מֵהַכֹּל, וְהַכֹּל בְּאֲרָנוֹ. וַיַּעַשׂ אֶת מַעִיל הָאֶפֶד מֵעֵשָׂה אֲרָג כָּלִיל תְּכֵלֶת. הָרִי נִתְבָּאָר בְּסוּד הַחֹשֶׁן וְהָאֶפֶד, וְהַכֹּל

אָחַד. כְּלִיל תְּכֵלֶת, שְׁכָךְ רְאוּי כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ,
שְׂתֵכְלֶת הוּא סוּד שֶׁל אוֹר הַכֶּסֶּא. תְּכֵלֶת שֶׁהוּא
בְּקֶשֶׁר שֶׁל אוֹר לְבָן, הַכֵּל כְּאָחַד. וְעַל זֶה הַתְּכֵלֶת
הוּא לְאֶפּוֹד.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הַלְבוּשִׁים הִלְלוּ שֶׁל הַכֹּהֵן,
כֻּלָּם הֵם בְּסוּד עֲלִיּוֹן, לְהִיּוֹת לְבוּשִׁים
שְׁלֵמֵטָה כְּמוֹ שְׁלֵמְעֵלָה. בֵּא וּרְאֵה, כִּיּוֹן
שְׂמִיכָאֵל הוּא כֹהֵן גָּדוֹל וּבֵא מֵצַד הַיְמִינִי, לְמָה
כְּתוּב בְּגִבְרִיאֵל, (דְּנִיאל יב) הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים?
שְׁהָרֵי הַלְבוּשִׁים הֵם לְכֹהֵן הַגָּדוֹל, וּמִיכָאֵל
הוּא הַכֹּהֵן, וּבֵא מֵצַד הַיְמִינִי? אֵלֶּא מִכָּאֵן
שְׂשֵׁמָאֵל נִכְלָל בְּיָמִין תְּמִיד, וְהַתְּלַבֵּשׁ גִּבְרִיאֵל
בְּלְבוּשִׁים הִלְלוּ.

עוֹד, שְׁהָרֵי גִבְרִיאֵל הַתְּמַנָּה שְׁלִיחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכֹל שְׁלִיחַ שֶׁהַתְּמַנָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, צָרִיךְ
לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָרֵי בְּאֲרָנוּ בְּסוּד
הַנְּשִׂמָה, כְּשֶׁהִיא עוֹלָה לְמַעְלָה הִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת
בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שְׁלֵמְעֵלָה, כְּדִי לְהִיּוֹת שֵׁם. וְכֵן
כְּשִׁיּוֹרְדֵת לְמֵטָה מְלַמְעֵלָה, הַכֵּל הוּא כְּמוֹ שְׂאוֹתוֹ
מִקּוֹם שֶׁהוֹלְכֶת לְשֵׁם. כְּמוֹ כֵן כָּל אוֹתָם שְׁלוּחִים
שֶׁהַתְּמַנּוּ בְּשְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהָרֵי בְּאֲרָנוּ.

וּבֹא רֵאָה, הַמְעִיל הַזֶּה שֶׁל הָאֶפֹד – לְכַסּוֹת עָלָיו
כְּשֶׁלּוּבֵשׁ אוֹתוֹ. כְּתוּב (תהלים קלט) אַחֲזוֹר וְקָדַם
צָרְתָנִי וְתַשֵּׁת עָלַי כַּפְכָּה. פְּסוּק זֶה הֵרִי פִרְשׁוּהוּ.

אֲבָל בֹּא וּרְאָה, בְּשַׁעַה שֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, זָכַר וּנְקֵבָה
נִבְרָאוּ, וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם זֶה עִם זֶה קְשׁוּרִים, הַנְּקֵבָה
לְאַחֲזוֹר וְהַזָּכָר לְפָנִים, עַד שֶׁנִּסָּר אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְהִתְקִין אוֹתָהּ וְהַכְנִיס אוֹתָהּ לְפָנֵי
אָדָם לְהִסְתַּכֵּל פָּנִים בְּפָנִים. וְכִיּוֹן שֶׁהִסְתַּכְּלוּ
פָּנִים בְּפָנִים, אִזּוֹ רִבְתָּהּ הָאֵהָבָה בְּעוֹלָם, וְהוֹלִידוּ
תוֹלְדוֹת בְּעוֹלָם, מֵה שֶׁלֹּא הָיָה מִקְדָּם לָכֵן,
וְהֵרִי בְּאַרְנוֹ.

וְאַחֲרַי שֶׁחָטָא אָדָם וְהָאֵשָׁה, וּבֹא נָחַשׁ עַל חַוָּה
וְהִטִּיל בָּהּ זֶהָמָה, הוֹלִידָה חַוָּה אֶת קַיִן,
וְהָיָה דְיוֹקְנֵנוּ דְיוֹקָן שֶׁלֹּמְעֵלָה וּמִטָּה מְסוּד הַזֶּהָמָה
שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר וּמִהַצַּד שֶׁלֹּמְטָה. וְעַל כֵּן הוּא
הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁעָשָׂה מוֹת בְּעוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁהַצַּד
שֶׁלוֹ גָּרַם. הַנְּחָשׁ דִּרְכּוֹ הוּא לְאַרְבַּ לְהַרְגַּ, אוֹתוֹ
שָׁבָא מִמֶּנּוּ בְּדִרְכּוֹ לְקַח וְהִלֵּךְ. וְעַל זֶה כְּתוּב
(בראשית ד) וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל הֶבֶל
אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ.

מִצָּאֵנוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, שְׁכַפְּהֵרֵג קִין אֶת הֶבֶל, הָיָה נוֹשֵׁף אוֹתוֹ נְשִׁיכוֹת כְּנַחֲשׁ, עַד שֶׁהוֹצִיא אֶת נִשְׁמָתוֹ וְהָרַג אוֹתוֹ.

וְכָל הַדְּבָרִים חֲזָרוּ לִיסוּד הָרֵאשׁוֹן, וְאִם קִין לֹא הָיָה מִן אוֹתוֹ הַצַּד, לֹא נִמְצָא כֶּף לְאַחֲרוֹ. וְעַל כֵּן, כִּיּוֹן שָׂרָאָה אָדָם שֶׁנֶּהְרַג הֶבֶל וּגְרַשׁ קִין, אָמַר: מָה אֲנִי אוֹלִיד מִכָּאן וְהִלָּאָה. נִפְרַד מֵאִשְׁתּוֹ מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְרוּחוֹת נִקְבוֹת טְמֵאוֹת הָיוּ בָאוֹת וּמִתְחַמְּמוֹת מִמֶּנּוּ, וְהָיָה מוֹלִיד רוּחוֹת יוֹשָׁדִים, וְנִקְרְאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, וּבְאַרְנוֹ.

אַחֲרַי כֶּף קִנָּא וְהִתְלַבֵּשׁ בְּקִנְיָאָה, וְהִתְחַבֵּר בְּאִשְׁתּוֹ וְהוֹלִיד אֶת שֵׁת, שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ה) וַיּוֹלֵד בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת. זֶהוּ בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ, מָה שֶׁלֹּא הָיָה כֶּף בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּאוֹתָם בְּנִים רֵאשׁוֹנִים שֶׁהָיוּ מִקְדָּם לְכֵן.

מִשּׁוּם שֶׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה הִתְחַבְּרוֹת אַחֲרֵת הָיְתָה אֵלָיו, וּפְרִשׁוּהָ, עַד שֶׁבָּאָה חוּהַ וְהִתְקִינָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, וְהִתְחַבְּרוּ פָּנִים בְּפָנִים. וְעַל זֶה כְּתוּב, (שם ב) לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה. זוֹהִי אִשָּׁה, אֲבָל אַחֲרֵת לֹא נִקְרְאָת כֶּף, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וּמִשּׁוּם שֶׁאָדָם וְחוּהַ נִבְרְאוּ כְּאַחֵד, כְּתוּב (שם ה) זָכַר וַיִּנְקְבָהּ

בְּרָאָם וַיִּבְרְךְ אֹתָם. שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד הָיוּ. וְעַל זֶה
כָּתוּב, אַחֲזֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי.

בא וּרְאֵה, אֵפוֹד וְחֹשֶׁן - אַחֲזֹר וְקָדַם הָיוּ,
וּכְשֶׁהִפְּהֵן הִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, הָיָה דוּמָה
בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן. וְהָרִי נִתְבָּאֵר שְׂאֵז פָּנָיו הָאִירוּ
וְהָאוֹתִיּוֹת בְּלִטּוֹ, וְעָלוּ לְמַעְלָה מְאִירוֹת, וְאֵז הָיָה
יֹדֵעַ אֵת הַדָּבָר.

ובשום כִּף תִּקְוֵן הַחֹשֶׁן וְתִקְוֵן הָאֵפוֹד כְּאַחַד
נִקְשְׂרוּ, וְאֵף עַל גֹּב שֶׁתִּקְוֵן זֶה אֵינוֹ
כְּתִקְוֵן זֶה, וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד. קֶשֶׁר שֶׁל זֶה בְּזָה,
לְהִתְאַחֵז חֹשֶׁן בְּאֵפוֹד בְּאַרְבַּע טְבָעוֹת שֶׁנִּקְשְׂרוּ
בְּמָקוֹם הַזֶּה וּבְמָקוֹם הַזֶּה. וְהֵם סוּד אוֹתָן
הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁנִּקְשְׂרוּ בְּצַד הַזֶּה שֶׁלְמִטָּה לְאוֹתָם
שֶׁלְמַעְלָה, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אוֹפָנִים וְחַיּוֹת.

כתוב, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
הָאָרֶץ. וּפְרָשׁוּהָ, שֶׁהָרִי הַכֹּל כְּמוֹ כֵן
נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן. כְּמוֹ שֶׁהָעוֹלָם הִתְחַתּוֹן עָשָׂה כְּמוֹ
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְכֹל מַעֲשָׂהוּ שֶׁעָשָׂה כְּמוֹ
שֶׁלְמַעְלָה - כִּי גַם הַמִּשְׁכָּן, כָּל מַעֲשָׂיו הֵם
כְּמַעֲשֵׂה וְכְמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם (הָעֲלִיּוֹן). (ובְּאֵרוֹהָ, כְּדַגְמָא זוּ
נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן, וְכֹל מַעֲשָׂיו שֶׁעָשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה - כְּדַגְמָא שֶׁלְמַעְלָה עָשָׂה. וְכִי

גם כן המשכן, כל מעשיו הם כדגמת מעלה, כדגמת העולם התחתון וכדגמת העולם העליון).

וסוד זה, כל מעשי המשכן, כלם מעשים ותקונים שלמעלה ולמטה, כדי להשרות שכינה בעולם בדיורים העליונים ובדיורים התחתונים. כמו כן גן עדן למטה הוא כמו העליון. וכמו התחתון – כל הציורים וכל הדיוקנאות של העולם כלם שם. ועל כן עבודת המשכן ועבודת שמים וארץ, כלם בסוד אחד.

כתוב (ישעיה מ) **שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וגו'.** פסוק זה פירושו, אבל בא וראה, וכי בשביל שישתכל אדם בעיניו למעלה ומעלה אותם למעלה, יכול להסתכל במה שלא הרשה לדעת ולראות?

אלא, שאו מרום עיניכם – מי שרוצה להסתכל במעשי הקדוש ברוך הוא, יזקף עיניו למעלה ויראה כמה חילות וכמה מחנות מעשים משנים זה מזה, גדולים אלה מאלה, ואז תראו ותשאלו ותאמרו, מי ברא אלה. מי ברא אלה, הרי בארנו סוד של מי, ברא אלה, שהוא מקום שעומד מרום וגנוז ונסתר ולא ידוע ועומד תמיד לשאלה, משום שלא התגלה לאותו מקום.

הַמוֹצֵיאַ בַּמִּסְפָּר צְבָאָם, מֵה זֶה הַמוֹצֵיאַ? אֵלָּא
 מִשׁוּם שְׂאוֹתוֹ מְקוֹם טְמִיר וְגִנוּז, הוּא
 מוֹצֵיא הַכֹּל בְּסוּד הַקּוֹל שְׂיוּצָא מִהַשׁוֹפָר. וְאוֹתוֹ
 קוֹל הוּא מִסְפָּר שֶׁל כָּל הַחִילוֹת הָעֲלִיוֹנִים
 וְחֻשְׁבוֹן שֶׁל הַכֹּל. וּמִשָּׁם נִמְצָא סוּד הָאָמוּנָה
 הָעֲלִיוֹנָה בְּכֹל אוֹתָם צְדָדִים עֲלִיוֹנִים, עַד
 שְׂשׁוּפְעוֹת הַדְּרָגוֹת וְנִמְשְׁכוֹת לְמִטָּה, וְנִפְרָדִים
 כַּמָּה חִילוֹת לְמִינֵיהֶם, וְכֹלֶם עוֹמְדִים בְּחֻשְׁבוֹן
 וְנִקְרָאִים בְּשֵׁם. מֵרַב אוֹנִים – זֶה צַד הַיְמִין. אֲמִיץ
 כַּח – זֶה צַד הַשְּׂמָאל. אִישׁ לֹא נֶעְדָּר – הַצְּדָדִים
 שְׂשׁוּפְעִים מִשְׁנֵי עֲבָרִים.

דְּבַר אַחַר שְׂאוֹ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֵאוּ מִי בָּרָא אֵלֶּה
 – הַפְּסוּק הַזֶּה כְּשֶׁהוֹקֵם הַמְּשַׁכֵּן וְהָיָה
 מִתְתַּקֵּן. כָּל מִי שֶׁרָאָה אֶת הַמְּשַׁכֵּן, הִסְתַּכַּל בּוֹ
 לְמַעַלָּה וּמִטָּה, וְאֵת הַכֹּל רָאָה בַּמְּשַׁכֵּן, מִשׁוּם
 שְׁכָל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן וְהַתַּחְתּוֹן, כְּלָם נִתְקַנּוּ
 בַּמְּשַׁכֵּן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ – כָּל מִי שֶׁרָאָה אוֹתָם
 הִקְרִסִים בַּמְּשַׁכֵּן וְהִסְתַּכַּל בָּהֶם, הָיָה מִסְתַּכַּל
 בְּאוֹר שְׁלָהֶם בְּאוֹר הַכּוֹכָבִים, מִשׁוּם שְׁכָךְ
 עוֹמְדִים הַכּוֹכָבִים בְּרָקִיעַ.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קמח) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת ה' מִן
 הַשָּׁמַיִם וְגו'. בֹּא וְרָאָה, הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה

אמר דוד כנגד סוד השם הקדוש, שהוא כלל של תשבחת הכל. שתי תשבחות הן, כמו סוד השם הקדוש העליון, שהוא הכלל של תשבחת הכל. ואלו: זה, והשבח האחרון, שהוא כללות השבחים של הכל, שכתוב (שם קג) הללויה הללו אל בקדשו וגו'. אבל זה היה על עשרה מינים, וזהו על שבעה, והכל סוד אחד בשם הקדוש.

הללויה הללו את ה' מן השמים, זוהי ראשית של ששה צדדים להתפשט למטה, שזהו סוד שקיים לשאלה, כמו שנאמר (דברים ה) כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך וגו'. עד כאן יש רשות לשאלה. מן היום אשר ברא וגו', ועד קצה השמים – מכאן והלאה לא עומד לשאלה, משום שהוא מקום טמיר וגנוז.

ועל זה, הללו את ה' מן השמים הללוהו במרומים – אלו שני צדדים, (שם רום ההתקלה) ימין ושמאל. ומכאן מתפשטים כל האחרים למטה בסוד הדרגות להתתקן כראוי. הללוהו כל מלאכיו – אלו הם שני עמודים שעומדים תחת הגוף להשעין את הגוף עליהם.

בא וראה, אותם העמודים שהגוף נשען עליהם, עומדים כאן בסוד המלאכים,

משום שְהִירְכִים הֵן שְלִיחִים לְלַכֵּת מִמָּקוֹם
לְמָקוֹם, וּמִסוּד זֶה יוֹצְאִים אוֹתָם שְנִקְרָאִים
מִלְאָכִים, שֶׁהֵם שְלִיחִים לְלַכֵּת בְּשְלִיחוֹת אֲדוֹנָם
מִמָּקוֹם לְמָקוֹם.

הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ - זֶהוּ מָקוֹם שְיִוְצְאִים
מִמֶּנּוּ כָּל הַחֲזִילוֹת הַקְּדוּשִׁים
הָעֲלִיּוֹנִים, סוּד אוֹת הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא
רְשׁוּם בְּכָל שְׁאֵר הַרְבָּבוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ,
שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מ"ח) ה' צְבָאוֹת שְׁמוֹ, אוֹת הוּא בְּכָל
שְׁאֵר הַחֲזִילוֹת וְהַרְבָּבוֹת.

הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח - בּו עוֹמֵד הַסוּד הַזֶּה, וְהוּא
הַשְּׁמֵשׁ לְהָאִיר, וּבו עוֹמְדִים כּוֹכְבִים
עֲלִיּוֹנִים שְׁמַאֲרִים, וּמְזֻלוֹת, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ. אַחַר כֵּן
חוֹזֵר לְמַעְלָה לְאוֹתוֹ מָקוֹם שְׁעוֹמֵד בְּרוּם
הַמְּרוּמִים, וְשֵׁם נִתְקַעִים הַכֹּל, הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם. אַחַר כֵּן הַלְלוּ אֶת ה' מִן הָאָרֶץ. כְּנֶגֶד
אֵלֶּה אֵשׁ וּבְרָד וְגו'.

בא וְרָאָה, אוֹתָם כּוֹכְבִים לְמַטָּה עוֹמְדִים בְּמִשְׁכָּה
שְׁנַמְשָׁכִים מִסוּד הָעֲלִיּוֹן, מִשׁוּם שֶׁהַכֹּל עוֹמֵד
בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ. וּמִשׁוּם כֵּן כָּל אוֹתָם
כוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת מְרוּם הַרְקִיעַ, כְּלָם עוֹמְדִים

לְהַנְהִיג בּוֹ אֶת הָעוֹלָם שְׁלֵמָטָה מִמְּנוֹ, וּמִשֵּׁם
 מִתְפַּשְׁטוֹת דְּרָגוֹת, עַד שְׁעוֹמְדוֹת הַדְּרָגוֹת לְאוֹתָם
 כּוֹכְבִים שְׁלֵמָטָה, שְׁכָלָם אֵין עוֹמְדִים בְּרִשּׁוֹתָם
 כָּלוּם, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְכָלָם עוֹמְדִים בְּרִשּׁוֹת
 שְׁלֵמָעְלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (ישעיה מז) יַעֲמְדוּ נָא
 וְיִוֹשִׁיעֵדְךָ הוֹבְרֵי שָׁמַיִם הַחֲזִיִּים בְּכוֹכְבִים, וְהַכֹּל הוּא
 בְּרִשּׁוֹת וְנִתְבָּאֵר.

וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ וְגו' וְאֵת הַמְּצַנְפֹת שֵׁשׁ
 וְגו'. רַבֵּי יוֹסִי פֶתַח, (שם ב) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית
 הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְגו'.
 וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, כְּשִׁיפְקֵד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶת בֵּית יַעֲקֹב וַיִּקַּם אוֹתָהּ מִן הָעֶפְרַת וְתִתְחַבֵּר
 הַשָּׁמַשׁ בַּלְבָּנָה, אֲזִי נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' – זו
 יְרוּשָׁלַיִם לְמַעְלָה, שְׁתֵּהִיָּה מְתַקְנֶת בְּתַקּוּנֶיהָ
 לְהִיּוֹת נְאוּרָה בְּאוֹר שְׁלֵמָעְלָה, שְׁכָל אוֹרָה אֵינוֹ
 מְתַקֵּן אֶלָּא בְּאוֹר שְׁלֵמָעְלָה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן יֵאֹר
 עָלֶיהָ אוֹר עֲלִיּוֹן עַל אֶחָד פִּי שְׁבַעָה מְמָה שְׁהִיְתָה
 מְקַדֵּם לָכֵן, כְּכַתּוּב (שם ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
 הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם וְגו'.

בְּרֹאשׁ הַהָרִים, בְּרֹאשֵׁי הַהָרִים הָיָה צָרִיף
 לְהִיּוֹת! מַה זֶה בְּרֹאשׁ? אֶלָּא הָאוֹר
 הַזֶּה שְׁיִהְיֶה לָּהּ, בְּרֹאשׁ הַהָרִים הוּא. וּמִיָּהוּ

ראש הָהָרִים? זֶה הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל שֶׁהוּא רֹאשׁ
הָהָרִים, הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל צַד הַיָּמִין. וְזֶהוּ שֶׁמִּתְקַן
אֶת הַבַּיִת תָּמִיד וּמְבָרֵךְ אוֹתָהּ לְהָאִיר פְּנֵיהָ. וְעַל
זֶה, יִהְיֶה נִכּוֹן.

וּבַמּוֹה יִתְקַן אוֹתָהּ? בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁהֵם כְּמוֹ
שֶׁלֹמֶעֱלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ. וְאוֹתָם לְבוּשִׁים
כָּלֵם עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ. וְהַבַּיִת הַזֶּה, כְּשִׂיִּהְיָה
מִתְקַן בְּרֹאשׁ הָהָרִים הַזֶּה, שֶׁהוּא הַכֶּהֱן הַגָּדוֹל, אֲזַי
נִקְשָׁר וּמִתְעַלָּה לְמַעְלָה בְּקִיּוּם עֲלִיּוֹן, וַיֵּאֹר
הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן. (יח) וְזֶהוּ וְנִשְׂא
מִגְבְּעוֹת, מִכָּל שְׂאֵר הַחִילּוֹת וְהַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים.
וְאֲזַי, וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם.

בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהַכֶּהֱן שֶׁלֹמֶטָה פּוֹרֵשׁ יָדָיו,
אֲזַי רוּחַ עֲלִיּוֹנָה מְאִירָה וְיוֹצֵאת, וְכָל
הַמְּאוֹרוֹת מְאִירִים, וְהָאוֹרוֹת נִמְשָׁכִים וְנִאוֹרִים
וְנִקְשָׁרִים אֵלָהּ בְּאֵלָהּ, עַד שִׁיאִירוּ אֶת פְּנֵיהָ שֶׁל
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל עַל יְדֵי הָאוֹר הָרֹאשׁוֹן שֶׁהוּא
הַכֶּהֱן. וְכִשְׁהַכֶּהֱן מִתְעוֹרֵר לְמַטָּה, כֵּהֵן מִתְעוֹרֵר
לְמַעְלָה. וּבִמְעֻשִׁים שֶׁלֹמֶטָה מִתְעוֹרֶרֶת
הֵתְעוֹרֶרֶת שֶׁלֹמֶעֱלָה.

וְעַל זֶה, נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הָהָרִים וְגו',
וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. מִשׁוּם שֶׁעֲכָשׁוּ, כָּל

שְׁאָר הָעַמִּים יֵשׁ לָהֶם מִמְּנִים בְּרַקִּיעַ עֲלֵיהֶם,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִבְעַר אוֹתָם וַיִּפִּיל אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִשְׁלֹטוֹנָם, שְׁפָתוֹב (ישעיה כד) יִפְקֹד ה'
 עַל צָבָא הַמָּרוֹם בְּמָרוֹם. וְכִיּוֹן שְׁכָלָם יַעֲבְרוּ
 מִשְׁלֹטוֹנָם, אֲזִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְחַזֵּק לְבָדוֹ,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ב) וְנִשְׁגָּב ה' לְבָדוֹ בַּיּוֹם הַהוּא.
 וְאֲזִי, וְנִהְרָו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב וְהִלְכוּ
 עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה' אֶל בַּיִת
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְגו'.

וְהַכֹּהֵן הוּא בְּשַׁעֲהַ שְׁהַכְּהֵן, שֶׁהוּא רֹאשׁ הַהָרִים,
 יְאִיר לָהּ, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ, שֵׁשׁ
 הֵם בְּכָל הַצְּדָדִים שֶׁיְאִיר לָהּ, שֶׁהָרִי בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ
 יְאִיר לָהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים
 בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זְמַן הוּא לְלַכֵּת עִם
 הַשְּׂכִינָה, מִשּׁוּם שֶׁשְׂכִינָה לֹא תִשָּׂרֵה עֲלֵינוּ אֶלָּא
 מִתּוֹךְ דְּבָרֵי תוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי שֶׁהוּא
 הָרֹאשׁ, יִפְתַּח בְּרֹאשׁוֹ.

פִּתַּח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קיט) צָעִיר אָנֹכִי
 וְנִבְזָה פְקֻדִיךָ לֹא שְׁכַחְתִּי. צָעִיר אָנֹכִי
 וְנִבְזָה – דָּוִד הַמֶּלֶךְ לִפְעָמִים מִשִּׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ,

שְׁכָתוֹב (שם יח) וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ
 עַד עוֹלָם. וְכָתוֹב (שמואל-ב כג) נֶאֱמַר דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל וְנֶאֱמַר
 הַגִּבּוֹר הוֹקֵם עַל מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וּלְפַעְמִים
 עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ עָנִי, שְׁכָתוֹב (תהלים פו) כִּי עָנִי
 וְאֲבִיוֹן אָנִי. וְכָתוֹב צָעִיר אֲנִי וְנִבְזָה. וְהוּא אוֹמֵר,
 אָבֶן מֵאֶסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵהוּ.

אָלֵא, בְּזִמְן שֶׁהָיָה עוֹלָה בְּדֶרֶגַת הַשְּׁלוֹם
 וְהִתְעַלָּה בְּדִין שֶׁל אֱמֶת וְהָיָה שׁוֹלֵט עַל
 שׁוֹנְאָיו, הָיָה מְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ. וּבְזִמְן שֶׁרָאָה אֶת
 עֲצָמוֹ בְּצָרָה וְשׁוֹנְאָיו דוֹחֲקִים אוֹתוֹ, אָז הִנְמִיךְ
 אֶת עֲצָמוֹ, וְהָיָה קוֹרָא לְעֲצָמוֹ עָנִי, קִטְן לְכָלֵם.
 מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁלְּפַעְמִים הָיָה שׁוֹלֵט,
 וּלְפַעְמִים הָיָה בְּצָרָה שֶׁל שׁוֹנְאָיו.

וְעַם כָּל זֶה, הוּא שֶׁלֵּט עֲלֵיהֶם תָּמִיד וְלֹא יִכְלוּ
 לוֹ. וְדָוִד הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הָיָה מְשַׁפִּיל עֲצָמוֹ
 לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּנְמִיךְ עֲצָמוֹ לְפָנָיו
 הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְזַקֵּף אוֹתוֹ עַל הַכֹּל,
 וּמִשּׁוֹם כֶּף הַתְּרַצָּה בּוֹ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. בְּעוֹלָם הַזֶּה – שְׁכָתוֹב (ישעיה לו)
 וַגִּנּוֹתַי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעְנֵי וּלְמַעַן
 דָּוִד עַבְדִּי. וּבְעוֹלָם הַבָּא – שְׁכָתוֹב (הושע ג) וּבִקְשׁוּ
 אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכְכֶם וּפְחָדוֹ אֶל ה' וְאֶל

טובו בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים. דָּוִד הוּא הָיָה מֶלֶךְ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְדוֹד יִהְיֶה מֶלֶךְ לְעֵתִיד לְבָא. וְעַל זֶה אָמַר,
אָבֵן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מִחֲזִיר פָּנָיו וְלֹא
מֵאִיר לְלִבְנָה, מְעַבֵּר אֹרֶה (לְלִבְנָה) וְלֹא
מֵאִירָה, וְאִזּוֹ הִיא בְּעֵנֵי בְּכָל הַצְּדָדִים, וְנִתְקַדְּרַת
וְאִין לָהּ אֹרֶךְ כָּלָל. וּכְשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ חוֹזֵר נִגְדָה וּמֵאִיר
לָהּ, אִזּוֹ פְּנֵיהָ מֵאִירוֹת, וְהִיא מְתַקְּשֶׁת אֵלָיו
כְּנִקְבָה שֶׁמְתַקְּשֶׁת אֶל הַזָּכֵר, וְאִזּוֹ הִיא שׁוֹלֶטֶת
בְּשִׁלְטוֹן הָעוֹלָם.

ויעל זֶה דָּוִד הָיָה מְעַטֵּר עֲצָמוֹ בְּאוֹתוֹ גִּזְוֹן מִמֶּשׁ.
לְפַעֲמִים הוּא עָנִי, וְלְפַעֲמִים הוּא בְּעֶשֶׂר
וּבְעֶשְׂרֵי רוֹת הַכֹּל, וּמִשׁוּם כֵּן הָיָה אוֹמֵר צָעִיר
אָנֹכִי וְנִבְזָה. וְעַם כָּל זֶה – פְּקַדִּיף לֹא שְׁכַחְתִּי.
כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לְאָדָם לְהִיּוֹת נִבְזָה בְּעֵינָיו, (וְנִבְזָה. וְמָה אִם
דָּוִד הַמֶּלֶךְ כֵּן, כֹּל שֶׁכֵּן אָדָם אַחֵר שֵׁשׁ לוֹ) לְהַשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל, לְהִיּוֹתוֹ כְּלִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֶּה
בוֹ, וְהֵרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָה נב) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָ
רוּחַ. עֲכָשׁוּ אֲנִי אֶפְתַּח בְּרֹאשׁ.

פְּתַח וְאָמַר, (יִחְזַקְאֵל מ) וַיָּבִיא אוֹתִי שָׁמָּה וְהִנֵּה אִישׁ
מֵרְאֵהוּ כְּמֵרְאֵה נַחֲשֶׁת וּפְתִיל פְּשֵׁתִים בְּיָדוֹ

וְקַנְיָה הַמְדָּה וְהוּא עֵמֶד בְּשָׁעָר. אֵת זֶה רָאָה
 יַחְזִקְאֵל בְּאוֹתוֹ מְרֵאָה הַנְּבוּאָה, וְזֶהוּ אִישׁ, שֶׁהוּא
 שְׁלִיחַ בְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים.

וְכַאֲן לֹא אָמַר אֶלָּא רַק אִישׁ, וְלֹא אָמַר אִישׁ
 לְבוּשׁ הַבְּדִים. אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁעָשָׂה
 שְׁלִיחוֹת לְעֲשׂוֹת דִּין אוֹ לְהִרְאוֹת דִּין – נִקְרָא
 לְבוּשׁ הַבְּדִים. וּבְשָׁעָה שֶׁלֹּא בָּא לְכַךְ – הַשְׁתַּנָּה
 לְגוֹן אַחֵר. כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ – כִּי שׁוֹנֶה הַמְרֵאָה שְׁלוֹ
 בְּאוֹתָם לְבוֹשִׁים וְהַשְׁתַּנָּה מְלַבְּוֹשִׁים לְלְבוֹשִׁים,
 מְשׁוּם שֶׁהוּא תָּמִיד בְּצַד שְׂמֹאל, וְכַמָּה גּוֹנִים הֵם
 שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְכָל אוֹתָם שְׂבָאִים מִן הַצַּד שְׁלוֹ.
מְרֵאָהוּ כְּמֵרֵאָה נְחֻשֶׁת – כַּאֲן מִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ
 לְבוּשׁ שֶׁהֵם טוֹרֵי נְחֻשֶׁת, שֶׁנִּקְרָאִים
 הַרֵי נְחֻשֶׁת, וְזֶה הֵבִיא מְדָה לְעֲשׂוֹת מְדִידָה. זֶה
 (קְנֵי הַמְדָּה) אֵינוֹ הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה הַנְּעֵלָם וְהַגְּנוּז,
 אֶלָּא מִשֶּׁם יוֹצֵא הַקְּנֵי הַזֶּה לְמִטָּה, שֶׁנִּגְשֵׁם
 מִתּוֹךְ אוֹר שֶׁנִּשְׁאָר מֵהַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמִּסְתַּלַּק
 לְמַעְלָה וְנִחְקַק תּוֹךְ הַסִּפִּיר שֶׁנוֹצֵץ וְלֹא נוֹדַע.
 וְעַל כֵּן אוֹתוֹ קְנֵי הַמְדָּה עוֹמֵד בְּמְדִידַת הַמְדָּה
 שְׁעוֹמְדַת לְמִטָּה.

וְלִפְעָמָם קְנֵי הַמְדָּה, וְלִפְעָמִים קוֹ הַמְדָּה, וְעַל
 זֶה פִּתִּיל וְקְנֵי, וְהַכֹּל מְדָה לְעֲשׂוֹת

מְדִידָה. (שם) כָּל הַמְדִידוֹת שֶׁל יַחְזִקָאֵל הָיוּ
בְּאוֹתוֹ קִנְיַת הַמְדָּה, וּבִמְעֻשָׁה הַמְשָׁכָן הַכֹּל הָיָה
בְּקוֹ הַמְדָּה.

בְּמִשְׁכָּן, בְּאוֹתָהּ מְדִידָה שְׁלֵמֻטָּה, שֶׁהִיא קוֹ
הַמְדָּה, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ הַפְּתִיל,
שֶׁכְּשֶׁמֶתְחִיל לְהִתְפַּשֵּׁט, בְּכֹל אִמָּה קָשָׁר אֶחָד,
וּבְאוֹתָהּ מְדָה מוֹדֵד, וְנִקְרָא אִמָּה. וּמִשּׁוֹם כֵּן,
(שְׁמוֹת כו) שְׁמֵנָה וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה, שֶׁזֶה אֲרָךְ, וְרוֹחֵב
אֲרִבַּע בְּאִמָּה, וְלֹא כְּתוֹב אֲרִבַּע אֲמוֹת, מִשּׁוֹם
שֶׁאִמָּה הָיָה מוֹדֵד לְכֹל צַד.

זֶה יוֹצֵא מִסוּד הַמְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהַמְדִידָה שֶׁל
זֶה לְמֻטָּה, מֵהַמְדִידָה הַזֹּאת שְׁלֵמֻעָלָה נִמְצָאת.
הַמְדִידָה שְׁלֵמֻטָּה קִטְנָה אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
צְדָדִים, וְכֹל צַד וְצַד שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֶלֶף אֲמוֹת, וְעַל
כֵּן אִמָּה אַחַת הוֹלֶכֶת בְּכֹלֵן, וְאוֹתָהּ אִמָּה שֶׁזֶה
מוֹדֵד, מִתְפַּשֵּׁט קוֹ הַמְדָּה וְנִתְגַּלִּית עוֹד אִמָּה
וּמוֹדֵד, וְכֵן בְּכֹל אוֹתָן מְדִידוֹת. (שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֶלֶף אֲמוֹת
מִתְפַּשֵּׁט קוֹ הַמְדָּה וְנִתְגַּלִּית אִמָּה וּמוֹדֵד, וְכֵן בְּכֹל אוֹתָן מְדִידוֹת, וְעַל זֶה אִמָּה
אַחַת הוֹלֶכֶת בְּכֹלֵם, וְהִיא אִמָּה שְׁמוֹדֵדֵת זֶה מוֹדֵדֵת זֶה).

שְׁמֵנָה וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה, הוּא אֲרָךְ שֶׁל אִמָּה
אַחַת, וְהָרוֹחֵב אֲרִבַּע בְּאוֹתָהּ אִמָּה.

נמצא אמה אחת שהיא שלשים ושנים שלישים.
 כמו שנאמר (ישעיה מ) וְכֹל בִּשְׁלֹשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ, וְהֵם
 שלשים ושנים, כנגד שלשים ושנים שבילים
 שיוצאים מלמעלה.

וכאשר נעשית מדת הארץ במדידה הזו, היא
 ארבעה צדדים אותו הארץ. וכל צד
 שבע אמות, שלכך עולות אותן שבע אמות
 לארבעה צדדים בסוד של שבע, (ומתחומים) שהם
 עשרים ושמונה שהם בארץ, משום ששבע הוא
 סוד עליון בכל. וכל אותם שלשים ושנים
 שבילים כלולים בשבע, בסוד השם הקדוש.

ואם תאמר, הרי כתוב מדה אחת לכל היריעת –
 ודאי שזו מדה אחת, אף על גב
 שהתפשטה אמה אחר אמה, וזה אחר זה, והכל
 בסוד (מסוד) המאור העליון זה בא, להיות מעלה
 ומטה מדה אחת.

וזוהי המדה שהיא בקדשה יתרה, משום שיש
 מדה אחרת שהיא לכסות על זו שהיא
 בפנים. שהרי במדה אחרת שמכסה על זה עולה
 בחשבון לחשבון שלשים וארבע, ובפנים
 לחשבון שלשים ושתים, (שהיא לכסות על זה שהיא לבפנים

ועולה כחשבון, כחשבון שלשים וארבע, ולכחון לחשבון שלשים ושתיים)
 וזהו סוד שמכסה זה על זה, שלשים ושתיים
 לבפנים – שלשים וארבע (שלשים ושתיים הוא עומד בפנים,
 שלשים וארבע הוא עומד) בחון.

משום שהרי מדה ראשונה, שהיא קדושה
 בגונים קדושים, שהם שש משזר
 ותכלת וארגמן ותולעת שני, אלו גונים קדושים,
 וכל חשבוננו עולה לחשבון שלשים ושתיים.
 ומדה שניה, שהיא לחון לכסות על זה, עולה
 לחשבון שלשים וארבע, וזהו סוד הכתוב (תהלים
 מא) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה'.
 ביום רעה ממש ימלטהו ה'.

סוד החשבון לפנים, שהוא סוד שלשים ושתיים.
 ובאותו חשבון של בחון מה כתוב? ועשית
 יריעת עזים. יריעת עזים, למה עזים? אלא הסוד
 הגון שלו, לתת מקום בסוד הקדש, ומשום כך
 יריעת עזים ודאי. כתוב (שיר ו) אל גנת אגוז ירדתי
 וגו', הרי פרשוה, אבל מה אגוז יש לו קלפה
 שמקיפה ומכסה את המח, והמח מבפנים, אף
 כך בכל דבר של קדש – הקדשה בפנים, והצד
 האחר בחון. וסוד זה – (חבקוק א) רשע מכתיר את
 הצדיק. ועל כן נקרא אגוז, והרי פרשוה.

בא וְרָאָה, בְּאוֹתוֹ שְׁבַחוּךָ – כָּל מֵה שְׁמוֹסִיף,
 גּוֹרֵעַ. וְסִימְנָךְ פְּרֵי הַחֶגֶג, שְׁמַתְמַעֲטִים
 וְהוֹלְכִים. אֵף כָּאֵן גַּם, בְּמֵה שְׁבַפְנִים כְּתוּב, וְאֵת
 הַמְשָׁכֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעַת. וּבְמֵה שְׁבַחוּךָ כְּתוּב,
 עֲשֵׂתִי עֲשֶׂרָה יְרִיעַת. הוֹסִיף אוֹתִיּוֹת וְגֵרַע
 מֵהַחֲשֻׁבוֹן. הוֹסִיף חֲשֻׁבוֹן וְגֵרַע (אוֹתִיּוֹת). הוֹסִיף
 חֲשֻׁבוֹן, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת כו) אֲרֵךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת
 שְׁלֹשִׁים בָּאָמָה וְרַחֵב אַרְבַּע בָּאָמָה הַיְרִיעָה.
 וּכְשַׁעוֹלָה לְחֲשֻׁבוֹן, עוֹלָה לְחֲשֻׁבוֹן שְׁלֹשִׁים
 וְאַרְבַּע, שְׂאִין בְּכָל אוֹתָם מִיְנֵי הָעֲנִי כְּמוֹ אוֹתוֹ
 שְׁנִקְרָא ד"ל. וּמִשׁוּם כֶּךָ, כְּשַׁעוֹלָה לְחֲשֻׁבוֹן יוֹתֵר,
 עוֹלָה בְּחֶסֶדוֹן.

וּכְשֶׁהוּא גּוֹרֵעַ בְּחֲשֻׁבוֹן (גּוֹרֵעַ), עוֹלָה בְּעֲלִיָּה,
 שְׁעוֹלָה לְסוּד שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם,
 שֶׁהֵם סוּד כָּל הָאָמוּנָה, וְהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.
 וְלִכֵּן זֶה עוֹלָה וְזֶה גּוֹרֵעַ. זֶה עוֹלָה וְגּוֹרֵעַ, וְזֶה
 גּוֹרֵעַ וְעוֹלָה. זֶה לְפָנִים, וְזֶה לְחוּץ.

קוּ הַמִּדָּה הַזֶּה מִתְחִיל לְהִתְפַּשֵּׁט וּמוֹדֵד הַמִּדָּה
 לְקַרְשִׁים, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת לו) וַיַּעַשׂ אֵת הַקַּרְשִׁים
 לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים. וְאֵלוֹ הֵם סוּד
 הַשְּׂרָפִים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכָתוּב עֲצֵי שֹׁטִים
 עֲמֻדִים, וְכָתוּב (ישעיה ו) שְׂרָפִים עֲמֻדִים.

מְדִידַת הַמְּדָה הַזֹּה – עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ
וְאַמָּה וַחֲצֵי הָאַמָּה. כָּאֵן כְּתוּב עֶשֶׂר
אַמּוֹת, וְלֹא כְּתוּב עֶשֶׂר בְּאַמָּה. אֱלוֹ שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ
שְׁלֹשׁ שֶׁהֵן תִּשְׁעֵי, וְאַחַד שְׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ
רוּחַ אַחַת שְׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם.

וְהָרִי אֲמַרְנּוּ כִּמָּה הוּא שְׁעוֹר הָאַמָּה, וְזֶהוּ
סוּד הַשְּׁעוֹר – אַחַת עֶשְׂרֵה וַחֲצֵי,
שְׁעוּלִים וְלֹא עוּלִים, מִשּׁוּם שְׁגוּרְעִים מֵאוֹתָם
הָאוּפְנִים. וּפְרָשׁוּהָ בְּסוּד הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהֵם עֶשְׂרִים, עֶשֶׂר לְצַד זֶה וְעֶשֶׂר לְצַד זֶה, עַד
שְׁעוּלִים לְסוּד הַשְּׂרָפִים הָעֲלִיוֹנִים. וְאַחַר כֵּן
עוֹלָה סוּד הַקְּדֹשׁ עַד שְׁכָלָם מִתְעוֹרְרִים (נִפְגְּשִׁים)
בְּסוּד אוֹתוֹ הַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהָ,
וְלִכֵּן חֲצֵי יֵשׁ בּוֹ בְּלֹא שְׁלֵמוֹת.

סוּד הַמְּדָה הַזֹּה, לְעֶשְׂרִים קָרְשִׁים הֵם מֵאֲתֵימִם
וְשְׁלֹשִׁים, וְכֹל זֶה עוֹמֵד בְּמְדִידָה בְּחֻשְׁבוֹן,
וְכֵן עוֹלָה כָּל חֻשְׁבוֹן שְׁיִוְצָא מֵהַמְּדִידָה הַזֹּה בְּסוּד
אוֹתָם הַשְּׂרָפִים.

יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן שְׁאֲמַרְנּוּ, שֶׁהֵם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים,
סוּד הַשָּׁמַיִם, וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ (תְּהִלִּים קד)
נוֹטָה שָׁמַיִם כִּיְרִיעָה. וְהַסוּד שֶׁל זֶה בְּאוֹתוֹ חֻשְׁבוֹן

שְׁאֲמַרְנוּ. וַיֵּשׁ יְרִיעוֹת שְׁאֲמַרְנוּ בְּסוּד אֶחָד, וַיֵּשׁ יְרִיעוֹת בְּסוּד אֶחָד, וְהֵכֵל הוּא בְּסוּד שְׁלֹמֶעֱלָה. וְעַל כֵּן הֵכֵל הוּא כְּדֵי לְדַעַת חֻכְמָה שֶׁל כָּל צַד וְצַד וְכָל דָּבָר וְדָבָר. וְעַל כֵּן מִבְּחִין אָדָם בֵּין טוֹב לְרָע, בֵּין סוּד הַחֻכְמָה וּבֵין דָּבָר שְׁאִינוּ עוֹמְדִים בְּחֻכְמָה. וּבְסוּד הַמְּדִידָה הָרֵאשׁוֹנָה הָרִי נִתְבָּאֵר בְּכֻמָּה צְדָדִים הוּא.

סדר הלימוד ליום ל שבט [יום 148 בשנה]

הַסּוּד הַזֶּה סוּד הָאָרוֹן שְׁעוֹמֵד בְּחֻשְׁבוֹן מִמָּה שֶׁהוּא נוֹטֵל וּמִמָּה שֶׁהוּא מְקַבֵּל וּמִמָּה שְׁיֵשׁ בוֹ. וּמִמָּה הוּא מְקַבֵּל? שֶׁהוּא שְׁנֵי צְדָדִים, וְלוֹקַח מֵאוֹתָם שְׁנֵי צְדָדִים. וְעַל כֵּן אִמָּה הִיא בְּצַד זֶה וְאִמָּה בְּצַד זֶה, וְחֻצֵי מִמְנוּ. וּמִשׁוּם כֵּן, (שְׁמוֹת כ"ה) אֲמַתִּים וְחֻצֵי אֲרָכּוּ. אֲמַתִּים מִשְׁנֵי צְדָדִים, וְחֻצֵי שְׁלוֹ, הָרִי זֶה בְּאֲרָךְ. בְּרוּחַב וּבְגִבָּה אִמָּה וְחֻצֵי, אֶחָד מֵאוֹתוֹ צַד יוֹתֵר, שְׁנוֹטֵל כְּמוֹ שְׁיָמִין וּשְׁמָאל, וְחֻצֵי שְׁלוֹ. שֶׁהָרִי אֵין שׁוֹרֵה הַדָּבָר אֶלָּא עַל דָּבָר, וּמִשׁוּם כֵּן חֻצֵי בְּכָל חֻשְׁבוֹן וְחֻשְׁבוֹן, וּמִשׁוּם כֵּן הָאָרוֹן מְקַבֵּל מֵהֵכֵל וְעוֹמֵד בְּסוּד הַחֻשְׁבוֹן שֶׁל הֵכֵל.

וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, עַל מֵה הוּא מְצַפֶּה בְּזֶהָב בְּפָנָיִם
 וּבַחוּץ, וְהָרִי הוּא שְׁעוֹר לְעֶמֶד בְּמִדְיָה
 רֵאשׁוּנָה? וְהַכֹּל עוֹמֵד בְּסוּד אֶחָד. הַשְּׁלֶחַן כְּמוֹ
 כֵּן, שְׁמוּדָד בְּאוֹתוֹ הַשְּׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן.

אָבֵל מְדִידַת הָאָרוֹן הַזֶּה, שְׁעוֹמֶדֶת בְּסוּד הַתּוֹרָה
 וּבְאוֹתָהּ מְדָה רֵאשׁוּנָה שְׁאָמַר אָבָא, אֵין
 בָּהּ לְעֲשׂוֹת שְׁעוֹר יוֹתֵר כְּמוֹ שֶׁהוּא גְּלָהּ בְּסוּד
 לְחַכְמִים הָעֲלִיּוֹנִים לְדַעַת בָּהּ אֶת סוּד הַחֲכָמָה,
 לְהַבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה לְחֲכָמָה
 אַחֲרָת, כֹּלָם מַעֲשִׂים אַחֲרִים, כֹּלָם בְּמִדְיַת הָאָמָה
 בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה, פָּרַט לְמִדַּת הַחֲשָׁן שֶׁהִיא זָרָת,
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

בֵּא וּרְאָה, הַכְּתָנֶת (אָף עַל גַּב) שֶׁל כֹּלָם נֶעֱשׂוּ בְּסוּד
 הַקֶּדֶשׁ, הַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ, וּבְמַעֲשֵׂה
 שֶׁל שֵׁשׁ, וְעוֹמֵד בְּשֵׁשׁ. וְכֹלָם תְּקוּנִים לְהַתְּלִיבֵשׁ
 וּלְהַתְּקִין בָּהֶם שֵׁשׁ וּבְסוּד שֶׁל שֵׁשׁ.

וְהַכֹּל בְּסוּד שֶׁל קוֹ הַמְּדָה. וּקְנֵה הַמְּדָה בְּאוֹתָהּ
 מְדִידַת יְחֻזְקָאֵל, מְשׁוּם שֶׁהוּא בֵּית
 לְהַתְּקִים (מְשׁוּם זֶה הַבֵּית לֹא הַתְּקִים) בְּמִקוּמוֹ בְּאוֹתָם
 כְּתָלִים, בְּאוֹתָן חוֹמוֹת, בְּאוֹתָם פְּתָחִים וּבְאוֹתָן
 דְּלָתוֹת כְּדֵי לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּמִדְיָה.

אָבֵל לְעֵתִיד לְבֹא מֵה כְּתוּב בְּאוֹתָהּ הַמִּדָּה?

(יחזקאל מא) וְרַחֲבָה וְנִסְכָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה.

בְּשַׁעַה שְׂיִתְחִילוּ לְבִנוֹתָהּ, קָנָה הַמִּדָּה הַזֶּה עוֹלָה
לְמַעְלָה לְמַעְלָה, לְאַרְךָ וְלְרַחֲב, שְׂתִהְיֶה
הַתְּפֹשֶׁטוֹת הַבֵּית לְכֹל הַצְּדָדִים וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ עָלֶיהָ
לְרַע, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה, שְׂכָתוֹב (זכריה ט) וְדַמְשֶׁק
מְנוּחָתוֹ. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא יִמָּצֵא דִין בְּעוֹלָם,
מְשׁוּם כֶּךָ הַכֹּל מִתְקַיֵּם עַל מְקוֹמוֹ בְּקִיּוּם שָׁלֵם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב-ז) לֹא יִרְגְּזוּ עוֹד וְלֹא יִסִּיפוּ בְּנֵי
עוֹלָה לְעֵנוֹתוֹ וְגו'.

וּבֵא רֵאֵה, כָּל הַמִּדּוֹת וְכֹל הַמִּדְּיִדוֹת, כְּלָן

עוֹמְדוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, (וְכֹל הַמִּדְּיִדוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה

וְהַבֵּית הַזֶּה, כְּלָם) כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּסוּד כְּמוֹ
שֶׁלְּמַעְלָה, לְקָשֶׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם
שֶׁלְּמַעְלָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד בְּסוּד אֶחָד. וּבְאוֹת
זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר לְחַדֵּשׁ אֶת
הָעוֹלָם, אֲזוּ יִמָּצְאוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּסוּד אֶחָד,
וְכַבּוּדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל, וְאֲזוּ כְּתוּב
(זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֶחְרִיו וְאָמַר, (תהלים כה) סוּד

ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. פְּסוּק זֶה

הָרִי פִּרְשׁוּהוּ, אָבֵל סוּד ה' לִירְאָיו - אוֹתוֹ סוּד

עֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד בְּגִנְיֹזוֹת, (שהוא סתום ונגנז) לֹא עוֹמֵד
 אֲלָא לִירְאָיו, שֶׁהֵם יִרְאִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 תָּמִיד, וְהֵם רְאוּיִים לְאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים,
 וְשִׁיְהִיו אוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים בְּגִנְיֹזוֹת וּבְנִסְתָּר
 כְּרְאוּי, מִשּׁוּם שֶׁהֵם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם – הַסּוּד שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּבְרִית
 הַקְּדוּשׁ, לְהוֹדִיעֵם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְקוּם שְׁעוֹמֵד
 לְהַגְלוֹת וְלִדְעַת.

וְעוֹד, סוּד ה' לִירְאָיו – שֶׁהֵם סוּדוֹת הָעוֹמְדִים
 בִּירְאָה, וְאוֹתָם יִרְאִי חֲטָא יִרְאִים בְּהֵם
 בְּאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
 – לְדַעַת וּלְפָרֵשׁ דְּבָרִים, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָם הַדְּבָרִים
 עוֹמְדִים לְפָרוּשׁ.

בא וּרְאָה, בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת נְחֻקָּק
 הָעוֹלָם וְהַתְּקִיָּם, וְכֻלָּם עֲטָרָה שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוּשׁ. כְּשֶׁמְצַטְרְפוֹת, עוֹלוֹת בְּאוֹתִיּוֹת שְׁלִמְעָלָה
 וְיוֹרְדוֹת לְמַטָּה, מִתְעַטְרוֹת בְּעֲטָרוֹת בְּאַרְבַּעַת
 צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְיִכּוּל לְהַתְּקִיָּם.

אחר כִּךְ יֵצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת וּבְרְאוּ אֶת הָעוֹלָם
 לְמַעְלָה וּמַטָּה, בְּעוֹלָם הַיְחוּד וּבְעוֹלָם
 הַפְּרוּד, וְנִקְרְאוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) הָרִי בְּתֵר, הָרִי הַפְּרוּד

שְׁנֵשְׁקִים, כְּשֶׁצַד הַדְּרוֹם מִתְחִיל לְקָרֵב אֵלָיו, וְאִז
הַמַּיִם שׁוֹפְעִים, וּבִכְחַץ הַזֶּה שְׁלֹמֶעֱלָה שׁוֹפֵעַ, וְהַכֹּל
הוּא בְּשִׂמְחָה.

כְּשֶׁהַמַּחְשָׁבָה עוֹלָה בְּרָצוֹן שֶׁל הַשְּׂמִיחָה
מִטְמִיר כָּל הַטְּמִירִים, מְגִיעַ
וְשׁוֹפֵעַ מִתּוֹכָהּ זֶהר אֶחָד, וּמִתְקַרְבִּים זֶה בְּזֶה,
וְהָרִי פֶּרְשׁוּהָ.

וְאוֹתָן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הֵן סוּד עֲלִיּוֹן,
וּבָהֵן נִבְרָא הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם
הַתְּתוֹן, וְהֵן הַקִּיּוּם וְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְעַל שֶׁהֵן
סוּד הָעוֹלָמוֹת, כְּתוּב סוּד ה' לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם. זֶה סוּד הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקוֹת בְּהַצְנַע,
מִפְּרָשׁוֹת בְּחֻקֵּי קוּתֵיּוֹ בְּגִלּוּי.

כְּתוּב (שְׁמוֹת כ"ו) וְנָתַתְּ אֵל חֶשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת
הָאוּרִים וְאֶת הַתַּמִּים, וְהָרִי פֶּרְשׁוּהָ. אֶת
הָאוּרִים – שְׁמַאֲרִים סוּד הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה,
זוֹהֵי חֲקִיקַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּסוּד שֶׁל אַרְבָּעִים
וּשְׁתַּיִם שְׂבָהֵן נִבְרָאוּ הָעוֹלָמוֹת וְהָיוּ מְשַׁקְעוֹת בּוֹ.
וְאֶת הַתַּמִּים – סוּד אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שְׁכֻלוֹת
בְּמָקוֹם הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁאִינָה מְאִירָה, וְהִיא
מִתְנַהֶגֶת (נְאוּרָה) בְּע"ב אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת, שֶׁהֵן סוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְכֵלֶן נִקְרְאוֹת אוּרִים וְתַמִּים.

בא וְרָאָה, כְּשֹׂאוֹתֶיךָ אוֹתִיּוֹת מְשַׁקְעוֹת שָׁם, בְּאוֹתוֹ כַּח, מְאִירוֹת אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת בְּחֻקֵּיךָ אוֹתָם שְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים, וּמְאִירִים אוֹ נְחֻשְׁכִים, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד אוֹתֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. וְאוֹתֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּאוֹת עַל סוּד הַתּוֹרָה, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּאִים (בְּבִרְאוֹ) בְּסוּד שֶׁל אֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת. הַשְּׁמוֹת הֵלְלוּ הָיוּ גְנוּזִים מְשַׁקְעִים שָׁם, וּבְשְׁמוֹת הַשְּׂבָטִים הָיוּ הָאוֹתִיּוֹת שְׁלֵהֶם בּוֹלְטוֹת לְמַעַלָּה. וְעַל כֵּן הַכֹּל מְסוּד אוֹתֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת, וְהַכֹּל בְּאֲרָנוֹ.

וְהָרִי נֶאֱמַר בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. ב' – שֶׁהַתּוֹרָה הִתְחִילָה בָּהּ, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ, ב' בְּרָא וְדָאִי בְּכַח עֲלִיּוֹן, בְּתַקְּףָ שֶׁל סוּד אוֹתֶיךָ הָאוֹתִיּוֹת. ב' נִקְבְּהָ, א' זָכַר. כְּמוֹ שֶׁב' בְּרָא, גַּם כֶּךָ א', הוֹצִיא אוֹתִיּוֹת, כָּלֵל כָּל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם הָאוֹתִיּוֹת.

ה' – זוּוּג אֶחָד עִם שְׁמַיִם לְתַת לָהּ חַיִּים וְלְהַשְׁרוֹת לָהּ. ו' – הָאָרֶץ, לְתַת לָהּ מְזוּן וְלְתַקֵּן לָהּ סְפוּקָה הָרְאוּי לָהּ. וְסוּד זֶה בְּרֵאשִׁית וְגו', עַד הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. ו' וְאֵת – כָּלֵל שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְנִזְוֵנִית הָאָרֶץ, וְהָאָרֶץ

כֹּלְלַת אוֹתָן לְתוֹכָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת א) כָּל
הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל הַיָּם. וְהֵינּוּ סוּד וְאֵת הָאָרֶץ,
שְׁכוֹנֵסֶת הַכֹּל לְתוֹכָהּ וּמִקְבֵּלַת אוֹתָם. הָאָרֶץ
נוֹטְלַת ו' וּמִקְבֵּלַת אוֹתָהּ לְהִזּוֹן.

וְסוּד זֶה, שְׂאִין הַמְּשָׁכָן נִתְקַן אֶלָּא עַל יְדֵי מִשָּׁה,
מִשׁוּם שֶׁמֵּאוֹתוֹ צַד מִתְעוֹרְרֵת דְּרָגָה אַחֲרַת
עֲלִיּוֹנָה לְהַעֲמִידוֹ וְלִהְיוֹת קִיּוּם שֶׁל הַכֹּל. וְסוּד זֶה
– וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת הַמְּשָׁכָן. קִיּוּמוֹ הָיָה בְּאוֹתָן
אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּהֵן שָׁמַיִם וְאָרֶץ.

וּמִשׁוּם כֵּן אֵת כָּל מַעֲשֵׂי הַמְּשָׁכָן הָיָה בְּצִלְאֵל
עוֹשֶׂה אוֹתָם בְּסוּד חֻקֵּי קֵת (צִרְיָף)
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּהֵן שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְלִכֵּן נִקְרָא
בְּצִלְאֵל, מִשׁוּם שֶׁבְּצִלְאֵל הָיָה יוֹדֵעַ חֻקֵּי קֵת (צִרְיָף)
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבָּהֵן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ. וְאִם בְּצִלְאֵל
לֹא הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתָן, לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת
אוֹתָן עֲבוֹדוֹת הַמְּשָׁכָן. מָה הִטְעַם? אֶלָּא, כְּמוֹ
שֶׁהַמְּשָׁכָן הָעֲלִיּוֹן לֹא הָיָה וְלֹא הָיוּ מִתְקַנְיִם כָּל
מַעֲשָׂיו אֶלָּא בְּאוֹתוֹ סוּד שֶׁל אוֹתָן אוֹתִיּוֹת, אִף
כָּאֵן בַּמְּשָׁכָן שֶׁלְמַטָּה לֹא הָיָה וְלֹא נִתְקַן אֶלָּא
בְּסוּדוֹת אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת.

בְּצִלְאֵל הָיָה מְצַרֵּף אוֹתָן אוֹתִיּוֹת, וּבְסוּד כָּל
צִרוּף וְצִרוּף הָיָה עוֹשֶׂה אֲמָנוּת. וְכָל

מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַמְּשָׁכָן, בְּכֹל צְרוּף הָיָה עוֹשֶׂה אֲמָנוּת אַחַת, וְכֹל מֵה שְׂרָאוּי לָהּ. וְכֵן בְּכֹל מַעֲשֵׂי הַמְּשָׁכָן וְכֹל אוֹתָם הַפְּרָקִים וְהַתְּקוּנִים שֶׁל הַמְּשָׁכָן, הַכֹּל הָיָה בְּצֻרוֹף אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וּבְשֵׁבַע לְהַקִּימוֹ, לֹא יָכוֹל הָיָה לְהַקִּימוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהֲרָצוֹן שְׁעוּלָה עַל אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת לֹא נִמְסָר אֶלָּא לְמֹשֶׁה לְבַדּוֹ, וְהוּא הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתוֹ הֲרָצוֹן שְׁעוּלָה לְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת, וְעַל כֵּן הוּקָם הַמְּשָׁכָן עַל יָדוֹ, שְׁכָתוּב וַיִּקָּם מֹשֶׁה. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה. וַיֵּשֶׁם מֹשֶׁה. וּבְצִלָּאֵל לֹא הָיָה יוֹדֵעַ, וְלֹא יָכוֹל הָיָה לְהַעֲמִידוֹ.

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק אַחֲרָיו וְאָמַר, (תהלים כא) ה' בְּעֶזְךָ יִשְׂמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מֵה יִגִּיל מְאֹד תִּאֲוֹת לְבוֹ וְגו', חַיִּים שָׂאֵל מִמֶּךָ וְגו'. אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֹא אָמַר דָּוִד אֶלָּא עַל תְּשׁוּבַתְּךָ שֶׁל כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׂמַּח אוֹתָהּ בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת עֵז, שְׁכָתוּב (שם כט) ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן וְגו'. יִשְׂמַח מֶלֶךְ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (זו כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל) שֶׁנִּקְרָא מֶלֶךְ, שְׁכָתוּב (דברים לג) וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ.

וּבִישׁוּעָתְךָ מֵה יִגִּיל מְאֹד - זוֹ יִשׁוּעַת הַיָּמִין, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ

וְעַנְנֵי וַתּוֹשַׁע לוֹ יְמִינוֹ. (דְּבָר אַחַר) מַה יִּגִּיל מְאֹד, י'
 יְתָרָה, וְזֶהוּ סוּד בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא שְׂמִיחַת הַכֹּל
 (שְׁלֵה), וְהַכֹּל נֹאמֵר עַל הַמֶּלֶךְ הַזֶּה.

חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ אַרְךְ יָמִים עוֹלָם
 וְעַד. מִכַּאן לְמִדְּנוֹ שֶׁלְדוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא הָיוּ
 חַיִּים כָּלָל, פָּרַט לָזֶה שְׁאָדָם הָרֵאשׁוֹן נָתַן לוֹ
 מִשְׁלוֹ. וְהָרִי בְּאֵרוֹהָ, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ הַתְקַיָּים
 שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאוֹתָן שְׁבַעִים שָׁנִים נָתַן לוֹ
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאוֹתָן שָׁנִים שֶׁל אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן, וּבִהֵן הוּא הַתְקַיָּים, וְנִתְּנָה לוֹ אֲרִיכוֹת
 יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל זֶה – חַיִּים
 שָׁאֵל מִמֶּךָ נְתַתָּה לוֹ.

גְּדוּל כְּבוֹדוֹ, מְשוּם שֶׁהוּא גְּדוֹל, שְׁכַתוֹב (שֵׁם קַמִּז)
 גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח. וְדַאי נִקְרָא גְּדוֹל,
 וְסוּד זֶה – (בְּרֵאשִׁית א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
 הַגְּדֹלִים. גְּדוֹלִים הָיוּ וְדַאי. וְעַם כָּל זֶה הוּא נִקְרָא
 גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח.
 וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִקְרָא גְּדוֹל אֶלָּא בְּזֶה,
 שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים מו) גְּדוֹל ה' וּמְהִלָּל מְאֹד בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ. בְּמָה הוּא גְּדוֹל? בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 הֵר קִדְשׁוֹ.

כִּי תִשְׂתַּחֲוּ בְרָכוֹת לְעַד (תהלים כא). **כִּי תִשְׂתַּחֲוּ** בְרָכוֹת, מִשּׁוּם שְׂזוּהֵי בְרַכַּת כָּל הָעוֹלָם, וְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם מִכָּאן יוֹצְאוֹת, וְזוּהֵי בְרָכָה. וְסוּד זֶה – וְהִיָּה בְרָכָה. שֶׁהֵרִי כָּאן שׁוֹרוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְמַעְלָה וּמִכָּאן יוֹצְאוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְלִכֵּן נִקְרְאוֹת בְּרָכָה.

תִּתְחַדְּדוּ בְּשִׂמְחָה. כְּתוּב כָּאן תִּתְחַדְּדוּ בְּשִׂמְחָה, וְכְתוּב שֵׁם (שמות יח) וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ, מִשּׁוּם שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִקִּים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפֶר וּלְהַחְזִיק בָּהּ בְּסוּד הַיָּמִין, וּלְחַדֵּשׁ אוֹתָהּ חֲדוּשׁ הַלְּבָנָה בְּשִׂמְשׁ.

כְּתוּב תִּתְחַדְּדוּ בְּשִׂמְחָה אֶת פְּנֵיךְ. אֶת פְּנֵיךְ – לְהִיּוֹת לְפָנֶיךָ וּלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּנֶגֶד פְּנֵיךְ בְּאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת שֶׁתִּשְׁתַּלֵּם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, שֶׁהֵרִי בְּזִמְן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַתְּרוּקְנָה מִכָּל מָה שֶׁהִתְמַלְּאָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה טו) אֲמַלְּלָה לֵלֶדֶת הַשְּׂבָעָה. וְכְתוּב (יחזקאל כו) אֲמַלְּאָה הַחֲרָבָה.

בֵּא וּרְאֵה, בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִקִּים מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, הַסֵּתֶפֶל בְּכָל אוֹתָן הָעֲבוֹדוֹת שֶׁהָיוּ כְּרָאוּי, וְאִז הִקִּים אוֹתוֹ. וְכָל אוֹתָן הָעֲבוֹדוֹת שֶׁהָיוּ בוֹ בַּמִּשְׁכָּן, אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת

הביאו למִשֶׁה. וְסוּד זֶה – (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת
אֲחֵרֶיהָ רְעוּתֶיהָ מוֹבָאוֹת לָךְ. מוֹבָאוֹת לָךְ,
שְׁכָתוֹב וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה.

תוספתא

השלמה מההשמטות (סימן ה)

מוֹצָוָה לְהַקְרִיב קֶרְבָּן, שֶׁהוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת שֶׁל
הַלְּבָנָה בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ, וּבַהֲתַחְדְּשׁוֹת
שָׁלָה לְקָרֵב הָאֵהָבָה לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה וּלְהַעֲבִיר
הַזֶּהֱמָא מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְקֶרְבָּן שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
עוֹלָה לְמַעֲלָה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת הַפָּנִים מִמְּקוֹר
הָעֲלִיּוֹן לְמַטָּה, שֶׁזֶה נִצְרָךְ מְשׁוּם מַעוּט וְהַקְטַנְת
הַלְּבָנָה, וְהַשְּׁעִיר הַהוּא שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַעֲבִיר
זֶהֱמָא וְהִרְחִיק אוֹתוֹ שֶׁלֹא יִכְסֶה אֶת הַלְּבָנָה, וְאִז
הַמְשִׁיךְ הַמְשֻׁכּוֹת אֲצֵלָה מִמַּעֲלָה לְמַטָּה וּמֵאִירָה
הַלְּבָנָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר. מִפְּנֵי שֶׁהַשְּׁעִיר מִפְּנֵי הַזֶּהֱמָא
תָּמִיד מִהַמִּקְדָּשׁ, וְגוֹרֵם לְהַמְשִׁיךְ הָאוֹר מִלְּמַעֲלָה
לְמַטָּה, וְקֶרְבָּן זֶה עוֹלָה לְמַעֲלָה, וּמִפְּנֵי כֵן כָּתוּב
בוֹ (במדבר כט) חֲטָאת לֵה', מְשׁוּם הַזֶּהֱמָא הֵיא
שְׁמִכְסָה אֶת הַלְּבָנָה, וְהוּא סוּד שְׁכָתוֹב (בראשית ד)
לְפֶתַח חֲטָאת רִבֵּץ.

וְאִם תֹּאמַר, מִדּוּעַ כָּתוּב חֲטָאת לֵה' – אֶלָּא וְדָאֵי
הַשְּׁעִיר הַהוּא מַעֲבִיר הַחֲטָאת הֵיא וְגוֹרֵם

לְהַמְשִׁיךְ הָאֹר מִמְעָלָה. וְזֶהוּ וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לַחֲטָאת לַה'. לַחֲטָאת - לְהַעֲבִיר לוֹ מִן הַמִּקְדָּשׁ.
 לַה' - לְהַמְשִׁיךְ הָאֹר מִלְּמַעְלָה. שְׂכָאֲשֶׁר הַחֲטָאת
 מְעַבְּרַת, אוֹתוֹ אֹר וְשִׁמְחָה יוֹרֵד מִמְעָלָה לְמַטָּה.
 וְעַל זֶה עוֹלָה קָרְבָן זֶה לְמַעְלָה וְקָרְבָן זֶה נִקְרָא
 כִּפָּרָה, לְפָנוֹת הַמִּקְדָּשׁ וּלְהַעֲבִיר הַזֶּה־מָא :

לָמָּה וַיָּבִיאוּ אֶל הַמִּשְׁכָּן? מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ
 שָׁעָה הָיָה הַזְּוֹג שֶׁל מֹשֶׁה לְהַזְדַּוֵּג, וְעַל זֶה
 וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁמְבִיאִים כָּלָה
 לְבֵית הַחֲתָן. מִשּׁוֹם שֶׁבְּרֵאשׁוֹנָה צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת
 הַכָּלָה לְחֲתָן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כב) אֶת בִּתִּי נִתְּתִי
 לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה. וְאַחַר כֵּן הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ,
 שֶׁכְּתוּב (בראשית ל) וַיָּבֵא אֵלֶיהָ. וְכָתוּב (במדבר יז) וַיָּבֵא
 מֹשֶׁה אֶל אֱהֱלֵ הָעֵדוּת.

וְכֵאֵן מַה כְּתוּב? וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֱהֱלֵ
 מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וְגו'. מַה הַטַּעַם?
 מִשּׁוֹם שֶׁהִיא הִיָּתָה מִתְתַקְנֶת, כְּאִשָּׁה הַזֹּה
 שֶׁמִּתְתַקְנֶת וּמִתְקַשֶּׁטֶת לְבַעֲלָהּ, וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה
 שֶׁהִיא מִתְקַשֶּׁטֶת, לֹא רְאוּי לְבַעֲלָהּ לְהַכְנִס אֵלֶיהָ.
 וְעַל כֵּן, וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֱהֱלֵ מוֹעֵד כִּי
 שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מִשּׁוֹם כֵּן, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן

אֵל מֹשֶׁה. עוֹד מֶה כָּתוּב? וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל
הַמְּלָאכָה וְגו'.

בא וּרְאֵה, בְּכֹל הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הַמִּשְׁכָּן, בְּכֹל הָיָה
גִּזְוֹן שֶׁל תְּכֵלֶת, מִשּׁוּם שֶׁתְּכֵלֶת הוּא גִזְוֹן
לְהִתְעַטֵּר בְּסוּד כָּל הַגְּוִנִים. מֶה כָּתוּב? וַיַּעֲשׂוּ אֶת
צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ וְגו', וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת וְגו',
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוּב, (שמות כח) וַעֲשִׂיתָ צִיץ
זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחַתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ.
וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְּתָב פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לָהּ.

תוספתא

בַּסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים. צוּרוֹת קְמוּטוֹת נִמְצְאוֹת,
אֵלוּ עוֹלוֹת וַיּוֹרְדוֹת וְאֵלוּ עוֹמְדוֹת
עַל קִיּוּמָן. גִּלְגָּלִים הַסּוֹבְבִים הֵיוּ קִיָּמִים מֵאוֹתוֹ
זְמַן שֶׁהָעֶפֶר הִתְכַּנֵּס. אֵלוּ הַגִּלְגָּלִים סוֹבְבִים
הָעוֹלָם בְּסוּב.

בַּסּוּבִיב שֶׁסּוֹבְבִים הַמְּדַבְּרִיּוֹת, שְׁלִיטַת הַקְּלִיטָה
בְּתוֹכָם. גִּלְגָּל אֶחָד יֵשׁ בְּתוֹכָם. הַגִּלְגָּל
הַזֶּה סוּבֵב וְלֹא סוּבֵב, עוֹמֵד בְּשָׁנִים עָשׂוּר אֶלְךָ
עוֹלָמוֹת וְנִמְצָא בִּינֵיהֶם, עוֹלָה וַיּוֹרֵד בְּתוֹכָם.

תַּחַת אוֹתוֹ גִּלְגָּל עוֹמֵד עֲמוּד אֶחָד שֶׁנֶּעוֹץ עַד
לְתַהוֹם הַגְּדוּלָה, וְבוֹ מִתְגַּלְגָּלִים אֲבָנִים

בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, הֵם עוֹלִים וְיורְדִים. וְאוֹתוֹ עֲמוּד
 עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, נוֹסֵעַ וְלֹא נוֹסֵעַ, נֶעוֹץ מְלֻמְעָלָה
 לְמַטָּה, סוֹבְבִים מְאֹתִים וְעֹשְׂרִים גְּלָגְלִים אַחֲרֵים
 סָבִיב אוֹתוֹ הָעֲמוּד.

אוֹתוֹ גְּלָגַל אַחַר שְׁעָלָיו שְׁעוֹמֵד בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
 אֶלֶף עוֹלָמוֹת, הוּא סוֹבֵב לְתוֹךְ הַמְּשָׁכָן,
 סוֹבֵב וְלֹא סוֹבֵב. אוֹתוֹ מְשָׁכָן עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר אֶלֶף עוֹלָמוֹת, וְבוֹ עוֹמֵד אוֹתוֹ כְּרוֹז שְׁקוֹרָא:
 הַשְּׁמָרוֹ מֵהַגְּלָגַל שְׁסוֹבֵב.

מִי שֶׁהוּא בְּעַל עֵינַיִם בְּהַשְׂכָּל, יֵדַע וְיִתְבּוֹנֵן
 בְּחֻכְמַת רְבוּנוֹ, וְיֵדַע שְׂאוֹתָם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
 שְׂמִפְתָּחוֹת רְבוּנוֹ עוֹמְדִים שָׁם, שֶׁהֵם טְמוּנִים
 בְּתוֹךְ הַמְּשָׁכָן הַקָּדוֹשׁ. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְאֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא. עֲלֵיהֶם כְּתוּב, (תהלים פד)
 אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ כִּי מְסֻלוֹת בְּלֻבָּבָם. (שם סה)
 אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכֵּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב
 בֵּיתֶךָ קֹדֶשׁ הֵיכָלֶךָ. (ע"כ תוספתא)

בְּסוּד הַמְּשָׁכָן עוֹמְדִים סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּסוּד
 הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ (הַעֲלִיּוֹן) אֲדֹנָי, זֶהוּ סוּד
 הַמְּשָׁכָן, כְּמוֹ הַסוּד הָעֲלִיּוֹן, סוּד הָאֲרוֹן, כְּכַתוּב
 (יהושע ג) הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוּן כָּל הָאָרֶץ. אֲדוּן

כָּל הָאָרֶץ - זֶהוּ הַסּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַשֵּׁם שֶׁל
אֱלֹהִים דְּלִ"ת נוּ"ן יו"ד. וְזֶהוּ כְּמוֹ שֶׁהַסּוּד שֶׁל
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן יְדוּ"ד. וְהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
כְּמוֹ הִלְלוּ.

א' הִיא י', סוּד שֶׁל יו"ד ^(יה) כְּמוֹ זֶה א', וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ. ד' הִיא סוּד ה', וְזֶה כְּמוֹ זֶה, וְהִכַּל
כְּצוּרָה וְסוּד שֶׁל אֶחָד. נ' הִיא סוּד הָאוֹת ו'. וְאִף
עַל גַּב שְׁזֵה זָכַר וְזוֹ נִקְבָּה, אֲבָל זוֹ נִכְלָלַת בְּזוֹ,
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ ן' ו' הִיא בְּאֲמִצֵּעַ, מְשׁוּם שֶׁהוּא
כָּלֵל אֶחָד. ה' הִיא סוּד הָאוֹת י', ^(י) הִיא סוּד הָאוֹת ה'
מְשׁוּם שֶׁכָּאן ^(של ה') זוֹהִי חֲכָמָה קְטַנָּה, שֶׁנִּקְרָאת
חֲכָמַת שְׁלֵמָה.

וְהָאוֹתִיּוֹת נִכְלָלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהִכַּל הוּא סוּד
אֶחָד, כְּלוּלִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהִכַּל
אֶחָד, וְהִכַּל הוּא סוּד אֶחָד בְּאוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת.
וְלִכֵּן הַמְּשָׁכֵן שְׁלֵמָטָה בְּאָרֶץ עוֹמֵד בְּסוּד
הַמְּשָׁכֵן הָעֲלִיּוֹן, וְאוֹתוֹ מְשָׁכֵן עֲלִיּוֹן עוֹמֵד בְּסוּד
שֶׁל מְשָׁכֵן אַחֵר עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְהִכַּל כְּלוּל זֶה
בְּזֶה לְהִיּוֹת אֶחָד, וְלִכֵּן כְּתוּב ^(שמות כו) וְהָיָה
הַמְּשָׁכֵן אֶחָד.

כְּתוּב, ^(במדבר כד) רִאשִׁית גּוֹיִם עֲמֶלֶק וְאַחֲרֵיתוֹ
עֲדֵי אֲבָד. בֹּא וּרְאֵה, בַּיּוֹם שֶׁהוּקַם

הַמְשַׁכֵּן שֶׁהַקִּים אוֹתוֹ מֵשֶׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שְׁכַתוֹב וַיִּקֶם מִשֶּׁה אֶת הַמְשַׁכֵּן, שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל לָקוּם עַד שֶׁהוּא הַקִּים אוֹתוֹ. לְגַבִּירָה שְׁאִין רְשׁוֹת לְאִישׁ אַחַר לְהַקִּימָה אֶלֶּא בְעֵלָה. אַף כָּאן, כָּל אוֹתָם הָאֲמָנִים, כָּלֵם בָּאוּ לְהַקִּים אֶת הַמְשַׁכֵּן, וְלֹא יָכֹל לְעַמֵּד עַל יְדֵיהֶם, עַד שֶׁבֹא מִשֶּׁה וְהַקִּים אוֹתוֹ, מִשׁוּם שֶׁהוּא הָיָה בְעַל הַבַּיִת.

כִּיּוֹן שֶׁהַקִּים מִשֶּׁה אֶת הַמְשַׁכֵּן לְמִטָּה, הוֹקֵם מְשַׁכֵּן אַחַר לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ, שְׁכַתוֹב הוֹקֵם, וְלֹא פָּרַשׁ עַל יְדֵי מִי. (אֶלֶּא) שֶׁלֹּא הוֹקֵם אֶלֶּא מִסּוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נִסְתָּר וְגִנוּז, עַל יְדֵי הַסּוּד שֶׁל מִשֶּׁה, כְּדֵי לְהַתְתַּקֵּן עִמוֹ.

מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? (שְׁמוֹת לו') וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וְגו'. מִי הֵם הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים? אֵלֶּוּ הֵם יְמִין וְשְׂמָאל וְכָל שְׂאָר הַצְּדָדִים, שֶׁהֵם דְּרָכִים וְשִׁבְלִים לְהַכְּנִס לְתוֹךְ הַיָּם וְלְמַלֵּא אוֹתוֹ, וְהֵם עָשׂוּ אֶת הַמְשַׁכֵּן לְמַעְלָה וְהַתְּקִינוּ אוֹתוֹ.

כְּמוֹ כֵּן לְמִטָּה, (שֵׁם) וְעָשָׂה בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב. זֶה בְּצַד יְמִין, וְזֶה בְּצַד שְׂמָאל. בְּצִלְאֵל לְיְמִין, וְאַהֲלִיאֵב לְשְׂמָאל. זֶה מִיְהוּדָה, וְזֶה מִדָּן. וְאַחַר

כף - וְכַל אִישׁ חָכָם לֵב, וַיֵּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים
הָעֹשִׂים. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, וְהַכֹּל כָּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה.

בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן הַתְּבִטֵּל הַמּוֹת
מֵהָעוֹלָם. אֵל תֹּאמֶר הַתְּבִטֵּל, אֲלֵא

הַסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, שְׁלֵא יֵכֵל לְשֵׁלֵט, כָּמוֹ
שֶׁבְּאַרְנוֹ. מִשּׁוֹם שְׁלֵא יִתְבַּטֵּל יֵצֵר הָרַע מֵהָעוֹלָם

עַד שֶׁיֵּבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁמַח בְּמַעֲשָׂיו, וְאֵז - (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

כְּשֶׁהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי מֹשֶׁה, אֵז נִפְרָד כַּח הַיֵּצֵר
הָרַע וְנִכְנָע וְלֹא יֵכֵל לְשֵׁלֵט. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִפְרָד

סָמָא"ל, כַּח הָרְגֹז שֶׁל הַשְּׂמַאל, מֵעַל תְּקוּף הַנְּחָשׁ
הָרַע, וְלֹא יֵכֵל לְשֵׁלֵט עַל הָעוֹלָם וְלֹא יֵכֵל

לְהִתְחַבֵּר בְּאָדָם וְלְהִסְטוֹת אוֹתוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּשֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֶגְלָה, מֶה
כְּתוּב? (שמות לג) וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה

לוֹ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. מֶה הֵטְעָם? מִשּׁוֹם שֶׁרָאָה יֵצֵר
הָרַע שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בֵּינֵיהֶם. אָמַר מֹשֶׁה: צַד

הַקְּדוּשָׁה לֹא יִשְׁרֶה בְּתוֹךְ צַד הַטְּמָאָה. רַבִּי אֶלְעָזָר
אוֹמֵר, כָּל זְמַן שֶׁצַּד הַקְּדוּשָׁה שׁוֹלֵט, צַד הַטְּמָאָה

לֹא יִכּוֹל לְשֵׁלֵט וְנִכְנָע לְפָנָיו. וְעַל כֵּן שָׁנִינוּ, כָּל
זְמַן שִׁירוּשָׁלַיִם תְּהִיָּה מְלֵאָה - צוּר הַרְשָׁעָה

תְּהִיָּה חֲרָבָה.

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) **וַתֹּאמֶר אֶל הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַלְזָה הַלְזָה הַהֶלֶךְ בְּשׂוּדָה לְקִרְאָתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד וְגו'.** מה כתוב לְמַעְלָה? וַתִּשָּׂא רַבָּקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֶל. מדוע הִצְרִיךְ לְכַתֵּב אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בַּתּוֹרָה? וְעוֹד, וְכִי מִשׁוּם שָׂרְאָתָהּ אֶת יָפְיוֹ שֶׁל יִצְחָק (מה הטעם) נִשְׁמְטָה מִן הַגָּמֶל?

אֵלָּא, פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. **בֵּא רְאֵה**, (וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק.

מִנֵּיין יִדְעָה שֶׁהוּא יִצְחָק? אֵלָּא וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק, רְאֵתָהּ בְּאוֹתָהּ שְׂעָה

מֵה שְׂלֵא יִדְעָה) (בא וְרָאה, בְּשַׂעָה שֶׁהִגִּיעָה רַבָּקָה אֶל יִצְחָק, שְׂעַת תִּפְלַת הַמִּנְחָה הַיְתֵה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְעוֹרֵר דִּין בְּעוֹלָם), וְרְאֵתָהּ אוֹתוֹ בְּרִגְזוֹ הַדִּין הַקָּשֶׁה, וְרְאֵתָהּ שְׁהָרִי סִיּוּם הַרְגֹז הַקָּשֶׁה הוּא גָּמֶל לְמִטָּה, וְזֶהוּ סוּד הַמּוֹת. וּמִשׁוּם כֶּף נִרְכָּנָה וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָהּ מֵאוֹתוֹ הַגָּמֶל. שְׁהָרִי כְּשֶׁמְסַתְּכָל הַדִּין הַקָּשֶׁה, אוֹתוֹ גָּמֶל מִתְחַזֵּק. וּמִשׁוּם כֶּף הַשְּׂמִיטָה אֶת עֲצָמָהּ מִמֶּנּוּ (סוּד שֶׁל הַמּוֹת. וּכְאִשֶּׁר הַדִּין הַקָּשֶׁה הַזֶּה הִתְעוֹרֵר, אוֹתוֹ גָּמֶל הַתְּחַזֵּק, וּמִשׁוּם כֶּף הַרְכִּינָה וְהַשְּׂמִיטָה עֲצָמָהּ מֵאוֹתוֹ גָּמֶל) **וְלֹא יִשְׁבֶּה שָׁם.**

בֵּא וְרָאה, הַגָּמֶל הַזֶּה הֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב (משלי יט) וּגְמָלוֹ יִשְׁלָם לוֹ. זֶהוּ גָּמוּל אוֹתָם הַרְשָׁעִים, שְׂכָתוּב (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רָע כִּי גָּמוּל יִדְיוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ. וְזֶהוּ הַגָּמֶל שְׂעוּמֵד לְאָכֵל הַכֹּל וְלִהְשָׂמֵד

תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ יֵאֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אָבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתִּפְּנֶן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוֹ אֲמָרֵם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשָּׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשֵּׁם יִמְשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ הָעֶבֶר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנְנוּ עַד
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפְּן שְׂנוּכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ
שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנִנּוּ כְּדַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׂאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יַחּוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּהָר, וּבְפָרֵט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָס שֶׁגָּלָה תַקּוּן זֶה זְכוּתָם
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ גְּרִנָּה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֵּי « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אִמְרַת
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ, אֲדַנִּי אֶתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִיד:

ג לקדושים אשר-בארץ המה, ואדירי, כל-חפציהם-בם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מדם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה-יאהדונהי
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה-יאהדונהי
 יאהדונהי אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
 יהוה-יאהדונהי לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישפן לבטח: י כי
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,
 נעמות בימיך נצח:

לב « לדוד משכיל, אשרי נשוי-פשע, כסוי חטאה:
 ב אשרי-אדם לא יחשב יהוה-יאהדונהי לו עון,
 ואין ברוחו רמיה: ג כי-החרשתי בלו עצמי, בשאגתי
 כל-היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידה, נהפך
 לשדי, בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך, ועוני
 לא-כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה-יאהדונהי,
 ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על-זאת יתפלל
 כל-חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו: ז אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט
 תסובבני סלה: ח אשכילה, ואורך בדרך-זו תלה,

אִיעֲצָה עָלַיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,
 בְּמַתְגַּוְרְסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֶסֶד
 יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא « לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי: ג יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי יִסְעֲדֵנּוּ עַל-עֵרֶשׁ
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי-אִמַּרְתִּי יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי חַנּוּנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמְרוּ
 רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שָׂוֵא
 יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאָי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעֵל
 יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוּמִי
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב:
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעַע אוֹיְבֵי עָלַי:
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 אָמֵן וְאָמֵן:

מב « לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְהֵלִי דְמַעְתִּי לְחַם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּאִמַר אֵלִי כָּל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֵיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְם עַד-בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגְגִי: ו מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
 נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ
 יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֵלָהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל-בֵּן
 אֲזַכְּרָךְ מֵאַרְצֵן יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצַעַר: ח תַּהוּם-
 אֶל-תַּהוּם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
 עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֶסֶדוֹ, וּבְלַיְלָה
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַמְּרָה לְאֵל סְלַעִי,
 לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֲוִיב: יא בְּרַצַּח
 בְּעַצְמוֹתַי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרִי, בְּאִמַרְם אֵלִי כָּל-הַיּוֹם אֵיזָה
 אֱלֹהֵיךָ: יב מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמַה-תַּהֲמִי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְנוּ יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלָהִי:

נבז « לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחַחַת, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
 מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי
 דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוָה־יֵאֱהוֹנֶנִּי: ה בְּלִי־עוֹן
 יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־
 יֵאֱהוֹדוּנֵה־אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תִּחַן כָּל־בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב,
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה־יֵאֱהוֹדוּנֵה
 תִּשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמֶרֶת,
 כִּי־אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדָּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֵׁרָרִי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידְמוֹ, מְגַנְנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת־פִּימוֹ,
 דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל
 בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַכָּלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן יִנְעוֹן כ, לְאָכַל, אִם־לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדְךָ,
 כִּי־הִיִּית מְשֻׁנֵּב לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צַר־לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז « לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ, לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי:
 ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפִּס
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הִשְׁכַּח חַנוּת אֵל,
 אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מֵעַלְלֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבְעַלְלוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכָהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא, הוֹדַעַת בְּעַמּוּם עֲזָה: טז גְּאֵלְתָּ בּוֹרוֹעַ
 עַמָּהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סֵלָה: יז רְאוּהָ מִיָּם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
 מִיָּם יַחֲלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ בַּגְּלָגֶל,
 הָאִירוּ בְּרָקִים תַּבַּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיָם דְּרָכָהּ,
 וַשְׁבִּילָהּ וַשְׁבִּילֶיהָ כ' בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:
 כא נַחֲתִת כְּצֹאן עַמָּהּ, בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

כב תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: כ בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲלוּל
 אָרֶץ וַתַּבַּל, וַיִּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשַׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאֶפֶד, וּבְחַמְתָּךְ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדָךְ, עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־
 הֶגֶה: י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עֲמַל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶד, וּכִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי
 עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדָּךְ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׂמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתָנוּ,
 שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ־לוֹ זְמֵרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי וְעֵזוֹ,
 בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפִּתְיוֹ
 וּמִשְׁפִּטֵי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וְשִׁבְעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֲתָן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,
 חֶבְל גְּחֻלַּתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְּחֵם שָׁבָר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לְעַבְדְּ נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בְּאֵה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹא-דַבְּרוּ, אִמְרַת יְהוָה יאהודגוהי
 צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ, מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַ בְּכָל-קִנְיָנוּ: כב לְאָסֹר שָׂרְיוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבִים: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרַ אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְנַכַּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח
 מִטְּהַ עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-בְכֶם דְּבָרֵי
 אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וְלֹא-אָמְרוּ אֶת-דַּבְּרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ אֲרָצִים צִפְרֻדַּעִים, בְּחַדְרֵי
 מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֲנַתָם, וַיִּשְׁפַר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֵהוּ, וְאִין מְסָפֵר: ל^ה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל-
אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לְיָלֵה: מ שָׂאֵל וַיִּבְא
שְׁלִיו שְׁלוֹ כ^ו, וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִיעֵם: מא פָּתַח צוּר, וַיּוֹזְבוּ
מִיָּם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר: מב פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהַרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
אֶת-צִיּוֹן: ב עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנִרוֹתֵינוּ:
ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמֻחָה,
שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר־יְהוָה־
יֵאֱהוּדוּנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם-אֲשַׁפְּחֵךְ יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁפַח יְמִינִי: ו תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכִי,
אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
יְהוָה־יֵאֱהוּדוּנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כָּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
וַנִּפֶץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּהָ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַף
 וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהִי
 שְׁבוֹת עִמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאָהֳרֹנְהִי מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהִי וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנונו שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוֹת, אֲנִתָּ
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְלִית
 מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְהִלָּה, וּמְרָמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוּתְךָ אֲדַרְשׁ, אוּתְךָ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאַתְךָ, דְרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בְּמִקּוּם שְׁאַנִּי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעִלּוּמוֹת, וּבְדִרְךָ וּנְתִיב הַזֶּה
 תְּאִיר עָלַי אוּרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַכְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לְחֻשָׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֲשַׁבְתַּי חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדרך במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהרונה כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחיות בנעם יהוה יאהרונה ולבקר בהיכלו, בלוי אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
 יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאֱהוּדְנֵהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ: יֵשֵׂא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי, אֲבָרְכֵם
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לְכָל הישועות.
 כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
 וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיז מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׂאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.
 וְכֹל מִה שְׂאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כִּמָּה שְׂאֲנִי
 בְּאֲמַת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.
 כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
 תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי, תְּמוֹכֶת בִּי,
 הוֹשַׁעַת אוֹתִי הַצֹּלֶת אוֹתִי, שְׂמַחֶת אוֹתִי רִיפֶאת אוֹתִי,
 שְׂמֹרֶת עָלַי, עוֹדֶדֶת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֲתָה אֶתִּי תָמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֲתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לְךָ
 תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.
 תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וּגְשִׁימָה שְׂאֲנִי נוֹשֵׁמ/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה
שמגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
במיחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו
שרך מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך
את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׂכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵו. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְקִיִּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלָךְ
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הִיִּית מַחְסָה לִי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסֶתֶר
כְּנֶפֶךְ סֵלָה. וְאֹזְבָה שְׁבִלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׂפֹתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׂמוּ בְּאֶהְבָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָהוּ, וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הַעוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאָדוֹנִים. אֵב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 יֵאֱהוּדֵנוּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהַ וּבְהַשְׁתַּחֲוֶיָה,
 שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ
 חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מַה אָנוּ, מַה חַיֵּינוּ,
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִיו עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ.
 וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לְבַבְנוּ לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתָךָ,
 וְתִקְשִׁיב אֲזַנְךָ לְדַבְּרֵינוּ אֱלֹהֵי, וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֶרֶל
 בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כִּסֵּא
 כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשִׁמַּתְנוּ
 בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת
 אֲבוֹתָם וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוּתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ
 לְכָל גִּפְשָׁל בְּדַבְּרִים אֱלוֹ. וּבְזְכוּתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שֶׁאָנוּ לוֹמְדִים. כְּמֵאֲמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
 וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן
 לְפִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה

יֵאֱהוּדֵנוּי יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּיו דַּעַת וְתִבְנוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
 וְגַלִּי רְזִיא. יְהֵא רַעְוֵא מִן קְדָמְךָ לְאַסְפְּרֵא
 מְלִין בְּפּוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי
 אֶהְיֶה עִם פִּידָּ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפֵא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלָאִין דְּאוּרִיתָא
 מְפּוּמָּא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
 אֲמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה
 לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרְיִנִי מְקַבֵּל עָלַי מְצוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיִנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיִנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פ"ב (וְכַאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרִפּוּאֵת...]
 [יְשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַיֵּשׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחִזְקֵהוּ
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאֵת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאֵת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו
 וַיִּשְׁמַח גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאֲרִיךְ יָמָיו
 וַיִּשְׁנֹתָיו בְּנִעְיָמִים] [וַיּוֹשִׁיעֵהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחִמִים ...] אֲמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂוִיתֶקִים בְּנֹו עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַים וְלִיסַד אָרְצֵי",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמַם וּלְתַקַּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנֹו
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַים בְּנֹו מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחֲמָה וְאֹור הַחֲמָה
 יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים בְּאֹור שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי
 הַקְּדוּשׁ וּבְנֹו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתַם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנֹו
 לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוֹפֹו בְּרָצוֹנֹו וּכְרָצוֹן
 יֵרָאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֹו עֶסוּקִים בְּחַכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תַצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
 שְׂכִינַת עוֹזְנֹו בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקוּים בְּנֹו מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אֹור יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוּ
 אַחַד, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנֵו הַקְּדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂוִיתֶנִּי לְלָמוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְר הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדְנוּ
 תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנֹו וּלְזוֹרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשַׁע בְּיַעֲקֹב נֹאֵם יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְפַת מִשָּׁה רַעִיא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֲנֹו וְאִין עֲמֹו אֵל נְכָר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנְו וְתַגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֲמַת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקֶּדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֹו. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהִשָּׁב שְׁכִינַתְךָ לְתוֹכֹו, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעָה אֵת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחֲוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי א כח) אִז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכִדָּה מִי שְׁגוֹרִם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֻלָּה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוֹרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,
 וְאוֹמְרִים שְׁאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוֹד, בְּוֹדָאֵי
 כְּבֹלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבֹלוּ הַחֲזוֹר
 הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבַהוּ, וְגוֹרִם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךָ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרָשׁא הָאָרְיָן דְּרָשׁא וְכוּ' (בראשית א יא),
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵ"א שְׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר (שמות לא): "וַשְּׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדַרְתֶּם", מֵהוּ
 לְדַרְתֶּם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וּמַתְּפִנֶה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמָצְעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהְרָ יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 ב.י). וְנִהְרָ, יֵשׁ נִהְרָ וְיֵשׁ נִהְרָ, יֵשׁ נִהְרָ הַנִּקְרָא נִהְרָ פְּלִגְיוֹ,
 וְיֵשׁ נִהְרָ הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר
 (ישעיה סד) "עֵינִן לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלְתָּד", זֶה הַנִּהְרָ
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹבֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאָמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שְׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגִנָּה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכָאֵי
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחֹל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר (שְׁמוֹת לַה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלּוּ מְדַלֵּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכוֹת חֲסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֲסֵר
 אַחַת בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵּי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלּוּ הַמְּלָאכוֹת הֵן נַחֲשָׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבַּת שְׁתַּיִם, הֵם
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר
 חֲפִץ מִמְקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלּוּ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מָרָה וּמַחֹל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעֲקָרוּ מֵאַרְצָן יִשְׂרָאֵל
 וְגָלוּ לְאַרְצָן נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵן הוּא מִי
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלּוֹ וּמַעֲבִיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחֹל, חֲמָ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמָרָה,
 שַׁבְּתָא"י עָלְיוֹ נֹאמֵר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נַחֲשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעַרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֹאשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבֵרָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְּנֶפֶת שֶׁל טְפָה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פִּשְׁטֵמִי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אִטְנֶפֶם", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנִיר וּבְמֵאֲכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר. רְבוּן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נִעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה או תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצָאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכְּסֶה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשָׁב לוֹ כְּאלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׂמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׂנַקְרָאוֹ גּוֹפִים כָּלִפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנַקְרָאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנֻגַד הַגּוֹף. נֶצַח וְהוֹד כְּנֻגַד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מְלָכוּת נַקְרָאת פֶּה, תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׂבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵב, וּבֶה הַלֵב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסַתְרוֹת לֵה אֱלֹקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מַגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואומרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חז, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשוננו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שכאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקיים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

